

ناونیشانی کتیبه که به فارسی

قیام

و

نهضت علویان زاگروس

ویراسته و ترجمه و تصحیح: محمد علی سلطانی / خط جلد : فریبا مقصودی

طرح جلد: توبا / جروفچینی: نخستین / چاپخانه: رستم خانی

صفحات: ۲۳۲ م تیراژ: ۳۰۰۰

ناشر: مؤسسه فرهنگی نشر سپا

تهران - صندوق پستی: ۶۸۷ ۱۴۳۹۵

وه زارتي رؤشنبيري

به ريوه به رايه تبي خانه ي و مرگيران

www.roshnbiri.org

khanaywargeran@yahoo.com

- ناوي كتيب: را په ريني عه له وييه كاني زاگروس
- ناماده كردني: محمد عه لي سولتاني
- و مرگيراني له فارسويه وه: حه سن عه بدونكه ريم و كه مال ره شيد
- تايپ: به ره عيزه دين
- نه خشه سازي كومپيوته ري: مه هدي نه حمه د
- نه خشه سازي به رگ: ستار قادر
- زنجيره: ۱۸
- تيراژ: ۱۰۰۰ دانه
- ژماره ي سپاردني (۲۲۷) ي سائي (۲۰۰۳) ي وه زارتي رؤشنبيري پيدراوه
- چاپ: چاپخانه ي وه زارتي كشتوكال و ناوديري
- چاپي به كه م: ۲۰۰۳ - سليماني

راپه پښنی عه له ووییه کانی زاگروسی

له سهرده می سه فه ووییه کانه وه تاروژگاری نه مړو، ده بی له چوار بزافی چوونیه کدا له راپه پښنی عه له ووییه کان بکولینه وه.

۱- بزوتنه وه یه که پاریزگاری ده کرد له سستمی سیاسی و مه زه بهی سهرده می سه فه ووییه کان و دژی هر جوړه گه پانه وه و باسکردنیکی باری نایینی سهرده می عه باسی و سه لجوقی غه زنه ووییه کان و نه وانیتر بوون له لایه ن ده سه لاتداره سه فه ووییه کانه وه و بهرنگاریشی ده بوونه وه، وه ک بزوتنه وه ی گوزان و شوړشگیره کانی سهرده می شانیسماعیلی دووه هم و پاش نه و، که له مولگه ی بناره کان و لوتکه کانی شاخی زاگروسی نیشته جی بوون.

۲- بزوتنه وه ی لایه نگرانی (شامیه مان) که هندی جار هاوړه وت له گهل بزوتنه وه ی سه فه ووییه کاند و له ناو جهرگه ی نه واند ا ده جولانه وه، له گهل سوود وهرگرتن له نه زموونی راپه پښنه پیشوووه کانی خویمان، وه ک (نوربه خشی) و (موشه عشه عی) که په یوه نندیان هه بوو به چه قی بازنه ی بزوتنه وه کانه وه، واته نایینی (په ردیوه ری)، (نه هلی حق) و له سهره تاوه تاکوتایی، له گهل سستمی نایینی سه فه ووییه کاند ا، به یه ک ناقاردا هاوړه تبوون و دور له ده سه لاتخوازی و به پاراستنی کاروباری مه عنه ویی راستی له هاوپه یمانییه کی چند لایه نه دا و به ریزگرتن له رینماییه کانی زانیانی نایینی و پاراستنی کردارو گوتارو کو بوونه وه کانی خویمان، پایه یه کی پته ویان له نایینی نه هلی حقه ی، هاوړه تی راپه پښنی عه له ووییه کان و له پال سه فه ووییه کاند ا هینایه ناراه، وه ک بنه مالیه ی

(شاميه مان) ی ناته ش بېگي، که ناوچه يه کی جوگرافيايي بهر بلوایان به لایه نگرانیکی زوره وه له خو کوکرده وه.

۳- بزوتنه وهی نویی (سهره لدانی بهرچاو روونه کانی نه هلی حق) که ورده ورده له سه رده می سه فه و ییبه کانه وه په یدابوو و له سه رده می قاجارییه کاندایه گیشته لووتکه و له تورکیا و عیراقیشدا، کاریگری و رهنگدانه وهی سیاسی و کومه لایه تی، له سه رده می کوتایی هاتنی ده سه لاتی قاجارییه کان و گوپانکارییه کانی دواتری به دوی خویدا هیئا، وهک سه ره لدانی (ته یموور) له نیرانی سه رده می قاجارییه کان، راپه پښتې سه ید ره زای کوردی عه له وی له تورکیا و سه ره لدانی بزوتنه وهی حقه له عیراق، به سه رکرده یه تی شیخ عبدالکهریمی شه ده له که گه رانه وه یه ک بوو بو سه رچاوه و شوین گوپکښیه کی باوه پ بوو له ریبازی نه قشبه ندییه وه بو بڼه ماکانی نه هلی حق.

۴- چهند بزوتنه وه یه کی چوونیه ک و جیا جیا که له (حروفیه) و بزاقه هاوشیوه کانی، که دامه زرینه رانی په پیره وییان له هیلیکی فیکری هلبزیراوی تایبته ده کردو له نه نامدا بوو به هوی کهرت و پهرت بوون و ناکوکی له گه ل بڼه ما سه ره کییه کانی ریبازی نه هلی حق، وهک (نوقطه وی) و هاوشیوه کانی. له گه ل ده رکه وتنی شائیسماعیلی سه فه ویدا (۹۰۷-۹۳۰ ک) ریکخواوه سیاسی موزه بیه نه هیلییه کانی عه له و ییبه کانی زانگړوس، به ته واوی ناشکرا ببوون و پیشه واکانی سه فه و ییبه کان، تا به ته واوی له سه ره خوئی و ده سه لات گرتنه ده ست دننیا بوون، وابهسته ی عه له و ییبه توند په وه کان بوون و له گه لیاندا بوون و به جوړی له جیهانی نیسلامیدا پشتگیریان لیکردن له روم و میسرو هندو ولاتانی ترده، ده ستیان کرد به پروپاگنده کردن و داپشتنی نه خشه و پلان، بو له ناوپردنی نه و حکومتانه ی که عه له وی نه بوون و هه روه ها سه رکو تکردنی دوژمنه کونه کانی خویمان که یه که یه که نامارژهیان

پیده‌کەین. بەلام هەر که سه‌فه‌وییه‌کان به‌دوا ئامانجی خۆیان گه‌یشتن، بۆ
 لاواز کردنی پینگه‌ی پیشه‌ه‌واو شوپ‌ش‌گی‌پ‌رانی بزوتنه‌وه‌که، ده‌ست
 به‌کاربوون. گیان به‌خشانی ئه‌هلی حه‌ق به‌تایبه‌ت (هه‌فته‌وانه) ناچاربوون
 سه‌ر له‌نووی ده‌ست بکه‌نه‌وه به‌کاری نه‌ینی و شاره‌زوروی موس‌ل بوون
 به‌مه‌له‌به‌ندیکی تری خه‌بات. پاشماوه‌کانی بزوتنه‌وه‌ی (نوربه‌خشی) که
 له‌گه‌ل بئه‌ماله‌ی شامیه‌مان ((ئاته‌ش بیگی)) هاوپه‌یمانیه‌کی مه‌زه‌به‌ی و
 مه‌عنه‌وییان په‌یدا کردو، له‌سه‌ره‌له‌دانی سه‌فه‌وییه‌کاندا به‌((تاج به‌خش))
 دانه‌نران و به‌گوێره‌ی ئه‌وه‌ی که له‌سه‌رچاوه‌ میژووییه‌کاندا باسکراوه، شا
 ئیسماعیلی سه‌فه‌وی (خه‌تایی) له‌پیاوانی به‌رده‌ستی گه‌وره‌کانی ئه‌و
 بئه‌ماله‌یه‌ داده‌نرا، توانیان ئاماده‌یه‌کی به‌رچاویان هه‌بن. له‌سه‌ره‌تای ئه‌م
 به‌شه‌دا، باسیکی گوزه‌رای پله‌وپایه‌ی شا ئیسماعیلی یه‌که‌م ده‌که‌ین،
 له‌روانگه‌ی عه‌له‌وییه‌کانی زاگروسه‌وه‌و باسی چۆنیه‌تی گه‌یشتنی
 به‌پله‌وپایه‌ی پاشایه‌تی ده‌که‌ین، به‌گوێره‌ی ئه‌وه‌ی له‌ده‌قه‌ میژووییه‌ی
 مه‌زه‌به‌یییه‌کانی ئه‌هلی حه‌قدا هاتوو. وه‌ک ده‌زانین ئه‌هلی حه‌ق، شا
 ئیسماعیل به‌که‌متر له‌حه‌زه‌تی سه‌ید ئه‌حمه‌دی عه‌له‌وی (باوه‌یادگار)
 دانه‌نین و حاجی نیعمه‌تی جه‌یحون ئابادی له‌کتیبه‌ی (شانامه‌ی حقیقه‌ت)دا،
 ئه‌مه‌ی باسکردوو:

دویم باره‌ از دست قوم پلید
 وراکرد سلطان دور جهان
 نمودی مسخر سراسر جهان
 شدی ظاهر از جامه‌ شاه عباس
 شده‌ ظاهر اندر زمانه‌ بگاه
 نشستند بر تخت شاهنشهی

{شانامه‌ حقیقه‌ت، ص ۵۲۷}

چو آن یادگاری بظلم شدید
 شهید گشت، زان پس شد لا مکان
 که بودی سماعیل شد نام آن
 چو بگذشت زان دور دیگر اساس
 ز جام سماعیل، عباس شاه
 که بودند هر دوز نسل صفی

عەلەوییە کانی زاگرۆس، شا ئیسماعیلی سەفەوی و یەزیدیەکان

خاکی کوردستان و ئازربایجان و خوزستان و میزۆپۆتامیا زیڤدی ئایینه سەرەتاییهکان و پارێزەری گەلیک دابونەریتی دانیشتوانی کۆنی ئێران بوون و بەسوود وەرگرتن لەکۆسپ و سەرچاوە سروشتییەکان، هەزاران سال بۆ پاراستنی بیروپا و بۆچوونی پیشینانی خوێان، هەولێ بی وچانیان داوە. یەزیدیەکانی پاشماوەی ئایینی (میهری) کە لەگەڵ عەلەوییە توندپەرەکانی ئەهلی حەقی پاشماوەی (خوورەم دین) هکاندا دراوسیئیهتی و هاو دەمی ئالوگۆرکردنی بۆچوون و بیروپایان هەبوو و کاریگەرییەکی هەمەلایەنە فیكری و فەلسەفەییان لەسەر یەکتەر هەبوو، هاوسنووری لەکاتی ژبانی نەینی و ئاشکرایاندا، بوو بوو هۆی پەیدا بوونی گونجان لەگەڵ یەكدا و هەندی جاریش دژایهتی و ناکۆکی لەبزووتنەوه سیاسی و مەزەهەبییەکانیاندا. هاوکات لەگەڵ هاتنی (سەید باباعەلی هەمەدانی) بۆ کوردستان عەلەوییە توندپەرەکان بەیعتیان پیکرد، لەبەرانبەر دا یەزیدیەکان کەوتنە بەرەنگاری و روو بەروبوونەوه و سەرکردایهتی نەوهکانی شیخ عودەي کورپی موسافیری هەکاری (کۆچکردوو لە ٥٥٧ هـ) یان پیروز کرد، چونکە هاوکات لەگەڵ هاتنی سەید باباعەلی هەمەدانی بۆ کوردستان و بەیعت کردن و پیشوازی کردنی عەلەوییە توندپەرەکان لیی، یەزیدیەکان، بنەمالەي شیخ ئیسحاق سەفیه دینی کوردی سنجاری نەردەبیلی باووبایرانی سەفەویەکان کە هاوپهیمانی عەلەوییەکان بوون، لەگەڵ هاتنی شیخ عودەي کورپی موسافیری هەکاریدا لەسنجار، دهریان

كردبۇون، ئەم ھەلۋىستەي يەزىدىيەكان، بوو ھۆي پەيداۋونى دوزمنايەتى لەنىۋان سەفەۋى و يەزىدىيەكانداۋ، ھەرەك لەبەرگى يەكەمى ئەم كتیبەدا باسماں كىردوۋە، لەكاتى ھىرشى تەيمورىشدا، شىخ غەلەئەدىن غەلى ھانى تەيمورى دابوو، بۇ سەرکوتكىردنى يەزىدىيەكان و لەكاتى سەرھەلدان و دەرکەۋتنى شائىسماعىلى سەفەۋىدا، يەزىدىيەكان كە دوزمنايەتیبەكى كۆنىان ھەبوو لەگەل بىنەمالەكەى ئەو و ھاۋپەيمانەكانىدا، ھەك يەكەم گروپ و تاقم دژى سەربەخۆيى و دەسلەت گرتتە دەستى سەفەۋىيەكان راپەرىن و شىرى سارمى كورد، پىشەۋاى يەزىدىيە شۆرشگىرەكان بەرامبەر بەسۋاپى قزلباشى غەلەۋى خۆى راگرت، بەلام ئەۋەندەى پى نەچۋوو بەھۆى خۇراگرى غەلەۋىيە توندرەۋەكانەۋە، لەسالى (۹۱۳/ك ۱۵۰۶ز)دا، سەركىش و رووبەروو بوونەۋەى يەزىدىيەكان كپ كرايەۋە.

بابەتى پەيوەندىدار بەيرو باۋەرۋە كىردارى يەزىدىيەكانەۋە، لەم لىكۆلىنەۋەدا كە لەسەر لۆژىكى مېژۋىيى دامانناۋە، بۇكات و نووسىنىكى تر دايەننن و بۇ روشنكىردنەۋەى فىكرى خوينەرەكان، دەست ئەكەين بەتاۋتۋىكىردنى سەرچاۋەى قسەكانى خۇم و شىكىردنەۋەيان و پىناسەكىردنىكى سوودمەند و كورتى رەۋتى مېژۋىيى و سىياسى و كۆمەلەيەتى يەزىدىيەكان، تا لايەنى جىاۋازىي ئەۋان لەگەل ئەھلى ھەقدا دىارى بىكرىت.

خوالىخۇشبوو توفىق ۋەھبى لەلىكۆلىنەۋە بايەخدارەكانى خۇيدا، دەربارەى يەزىدىيەكان و شەيتان پەرستەكان دەلى: (يەزىدىيەكان ھىچ كاتىك نەيانۋىستۋە ئەم راستىيە بشارنەۋە كە پلەۋپايەى خۋايەتبيان بۇ شىخ غودەى داناۋە، لەراستىدا ئەۋان لەمە زىاتر رۆىشتۋون و يەزىدى كوپى

موغایه شیان به خوا داناوه و پهرستویان، وایتته پیش چا و له وکاته دا که پله و پایه یی گروپی عهده وپیه کان له لایه نهلیدد بابائیز (که نهم ناوه دهقاو دهق له لایه ن وهرگیر بؤ فارسییه وه هینراوه و مه بهست سید بابا عهلی هه مه دانیه) روه پرووی مه ترسی ده بووه و پله یی خویه تییان بؤ یه زید دانه او به سومبلی به رنگارپونه و هیان دانه نا.

نهلیدد (سهید عهلی) خه لکی خوراسان بوو و له گهل دهه زار دهر ویش له مه غولستانه وه هه له اتبوو و په نای بردبووه بهر سنجا و ناوچه کوستان و شاخا و پیه کانی عیراق. شیخ عوده یی له و سرده مه دا دژی هه لبراردنی یه زید بوو بؤ پله یی خویه تی و، له راستیدا دان نان به خویه تی بؤ قیزه و نترین که سایه تی سهرتاسه ری میژووی نیسلام، نه نجامیکی خراپی لی که و ته وه بؤ نهم گروپه، چونکه به هوی نهم کرداره وه، یه زید ییه کان له جیهانی نیسلام و دهر نراون و نه و تومه تانه یی که پاشتر ناراسته یان کرا، زیاتر شوینی خوی کرده وه، به تایبه تی تومه تی شهیتان په رستی.

نهلیدد بابا جگه له (سهید بابا عهلی هه مه دانی) باپیری سولتان سید نیسحاقی عهله وی به رزنجی، که سیکي تر نییه که له گپرانه وه یی نه هلی حه قدا، به بابا عهلی دهر ویش به ناوبانگه .

به دور نازانری که له سه رینه مای نه و به لگه نامه و سه رچا وانه یی توفیق وه هبی لی کولینه وه یی له سه رکردوون و پوخته یه کی لی رده دا خراوه ته روو و هه روه ها نه وه یی که له به رگی یه که می نهم کتیبه دا هاتوه، سید بابا عهلی له خوراسانه وه له گهل سید محمده زاهد پیر خدری شاهویی هاتبنه ناوچه یی زاگړوس و، ناوبانگ دهر کردنی به هه مه دانی، پاش نه وه بوو که

له وشوینه دا نیشته جی بووه، وهك چوَن نازناوی شاهووییښ، دواي كوچكر دنی پیر خدر به كار هیڼراوه.

درباره ی نه وهی كه گویا سید بابا عه له مه غولستانه وه هاتبی، گویا وهرگړ به هه له دا چووبی، ده بی دهقی (له گهل دهه زار دهر ویښدا له (ترسی) مه غوله كان هه لاتووه)، راست بیټ، چونكه یه كه م، كه میك شاره زایی له باری نایینی و كومه لایه تی مه غولستان نه وه دهرده خات كه مه غوله كان مورادو دهر ویښ و بابا نه لیه دیان نه بووه و نییه. دووهم، مه غول له مه غول راناكا و تا به شاخه كانی كوردستان په نابهری. سیهم، له مه غولستانه وه له گهل دهه زار دهر ویښدا په نابردن بو كوردستان هیچ مانایه کی نییه. چوارهم، بو مه غولیکي ویلی بیابان و نا موسلمان، یه زیدو غه یری یه زید به یه كه چاو سه یر نه كړین. به نه گه ریكي نريك له راستیه وه، راستیی مه سه له كه نه وه یه كه له سه ره تاي باسه كه ماندا روونمان كرده وه. وهك چوَن له شوینیكي تردا، له روونكر دنه وهی چوار كات له نایینی یه زیدیدا كه پشتی به ستووه به دهقی كتیبی (جیلوه)، كه یه كیكه له دوو كتیبه پیروزه كه ی یه زیدیه كان، توفیق وه بی نویسیویه تی: (مه به ست له چوار كات كه لیږه دا به كار هاتووه، هر نه و چوار وهرزه یه له میترا یزمد هاتووه، نه وانه هه ریكه یان به سی جوړو نیشانه له وینه گه ردوونییه كان دارشتبوو و به و نیشانانوه نه په رستران، وادیاره بنیات نه ری نایینی یه زیدی په رستنن نه و دوانزه نیشانه ی وینه فه له کییه ی وازلی هیڼابی، به هوی نه وه وه كه شیعه دوانزه نیمامیه كان و عه له ووییه كان كه دوانزه نیمامین پییان باش نه بووبی، له بهر نه وه په رستننه كه ی خویمان ته نیا له چوار وهرزه كه دا چركرد بووه وه، هر چه نده هه ریكه له و چوار وهرزه به سی شیوه دارپژر ابوون. كه نه مه ش یه کیكي تره

له و ناكۆكییه سه ره کییه نه یه زیدیه کان له گه له عه له وییه میانه ره و توند ره وه کانداه جیی هیچ گومانیک ناهیلینه وه، له وهی ئه هلی حهق و یه زیدیه کان دژایه تی یه کتریان کردوه، له سه ره تای پهیدا بوونی بزوتنه وه که و بایه خدانیا به سه ر کرده سه ره کییه کانیا (سهید بابا عه له مه دانی و شیخ عوده ی هه کاری).

له بهر نه وهی که له م تویرینه وه دا له سه ر بنه مای لوژیکی میژوویی و فیکرو لیکۆلینه وه و نووسینی بی لایه نانه ده ستمان به کار کردوه، ده رباره ی شهیتان په رستی و چۆنیه تی په یوه ندیی یه زیدیه کان به ئومه وییه کانه وه، ده بی ئه وه بزانی که له سه ده ی شه شه م به دوا وه، وشه ی (یه زیدی) له کتیبه کانداه برچا و نه که وی و له وه پیشتر به یه زیدیه کان گو ترا وه داسنی و شهیتان په رست و خوانه ناس، ئیستاش زۆریه ی کورده موسلمانه کان هه ربییا ن ده لئین ((داسنی)).

زه رده شتییه کان به وانه ی هیزه سروشتیه کانیا ن ده په رست ده گوت دیوه یه سنا (دیوبه نده) و له کتیبی زه ند ئاویستادا، ئه و وشه یه هیه که له گه له وشه ی دیو له زمانی فارسی و وشه ی (شیدا) له زمانی ئارامی و سامیدا، هاومانان و مانای (شیدادات) له زه ند ئاویستادا، واته دروستکراوی ئه هریمه ن یان دروستکراوی شیدا کان و له بهر نه وه ی له ئاویستادا وشه ی شیدا به (ان) کۆکرا وه ته وه، به تیپه رپوونی کات، له ناوخه لکدا ناوی له (شهیدا به نده گان) یا (شهیدا په رستان) ها تووه ته ئارا وه که بپرا وه به سه ر ئه و که سانه دا، هیزه سروشتیه کان ده په رستن و له نه نجامدا شهیدا به نده گان به شهیتان په رستان ناوبانگیان ده ر کردوه. مه زدی به سنه کان به گویره ی رینماییه کانی زه رده شت له رۆحه پیسه کان نه ئه ترسان و رووبه پرویان

نېبوونه وه و باوه پريان به سهرکه وتنی خوږيان هه بوو، به لام شیدا په رستان،
يا شهيتان په رستان که نه مړو بووه به ناويان، دوو هيږي چاکه و خراپه يان
نه په رست و له بهر نه وه له هيږي شه پو خراپه دهرسان، له بری نه وه
به ربه ره کانښان بکه، قوربانښان پيشکهش نه کردن و له کاره ياندا سي
مه به ستیان هه بوو:

يه کهم، خوږيان له خراپه کاری نه وان دوور نه خسته وه.

دووه هم، داوای کوښه و يارمه تيان ئی نه کردن که رو به رووی دوژمن
نه بوونه وه.

سيه هم، بی ترس هيږشيان نه کرده سهر خه لک، چونکه له هيږه
سروش تيبه کان په پره ويان نه کردو سوو ديان له کاری خوږيان وهر نه گرت و
توانا و دهسه لاتيان به رده وام نه بوو.

له هه مان کاتدا نه وان خوايه کی چاکه کارو گوره تريشيان هه بوو که
(دياوسی باوکه) و ئیستا يه زيدييه کان (داسنی يه کان) نه ی په رستن و
به ناوی ((مه ليک تاوس)) يا (نه ب تاوس = عه ب تاوس) ناوی نه بن.

رهنگه وشه يه زيدي له يه زديا يه زدان وهر گيرابی که له وشه ي (يه زي)
ناوښتاييه وه هاتووه و به مانا په رستن و ستايش کردنه و له سانسکريتيدا،
به شيوه ي يهچ = Yaj يه ژ هاتووه و له وه وه وشه ي (يه زه تا Yazata) ي
ناوښتايي و هسفيکی ئی په يدا بووه که هه مان مانای دروستکه ر يا
خولقینه ر يا په رستراوه.

له زمانې په هله ويدا، وشه ي (يه زه ته) يه کهم جار سوککراوه ته وه و بووه
به (يه زه ت Yazat) پاشتر پیتی (ت) گورپاوه به (د) و وشه که بووه به
يه زه د (Yazad) که به (يه زه دان Yazadan) کوښه کرته وه و دواتر له سهرده می

ئیسلامیدا، جاریکی تر کورتکراوه ته ووهو بووه به (یهزدان Yazdan) و له بهر نه ووی عه ره به کان مانای یهزدانیان نه زانیوه، کردویانه به یهزیدو داسنییه کانیان گه راندو ته ووه بو یهزیدی کوپی موعاویه و ناویان ناون یهزیدی. (میژوی سؤفیکری له کوردستان، ل ۲ به فارسی).

هر چنده دهر باره ی هو ی ناوبردنی داسنییه کان به یهزیدی له سهر وه راستیه که مان خسته پوو، به لام دهر باره ی مه سه له ی په یوه ندی به یهزیدی کوپی موعاویه وه (۶۰-۶۴ک) خودی یهزیدییه کان له سهر نه وه کوکن که یهزید دامه زینهری نه م نایینه نییه، به لکو نه و شهر یعت و ریسای یهزیدییه کان ی به هیز کردو وه بره وی پیدا وه دامه زینهری راسته قینه ی نایینه که یان (شاهدی کوپی جه راح) ی کوپی بیهاوتای ئادم بووه (۱۹). یهزیدی کوپی موعاویه له نایینی ئیسلام و هر گه راپه وه و روی کرده نایینی یهزیدی و، هر له بهر نه وه شه یهزید به دو وه مین به لائیکه له حوت مه لائیکه که ی خو یان دانه نین و لایان وایه که رۆحیانه تی یهزید چوه ته لاشه ی شیخ (عوده ی کوپی موسافیری) ی گوره شیخی یهزیدییه کانه وه.

{کتیبی - بررسی مختصر از تاریخ ادیان کردان - لاپره ۵-۶ به فارسی}

له شهر حی (ملل و نحل) ی شهر ستانیدا، دهر باره ی نه و یهزیدیانه ی نه درینه پال (یهزیدی کوپی نه بی ئینسییه) چهند باسیک هاتوه که په یوه ندی به یهزیدییه کان ی شامه وه هیه و په یوه ندی به مبه سه ته که ی ئیمه وه نییه.

نه وه ی زیاتر بووه به هو ی بلا و بوونه وه و ته شه نه کردنی نه م بابه ته و راستیه که ی راگه یاندو وه و ئیستاش هر رای نه گه یه نن نه وه یه که له هه شت پله نایینییه که ی یهزیدییه کاند ا که بریتین له نه میر، بابا شیخ، شیخ، پیر، فقیر، قهوالی بچوک، مورید، پله ی شیخ ده بی له و سی بنه ماله یه ی نادانییه،

شه مسانييه، قابانييه بيټ که به زاناياني ناييني يه زيدي دائه نرينو باوه پريان وايه که نم سې بنه مال هيه له نه وه ي يه زيدي کورې موعاويه نه و بو پاراستني پله وپايه ي خويان، ده ستیان داو ته ټيکل کړدني بنه چه و وه چه .

پياوه گه وره و نارامگه پيروزه کاني يه زيديه کان، به پينچه وان ه ي پياوه گه وره و نارامگه پيروزه کاني نه هلي حه ق که له سووکايه تي پي کړدني که ساني تر پاريزراو و هرده م ريزيان ليگي راوه، له لايه ن گروپه جيا جيا کانه وه، وه ک له باسي س هيد نه حمه دي عه له وي دا وه کو نمونه ناماژهي پيډه که ين، قه له مړه وي يه زيديه کان دوچار ي کاره سات و درده سه رييه کي زور هاتوون، له وانه شيخ حه سني پيشه وای يه زيديه کان له موسل سالي (٦٤٤ کؤچي) له لايه ن ناچه زانيه وه خنکينراو له سالي (٦٥٢) ي کؤچيدا، فه رمانړه وایه کي به کړيگي راوي موسل نه ميري يه زيديه کان ئيعدام کړد، له گه ل س ه د که س له يه زيديه کان دا و پاشان گور ه که ي شيخ عوده ي هه لدايه وه و ئيسک و پروسکه که ي سووتاند، له س ه دي نو هه ميشدا (سالي ٨١٧ کؤچي) به فيتي جه لالودين محه مه د کورې عيزه دين يوسف ي حه لوان ي) که يه کيک بوو له زانائايينييه ناوداره کاني ريبيزي شافعي له ئيران، فه رمانړه وای جه زيړه ي ئيبن عومرو کورده نايه زيديه کان که وتنه کوشتن و تالان کړدني يه زيديه کان . له سه ر ه تاي س ه دي دوازه هه ميشدا (١١٢٧ کؤچي)، سوپاي مه ليک موزه فه ر به يارمه تي مه لا حه يده ري کور د هيرشي کړده سه ر يه زيديه کان و ژن و منداله کان يان به دي ل گرت و مال و حال يان به تالان بر دن، ژنه کان يان وه ک کويله فروشتن و که نيزو که چه کان يان بو خويان هيشته وه، له نيوه ي يه که مي س ه دي سيانزه

هه مېشدا (۱۲۴۷ كؤچي - ۱۸۳۱ زابننن) موحه ممه د پاشاي ناسراو به مېره كوېري ره واندن هېرشن كرده سره قه له مېروى يه زېدېپه كان و زياتر له ۷۵٪ يانن له ناوېرد، له سه ره تاي سه ده ي چوارده هه مېشدا، سانن (۱۳۰۸ كؤچي) ده وله تنن عوسمانن به مبه ستنن ملكه چ پېكردنن يه زېدېپه كان بو خزمه ت له سوپادا، فه رمانن ده ركرد بو عومر وه هېن، به مبه ستنن سه ركوتكردنن يان و ملكه چ پېكردنن يان. نه وېش هه ندى له يه زېدېپه كانن ناچار كرد كه نيسلام بېن و كورپه كه شنن (عاسم به گ) فه رمانن كوشتن و تالانكردنن يه زېدېپه كانن وه رگرت و چن په يكه رن پېروزي يه زېدېپه كان هه بوو به تالان بردن و گومهنن گؤرنن پېشه واكانن يه زېدېپه كانن ويران كرد و له سه رگؤره كه ي شېخ عوده ي شتنن ناشرېنن و ناله بارن و اى كرد كه كه لكى نه وه يان نېپه بنووسرېنه وه.

چارېكې تر له سانن ۱۳۵۷ى كوچېدا، به هؤى يا خېبونن يه زېدېپه كان له سه ربازن، حكومه تنن پاشايه تنن عېراق تومه تنن نه وه ي دايه پالېان كه هاوكارن مه سېحېپه كان نه كه ن و چالاكى نه نوېنن بو به رژه وه ندى فه رهنسېپه كانن نېشته جېن سورن و ده ستنن كرد به سه ركوتكردنن يان و له نه نجامدا، ده يان كه سى لېيان كوشت و چه نده ها كه سى خسته نه زېندانه وه و دوورن خسته نه وه و هه ندى كېشيان هه لاتن و هه ندى كېشيان له سېداره دران.

ته حسين به گى دوا مېرن يه زېدېپه كان كه دواى مرذن باوكى، له كو تايى مانگى ته مموزن سانن ۱۹۴۴، پله ي مېرېه تنن گرته ده ست و هاوكارنن مه لامسته فائ بارزانن كرد و له سانن ۱۹۷۵ كه سېاسه تنن بارزانن په كان

تووشی شکست بوو، لهگهڵ بارزانیدا پهناي برده بهرئێران و ماوهیهك لهمههاباد مایهوهو پاشان چوو بۆ ئهروپا.

مهلبهندی یهزیدییهکان لهشارهکانی شیخان، دهۆک و سنجار لهپاریزگای موسڵی و لاتی عیراقی ئیستادایه، یهزیدییهکانی دانیشتووی کوردستانی تورکیا، بههۆی جهووروستهمی دهولهتی ناوهندی تورکیاوه کهم بوونهتهوه، بهلام له کوردستانی سووریدا، بههۆی زۆری لایهنگرانی ئومهوی و بههۆی نهوهی سهر بهو بنهمالهیهن، ژمارهیهکی زۆر یهزیدی تیدا دهژینو، لهناوچه کوردنشینهکانی روسیاشدا، یهزیدی ههن و لهگهڵ عهلهوییهکاندا کهزۆربهیان عهلهوی توندپهروی نههلی جهقن، پهیوهندییهکی باشیان ههیهو لهقهوقازو تفلیسیشدا بهپهرت و بلاوی لیرو و لهوی ههن. (جکسن) له گهشتهکهی سالی ۱۹۰۲یدا بۆ ناسیای ناوهراست، ژمارهی (داسنی) یهزیدییهکانی روسیای بهدوانزه ههزار کهس داناوه. {شرفنامه/ تاریخ العراق الحدیث: یزیدیها و شیطان پرستها/ دین باستانی کردان/ سفرنامه ابراهیم بیگ/ سفرنامه ویلیافر جکسن} {تاریخ تصوف در کردستان، محمد زؤف تومکی، ص ۱۱-۲۰} بهم شیوهیه دووناییینی میهری خورم دین که بهمهبهستی پاراستنی فرههنگ و ناییینی کۆنی باو باپیرانی خۆیان، یهکیکیان لهقهلهمروهی نهجیبزادهکاندا مایهوه و گهراپهوه سهر ریبازی گهوره پیاوانی ئومهوی و خو ههلواسینیان به واندا کردبووه هویهك بۆ گهپاندنهوهی رۆل و شیوهی رابردوویان لهگهڵ نهوهدا که پهسهندکردنیکی سهپینی و روکesh بوو، لهلایهن دهسهلاتداره حکومی و دهسهلاتخوازهکانهوه، بهرهو لادان براو تووشی ئازارو مهینهتی و سهرکوکردن بووهوه، لهگهڵ نهوهشدا لهناوجهرگهی و لاتانی موسولمانی عهرب و تورکهوه، بنهمای داب و نهییتی خۆیان پاراست و وه خۆیان مانهوه، ههرچهند وهك لهسهروهه باسمان کرد، به تومهتی جوړاوجۆر

تاوانبارکران و له بهر که له ره قی خوشیان، دانیان نه نا به و تومه تانه دا. له بهرام بهر دا عله ووییه توندره وه کانی نه هلی حه ق که خالی بهرام بهری به زیدیه کان بوون و که وتبوونه بهر پروپاگهنده ی گوره پیاوانی عله وی و هر چه ند له میژوی چه ند هزار ساله ی خویندا پیش نیسلام و دواتر، به تایبته له سهرده می پهیدا بوونی مباره ک شای عله وی کوردیه وه (شاخوشین)، هیچ کاتیک نارام نه بوون، به لام له سهرانسه ری ولاته نیسلامیه کاندا، چه ند نمونه یه کی له سهر نه هینینه وه، به پاراستنی فره نگ و کلتوری ئیرانی، بانگه شه که رانی له خویردوو و گیان له سهر دهستی عله ووییه کان بوون و له پاراستنی نهینیه کاندا به جوړیک ژیان که هه موثایین و ربیازه نایینییه کان، به چاوی ریژه وه پرواننه پیاوه گوره و پیروژه کان و داب و نه ریتی نه وان و چه ندین سه ده یه که ژیانیکی ناسوده به سهرده بن. بو ناگاداریی زیاتر له سهر مامه له ی شا نیسماعیل له گه ل شوپرسی عله ووییه کاندان، پروانه { عالم آرای صفوی، لاپره ۱۲۶ / تاریخ کامل ایران، عبدالله رازی، ج ۴، لاپره ۴۱۳ / دین مذهب در عصر صفوی، دکتور مریم یار احمدی، لاپره ۸۴ }.

به تاوتویکردنی رووداوه کانی سهره وه بو تویره ران روون نه بیته وه که:

۱- به پیچه وانه ی نه وه وه که بلا بووه ته وه، نه به زیدیه کان و نه عله ووییه توندره وه کانی نه هلی حه ق شهیتان په رست نه بوونه و نین و، مه سه له ی (باوکه دیواس) = مه له ک تاوس = نه ب تاوس = عه ب تاوس و دئیوه یه سناو (دیو به ند) شیدادات = شیدا به نده گان = شیدا په رستان (نه وانه ی که هیزه سروشتیه کان نه په رستن) که به هو ی سووک کردنیانه وه له سهر زمانی خه لکی ناسایی و ده مارگیرییه وه، ورده ورده گوړان به شهیتان په رست و مه له ک تاوسی، نه مه هیچ بناغه یه کی زانستی نییه و له تومه تیک

زیاتر هیچی تر نییه، لایه نیکی تری ریژگرتن له شهیتان، له ناو خواناسه گه وره کاندای پیشینه یه کی کونی هیه، که به گویره ی قسه ی (ابن ابو الحدید المعتزلی) که کتیبی (نهج البلاغه) ی لیکداوه ته وه، باسی نه وه ی کردو وه که نه حمه دی غه زالی، که ماموستای عه ینولقوازی ته همه دانی و برای نیمام محمه دی غه زالی روژی له به غدا له سهر مینبهر گوتی: هر که س خواپه رستی له شهیتانه وه فیرنه بی نه وه کافره، چونکه نه مری پیکرا که سوجه به ری بو غهیری خودا و نه و قبولی نه کرد {شرح ابن ابی الحدید ج ۱، ص ۲۵} و، نه وه ش که (بگتری) گه وره پیماوی نایینی (یارسان) له قسه هه له شه و په له شه کانی خویدا، خوی به شهیتان و له ویش که متر داناوه نه وه بابه تیکی تره. به هر حال ریژلیگرتن و په رستن دوشتی له یه که جیاوازن و تیکه ل و پیکه لکردنی باسه کان له سهر بنه مای توندپه وی شیوازی کاری تویره ران نییه.

۲- له گه ل نه وه دا که له ناو خه لکی ره شوکدا بلاوه، نه هلی حه ق و یه زیدیه کان هیچ په یوه ندیه کیان به یه که وه نه بو وه نییه، به لکو دوو نایینی جیاوازن و له باری باوه رو عه قیده وه له گه ل یه کتردا نا کوک و دژ به یه کن. به داخه وه نه م بوچونه هه له یه له ده قه میژووییه کانی نیمه دا هر له سهرده می نه فشاریه کانه وه په یدا بو و که من نه و میژوونووسانه ی که له هر کوئی باس له عه له وییه توندپه وه کان کرابیت هر به یه زیدی ناویان بردن، که نه مه ش راست نییه. (محمد کاظم مروی، عالم آرای نادری، ص ۲۵۲-۲۵۵) {محمد علی سلطانی، ایلات وطوایف کرمانشاهان، ج ۲، ص ۸۹۰ و...}

۳- نومه وییه کان به رده و می و مانه وه ی خو به گه وره زانینی سه رده می جاهلییه تی خویمان، له چوارچیوه ی بیرو بوچونسی یه زیدیه کاندای پاراستو وه و یه زیدیه میهر په رسته کانیش له ژیربالی نومه وییه کاندای، داب و نه ریتی نایینی کونی خویمان پاراستو وه.

۴- جگه له دوزمنایه تی و ناکوکی قوولی نیوان یه زیدی و عهله وییه توندروهه کان، به تایبه تی بنه ماله ی سه فهوی، یه زیدییه کان له ژیر کاریگه ری هاندانی ئومه وییه کانی شامو (مه مالیک ی میسرو سولتانه عوسمانییه کان، برده وام له دژی عهله وییه کان له کوژشدا بوون .

رأپه پرنی عهله وییه کانی نه هلی هه ق له خاکی میسردا

هاوکات له گهله رأپه پرنی یه زیدییه کان به سه رکردایه تی و رأبه ری (شیر سارمی کورد) له دژی حکومتی ساوای شائیسماعیلی سه فهوی (۹۰۷- ۹۳۰ک) که له سالی (۹۱۳) ی کوچیدا دهستی پی کردو هه ره له و ساله شدا سه رکوت کرا، ئه و عهله وییه توندروهه وانه ی که له بهرزییه کانی خاکی میسردا نیشته جی بوون، به لایه نگری له بزوتنه وه و سه ره خوئی شائیسماعیلی سه فهوی، له دژی مه مالیکه کانی میسر نالای یاخی بوونیان بهر زکرده وه و دهستیان دایه خهباتی چه کداری و هه لوئیستی بزافه که یان به سهوودی سه فه وییه کان به هیزکرد، رأپه پرنه کهش به کوژرانی سه رکرده کانی به تومه تی خوانه ناسی و ره خنه گرتن له قورئان کوژایی هات، (تاریخ ابی طولون، ریچارد هارتمان، برلین ۱۹۲۶، ص ۶۱) {تشیع و تصوف ص ۲۸۷} به لام سه رکوتکردنی ئه م رأپه پرنه بووه ناگری ژیر خو له میش و شائیسماعیل تا دوا هه ناسه ی بو بره ودان به ئایینی عهله وی له ولاته ئیسلامییه کاندا رانه وه ستا و عهله وییه توندروهه کان که له ولاتانه دا ده ژیان، به شیوه یه کی نیمچه نهینی و ریخه راوی نهی نییه وه، گیانفیدا و گوپزایه لی ئه م بزوتنه وه یه بوون، دوا جار له سالی (۹۳۰) ی کوچیدا، سالی مردنی شائیسماعیل، شوپشیککی تر له میسر بهرپا بوو که

نه حمده پاشای غولامی سولتان سلهیم رابه ری بوو، نه و وهک یه کیک له پروپاگنده چییه کانی شائیسما عیل ناوبانگی دهرکردبوو بو بره ودان به ری بازی عله وی دوانزه ئیمامی {الکراکب السائره ج ۱، ص ۱۵۹}، له نه نجامدا نه شو پشه له کوتایی هه مان سالدا به کوژرانی نه حمده پاشای فه رمانده ی شو پشه که (یه کیک بوو له شوپره سوارانی عوسمانی که به پیی ریوره سمی نه و سهرده مه له نیوان (غولامانی) مه مالیکی سولتانه عوسمانییه کان هه لیزیردرا بوو) کوتایی هات. {تشیع و تصوف، ص ۳۸۷}.

جگه له پاشماوه ی فیکری فاتمییه کان له میسر دا، عله وییه توندروه کان = نه هلی حق، لایه نگرانی ئاته شبه گییه کان، که به پیی مینورسکی له بزاقیکی راگه یاندندا که له میسر وه بو عره بستان و له ویشه وه بو ئیران گه راونه ته وه، به دوور نازانری که نه وان دینه موی نه و بزوتنه وان به بو بن، وهک چون له مه سه له ی عله وییه کان له قه له مپوه ی سولتانه عوسمانییه کاند، رولیکی سهره کییان هه بو وه و راپه پښتانه شاه قوی = شاه ویس قوی له نه نه دول و دیار به کردا به هیمه تی پیشه وایانی نه م بنه مالیه خوی گرتوه و پښتانه یوه. هه رچه نده سه رچاوه کانی نه هلی حق دهر باره ی (شاه ویس قوی) و باسکردنی نه و له و سه رچاوانه دا، شوینیکی زوری گرتوه، به لام به هوی شیواندنیکی ته وای مه سه له میژووییه کانی نه هلی حق و هه له و ناته وای به رده وام تانیستا، له دوو توئی نه م مه سه لانه دا، ده ست نه که یین به باسی روونا کبیری که سایه تییه کان و په یوه ندیی نیوان په پره وانی شاه ویس قوی له پال زنجیره ی سه فه وییه کاند، له سه ر بنه مای سه رچاوه باوه پښتانه یوه کان.

شائيسماعیلی سه فه وی و موشه عشیعییه کانی خوزستان

یه کیك له بزوتنه وهی عه له ووییہ توند ره وه کانی ناو ئییران که شائيسماعیلی سه فه وی نیگه ران کردبوو، بزوتنه وهی موشه عشیعییه کانی خوزستان بوو، که له م ریږه وه دا، واته له کاتی چوون به ره و به غداو سه رکوتکردنی یه زیدییه کان و شوږشی عه له ووییہ کانی میسر (۹۱۳-۹۱۴) ی کوچی، شائيسماعیل که و ته سه ر خه یائی ته فروتوونا کردنی ئه ماره تی موشه عشیعییه کان. هه رچه نده بیرو بوچوونی جیاوازی میژوونوسان ده رباره ی هوی هیږشکردنی شائيسماعیل بو ناوچه ی ژیر ده سه لاتی موشه عشیعییه کان، له زاری (ئه حمده کسروی) یه وه ئه گپږینه وه، به لام هاوکاتی شوږشی یه زیدییه کان و راپه پښی عه له ووییہ کانی میسر، ئه و بوچوونه مان لا دروست ده کات که له گه ل هه موو ئه و نووسینه جیاوازانه ی له سه ر هه لویستی شائيسماعیل به رامبه ر به موشه عشیعییه کان، نابی ئه وه به دوور بزائین که خالی هاوبه شی نه ته وه یی مه مالیکه کانی میسر رولی خوی بینیه وه، که له گه ل ئه و هاویرو مه زه بییه وه، له نیوان موشه عشیعی و سه فه ووییہ کاندا، ئه و خاله هاوبه شه ی سوژی نه ته وه یی ده یتوانی هویه ک بیټ بو به رژه ونیدی نیوان موشه عشیعی و مه مالیکه کان و له لایه کی تره وه که سه رکرده کانی بزوتنه وهی موشه عشیعییه کان به پیچه وانه ی عه له ووییہ توند ره وه کانی تره وه، شیوازی حوکمرانی خویان گوږیبوو بو میرنشین و ئه مه ش بووه هوی ئه وه ی شائيسماعیل بکه ویته گومانه وه لییان، چونکه له گه ل ئه وه ی له لیکوژینه وه کانی کیسره وی له مه ودوا دیت، شائيسماعیلی

سه فہوی کاریگری موشه عشیعییه کانی ئه هلی حهقی له سه ربوو،
 ئه وانہ شی که په پیره وییان ئه کرد به رامبر به خودی شائیسماعیل تاراده ی
 په رستن زیاده ره وییان ئه کرد {النواقص: ص ۹۸} و کړنوشیان بو ئه برد، ته نانه ت
 ئه گپړنه وه که شیخ عه بدولعالی کرکی ناسراو به توپژره ی دووهم که له
 سالی (۹۴۰) ی کوجیدا مردووه، له روی هاوړه وتی له گهل په پیره وه
 توندپره وه کانی شائیسماعیلدا، بابہ تیکی نووسیوه له سه ر ئه وه ی که
 کړنوش بردن بو مروّف کاریکی ره وایه، یه کیک له و بیروبوچونه
 هاوبه شانہ ی نیوان شائیسماعیل و موشه عشیعییه کان که خوینی که سانی
 غهیری شیعیان به حه لال ئه زانی {تشیع و تصوف ص ۳۹۰}، ئه مه لایه کی
 مه سه له که یه، به لام ئه حمه دی کیسره وی له و باریه وه و له روانگه ی
 میژوونووسه کانی سه رده می سه فه وپیه کانه وه، به م شیوه یه ی خواره وه
 مه سه له ی هیژشی شائیسماعیل بو سه ر موشه عشیعییه کانی تاوتویکردووه و
 له تیروانینیکی کورتدا نامارزه به سه رده تای بزوتنه که وه ده کات: (پاش
 سهید موحه مه دی موشه عشیعی، سه رده ی فرمانرہ وایی گه یشته سه ر سهید
 موحسینی کوری که به هوی هول و تیکووشانی سهید موحه مه دو مه ولا
 عه لی یه وه چلو ئه وه نده سال به نارامی و ناسووده یی فرمانرہ وایی کرد).

له م سه رده مه دا له ئیران و عراق چهند شوپرشیک به رپا بووبون. جیهان
 شا ناکوکی و کیثه ی هه بوو له گهل (پیربوداغ) ی کورپداو، له نه نجامدا سالی
 ۸۶۹ ی کوجی، جیهان شا له شکرکیثی کرد بو سه ر به غداو یه کسال
 نابلقه ی ئه و شاره ی داو کاتیک گفتوگو ی سولح و ناشتبوونه وه هاته ناراه،
 پیربوداغ دهر وازه ی شاری کرده وه بو ئه وانہ ی له دهره وه ن، جیهان شا که زور
 داخی له دلدا بوو له سه ر کورپه سه رکیثه که ی، کورپکی تری خو ی که ناوی

موحه مه دی بوو نارده ناوشارو به دهستی نهو پیربوداغ له ناو برا، له سالی (۸۷۰) ی کوچیدا. پاشان له سالی (۸۷۲) دا، (جیهان شا) یش به دهستی (حه سن بهگ) ی بایندهری (ناق قوینلو) له ناوچوو وزنجره ی فه رمانره وایی ئیران که و ته دهست (بایندهری) یه کان، سه رده می نه مانیش سه راپا شه پرو شوپرو له شکرکیشی بوو وله ماوه ی سی و شهش سالدا، نوکس یه که له دوا ی یه که بوون به پاشاو به رده وام جهنگ له نارادابوو.

.. به لی، نه م شوپرشانه بارودوخیکی گونجاو بوو سه ید موحسینی موشه عشیع چلو نه وهنده سال بی قره فه رمانره وایی بکات و له بهر نه وه ی که به رامبه ر به خو ی دوژمنیکی خو پراگری نه بوو، توانی روژ له روژ زیاتر هیزو توانای موشه عشیعییه کان زیاد بکاو له سه رده می نه ودا، هه موو دوورگه کان و خوزستان و به سره و ده رو به ره که ی تا ده رو به ری به غداو به هبه هان و کو ه کیلویه و به نده ره کانی که نداوی فارس و به ختیار ی و لورستان و پشتکوه و به گویره ی نووسینی سه ید عه لی کرماشانیش که و تبوو ژیر دهستی نه وانه وه. پاش سه ید موحسین، سه ید عه لی کوپی بوو به جینشینی. قازی نوروللو چه ند که سیکی تر، ناوی نه و و نه یوبی برایان به یه که وه نووسیوه، به لام بروا ناکری که دوو کهس له یه که شویندا فه رمانره و ابن، ده بی بلین که نه یوب وه زیر یا راویژگار بووه. له م کاته دا، تازه شائیسما عیل راست بوو بووه ... یه کی که له کاره کانی شائیسما عیل کوشتنی عه لی و نه یوبی برای و له ناو بردنی سه ربه خو یی موشه عشیعییه کان بوو، به لام ده رباره ی چو نیه تی نه و له ناو بردنه، قسه ی جو را و جو ر کراوه. قازی نوروللو ده لی: هه ندی پی او خراب وایان له شائیسما عیل که یان دبوو که عه لی و نه یوبی برای، ری بازی (مه ولا عه لی) مامیان گرتوو به رو، هه روک نه و قسه ی بی جی و

بئ سهره بهر نه کهن، نه وه بوو له کاتی هیژشی شائیسماعیل بؤسه به غدا، به فیتی میر حاجی محمه دو شیخ محمه د ره عناشی که کورپی ماموستای کوره کانی سهید محمه د بوون، له وی داگیرکردنی حویزه دای له سهری، سهید عه لی له بهر د دنیا بوون له شیعه یه تی خوی بی باکانه به په له چوو بؤلی شا و گوپرایه لی خوی راگه یاند، به لام شائیسماعیل چونکه له راپوونی نه وان د دنیا بوو فه رمانی کوشتنی هه ردوو براو گه وره کانی تری موشه عشیعییه کانی ده رکرد.

نووسه ری کتیبی (تکلمة الاخبار) یش، شتیکی نزیک له مهی نووسیوه و ده لی: کاتیک شائیسماعیل له شکرکیژی کرد بؤ سه ر خوزستان، عه لی و نه یوب نامه یان نووسی بؤی و که ئیمه (شیعه) ین و نه وهی که پیا و خراپه کان ده رباری ئیمه باسیان کردوه، له درؤ زیاتر هیچی تر نییه. شائیسماعیل نه م قسه یه ی نه وان ی په سه ند کردو گه راپه وه و دیاری بؤ ناردن، به لام پاشتر عه لی و نه یوب له شاری شوش که سهید موحسین ئاوه دانی کرد بوه وه و شووره یه کی کیشابوو به ده وریدا، نیشته جیبوون، فه رمانه وای شوشته، که له ئیرانییه کان بوو، هه ردوو کیان به ناوی میوانی و راوکردنه وه بانگ کردن و کوشتنی.

له (تذکره شوشتر) یشدا ده لی: عه لی و نه یوب به ناوی سادات و هاومه زه بییه وه له هیژش کردنی شائیسماعیل سه فه ویدا بؤ سه ر به غدا، به شداربوون، به لام شا گرتنی و کوشتنی. پاشان که شائیسماعیل هیژشی کرده سه ر (حویزه) سهید (فه یاض) کوره که ی تری سهید محسن که وته شه ره وه له گه لیداو له گه ل هه موو سوپا که یدا کوژرا.

به لآم هه موو نه مانه راست نښ، نه وهی راسته و جیې باوه پښکرده، نووسینه که ی نووسه ری کتیبی (حبیب السیر) ه که خوی هاوسه ردهم بووه له گه ل شائیسما عیلداوچی کاروکرداری روژانه ی شائیسما عیل بووه، هه مووی به دوورو دريژي تو مارکردووه. به گویره ی نووسینی دانه ری نه م کتیبه له سالی (۹۱۴) ی کوچیدا، شائیسما عیل هیرش ی کرده سه ر عیراقی عه ربه و شاری به غدای گرت. پاش نه وه چونکه هه ندی قسه ی بیستبوو دهرباره ی نایینی موشه عشیعییه کان، که گویا نه وان سهید فه یاز (که وهک ده لښ نازناوی سهید عه لی بووه) وهک خوانه په رستن، رویی کرده خویره بو له ناو بردنیان. سهید فه یاز له مه ناگادار بوو، سوپای خوی ریگخست و هه ردووله شکر له دهر وهی خویره به یه که گه یشتن، شه ریکی زور سه ختیان کرد، به قسه ی نه سه که ندهر به گی تورکمان:

توگفتی زمین و زمان لاله گشت

زخون مشعشع وران ساده دشت

فلک تا کمرگاه درخون نشست

زیس خون درآن سر زمین کله بست

درآن بادیه بسته شدراه باد

زیس کشته بزوی هم او فتاد

واته: خوینی موشه عشیعییه کان له و بیابانه روته دا نه وهنده رژابوو ده تگوت زهوی هه مووی گولآله سووره یه، نه وهنده خوین رژابوو فه لهک تاپشتینه ی له خویندا نوم بوو بوو نه وهنده لاشه ی کوژاو که وتبوون به سه ریه کدا له و بیابانه دا (با) ریگای لی گیرابوو. میرخواند ده لسی: موشه عشیعییه کان نازیه تی و پالنه وانه تیه کی له راده به دهریان نواند، له خور هه له اته وه تاخور ناو ابوون، ناگری شه پ کلپه ی نه هات، خویمان راگرت، به لآم پاش نه وه سوپای شا به جار ی به شمشیری روته وه هیرشیان کرده سه ریان و له وهی رشه چاوه پروان نه کراوه دا فه یازو گه لیك له میره کانی موشه عشه ک کوژان، پاش که میك عه ربه کان شوینه که یان جیه یشت و

پهرش و بلاو بوونه وه و په ريشان بوون. دواى ئم سهرکه وتنه، شاگه يشته
 حويزه و پاشماوهى موشه عشيعيه کانى کوشت، يه کيکى له قزلباشه کان
 کرد به فرمانزه وای نه وى و خوئى و له شکره کهى به ره و (د زفول) که وتنه پرئ.

{به لام وه که له پيشه وه باسما ن کرد، ئم قسانه هه مووى له لايه ن
 ميژوونو سه کانه وه هه لبه ستراون، له مهر هوئى هيرشه کهى شائيسماعيل
 بوهر موشه عشيعيه کانى خوزستان و نه و راپه رپانان هئ تر که هاوکات به رپا
 بوون و له پيلانى نهينى مه مالیکه عه ره به کانى ميسر له گه ل
 موشه عشيعيه کاند ا بي ناگابوون، يان خوئيان ليکهر کردبو و، دانانى
 نه ميرى کى قزلباش بو فرمانزه و ايبى حويزه، به لگه يه کى روون و ناشکرايه }.

قازى نوروللاى شوشته رى ده لئى: سه يد موحسين و کوره کانى له سهر
 ده ستى باپيرى نه و (مير نوروللاى مه رعه شى) که مه لايه کى به نا و بانگ بووه
 له شوشته ردا، په شيمان بوونه ته وه له توندره وى خوئيان ... به لام که سانى تر
 پيچه وان هئ نه مه قسه يان کردو وه. وه که له پيشه وه گوتمان، مه لاو ناخونده
 شيعه کان، به هوئى شيعه گه ريبه وه چاويان پو شيبوو له هه ندى بوچوونى
 موشه عشيعيه کان و نه يانويست لييان نزيک ببنه وه، موشه عشيعيه کان ياش
 دلنه و ايبى نه وان يان نه کردو چييان بو يستايه دريغى يان ئنه نه کردن و
 دو ريش نييه، هه نديک له بيو بوچوونه کانى خوئيان له وان شار د بيته وه و هر
 نه مه شه بووه ته هوئى نه وهى مير نوروللا که سانى تر بلاويان کرد بيته وه
 که نه وان توبه يان کردو وه له بيو بوچوونه کانى خوئيان پاشگه زبوونه ته وه.

له شوينى کى تر دا، کيسره وى له ميانه ي دانان به بره ودان به ره و تى
 ميانزه وى، له نيو موشه عشيعيه کانى خوزستان دا، له ژير ناو نيشانى سه يد
 موباره ک ئايينى موشه عشيعيه کان نه خاته لاه، ده لئى: ... وه که سه يد عه لى

خانی کوږی خه له ف نووسیویه تی: یه که کم که له و توندږه وپیښه دورکه و ته وه سهد موله لیبی باپیږی نه و بووه که له سه ره تای تمه نیدا له ریږازی باوک و براکانی دورکه و تووه ته وه، به لام له ترسی براو ناموزاکانی، نه یو پراوه قسه بکات و بیژاری خوی دهر نه پږی، تا نه و کاته ی (موباره ک) ی کوږی فرمانږه وایی که و ته ده ست، نه نجا به هوی نه وه ده ستی کرد به هول دان بو بنږکردنی نه و توندږه وپیښانه.

مه ولا موله لیب پیاوکی زاناو زانست دوست بو، به راده یه که، مه ولانا که مالودین محمه د کوږی حه سهن نه سته رنابادی، لیکن انه وه ی (فصول خواجه نصیر) ی به ناوی نه وه وه نووسیوه. نیر شتیکی سهر نیښه که خوی له توندږه ویی بنه ماله که ی دور گرتبی و موباره کی کوږی به و پږه وده ا بردبی. وه نووسراوه، موباره که چند که سیکی له زانایانی شیعه که (شیخ عبداله تیفی جامعی) یه کیک بو له وان، بانگ کردوه بو حویزه، به یارمه تی نه وان ره گو ریشه ی توندږه وی ه لکیشاو له بری نه و ریږازی ساکاری میانه پږه ویی شیعه ی له ناو موشه عشیعیه کانداه سه قامگیر کرد. (۹۹۹-۱۰۲۵ کوچی) {تاریخ پانصد ساله خوزستان، ص ۴۰-۴۵-۶۲}.

هر له سالی ۱۰۲۵ ی کوچیدا، هاوپه یمانی موشه عشیعیه کان له گه ل عله وپیښه کانی نه هلی حه قدا پهیدا بو ویه کی تی نیوان موشه عشیعی و نوره خشی، سه فوی، نه هلی حه ق، له م کاته دا، له گه ل سه ره لدان و دهرکه و تنی ناتاش به گ = خان ناتاش و پږوپاگه نده یه ی لایه نگرانی نه و له کوردستانی باکوورو نازره بایجان و لوپستان و کرماشان و شوینه کانی تردها، هاته بوون و نه و موشه عشیعیانه ی که له سه ره ریږازی کونی خویان مابوونه وه. وه که ره قوینلوه کان وهی تر . خویان دایه په نای نه م

بنه مالهیه و بزوتنه وه موشه عشیعییه کان له باری نه ته وه ییه وه، نیشانه ی
عه ره بایه تی خویان له ده ست داو رواله تی راستیی ریبازی (په ردیوه ری)، به م
بزوتنه وه ییه به ده ست هیئاو له گه ل پاراستنی هه موو بیرو بوچوونه کانی
خویان که ده رباره ی سه رکرده سه ره تاییه کانی بزوتنه وه که یان، بوویان
ریپره وی میژوویی خویان له خوزستانه وه گواسته وه بو لوپستان و
کوردستان و نازه ریایجان و له م قه له مپه وه دا دریزه یان پیدا. پینش نه وه ی
بچینه سه رباسی بنج و بنه وان ی په یوه ندیی بنه ماله ی ناتشه به گ به
شائیسماعیل و سه فه وویییه کانه وه، باسی په یوه ندیی نه قشبه ندیییه کانی
نه که یین له گه ل شائیسماعیلی سه فه وی و سه فه وویییه کان و هاوکارییه کانی نه م
دوو گروه که به دریزایی میژووی بزوتنه وه ی عهله وویییه توندروه کان،
به چند شیوازی جیاواز ته بایی و ناکوکی و هاوره وتی و کارلیکردنی له بواری
سیاسی و کومه لایه تی، تاسه رده می نه مپوچ له ناوچه ی خوراسان و چ له
کوردستاندا بوویان.

بزۋوتنەۋەى شائىسماعىلى سەفەۋى نەقشەندىيەكان

گروپى سۆفىيە نەقشەندىيەكان يەككىن لەو گروپە سۆفىيانە كەرۋانكى گەرەق فراۋانىان گىراۋە بەدرىژاى مىژۋى سۆفىزم لەئىسلامدا، پىش سەرھەندانى خواجه بەھائودىنى نەقشەندى بوخارايى، بەزنجىرەى خواجهكان ناۋبانگىان دەرکردبوو، پاشان بەگروپى نەقشەندى ناۋبان بىلابوۋە. ناۋدارو گەرەكانى ئەم زنجىرەيە ۋەك خواجه عوبەيدوللاى ئەحرارو ... ھتد، لەسەردەمى تەيمورىيەكاندا، لەۋپەرى تۋاناۋ دەستۋىشتندا بوون، بەجۋرىك پاشا تەيمورىيەكان ناۋزەنگى يان ئەگرت بۇ شىخە نەقشەندىيەكان و خۇيان بەپى دەپۇيشتن بەرىگادا. بەشى زۆرى شىخانى ئەم زنجىرەيە پەپرەۋى رىبازى ئىمام ئەبو حەنىفە بوون و بەخۋاپەرستى ناۋبان دەرکردبوو و بەگوپۇرەى رىنمايەكانى شەرخ كارىيان دەکردو دەيكەن.

رىبازى نەقشەندى زياد لەھەر گروپىكى تر، دابو نەرىتى رەسەنى رەفتارو ھەلسۈكەۋتى ئىرانىيانەيان پاراستبوو، بەگوپۇرەى ئەۋەى كەجىي زىدو شوپىنى گەشەکردنى ئەو رىبازە خۇراسان و بوخاراۋ ھەرات بوو. زنجىرەى خواجهكانى رىبازى نەقشەندى دەگاتەۋە سەر ئىمام جەعفەرى سادق كەبىرەۋەرى و رەفتارە موعجىزە ئاساكانى و ناۋى موبارەكى بوۋە بەدەسپىكى (تذكرة الاوليا)ى شىخ (عەتارى نەيشاپورى) و لەرىنگەى ئىمامى سادقەۋە بنەچەى خۇيان ئەگەيەننەۋە سەر بنەمالەى حەزرىتى عەلى

کۆپی ئەبی تالیب، له دایکی شیا نه وه زنجیره ی بنه چه که یان ده که یه نه وه سه ريارانی قاسمی کۆپی محمه دی کۆپی ئەبو بکه رو په یوه ندی نه قشبه ندی و شیعه له سه ر ئەم بنه مایه په یدابوو. پێشه وایان و په پره وانی ئەو زنجیره یه به ته وای خاله هاوبه شه کانیان و په یوه ندی ریبازی ئایینی و نه ته وه یی و بیروباوه ریان له گه ل فه رمانه روه ایانی ولاتی ئەوبه ری رو باردا هه یانبوو، له هیرشی شا ئیسماعیلی سه فه ویدا بو ئەو ناوچه یه، زه مینه یان خو شکرد بو سه رکه وتن و ده سه لات په یداکردنی قزلباش، بلا بوونه وه ی سه فه وییه ت له هه راتدا به هۆی نه قشبه ندییه کانیان و هاو په وتی موفتی و شیخی نه قشبه ندییه کانی ئەو ناوچه یه له گه ل شا ئیسماعیلدا هاته ئاروه، له کتییی (عالم ئارای سه فه وی) دا، به جوانی باسی داگیرکردنی ناوچه ی تورکستان، به دهستی شائیسماعیلی سه فه وی کراوه {عالم آرای صفوی، باهتنام یدالله شکر، ته ران، ۱۳۵۰، ص ۴۴۶}، له م نه به رده دا نوینه ران و له شکره که ی شائیسماعیل به هۆی پشتگیری کردنیانه وه له لایه ن خواجه عه بدوره حیمی نه قشبه ندییه وه که له لایه ن خه لک و حکومه تی تورکستانه وه، زۆر ریزی ئی ئه گیرا، سه رکه وتنیان به ده ست هینا. {دین و مذهب در عصر صفوی، ص ۲۶}

هه رچه نده ریبازی نه قشبه ندی له کوردستاندا، به هۆی مه ولانا خالیدی شه ره زوری که له نه وه ی شیخ میکائیلی ده ودانی راویژکارو یاوه ری سولتان سه ید ئیسه قی به رزنجی له ناوچه رگه ی عه له وییه کانه وه په یدابوو، به لام ریبازی عه له وییه سه فه وییه کانی له ناوچه ی خو راسان، له ژیر چاودیری و سایه ی نه قشبه ندییه کاندای گه وره بوو، به جوړیک که ئەم دوو زنجیره ی نه قشبه ندی و عه له وییه، ناوبه ناو به بزوتنه وه یه کی ئایینی گه رانه وه یه کیان هه بووه له عورف و عاده ته وه بو ریبازی شه ری، یا به پێچه وانه وه له ره وتی

میژوویسی ئەم دوو ئایین و تهریقه ته دا، که به پراشکاوی له دوو توئی شیکارییه کانی ئەم کتیبه دا به رچاو ده که ون، ههروه کو چوڼ له تورکیای سه رده می عوسمانییه کانی شدا، پاش ئەوهی (حروفی) یه کان سه رکوتکران، ئەوهی لییان به جیما، به نه قشبه ندییه کانیان سپارد (قیام ونهضت علویان زاگرس، ج ۱، ص ۱۳۰)، و له سه رده می ئیستا شدا، نه قشبه ندییه کانی سه رگه لو له کوردستاندا ئایینی په ردیوه رییان له ژیر ناوی (حه قه)، له نیو خو یاندا زیندوو کرده وه که له م کتیبه دا باسی لیوه ده که یین. یه کیك له و نیشانه راست و به لگه دارانه ی په یوه ست و په یوه ندیی فیکری نیوان نه قشبه ندییه کانی هه رات و سه فه و ییه کان ئەوه یه که گه وره کانی نه قشبه ندی هه رات ریوپه سمی لاواندنه وهی حوسینیان له هه رات دامه زانندو له کو بو ونه وهی ئیرانی و عه ربه شیعیه مه زه به کاندای بره ویان پیدا. تا ئەوهی مه لا محمه د حسینی و اعیزی کاشفی که یه کیکه له گه وره پیوانی نه قشبه ندییه کانی خو راسان، یه که مین و گرنگترین کتیبی بو کو پی ماته مینی حوسین دانای ناوی (روضه الشهداء فی مقاتل اهل البیت) ی لینا.

ئەم کتیبه له سه ر داواکاری (مرشد الدوله عبدالله) له نه وهی ته یمو رو پاشای هه رات و له که سه نزیکه کانی سولتان حسینی با یقرا (۸۷۳-۹۱۱) بوو. ئەم کتیبه باسی میژووی ئەو کاره ساتانه ده کات که به سه ر پیغه مبه ره کاندای هاتوو و به درییژی باسی ئیمامه کانی شیعیه ده کات، به تایبته تی باسی کاره ساتی که ربه لا که به په خشانای فارسی نووسراوه و به ده قی عه ربه یی و شیعر رازا وه ته وه، گوا یه فزولی به غدادیی که له ۹۶۳ ی کو چیدا مردوو، ئەو کتیبه ی وه رگی را وه ته سه ر زمانی تورکی و ناوی ناوه (حدیقه السعداء). (روضه الشهداء) دابه شکراوه به سه ر ده به شدا، به م شیوه یه ی خواره وه:

۱. باسی گرفتاری و مهینه تی هه نډیک له پیغه مبه ران دهکات، هه ر له ناده مه وه تا نه گاته نوح و ئیراهیم و یه عقوب و زه که ریاو یه حیا.
 ۲. سته م و ئازاردانی پیغه مبه ر له لاین قوره یشییه کانه وه و باسی شه هیدبوونی حه مزه و جه عفری ته ییار دهکات.
 ۳. باسی کوچکردنی پیغه مبه ر (د.خ) دهکات.
 ۴. باسی فاتیمه ی زه را (س.خ) له په یدابوونیه وه تا مردنی دهکات.
 ۵. باسی ژیانی حه زه تی عه لی (س.خ) له په یدابوونیه وه تا شه هیدبوونی دهکات.
 ۶. باسی ره وشته به رزه کانی ئیمام حه سهن (س.خ) و هه نډی میژووی ژیانی، له په یدابوونیه وه تا شه هیدبوونی دهکات.
 ۷. دهر باره ی گه وره یی ئیمام حوسه ین و باسی له دایکبوونی دوخی نه و پاش کوچ کردنی براکه ی دهکات.
 ۸. باسی شه هیدبوونی موسلمی کورپی عه قیل و دوو مناله که ی دهکات.
 ۹. باسی گه یشتنی ئیمام حوسه ین بو که ربه لاه شه پرکردنی له گه ل دوژمنان و شه هیدبوونی خو ی و مندال و خرمان و یاوه ره کانی دهکات.
 ۱۰. باسی نه و کاره ساتانه ی هاتووه به سه ر خانه واده ی حسیندا پاش کاره ساتی که ربه لاه سزای بکوژانی نه و دهکات.
 ۱۱. کوژانی کتیبه که دهر باره ی ژیانی کوره کانی ئیمام حسین و ئیمام حه سهن و زنجیره ی ره چه له کی هه نډی له وان دهکات.
- له گه ل بره ودان به م کتیبه کوپی لاه واندنه وه جیی داستانه کوئه کانی پالنه وانان و هه زارو یه که شه وه ی گرته وه، له ناوچه شیعه نشینه کانی ولاته ئیسلامیه کاندا و له هه راتیش شوینی نه لقه ی زیکری سؤقییه کانی گرته وه.
- یه کی له و هو گرنگانه ی زه مینه ی ره خساند بو سه رکه وتنی رأپه رېښی شائیسماعیلی سه فه وی له ناوچه ی خوړاسان و سه رانسه ری ئیراندا، نه و کتیبه ی مه لا محه مه د حوسینی کاشفی نه قشبه نډی بوو.

هەلسوكەوتى شا ئىسماعىل لەگەل ھاۋپەيمانانى غەلەۋى

زىنجىرەى سەفەۋىيەكاندا

شامخەمەد بەگ و شا ئىسماعىل

ۋەك لەپىشەۋە ئامازەمان بۆكرد، ئەو تاقمە غەلەۋىيانەى ئەھلى حەق كەلەگەل سىياسەتە ناۋخۆيىەكانى شا ئىسماعىلدا ناكۆك بوون، تىكۆشانى نەينى خۆيان سەر لەنۆى دەستپىكردەۋە ھەندىك لەوان كەجىابوونەۋە سەر بەخۆيى تازە بەدەست ھىنراۋى سەفەۋىيەكانىيان بەباش نەئەزانى و لەرەۋتى تىكۆشانى ئەو بىنەمالەيەدا، رەگ و رىشەى قوۋلىيان داكوتابوو، لەگەل شائىسماعىلدا مانەۋە ۋە بەردەوام بوون لەسەر تىكۆشان و ھاۋكارىكردنى. غەلەۋىيە سەر كوتكراۋەكان، لەپىناۋى بىروباۋەرى خۆياندا ۋە پاراستنى خۆيان لەئەگەرى تەنگ پى ھەلچىنىيان و لەترسى لەناۋچوونى تەۋاۋو نەمانى سەر بەستى، لەبەجىھىنانى رىۋ رەسمى ئايىنى خۆياندا، دايانە پال ئەو خانەدان و بىنەمالانەى ھاۋپەيمانى سەفەۋىيەكان بوون. ئەمانە بەمەبەستى راگەياندى ئايىنى غەلەۋى ۋە برەۋدان بەبىرى شۆر شىگىرانەى شا ئىسماعىل، بەشى زۆرى چالاكىيەكانى خۆيان برە دەرەۋەى سنوورى ئىران و لەۋلاتى مىسرو شام و غەرەبستان و سوورىا بەتايبەتى ۋلاتى عوسمانى جىگىريان كرد، ھەرچەندە لەناۋ ئىرانىشدا بىنكەى فراۋانىيان ھەبوو، لەھەمەدان و كرماشان و لوپستان و كوردستان و نازەربايجان و خۇراساندا، بەلام ھىماى سەر كەۋتنيان لەو گەپان و ژيانى كۆچەرى و خىلەكىيە ناجىگىرەى خۆياندا دەبىنىيەۋە كەھەم دووربوون لەدەستى شا ئىسماعىل كەبەھىرش بىردن بۆ سەر موشەعشىيەيەكان، سەرەتاي سەر كوتكردنى غەلەۋىيە توندەرەۋەكانى دەست پىكردبوو و

پهردهی لهسهه مه بهسته نهئینییهکانی خوئی لادابوو هم ئهو پهیمانهی که لهگهڵ بنه ماله ی سهفه وییهکاندا به سستبوویان بیپاریزن و هم دهستیشیان والابی له بلاوکردنه وه و بره و دان به نهئینییهکانی ریبازی ئایینی پهردیوه ریدا، به ئاره زووهکانی خویمان بکهن. گه وه و ناودارانئ هم بزوتنه وه هاوپه وتانه له عهله وییه توندپه وه کان و له سهیده به رهگهز کورده کان بوون که له م سهرده مه دا لایه نگرانیکی زوریان هه بوو له هندو ناوچه ی ئهو دیو روبروو ئه نادۆل و ئیرانی ناوه ندو قه له مپه روی عهله وییه کان له خوزستان (ئهروه ند روود)، تا ئه گاته ماکو و که نارهکانی روبروی ئاراس بوو. ئه وان هه ش که رایان کردبوو له موشه عشیعییه کانیش هه ره به و جوړه ی که باسمان کرد، هاتنه ناو ئهو بزوتنه وه بوون به هاوپه یمان.

پیاوه گه وهکانی خانه دانی ناوبراو، له لایه ن باوبا پیری شائیسماعیله وه، وه ک هه یده رو جو نه ی دو خودی شائیسماعیله وه مؤله ت پیدراوو ریزن لیگیرا بوون و له ولاتی عهله وییهکاندا، سه ره به خو جینشینیان کردو وه له سهه ری و ره سمی عهله وییهکانی قزلباش ئهم سه ی دانه به (ده ده) ناوبراوان. ئهم پیاوه گه ورانه به هوئی هاتو چو کردن و په یوه ندییان له گه ل کو مه لگه جیاکانی عهله وییهکاندا له تورکستان (رۆم)، عه ره بستان (میسرو...) و ههروه ها کوردستان و لوپستان که شوینی سه ره له دانی یه که مجاری ئه وان بوو، به زوری شاره زاییان هه بوو له زمانی تورکی و عه ره بی و کوریدا، به شی زوری په یه روانی ئهم بنه ماله یه، له سهرده می سه فه وی و پاش ئه وانیش، له رۆملو (قه ره قویونلو هکان) و (ته کلو) کان بوون، ئهم (ته کلو) یانه خویمان به کورد دان هه نین و چوونه ته به رگی قزلباشه کانه وه، وه ک چو ن دکتور مه سهودی که یهان له جوگرافیای سیاسی دا نووسیویه تی : ته کلو. ته کله له و خیله کوردانه ی ده ور به ری (ئه رده بیل) ن که به زمانی تورکی قسه ده که ن و

له پینج سهد مال پیکهاتوون و هاوینان دهچنه (سه به لان) و زستانان له (مهغان) به سهر ده بهن. پاشتر نه م ته کلوییه انه له کوردستان و دینه وه رو همه دان ده سه لاتیکی روژ دواي روژ زیاتریان به ده ست هیئا، ته نانه ت هندی خیلان له سه رده مه کانی دوا ییدا، له گه ل درکه وتنی ناکوکی له نیوان سه فه وی و عه له وییه کاند، روویان له عه له وییه کان وه رگیراو چوونه پال حکومتی سه فه وییه کان، وه له مه ودوا باسی نه کهین، تا قمیک له مانه که په یوه ندییان کرد به شا نیسماعیلی دووه مه وه، له سه رده می نه ودوا... کاری سه رکوتکردنی راپه ریوه عه له وییه کانیان پی سپیردرا.

یه که مین کهس له ناو داره کانی عه له وییه توندپه وه کان که له ده قی نووسراوو سه رزارد ا به (شاوه یس قوی) به ناو بانگه و به گویره ی نه و سه رچاوانه ی باسیان کردووه له کوردستاندا له دایک بووه. کتیبه میژووییه باوه ریپیکراوه کانی سه فه وییه کان، به م شیوه یه ی خواره وه باسی راپه پرنی نه ویان کردووه.

رأپه رینی شاه ویسقولی دژی خه لیفه ی عوسمانی

باسی ده رچوونی بابا شاقولی (شاه ویسقولی) تکه ئیلی و هاتنی سو فییه کانی رۆم و شوینانی تر بو ده رباری شا، گه یشتنی سو فییه کانی رۆم ئیلی و منته شائیلی و تکه ئیلی بو ده رباری په ناگه ی سولتانه کان، یه کیك بو له رووداوه کانی ئەو ساله پر له به خته وه ریییه، کاتیک که سو پای جیهان گه رد له گه شتی خوراسان گه رایه وه، له ده ورو به ری ره ی و شه هریار گه یشتنه به رده م شاو شه ره فی پی ما چکردنیان به ده ست هینا. له م نووسینه دا به کورتی ئەوه ی له سالی ۱۹۰۵ دا تۆمار کراوه ئەوه ییه که بابا شاقولی (شاه ویسقولی) کوپی بابا حه سه نی خه لیفه ی ته کلو پاش مردنی باوکی له ویلایه تی گه رمیان که به تکه ئیلی ناوی ده رکردوه له سه ر کورسی رینمای کردنی سو فییه کانی ئەو ناوچه یه به گویره ی راسپارده ی باوکی جیگیربوو و به رده وام کاری (که رامات) و له کاری ئاسایی تیپه ریوی لیوه ده رئه که وت. ئەمانه تی (زهنگ و ئەبله ق) ی له گه ل ده ده موحه مه د دا بو ده رباری شا به هه له ناردبوو. ده ده موحه مه د له (دار السلطنه) ی ته بریز، شه ره فی ما چکردنی پیی شای به ده ست هینا. به شیوه یه ک بو به یه کیك له باسه کانی ئەو ساله. کاتیک ده نگوباسی جیهانگیری خه سه روی ولاتی گرتوه بلا بوونه وه ی ریباری پیروزی ئیمامیه کان، له هه موو ده ورو به رو کون و قوژبنی جیهاندا دهنگی دایه وه، بابا شاقولی ته کلو، له ویلایه تی منته شائیلی و تکه ئیلی له گه ل تا قمیك له سو فییه کانی ئەو ویلایه ته دا، بریاری یا وه ریی به ست و روی کرده ده رگای شا سه کنده ر له به رئه وه ی فه رمانه روه ای ویلایه ت که وابه سه ته ی سولتان بایه زیدی قه یسه ری رۆم بوو، هه رکه به مه ی زانی له گه ل هه زار سواردا، بو ریگرتن له سو فییه پایه به رزه کان که وت هری، بابا شاقولی

به گه یشتنی ئەم هه والە، موژدهی سهرکه وتنی دا به سووفیه کان و پشتبه شانسی له بن نه هاتوی شه هریار پیشوازییان له رومییه کان کرد. نه و دوو له شکره که به یه که گه یشتن، ناگری شهرو کوشتار کلپه ی سهند. نه وانهی خاوهنی هیدایهت و چاودیری خوا بوون زال بوون به سهر گومراکاندا. فرمانرہ وای ناوچه که له گه ل سهرکرده کانی له شکر ی رومدایوون به خورکی شمشیر ه تیژ ه کان و کومه لیکی زوریشیان به دیل گیران و هه موویان له سهر فرمانی بابا شاقولی کوژران و مال و که لوپه لیکی زوریش له نه سپ و چه که به تالان که وته دهست. کاتی که هه والی سهرکه وتنی بابا گه یشته په پره وانی نه و بنه مالیه له ده رو به ری ویلایه ته که دا، لاوانی چه کدار روویان کرده سوپای بابا و پاش گرد بوونه وهی سوپای نه و ناوچه یه، به جار ی چوون بو پیشوازیی سو فییه سهرکه و تووه کان و هر له ویشدا بابا شاه قوی له گه ل خه لیفه ی خیل ه کانی وه ک سو فییانی خه لیفه ی روملو و حه سن خه لیفه و که سانی تر، روویان کرده مهیدانی جهنگ، دای نه وهی هه ردوولا له یه که نزیک بوونه وه، ناگری کوشتار کلپه ی سهندو سو فییه دل سو زو به وه فاکان، وه ک شیر ی برسی که وتنه جو ش و خر و ش و هاواری خوراگرتن و گیان به خشین به رزبووه وه و به هیزی ده ول ته ی هه می شه پایه دار وه سهرکه وتن به سهر به رام به ره که یاندا، شنه بای سهرکه وتن ئالای بابا شاه قوی شه کانده وه، (قهره گوژ) پاشا توانای به ره نگاری نه ما و بریاری را کردنی داو روی کرده شیوی به ره و دوا گه رانه وه، سو فییه کان به دای نه ودا تاوی نه سپه کانیان داو به شمشیری تیژو نیزه ی گیان ده ره ی نه ر، کومه لیکی زوریان لی کوشتن و که لوپه لیکی زوریان به ده سه ته ی نا و به ره و سیواس که وتنه پر ی. کاتی که هه وال ه گه یشته به بایه زید قه یسه ری سولتانی ئیلدرم، نه ویش خادم عه لی پاشای سهرکه و هزیرانی، له گه ل په نجا هه زار سوار ناماده کرد، بو جهنگ له گه ل بابا شاه قوی و سو فییه نا و داره کانی ره وان ه

کرد. پاشای ناوبراو له گه‌ل تاقمی عوسمانیییه کانا که له شهوی تاریکدا، به نووکی نێزه په‌له‌ی مانگیان لانه‌برد، که وتنه جووله. بابا شاه قوولی که به‌م هه‌واله‌ی دوژمنانی زانی، ده‌ستی کرد به‌ریک‌خستنی له‌شکره‌که‌ی، هه‌زار غولامی حه‌به‌شی هه‌بوو، له‌پێشی له‌شکره‌که‌وه رایگرتن، له‌ولاشه‌وه عه‌لی پاشا، چه‌پ و راستی له‌شکره‌که‌ی خۆی ری‌ک‌خست و هاته مه‌یدانه‌وه، له‌شکری رۆم به‌یه‌ک‌جار هێرشیان کرده سه‌ر پیا‌ده‌کان که له‌پیش له‌شکری داگیرکه‌رانه‌وه بوون، نزیکه‌ی پینج سه‌د که‌سیان لی‌ک‌وشتن و ئه‌وانی‌تر چوونه ناو جه‌رگه‌ی له‌شکره‌که‌وه، بابا شاقوولی که‌ئه‌مه‌ی بینی، هه‌ردوو با‌لی راست و چه‌پی سوپا‌که‌ی له‌ناوه‌راستی له‌شکره‌که‌دا کو‌کرده‌وه و به‌مه‌ماهه‌نگی یه‌ک‌تر، هێرشیان کرده سه‌ر ئه‌و له‌شکره‌ بی‌ئه‌ندازه‌یه، ئه‌و دلێره‌ کل‌او ئاسنینه‌، به‌یه‌ک‌جار هێرشیان کرده سه‌ر جه‌رگه‌ی له‌شکری دوژمن:

زدند آن دلیران آهن کلاه به‌یک‌بار برمکب گاه سپاه

شنه‌بای مه‌رحمه‌تی ئیلاهی هه‌لی‌کردو خادم عه‌لی پاشا پیی نه‌ما له‌سه‌ری بوه‌ستی و له‌ترسی هێرش‌ی دلیرانه‌ی سو‌فیییه‌کان، رووی کرده شیوی هه‌لهاتن، سواره‌ی رۆمی له‌ترسی ئه‌و راپه‌رینه‌ ری‌گای را‌کردنیان گرت‌ه‌به‌ر:

سواران رومی از آن رستخیز گرفتند درپیش راهی گریز

ته‌کلوییه‌کان دوایان که‌وتن، به‌هیزی شمشیری تیژو نێزه‌ی گیان کیش خادم عه‌لی پاشاو کو‌مه‌لیک له‌ رومییه‌کانیان کوشت و باباشاه قوولی له‌مه‌یدانی نه‌به‌رد دا شه‌ربه‌تی شه‌هیدبوونی نو‌شی و به‌گو‌یره‌ی راسپارده‌ی خۆی، سو‌فیییه‌کان (ده‌ده موحه‌مه‌د)ی خه‌لیفه‌ی رۆملو که‌پیاویکی دلێرو ئازابوو، کردیانه‌ گه‌وره‌ی خویان و له‌ویوه‌ رو‌یشتن بو‌ ئه‌رزه‌نجان. له‌و ده‌وره‌به‌رده‌دا بیستیان که‌ نزیکه‌ی (۵۰۰) بازرگان له‌گه‌ل که‌لوپه‌لیکی زۆردا له‌ته‌وریزه‌وه

به ره و روم دهرؤن. هه نديک کهسی نه قام که له دوای خه لکه که وه وهک
سه رده سته ی سه رباز دانرابوون، هیزی ته ماعیان که وته جوولهو، وهک به لای
ناگهان دایان به سهر نهو بازرگانه داماوانه داو هه موویان کوشتن:

کسی جان، سلامت ازایشان نبرد
بغیر ازاجل هیچکس جان نبرد

و هه رچییان هه بوو تالانیان کردو ناردیان بو باره گای به رزی دهر بار.
له کاتیکی که خاقانی ساحیبقران له ویلیه تی خوراسان گه رابووه وهو
له دهوروبه ری ره ی شه هریار دابه زیبوون، سو فیهه کانی ته کلوو رملو
په یوه ست بوون به و کاروانه به رزه وهو به ماچکردنی خاکی بهر پیی پاشا
سه فرازیبوون. کاتیکی پاشا نهو هه واله ی پیگه یشت که نه فامه کانی نهو خیله
تاقمی بازرگانیان کوشتووه و که لوپه له کانیان تالان کردوون، ناگری
توورپی پاشا گری گرت و فه رمانی دا سه روکی نهو دهسته سه ربازانه،
له گه ل چه ند که سیکی تر دا، به سزای خویمان بگه یه نرین و نه وانی تریشی
دابه شکرد به سهر چه ند شوینیکی تر داو سو فیهه کانی خه لیفه ی روملو بو
خوراسان و هه ندی شوینی تر ره وان هه کران له گه ل
ده ستو پیوه نده کانیان دا. {جهانکشای خاقان (تاریخ شاه اسماعیل)، مقدمه و پیوسته،
د. مضطر، ص ۴۰۵-۴۰۸}

له سهر بنه مای نه وهی که له سه ره وه رابورد، که سایه تی (شاه وه یسقولی) و
نه نجامی راپه رینه که ی روون بووه وه. لی ره دا به پیویستی ده زانم چه ند خالیکی
روون بکه مه وه. یه که م: میژوونووسه سه فه و بییه کان به هه موو نهو خیل و
تیرانه ی که له گه ل قزلباشه کاندا بوون و روئیکی کاریگه ریان هه بوو
له ده سه لات گرتنه ده ستی سه فه و بییه کاندا، ده گوت سو فی، له به ره وهی
که نه وانه له پهیره وانی شیخ سه فی باپیره ی سه فه و بییه کان بوون، نهک به و
مانایه ی که نیستا به کارده هیئرئ. چونکه پهیره وهو گیان له سهر دهسته کانی

سهفه وی و عهله وېبپه کان له رې و ره سمی ته رېقه تدا (ده رویش) بوون نهک سوځی. دووه م، ناوهینانی دده (سهیید) موحه ممد، یا وهک عهله وېبپه کان ده لئین، ئاتهش بهگی (شامحه ممد بهگ) که به به لگه وه باسی پله و پایه ی ئه و ده که یین، له سه رده می سه فه وېبپه کاند او له سه ر بنه می ده که کانی نه خشه ی بنه ماله (شجره) له سه ییده په سه ند کراو و پېگه داره کان داده نرئ، له م باسه دا به روملو ناو براوه، که به گویره ی لیکولینه وه کان، (روملو) هر ئه و (قره قویونلو) یانن که خاوه نی میژووی قزلباش نووسیویه تی: (به شه کانی روملو، ئه م کومه له له ده ورو به ری شاروچکه ی توقات و سیواس و نه ماسیه و فاراوا مه شه دو چه ند شوینکی تر له ولاتی رومدان، هه ندیکیان کوچه ری و هه ندیکیان نیشه جین. جیهان شا میری بر او پیکراو ییان بوو، پاش کوشتنی سولتان ئه بو سه عید، چوو ده ریاری حوسین شا و پله ی میری به ده ستهینا. میریکی تری ئه وان ناوی حاجی حوسین به گه که پیش ه سه ن علی کوری جیهان شاه فرمانره وای قه زوین بوو (تاریخ قزلباش. میراشم محدث، ص ۱۱)، ده زانین سادات و شیخه کانی هر زنجیره یه ک یا خیل و ناوچه یه ک به ناوی ئه و زنجیره و خیل و ناوچه وه ناو بانگ ده رده که ن، هه رچه نده په یوه ندیی خزمایه تی له پشته وه یان به هو ی ژنخوازییه وه یان وابه سته ی سستمی کومه لایه تی ئه وان نین.

سیه م: ئه وه ی که مینورسکی له نووسیینه کانی خویدا ده رباره ی بنه ماله ی ئاتهش بهگی باسی کردوه، ئه وه یه که چه ند گروپیک له وانه له هه مه دان و تاران و وهرامین و مازنده ران (کلارده شت) و ته نانته له خوراسانیشدا ده ژین، ده وترئ که یه کیک له براکانی خان ئاتهش کوچیکردوه بو خوراسان، (مقالات مینورسکی، ص ۵۰) ئه وه روون ده کاته وه و ئه م

ياداښته ي مینورسکي لهو به لگه يه ي کتیبی (جيهان گوشای خاقان) خستوويه ته روو، پشتگیری دهکات که نه و به لگه يه نووسينه که ي مینورسکي راسته دکاته وه، به م روونکردنه وويه که ده لئ: عه له وېبپاڼه کان (ناتش به گي، موشه عشيعي، نور به خشى و سه فهوى که هر چوار زنجيره ي عه له وېبپاڼه کانى له نه هلى حه ق و په رديوه ريپه کاندا کوکړد بوه وه، له سه ر زهوى خوړاساندا پيشينه يه کيان هه بوو و دوور نييه برائى خان ناتش به م هويوه کوچى کړد بئ بو خوړاسان، چونکه هه روه که له ده قى نووسينه که ي (میزووى جيهان گوشای خاقان) ه وه ده رنه که وي، شا ئيسماعيل توربه تى خوړاسان و هه ندئ ناوچه ي سه ر به وى داوه به شا محمهد به گ و تا قمه که ي و له گه ل دستوپيوهنده که يدا ره وانى نه و ناوچه يه کراوه، که مینورسکي له دريژه ي نووسينه که يدا ده لئ: له ناوچه تورک زمانه کان له نازره بياجاندا، چند لقيک له گروپى نه هلى حه ق له نيوان ته وريزو مه راغه دا (له ده وروبه رى کيوى سه هه ند) داو له ماکو (ناوچه ي قهره قويونلو) چند تا قميک له و گروپه ته نانه ت له باکوورى ئاراکس له قهره باغدا ده ژين، {مقالات مینورسکي، ص ۵۰} که ناوچه ي خوړاسان و نه فغانستان تا ده گاته هيئد، که له مه ودوا باسى ده که ين، سه ربه قه له مړه وى نه م بنه ماله يه بوون، نه م په يوه ندييه هه روه ها تا نه م چند سه ده ي دواييه به رده وام بوو. هه ر وه کو ئيعتيماد و سه لته نه ده نووسئ. به گوپره ي نه و ليکولينه وانى له م باره وه کراوه، باپيرانى نه م بنه ماله ي ناتش به گييه له گوندى (ناتش بيکندى) که يه کيکه له ديها ته کانى (هه شترود) نيشته جئ بوون، له سه رده مى پاشايه تى (نادر شا) دا چوونه ته خوړاسان و پاش کوژرانى نه و سولتانه قاره مانه، چوونه ته قوچان و له ويوه ريگاي کرماشانيان گرته به رو ئيتر خه يالى نازره بياجانيان له سه ردا نه بوو،

نهم بنه مالهي ناته ش به گييه به سه يديه کاني خويان ده ليين (دهده).
{اعتماد السطنه، چاپنيکه وتنيک له گڼ محمده کلارده شتي، ده سنووس، ل: ۱۶}

چوارهم: به هوې نه وهې نهم بنه مالهي هاوپه يمان و به توانايي سه فه وييه کانيش، پاش نه وهې تووشي چهندين گرفت و شه هيدبون و نازاري يهک له دواي يهک هاتن، دوا به دواي سه رکوتکردني موشه عشيعيه کان به بيانوي له ري لادان، شمشير به ده سته کاني ته کلوو هه واداره کانيان که خه ريکي پروپاگنده کردن بوون، بو بلاوکردنه وهې دهسه لاتي شائيسماعيل، به فه رماني شا ئيسماعيل خوي، بلاوه يان پيکرا هيژه سه ربازيه کانيان دابه شکرا به سه ر ميره کاني تر داو سه رکرده روحيه کانيشيان له گڼ پي به خشيني زه وي و زارو دوورخستنه وه يه کي به ريژه وه بو خوراسان، له نيوهندي دهسه لات دوورخرانه وه. له گڼ نه وه دا که نه مانه، هيچ کات خه يالي دهسه لات گرته ده ستيان له سه را نه بوو، به لام شا ئيسماعيل ترسي هه بوو له تواناي سياسي و رييازي ئاييني نه وان و به م شيوه به له لايه ن شا ئيسماعيل وه، په يمان نيوانيان خرايه ژير پي، هه رچه نده نه وان هه ر له سه ر په يمان خويان به رده وام بوون و توانييان بنه ماي فکري عله وييه توندروه پيشووه کان وه (په رديواري، نوربه خشې، سه فه وي، موشه عشيعي) له ناو خوياندا گه شه ي پي بده ن و بيپاريژن.

پيوسته نه وه روون بکه ينه وه که به گويزه ي نه وه ي که له به لگه و نه خشه ي بنه مالهي کانداهاتوه، شا موحه ممده به گ (دهده موحه ممده) له سه يديه هاشميه کانه و له گڼ ده روپش موحه ممده خاني روملوي فه رمانه روه اي گيلان و نه يشاپور که دوايين کاري نه و باليوزي ئيران بووه، له سالي نه وه مي حوکمي شا عباسي يه که مي سه فه ويده، يهک که س نين و شا موحه ممده به گ

پېش دەرویش موخمەد خان ژياۋە. دەدە موخمەد پلەو پایەيەكى مەنەۋى باشى ھەبوۋە لە ئەنجامدا كە گەپراۋەتەۋە بۇ بنارى شاخەكانى زاگرۇس كۆچى دوايى كردوۋە لە بورجى قوربان تەرمەكەى لە ھەمەدان بەخاك سېپىردراۋە ئارامگاكەى بوۋە بەزىارەتگەى پەپرەۋان و مورىدەكان و ئەۋانەى سۆزىيان ھەيە بۇ بنەمالەى ئەلەۋىيەكان.

لېرەدا ئەۋەى لە كىتېبى (جېھان گوشای خاقان) دا ھاتوۋە، دەربارەى شا موخمەد بەگ لە گەشتەكەيدا بۇ (مەككە) باس دەكەين و بەراوردى دەكەين لەگەل گەشتەكەى شېخ عيساى بەرنجى، ۋەك لە كىتېبەكاندا ھاتوۋە بۇ مەككە. نووسەرى كىتېبى جېھان گوشای خاقان دەلى: دەدە موخمەد يەكى بوۋ لە دەرویشە پاك باۋەرەكانى ھەسەن خەلىفەى تەكلو كەلەناۋ تىكەئىلى و رۇم ئىلىيەكاندا نىشتەجى بوۋ، ھەسەن خەلىفە يەكىك بوۋ لە دلسۆزۋ مورىدە پاك باۋەرەكانى ئەم بنەمالەى خاۋەن كەرامەت و ويلايەتەى سەفەۋىيەكان. جارىك بەخزمەتى ھەزرىتى سولتان جونەيدو دووجار بەخزمەتى سولتان ھەيدەر گەيشتوۋە، سولتان ھەيدەر لەگەل چل كەسى تر لە سۆفییەكان دەينىرى، بۇ (چلەخانە) ۋە ھەريەك لەۋانە نانېك و يەك گۆزە ئاويان دەداتى، تا لەماۋەى چل رۆژەكەدا، بەۋ بېرە ئاۋو يەك نانە قەناعەت بكن، پاش تىپەربوۋنى چل رۆژەكە لەچلەخانەكە دىنە دەرەۋە، ھاۋرېكانى ھەسەن خەلىفە ھەموويان نان و ئاۋەكەى خۇيان تەۋاۋ كردبوۋ، تەنيا ئەۋ نەبى كەنان و ئاۋەكەى چۆن بردبوۋ ھەراۋ ھىناۋبوۋيەۋە، پىرى گەۋرە مۆلەتى پىداۋ رەۋانەى ناۋچەى تەكەئىلى كردو لەبارەى دەرکەۋتن و دەرچوۋنى ھەزرىتى شا ئىسماعىلى يەكەم بەلىنى پىداۋبوۋ، كاتى گەيشتە ئىلى ناۋبراۋ كەشف و كەرامەتېكى زۆرى لىدەرکەۋت، چەند جار پەپرەۋانى خۇى لەكاتى

دهرکه وتی شا نېسماعیل ناگادار ده کرده وه، کاتې کوچې کرد، کورپه کې خوی بابا شاه قولې که نه ویش خاوه نی که شف و کهرامت بوو، له جې خوی داینا (نه بله قی) یه که ی بهو سپارد: "سالی ۱۹۰۷ پیری نېمه له ته ورېز، له سهر ته ختی پاشایه تی ئیران داده نیشیت و نه مه نه مانه تی نه وه، له گه ل سه لامی مندا پنی بگه یه نه. بابا شاه قولې هر چاوه پروانی نه وکاته ی ده کرد تا له سالی ۱۹۰۵ دا، دده موحه ممد که موریدی خلیفه بوو خه یالی زیاره تی مه که ی پیروزی کردو له بابا شاه قولې داوای مؤله تی کرد. بابا شاه قولې کوتی برو مؤله تی دروای، که له زیاره تی مه که ی نه بیته وه و ده چی بو زیاره تکردنی نارامگه پیروزه کان و له وپوه نه که ویتهری بهرو (دار السلطنه) ی ته ورېز. روژی یه که م که نه گه یته نه و، به خزمه ت نه و ی چاکان و پاکان نه گه ی. پاره ی به ناوی خو یه وه لید او وه و تاریشی به ناوه و خو ی نراوه ته وه و له گوره پانی ته ورېزدا، نه و شه ریاره ده بینی خه ریکی گوچان بازییه. ده چیته لای و سه لامی منی پی نه گه یه نی نه م نه بله قه شی دده یتي که ده یدوری به تاجه که ی سه ریوه (مه به ست له نه بله ق په ریکی رهش و سپییه که دروشمی نه هلی حق و نور به خشیییه کان بووه و شا نېسماعیل داو یه تی له قه راغی تاجه که ی".

پاشان دده موحه ممد نه مانه ته که ی لیوه رگرت و بهرو مه که که و ته ری. دوا ی گه یشتنی بو مه که و سوورانه وه به دهوری که عبه دا سهر دانی مه دینه ی کرد، روی کرده به غدا، له نیوان شاری باتسکی نه (؟) و (دار السلام) دا له کاروانه که جیا نه بیته وه و خو نه بیاته وه {له شوینه دا که به قسه ی ده فته ره که شیخ عیسا خوی لیکه و توه}. کاتیک چاوی کرده وه ده بینی کاروان رو یشتو وه هیچ ناسه واریکی دیار نییه، که و ته ریگاو ماوه ی سی

روژ به درويښي، بيا باني بږي تا په كي كهوت و تواناي ريكردني نه ما، كهوت و زماڼي هاته دره وه و له تينو به تيدا خريك بوو بمرئ. كاتيك خور گه يشته ناوه پراستي ناسمان، بيني كه نه سپ سوار يكي عه رهي گه نج له سره سهرې راوه ستاوه و پيې ده لئ: درويښ هه سته سهر پيې له ناوه دانبييه وه نزيكي، درويښه كه به هيما پيې گوت تواناي روښتنم نه ماوه، كوپه گه نجه كه ده ستي گرت، هر له گه ل ده ستي به رده ستي كوپه كه كهوت هه ستي كرد كه تواناي بو گه پراوه ته وه، هه لسايه سهر پيې و له پشتيه وه سوار بوو، كه گه يشته سر ته پول كه كه بيني تا چاو بږ نه كا بيا بانه كه پږه له سه وزې و گول و لاله، كه پږو چادري زه ريفت و ناو ريشمي تيا هه لدراره، به كوپه عه ربه كه وي نه له بيا باني مه كه و نه له بيا باني نه جه فدا، كه س شويني وا خوشي نه ديوه، نه مه كوښيه و خاوه ني نه م باره گاو شوينه خوشه كييه؟ كوپه گه نجه عه ربه كه پيې گوت، پاشتر ده زاني. درويښه كه له پيشيه وه درويښت تا گه يشته باره گايه ك، گومه زه كه وي له جوانيدا وه ك مانگ و خور و ابوو، كه چووه ژوره وه، شويني كي هاته پيش چاو كه تا ئيستا شتي واي نه دي بوو، كورسي ئالتووني له ته نيشت يه كه وه ريزكراون و يه كي ك له سره كورسيه ك دانيشتبوو، روپوش يكي دابوو به سره دم و چاويدا. دده موحه مه د ده ستي نا به سينگيه وه و سه لامې ليكردو پارايه وه. پاشان روو داپوشراوه كه وه لامې دايه وه و پيې گوت، درويښ دانيشه، دوايي فه رماڼي دا خوار دنيكيان بو هيئا، له هه موو ژيانې خويدا شتي وا خوشي نه خوار دبوو، ناويكي سارديشيان بو هيئا كه هيچ كات ناوي وا سازگاري نه خوار دبووه. كه له خوار دن بووه وه، بيني كو مه ليك كه س هاتن منداليكيان له گه ل خوياندا هيئا بوو، ته مه ني نزيكه وي چواره سال نه بوو،

موو سوور، دهم و چاو سپی، چاوی جوان، تاجیکي سووری له سه ربوو که هاته ژووره وه سه لامی کردو راوه ستا، جوانه روو داپوشراوه که گوتی نهی نیسماعیل کاتی نه وه هاتووو خوټ درخهیت، نه ویش وتی فه رمان له نیوهی به ریزه وه یه. پاشان گوتی وهره پیشه وه، نه ویش چوو به رده می. نه و گوره یه پشتینهی گرت و سنی جار له زهوی به رزی کرده وه داینا یه وه سه رزهوی و به دهستی پیروزی خوئی پشتینه که ی به ست و تاجه که ی له سه ر لبردو جاریکی تر خستیه وه سه ری و خنجه ریکی کوردی که به پشتیه وه بوو (نه م سومبوله مایه ی تی پرامانه) هه لیگرت و له به رده م درویشه که دا (ده ده موحه ممد) داینا و گوتی؛ نه مه هه لگره به که لکت دیت. شم شیریکیشی له یه کی که له یا وهره کانی وهر گرت و به دهستی پیروزی خوئی به سستی به پشتیه وه وهر مووی پرؤ مؤله تت دراوه. فاتیه یان خویندو سپاردی به و دوو سنی که سه ی که هی نا بوویان. کاتی که کورپه گه نجه یان برد، نیشاره ی کرد بو گه نجه عه ره به که گوتی، درویش بگه یه نه کاروانه که و نه ویش درویشی هی نایه درئی و پیی گوت نه وه کاروانه که یه که لیی دابرا بووی کاتی که ده ده موحه ممد کاروانه که ی بینی، گوتی؛ نهی گه نج سویندت نه دم به خودا، پیم بلئی نه و زاته گه وره یه کی بوو، نه و کورپه جوانه چ که سی که بوو، گوتی نهی درویش هیشتا نه ترانیوه نه و زاته گه وره یه حه زره تی مه دی بوو. نیتر درویشه که به نا چاری خوئی گه یاند به کاروانه که و پاشماوه ی نه م بابه ته ی ده ده موحه ممدی رؤلمو له نا و رو دا وه کانی سالی ۹۰۷ ی کوچیدا باس ده کری. {تاریخ جهانگشای خاقان، لاپه ره کانی ۴۳ تا ۴۴ ب، عالم آرای شاه اسماعیل، ص ۴۱-۴۲، ده سنوس زانکزی که مریج Add 200 لاپه ره کانی ۴۲ ب و ۴۳}

له باسی رو دا وه کانی سالی ۹۰۷ ی کوچیدا، سه رده می چوونه سه ر ته ختی شا نیسماعیل له ته ورین، به م شیوه یه هاتووو (له و کاته دا ده ده

موحه ممد که پيش دوو سال له روم ئيلي يه وه چوو بوو بو زياره تي مه که وه مه دينه و له بياباني مه که هدا چاوي به و حه زره ته که و تېوو، له گورپه پاني ساحيب ئابادي ته ور يژدا به خزمهت نه و زاته پيروزه گه يشتېوو و شه ره في ماچکردني پي نه وي ده سکه و تېوو.

نهم باسه له نيو روداو ه کاني سالي ۱۹۰۵، نه و کاته که شا ويستېوو ي له لاهيجان بچي ته دهر وه نووسراوه، دده موحه ممد عه رزي کرد خه نجره کوردييه که ي که له و شوينه پيروزه دا به وي سپاردېوو به ناگاداري بابا حه سني ته کيه ئيلي گه ياندوويه تيه ده ستي شاناده ي به ناوات گه يشتوو و خه لاتي سهر فرازيشي و هر گرتوو و به گويزه ي داواي دده موحه ممد نه سپيک و بريک پاره ي نهخت و هندی شتي تريشي و هر گرتوو و مؤلته تي گه پانه وه ي پي دراوه. {جهانگشاہ خاقان (تاريخ شاه اسماعيل)، ص ۱۵۴-۱۵۵}

۱. له يه کچووني داستاني چاوپيکه وتني مه عنده وي شا موحه ممد به گ (دده موحه ممد) له گه ل شا ئيسما عيلدا له گه شتي مه که هدا، له گه ل داستاني چاوپيکه وتني سه ييد عيساي به رزنجي (شيخ عيسا) له گه ل سولتان ئيسحاقدا له گه شتي مه که و موژده ي سه ره لندان و دهر که وتني نه و گه وره يه له کاتي ديار يکراودا، به له بهر چا وگرتني نه وه ي که دهنک و باسي هيچ له و دوانه له ده ستنووس و بلا و کراوه کاني نه هلي حه قدا نه کراوه، وه کچون هي گه وره کان باسکراوه، نه کراوه. به لام له (تذکره اعلي) که ئيفانوف له هيند به چاپي گه ياندوو، به شيکی تايبه ته به باسي سه رده مي موحه ممد به گ و دهر باره ي شيخ عيساي به رزنجيش، وه ک پيشه کی له بهر ه مه چاپکراوه کاني ئيراندا نامارزه ي پيکراوه (!!؟) يه کيکی تر له نيشانه ليکچووه کان ۱- خه نجره کوردييه که. ب- هاورپکاني شا موحه ممد به گ که سي که سر

بوون. ج- پشت به ستنه که ی شا ئیسماعیل له لایه ن چه زره تی مه هدییه وه و سپاردنی خه نجره کوردییه که به شا موچه مه د به گ که بیدا به شا ئیسماعیل {تشکیل دولت صفوی... د محمد کریم یوسف جمالی، ص ۱۲۳-۱۲۵} {جهانگشتی خاقان، د مضطر، ص ۸۰} له کاتیکدا که ده چیته سهر تهختی پاشایه تی، ئه مانه هه مووی گوزارش له رووی له یه کچوون و نیشانه هیما ییه کانی ئه م دوو رووداوه نایینییه ده کهن.

به م شیویه بنه مالیه ی ناته ش به گی، موژده دهری ویلایه تی سه فه ووییه کان و پاشایه تی شا ئیسماعیل سه فه وی بوون و گه لیک بنه مالیه ی عه له ووییه توندره وه کانیان له مه ترسی سهر کو تکردن و له ناوبردن رزگارکرد، به هو ی نزیکردنه وه یان له خو یان و بوون به خالیکی سهره کی بو یه کگرتن و هاوپه یمانی (عه له وی = ئه هلی حه ق و سه فه وی و مو شه عشیعی و نوربه خشیییه کان) که له شوینی خویدا ناماژه به کارو چالاکی ئه وان له هیندو ئه فغانستان ده که ین ئه وه ش ده بی بلین که له (تذکره اعلی) دا، شا ئیسماعیل وه که عه لی قه له ندره ناوبراوه. {تذکره اعلی، ص ۱۹۰} ئیستاش بو سه له ماندنی زیاتری ئه وه ی له سه ره وه رابوردو چالاکیی ئه وه عه له ووییه گه ورانه ی ئه هلی هه ق که نیراوو نوینه ری سه فه ووییه رأپه ریوه کان بوون بو ولاتی عوسمانی، ده ست ده که ین به باسکردنی رأپه پړینی شاوه یسقولی له زارو نووسینی میژوونووسه تورکه کانه وه.

پرو فیسور ئیسماعیل حه ققی له میژووی عوسمانیدا ده نووسیت: له سه ر خاکی ئه نادولدا، واته سه ر زه وی عوسمانیییه کان، ژماره یه کی زور له عه له ووییه کان ده ژیان و له زوشه وه په یوه ندییه کی پته وه هه بوو له نیوان ئه وان و سو فیییه کانی ئه رده بیلدا. شائیسماعیل (۹۰۷ - ۹۳۰ کؤچی) به مه به سستی راکیشانی ته واوی عه له ووییه کانی ئه نادول به لای خویدا،

تاقمىكى نارد بۇ ئەو ناۋچەيە بۇ بلاۋكردئەۋى بىروباۋەرى خۇيان. بەم شىۋەيە بەنەينى ياخى بوۋنىكى بەربلاۋى دژى عوسمانىيەكان بەرپاكرد. ھەندى ھۆى تىرىش ھەبوون كەئاسانكارىيان دەكرد بۇ چالاكىيەكانى شا ئىسماعىل، لەۋانە لاۋازىسى فەرمانرەۋايى عوسمانى، كەمتەرخەمى و بىفېكرى ۋەزىرەكان، ناكۆكىي نىۋان شازادەكان و ركا بەرايەتى كىردنى يەكتى، بۇ گەيشتن بەسەر كورسى دەسەلەت، بەتايىبەتى كاتىك كە ئەم ناكۆكىيەى نىۋان شازادە عوسمانىيەكان گەيشتە ئەۋەپەرى. شا ئىسماعىل بۇ سوود ۋەرگرتن لەۋ بارودۇخە، نور عەلى خەلىفەى خەلكى ئەنادۆلى نارد بۇ ئەۋى. كەنورعەلى گەيشتە ناۋچەى قويلوچەسار، سىچۋار ھەزار ئەفەر لەۋەلەۋىيەكانى ئەۋ ناۋچەيە لەدەۋرى كۆبوونەۋەۋ ئەۋىش ھىزە سىچۋار ھەزار ئەفەرىيەكەى عوسمانى كەفایەق بەگ (پاشا) فەرمانرەۋايان بوۋ، شكاندو شارى (تۇقات)ى خستە ژىر دەستى خۇيەۋەۋ بەناۋى شائىسماعىل خوتبەى خويندەۋەۋ ھىزىكى زۆرى لەخىلەكانى ئەفشارو ئەرساق، قەرە بانلو، تورگوتلو، بۇزاۋقلو، تكلەۋ ۋەمىدالى كۆكردەۋەۋ دەستى كىرد بەچالاكى نواندن. يولار. قستى ئەحمەد پاشا كەبەفەرمانى شازادە ئەحمەدى ۋالى (ئەماسىيە) ھىرشى كىردە سەرىان ئەۋىش شكستى ھىنا، بەلام پاش ماۋەيەك ۋەۋى ئەۋەى كەياۋز سولتان سەلىم بوۋ بەفەرمانرەۋا، كۆتايى بەم بارودۇخە مەترسىدارە ھىنا. {تارىخ عثمانى، ج. ۲، ص. ۲۵۷-۲۵۸}

شاھ قولى بابا تكلەلى (خەلكى تكلە)، ياقزلباشى كەقەرابىق ئوغلىيان پىدەگوت ۋە عوسمانىيەكان بە (..قولى) ناۋيان دەبرد، كورپى كابرايەكە ناۋى ھەسەن خەلىفە بوۋ يەكىك بوۋ لە جىنشىنەكانى شىخ ھەيدەرى عەلەۋى، باۋكى شا ئىسماعىل ۋە خەلكى گوندى (يالملى) سەر بەناحىيەى قورقودايلى

بوو. حه سهن خه ليفه دوچار هاتبووه خزمه تي شيخ حه يده ري باوكي شا
ئيسماعيل، ئه وپش وهك خه ليفه يه كي خوي، ناردى بو ناوچه ي نكه ئيلي
(ئه نتالياو ده روبه ري) بوو به لپرسراوى راكيشانى خه لكى ناوچه كه به لاي
شيخ حه يده ردا.

حه سهن خه ليفه و شاقولى كورپى له ئه شكه و تيگدا، له نزيكى گونده كه ي
خوياندا كه كه و تووه ته ده روبه ري (ئه نتاليا) خه ريكي خواپه رستى بوون و
ناوبانگيان زور بلاو بووه وه، به شيويه كه شوره تي خواپه رستى ئه وان كه و ته
به رگويى سولتان بايه زيدو ئه وپش هر ساليك شهش حه و ته هزار (ناوچه ي)
بو نزاكردن بو سولتان، بوى ئه نارد. به م شيويه، پاش ئه وه ي قه رابيق
به هه ولو كووششى خوي لايه نگرانى كي زورى له خوي كو كرده وه. شا
ئيسماعيل به هوى ئه وه وه (شاقولى) له ئه نادولى روژئاوا، روم ئيلي،
له ناوچه ي سرز، سولانيك، زاگاراى، يه نيجه، فيليبه، سوفييه و ناوچه كانى تر
له ريگه ي خه ليفه كانيه وه خه لكه كه ي بانگ ئه كرد، بو ئه وه ي بچنه ژير نالاي
ئه وه وه و به يعه تي پى بكن. شاه قولى به سوودوهرگرتن له ناكوكي نيوان
شازاده كان و كه مته رخمى كار به ده سته گه وره كانى ده ولته، ده ستي كرد
به راپه رين و شورپش، ده هزار كه سى له گه لدا بوو، گه نجينه ي شازاده ي
(قورقود كه له و كاته دا له ئه نتالييه وه ده يانبرد بو مانيسا تالانيان كردو پاش
ئه وه ي برى كي باش پاره يان كه و ته ده سته، به ناوى خه ليفه ي شا
ئيسماعيل وه، هيرشى كرده سهر ناوچه كه و قازى ئه نتاليى كوشته و ئينجا
هيرشى كرده سهر شاروچكه كانى قزلجه كايا (قايا)، ئيستانونوس، ئه لمالى،
بوردر، كچى بورلى و له وپش قازى و هه ندى كه سى ترى له خه لكى ناوچه كه
كوشته و گه يشته ده روبه ري كو تاهيه. نامانجى يه كه مى ئه و داگير كردن و

دهست به سه راگرتنی ناوچه ی قه رامن بوو. قه ره گوزلو ئه حمه د پاشا به گلر به گی ئه نادول کرا به لپی سر او ی سه رکوتکردنی ئه وانه، قه ره گوزلو پاشا که ئه زمونیکی وای نه بوو، هیچ بایه خیکی پی نه دان و به هیژیکي که مه وه که و ته ری. له سه ره تادا سه رکه وت به سه ریاندا، به لام له نه نامدا خو ی شکاو گیرا به دیل. شاه قوی ئابلوقی کوتاهیه ی داو ئه حمه د پاشای له به رامبه ر قه لادا کوشت، به لام هه ربوی نه کرا قه لاکه داگیرکا. {۲۳، موحه رمی ۱۱۷ ی کچی - ۲۲/۴/۱۵۲۲ زاینی}

شازاده قورقود فه رمانه وای مانیسا، ئه م ده نگویاسه ی به حکومه تی ناوه ندی گه یاند، خادم علی پاشای سه ره ک وه زیران، شازاده ئه حمه د، فه رمانه وای ناماسیا عوسمانی کورپی شازاده ئه حمه دو موحه ممه دی کورپی شازاده شاهه نشا = سنجق به گی بی شه هر (به گ شه هر) یان (نیده)، کران به لپی سر او ی سه رکوتکردنی ئه وانه. هیژه کانی شاه قوی پاش کوشتنی حه یدر پاشا، به گلر به گی قه رامن به ره و باکورور چونه پی شه وه، ئه و شازادانه ی که دانرابوون به لپی سر او ی سه رکوتکردنی ئه وانه، له شوینیکدا که پیی ده گوتری ئالتون تاش له کوتاهیه، به ریکه وتن له گه ل ئه حمه د پاشادا، له کیویکی سه خندا شوپشگیره کانیا ن ئابلوقه دا، شازاده ئه حمه د له بری ئه وه ی روو به رووی شوپشگیره کان ببینه وه، رایگه یاند که (پاشایه تی به من سپی در او ه). به م شیوه یه ئه حمه د پاشا داوای له چه کداره کانی یه نی چه ری کرد که له گه لیدابوون به یعه تی پی بکن و بچه ژیر سیبهری به یداخ ی ئه وه وه، ئه وانیش ئه مه یان ره تکرده وه. له م سه رو به نده دا، شوپشگیره کان ریگایه کیان دوزیه وه و خویان له ئابلوقه که رزگار کرد. عه لی پاشا خیرا دوایان که وت و شازاده ئه حمه دیش گه رایه وه شوینی خو ی. ئه م که مته رخمی و بی سه رو به رییه، بوو به هو ی نیگه ران بوونی چه کداره یه نی

چهرییه کان. خادم عه لی پاشا (سه رهك وه زیران) له چیق ئاوا، به هیزه کانی شاقولی گه یشتن و شه ر دهستی پیکرد، له شوینی کدا به ناوی (گدیک خانی). سوپای عوسمانی به هوی ناکوکی نیوان خویمان، دهستیان له شه ر کیشایه وه و بلاوه یان لی کرد. عه لی پاشا هه ول و کوششیکی زوری کرد که ریگا له شکان و به زینی سوپاکه ی بگری. له هه مانکاتدا شاقولی به تیری ک پیکرا و مردو له نیو قزلباشه کاندا ئاژاوه په یدابوو. خادم عه لی پاشا به بویری و چاو قایمییه کی ته واوه وه ئاوزهنگی دا له نه سپه که ی و تاوی دا. به لام له بهر نه وه ی که له هیزه سه ره کییه که ی دوور که و تبووه وه، به هوی جهنگاوه ره کانی شاقولی ئابلوقه یان داو به تیری ک پیکرا و کوژا (ربیع الثاني ۹۱۷ = ۲ ته مووزی ۱۵۱۱)، هیزی عوسمانییه کان که له حاله تی سه ره که و تندابوون، به هوی نه بوونی فه رمانده وه، نه چوونه پی شه وه، و پاشماوه ی هیزه کانی شاقولیش به ره و ئیران کشانه وه. {دهوله تی عوسمانی پاشا نه م به زمه ی شاقولی، نه و قزلباشانه ی که له ده و روبه ری ئسپارتا و نه نتالیه ده سگری کرابوون، گواستنیه وه بو ده و روبه ری مودون و کورن له نزیکی موره}.

{پاشماوه ی سوپاکه ی شاقولیش که به ره و ئیران گه رابوونه وه}، له نزیک ئه رزه نجان تووشی کاروانیک بوون که پینج سه د بازرگان له ته ور یزه وه به ره و ئه نادول ده رویشتن، هیرشیان کرده سه ریان و هه موویانان کوشت، له بهر نه وه ی که شائیسماعیل بایه خی زوری ئه دا به کاری بازرگانی و بازرگانان، هه موو سه ره کرده کانی نه و شوپشگی رانه ی که لایه نگری خوی بوون، کوشت؟! (۹۱۷ ی کوچی = ۱۵۱۱ زایینی) {مه مان سه رچاوه ی پیتشو، ۲۵۸-

ههروهه له شوینیکې تردا نووسیویه تی (... نور خهلیفه که یه کیک بوو له خهلیفه کانی شا ئیسماعیل، له ریگای لایه نگره موریده کانی وه دهستیان کردبوو به چالاکیی نواندن و، عهله ووییه کانی ناوچه ی سیواس، توقات، ئه ماسیا، چوروم یان به ناوی شا ئیسماعیل وه بانگ ئه کرد بو یه کگرتن و یه کی تی. ههروهه شاقولی کوپی حهسه ن خهلیفه که له عهله ووییه کانی ئه نادول و له خهلیفه کانی شیخ حهیده ری باوکی شا ئیسماعیل بوو، ئه ویش به ناوی شائیسماعیل وه، له ناوچه ی ئه نتالیه و دروبه ری، له چالاکیدا بوو و به هوی لایه نگره کانی وه، په ره ی به چالاکییه کانی دابوو و، گه یان دبوویه ناوچه ی روم نیلی (۹۱۵ ک - ۱۵۰۹ ن).

شا ئیسماعیل له و کاتهدا که به نهینی چالاکی ئه کرد، چالاکییه کانی خهلیفه شاقولیش له سالی ۱۵۰۹ ن، له ناوچه ی ئه نتالیا له رورژئاوای ئه نادولدا په ره ی سه ندبوو. شا ئیسماعیل هه ندی له پهیره وانی خو ی خستبووه ناو گروپ و لایه نگرانی هه ندی له و شازادانه ی که له ویلایه ته کاندابوون و له گه ل ئه و شازادانه دا دهستی دابوو نامه گوپینه وه.

کوپی حهسه ن خهلیفه که له کتیبه میژویه کاندایه شا قولی ناوبراوه، (نه زانراوه ناوی خو ی چی بووه) خه لکی گوندی (یالین لی) ی سه ر به ناحیه ی قورقود نیلی بووه. له ئه شکه و تیکی نزیک ی گونده که یاندا، خه ریکی خوا په رستی بوو، ئه و که سانه ی که ئه هاتن بو زیاره تکرندی، به وه لی ناویان ئه برد، ته نانه ت سولتان بایه زیدی دووه میش پاره ی بو ئه نارد.

شاقولی که به م شیویه ناوبانگی بلاو بووه وه، بو جیبه جیکردنی مه به سستی نهینی خو ی، چاوه روانی هه لیکی گونجاو بوو. کاتیک به ریوه بردنی کاروباری ده ولت له لایه ن سولتان بایه زیده وه به ره و رووی

وه زيره كان كرايه وه و خوځي له بهر يوه بردني كار گوښه گير كړدو هه پلپه ي كوره كاننشي، بو نه وه ي بگنه پله ي فرمان پره وايي واي كرد له شاقولي جورته و بويړي پهيدا بكات. شازاده قورقود، سونجق بهگي نه تاليه ناگدار بوو له پيلانه كاني شاقولي و له گه ل نه ودا كه هيزيكي به سه ر كړد ايه تي يه كيك له پياووه كاني كه ناوي سوباشي حه سن ناغا بوو، تواني تا قمه كه ي شاقولي په رته وازه بكات، به لام خودي شاقولي دهرياز بوو. نه وانه ي له و تا قمه گيران مه رام و پيلانه كاني شاقوليان خسته روو.

شاقولي پاش نه وه ي را ي كړد، كه يشته ده ربه ندي (يه نيجه) له گه ل ۴۰۰- ۵۰۰ كه س له لايه نگراني دهستي كړده وه به سه ر كيشي كردن و هه رچي قازي و واليه كي به رده ست بگه و تايه نه ي كوشت، كارواني شازاده كاني قورقود، كه ده رو يشتن بو (مانيسا) تالاني كرد. پاش نه وه ي كه سوپاي شازاده چوونه پال شاقولي كه نيړا بوون بو شه ر كړدن له گه ليدا، هيزي ده ولته تووشي شكست هات و شاقولي روي كړده نه تاليان و نابلو قه ي دا.

نهم رووداوه كه ده ولته ي ناوه ندي به يا خيبوونيكي ناوچه يي ده زاني و هيچ گرنگيه كي پي نه ودا، بلا بو ووه و زياتر هاني شاقوليدا بو په رده ان به بزوتنه وه كه ي و هه ليكوتايه سه ر ده ورو به ري بور دور، گيجي بورلي، ئيستانوس، (قوريقود ئيلي)، ئيسپار تا، گول حه سار، سه ندوقلي و ده ستي كړد به تالان كردن و كوشتو بېري خه لكه كه. هه رچه نده قه ره گوز نه حمه دو پاشاي والي نه نادول بو رو به رو بوونه وه له گه لياندا كه و ته پي، به لام له نزيكي كوتاهيه، تووشي شكست بوو و كوژاو، له لايه ن شاقوليه وه

هه لو اسرا (۲۳ محرم ۹۱۷ ك = ۱۵۱۱/۴/۲۲ ن)

شاقولی پاش ئه وه بهرو (بورسه) پېشپړه ویی کرد. حهسه ن ئاغا که بو رووبه روو بوونه وه نیږد رابوو له گه لیدا، شکستی خوار دو کوژا. نیگه رانی له ناو خه لکی بورسه دا رووی له زیادی کردو شازاده قورقود په نای برده بهر قه لای مانيسا. له دواي ئه وه ی قازی بورسه نامه یه کی نارد بو ئه سته نبول و تیايدا نووسیوو ی که نه گهر تا دوو روژی تر، هیزی یارمته ی نه گاته بورسه، بارودوخه که خراپتر نه بی، ده ولته ی ناوه ندی که و ته خو ی و خادم عه لی پاشای سهره ک وه زیران کرا به بهر پرسی سهر کو تکر دنی یا خیبوونه که.

شاقولی که له هاتنی خادم عه لی پاشا له گه ل هیزی یه نیچهری ئاگادار بوو، ناچار بوو پاشه کشه بکات، به لام سهره ک وه زیران هر به دوايه وه بوو. له شه پړیکا که له چیق چایی و یاگوگ چای له نزیک سیواس رووی دا، خادم عه لی پاشای سهره ک وه زیران کوژا و هیچ هه والیک دهر باره ی شاقولی که شکستی هینا بوو، ده ست نه که و ت (ربیع الاول ۹۱۷ = ته مموزی ۱۵۱۱)

شازاده سه لیم والی ته رابزون، له گه ل ئه وه دا که چالاکی و جموجولی شائیسما عیل له نه نادولی و به زمو به سه ره اتی شاقولی و راپه پښتانه ناوبه ناوی عه له وېبپاڼې به وردی خستبووه ژیر چاودیریبه وه، له خراپی بارودوخه که و په یوه ندی هندی له شازاده کان له گه ل شائیسما عیلدا، و تاج کردنه سه ری مورادی کوپری شازاده ئه حمه دی برازای، به ده ستی خه لیفه ی شائیسما عیل ئاگاداری په یدا کردو چاوه پروانی دوا ئه نجامی ئه م بارودوخه بوو، چوونه سه ر ته ختی پاشایه تی سه لیم، وای کرد که سولتان (شازاده) ئه حمه دو مورادی کوپری بڼ به سه ر کرده ی راپه پښتانه عه له وېبپاڼې و له نه نجامدا کاره ساتی ده ور به ری توقات، چوروم، سیواس روو له زیادی بکات.

یاوز سولتان سه لیم، پاش ئه وه ی له ماوه ی دوو سالدا، مه ترسیی شازاده کانی له کوئل خو ی کرده وه، خو ی ناماده کرد بو جهنگ له گه ل ئیراندا،

ئەلەۋىيە (قزلباش) كانى ژىر دەسەلاتى عوسمانىيە كان، بەفېتى نەپنى شائىسماعىل ئەئەنادۆلى بايان داىەۋە بەلای ئەوداۋ روويان كرده ئەو، كە بەزمى شاقولى نمونەيەك بوو لەوانە. بەم ھۆيەۋە، راپەپىنى ناۋبەناۋى ئەلەۋىيە كانى ناۋولاتى عوسمانى، لەكاتى شەپكردن لەگەل شائىسماعىلدا، دەيتۋانى بېتتە مەترسىيەكى گەرە بۆ سەر دەۋلەتى عوسمانى. بەم شىۋەيە، پاش ناردنى فەرمان سونجق بەگو بەگلەربەگە كانى ئەنادۆلى، ئەوان دەستيان كرى بەلىكۆلىنەۋە لىپرسىنەۋە ناۋى لايەنگرانى شائىسماعىل ۋە ئەو كەسانەى كەمەترسى ئەۋەيان لىدەكرا دەست بەراپەپىن بكن، لەدەفتەرىكدا تۆماركرا. چل ھەزار كەس كەبەزىان بەخش ۋە مەترسىدار دانران، يا كوژران يا خانە زىندانەۋە. پاش ئەۋە سولتان سەلىم، پىاۋىك كەلەلەين شائىسماعىلەۋە نىردرابوو بۆ ئەنادۆلى، بۆئەۋەى بەناۋى ئەۋەۋە زانىارى كۆبكاتەۋە ھەم خەلك بانگ بكا، بۆئەۋەى بەيەت بەشائىسماعىل بكن، لەزىندان ئازادى كرى كاغەزىكى بەفارسى لەژىر ناۋى (ۋەرەۋ ئەۋەى كەدىۋتە بىگىپرەۋە) پىا نارد بۆ شائىسماعىل {تارىخ عثمانى، پرفىسور اسماعىل حقى، اوزون چارشلى، ترجمە ۋەاب ۋى، ص ۲۹۲-۲۹۴}.

لەنۋوسىنى مىژۋونۋوسە تۈركەكاندا، بەراشكاۋى بۆچۈۋى جىاۋاز دەربارەى دەنگوباس ۋ راپەپىنى شاھ ۋەيسقولى ھەيە، لەسەرەتادا دەلىن: شاھ ۋەيسقولى ۋ باۋكى لەلەين شائىشماعىلەۋە نىردراۋن بۆولاتى عوسمانى ۋ لەلەيەكى ترەۋە دەلىن، خەلكى ناۋچەكە خۆيەتى؛ لەيەكەم تۈۋىنەۋەدا، باس لەمردنەكەى دەكەن ۋ لەتۈۋىژنەۋەى دوۋەمدا دەلىت: (سەبارەت بەشاقوليش كەشكستى خواردبوو، ھەۋالىك بەدەست نەكەوت) ۋ لەگەل ئەۋەدا كە ئەۋ بەناۋى خۆى ۋ بەناۋى باۋكىيەۋە پىناسە كراۋە، بەلام ھەر دەنۋوسىت كە: (نازانرىت ناۋى چى بوۋە)!

راپه پرنی عهله وییه کان له ناوچهی ئه نادۆلی وه نه بن هه ره له کاتی سه ره له نادانی سه فه وییه کاندا بوویت، به لکو هاوکات له گه له ده رکه وتن و سه ره له نادانی سه یید موحه ممه د زاھید پیرخدری شاهوی، هاوړی له گه له سه یید باباعه لی هه مه دانی و هاتنی له ناوچهی خوراسانه وه بو ناوچهی روژئاواو بنا ره کانی زاگروس، له سه ره ده می سه له جو قییه کانی ئه نادۆلی و له سه ره ده می غه یاسه دین که یخوسره و، دوو مه یین راپه پرنی عهله وییه کان له ئه نادۆلی ناوه ندی ده رو به ری سیواس، ناماسیا، توقوت، چوروم و مه لاتی، به سه ره کردایه تی ئیسحاق بابا (که ئه ویش له خوراسانه وه چوو بووه ئه نادۆل) دهستی پیکردو له وه به دو او ده ش، رووداوی خوینی نی وه ک راپه پرنی عهله وییه کان که به درولدینی کوری قازی سیماونا له بالکان و رۆم ئیلی و ئه نادۆلی روژئاواو رووی دا. {تاریخ عثمانی، ص ۲۹۱}

ئه م رووداوانه که به لگه ی میژووییان هه یه ده رباره ی په یدابوون و راپه پرنی شاهو هیس قو لی و شه هیدبوونی و میژووی سه ره له نادانی شا موحه ممه د به گ له گێرانه وه و داستانه کانی (تذکره اعلی) به م شیوه یه باسکراوه: (مه مه د به گ به یاره به رچاو روونه کانی خو ی به ئینی داو گو تی له سه ره کاری خیری خۆتان به رده وام بن، که پاش ماوه یه کی تر دیم و نه گه مه لاتان و، پاش ئه وه رووی کرده ولاتی عوسمانی و له شوینی کدا که به قاپی به ناو بانگه چوو به ده م جیبه جیکردنی ئه و گفته وه که پیشتر دابووی به هه ندی که سو له وی ناوی خو ی گوړی و کردی به (حاجی به کتاش وه لی) و ماوه ی هه وت سا ل له وی مایه وه و پاش ئه وه گفته ی دا به یاران و خزمه تکاره کانی و پیی راگه یان دبوون که به رده وام بن له سه ره خزمه تکردنی خو یان {تذکره اعلی، ص ۱۲۴}.

جاريكى تر، لەروونكرندنەوہى بەشى ھەتەمدا، ھاتنى پاشاى جىھان ھەسەن خەلىفەو كۆرەكەى بەشئۆھىيەكى عىرفانى لە (تذكرە اعلی)دا، بەم شئۆھىيە ھاتوۋە: (ماوہىك تىپەرى بەسەر ئوۋەدا كەگفتى بەخەلكى رۆم (عوسمانى) دابوو، ئەوانە چەند كەسىك بوون كەبەدواى پاشاى جىھاندا دەگەپان و لەئاجرى (رووبارىكە لەباشورى شاخى سەبەلانەوہ ئاۋەكەى ھەلدەقولى و دواى ئەوہى بەناو شارى تەورىزدا تىدەپەرى دەپزىتە دەرياچەى ورمىۋە لەم رۆزگارەدا پىيى دەلین تەلخەرود) چاويان كەوت بەشای جىھان و كەوتن بەسەر دەست و پىيداۋ گەپانەوہ بوۋ ولاتى خويان و موژدەيان دا بەخەلكى رۆم و لەناو ئەوانەدا ھەسەن ناويك ھەبوو، تاقە كوپكى ھەبوو ئىتر نەكوپو نەكچ ھىچى نەبوو، پىش چەند رۆژىك ئەو كۆرە مردبوو، باوك و داىك و كەسوكارى كۆرەكە چوونە سەر گۆرەكەى و ھەلىاندایەوہ و لاشەى كۆرەكەيان ھىنايە دەروہ، ھەلىانگرت و برديانە بەردەم پاشاى جىھان لەئاجرى، زيارەتيان پىكردو پىيان گوت ئەى شا ئەم مردوہى خۇمان بەزىندوويى لەتۆ دەويت و لەگەل خۇشياندا ھەندى قوربانىيان ھىنابوو، شاى جىھان لەسەر بەردىك دانىشتبوو...) (تذكرە اعلی، ۱۳۲۷).

فەرموودەكانى ترو زاراۋەى توركى، لەو سەردەمەدا لەناو (تذكرە اعلی)دا برەويان پەيداكرود كارىگەرىيى خويان ھەبوو و بنكەى راپەرپىن دەچىتە ئازەربايجان و پاشتر بوۋ خۇراسان و سەر لەنويۋ بوۋ ئازەربايجان و كرماشان دەگەپتەوہ، ھەر وەكو مەمەد بەگ دەربارەى كاتى سەرھەلدانى ئاتەش بەگ كەخوى لەرۆمەوہ دەچىتە خۇراسان و پاشتر ھاتە لوپستان، دەفەرموى: ... ئاگرىك دىتە جىھانەوہ لەدىي قاسم قولى نىشتەجى دەبى و دەبىتە ئاگرى جىھان:

آقا چه (دورو)

شهوار نه زه له ناماج دوو پوو

چراغ جيهان تا رو مه گړو

هر كس شكباره و لكش مه بړو

مه يو چ هرده

نه خچير دائيم مه يو چ هرده

چ دهستي نه وه زينه وه مرده

چ دون ناتهش مه خيزو چه پرده

ناماج (دوو پوو) (مه بهستي دوو پوو فرامانه چه مسهري نه و بنه ماله

له نزيكي كرما شانوه)

به ياراني فرموو ورن بو نه وي (گوندي قاسم قولي) و خوي چوو بو
ناجيرو گوتي: روژنيك دوازه خليفه له لوړستانه وه دهاتنه خزمهت محمه د
بهگ كه گه يشتنه كه نار روو باري ناجري، چوار كه سيان پييان گوت: نه وه ي
شاراويه لي مان بو مان ناشكرا بكه، تا بزاني دوا روژمان چييه. شاي جيهان
فرمووي: پاش ني مه خان ناتهش ديت، پاش نه و ني مام قولي ديت و به دواي
نه ودا سه رخوش و دواي نه و سولتان مه حمودو پاش نه و ميرزا عه باس
بهگ و پاش نه و ميرزا نيزام و به دواي نه ودا ناغا ميرزا ديت كه ني مه نه واني و
نه وانيش ني مه ن (مه لبه ندي نه م زنجيره نامارزه پي كراوه هر نه و گونده ي
دورو فرامانه كه له پيشه وه ناومان هينا). پاشان فرمووي، شهرت بي
نه و كاته له پيش هه موو ميله ته كانه وه ناشكرا بووني نه و پياوه گوره يه ني وه
بيزانن و نه گهر كه سيك باوه پي به م و ته نه ينيه نه بو له زومره ي به ني امين
چو وه ته دهره وه. (تذكرة اعلى، ص ۵۲).

بەكورتى لەسەردەمى مېژوويى شاورەيس قولى و محەمەد بەگ بەدەرکەوتن و سەرھەلدانى خان ئاتەش كەشا مېھمان بوو گەيشتە لووتكەو قۇناغىكى نوئى لەھاوپەيمانیەتى (ئەھلى حەق، نوور بەخشى: سەفەوى، موشەعشىعی) لەسەر بنەماى یاسای (پەردیوهرى) ھاتە بوون. لیژەدا پیویستە ئەو بەزانین كەلەكتیبي (تذکرهٔ اعلى) دا، تەنیا باس لەكەشف و كەرامەتى شاورەيس قولى كراو، لەناوچەى سیروان و ھورامان و شاھوڤا، لەبەرئەوھى مەبەست و ئامانجى ئەم لیكۆلینەوھى، تاوتویکردنى مېژوويیە و سەبارەت بە باسى كەسایەتییەكان نییە و پیناسەکردنى ئەو جینشینانە دەھیلینەوھ بۆ نووسینیكى تر.

سەردەمى شا تەھماسىبو نۇرىنى راپەرىنى سەلەۋىيە كان لەھىند دا. (۹۳۰-۹۸۴ كۆچى)

شا ئىسماعىلى سەفەۋى (۹۰۷ - ۹۳۰ كۆچى) پاش ئەۋەى گەيشتە پەلەى پاشايەتى و دەستى گەيشت بەمىرايەتى دىيائى و لەلای لايەنگران و پەپرەۋانى بىنەمالەكەى خۇى وىلايەتى ئايىنىشى بەدەستەيىنا، كەوتە ھەۋلى دژايەتلىكردى بىزوتتەۋەى سەلەۋىيە توندرەۋەكان بەناۋى قىزلباش و پەيۋەندىي بەردەۋاميان لەگەل زىنجىرەى سەفەۋىيەكان، بەشىۋەيەك كەجارىكى تر ئەۋ بىزوتتەۋەيە لەشارەزۋورو موسل و گۇران و پلنگان و دالەھۆۋ دلفان و نازەربايجان و .. ھتد، دەستى كىردەۋە بەچالاكىي نەينى و ھەرچارەى بەجلوبەرگىكى جىياۋوزو شىۋازى جۇراۋجۆرەۋە بۇ برەۋدان بەرىبازە ئايىنىيەكەيان خۇيان دەخستەروو، ۋەك چۆن پاش سەركوتكردىيان، موشەشىيەكەكان خۇيان دانا بەھاۋپەيمان لەگەل سەلەۋىيە ئاتەش بەگىيەكانداۋ، كاتىك شا ئىسماعىل دەستى دايە ناناۋەى دووبەرەكىي لەنىۋان لايەنگرانى شا مەمەد بەگ (ئاتەش بەگىيەكانى پاشتر)، ئەگەرچى مەترسىي كۆبۈۋنەۋەۋ ھىزى سەربازى ئەۋان، لەسەردەۋلەتى ساۋاى سەفەۋىيەكان رەۋىبۈۋەۋە، بەلام بوۋبوۋن بەپەناگەيەك بۇ ئەۋ سەلەۋىيەكانى لەدەست پىياۋخۆرە سەفەۋىيەكان لەخۇراسان و نازەربايجاندا ھەئھاتبوۋن و لەئەنجامى چالاكى و پروپاگەندەكردىياندا رىبازى، سەلەۋىيان لە زىدى خۇى (ئەۋ ناۋچانەى كەۋتبۈۋنە ئەۋبەرى رۈوبارەۋە) زىندۈۋكردەۋەۋ بەھۆى ئەۋ نوور

بەخشىيانەي كەپەيۋەندىيان پىۋە كىردىبون، بە نىمچە كىشۋەرى
ھىندىستان گەشىتن.

شا تەھماسب (۹۲۰ - ۹۸۴ى كۆچى) لە ماۋەى دەسەلاتى پەنجاو چوار
سالەى خۇيدا، بە مەبەستى سەركوتكىردنى بزوتنەۋە شۆرپىگىرەكان و رى
گرتن لە بزوتنەۋە ھاۋشىۋە بەردەۋامەكان، ھەموو ھەۋل و كۆششىكى خۇى
خستىۋەكار، بۇ لە ناۋبىردنى راپەرپىنى عەلەۋىيەكان و بەبىيانۋى رىزگرتن
لەبىروبوچۋونى زاناۋ موجتەھىدەكان، دەستى كىرد بە پەرچدانەۋە و
بەگژداچۋونەۋەى بىروبوچۋونى فىكىرى و فەلسەفى و ئايدىۋولۇژىي
شۆرپىگىرەكان، ئەو لەلايەك رابەرى گەۋرە و پىشەۋاى زنجىرەى
سەفەۋىيەكان بوو و خۇى بەجىگرى جىنشىنى ئىمام دانراۋ لەلايەن رىبەرى
ئىسلامەۋە دادەناۋ توۋشى نەخۇشى دەروونى دوۋلى (ۋەسۋەسە)
بوۋبوو، بەجۆرىك زۆربەى رۇژەكان لەبەيانىيەۋە تا ئىۋارە لەھەمامدا
خەرىكى خۇشتن و خۇپاككىردنەۋە بوو و زۆرتىن شتى بەپىس ئەزانى و
لەئەنجامىشدا ھەر بەۋ نەخۇشىيەۋە مردو سەرى نايەۋە. ھۇى روو
ۋەرچەرخاندنى عەلەۋىيەكان لەسەفەۋىيەكان بەتايبەتى لەشا تەھماسب،
ئەۋەبوو لە ماۋەى ئەۋ پەنجاو چەند سالەى پاشايەتى خۇيدا، جگە
لەيارمەتىدانى جىگىربوون و ئامادەبوونى نوينەرانى ۋلاتە رۇژئاۋايىيەكان كە
سىياسەتىكى قورسى داگىركەرانى لىكەۋتەۋە، بۇ ئىران و ئىرانىيەكان و
بەپىچەۋانەى بىرى نىشتمانپەرۋەرىي عەلەۋىيە توندېرەۋەكانى ئەھلى حەق
بوو، بەگۆيرەى نووسىنى مېژوو نووسەكان (ھىچ كەس لەگەۋرە پىاۋان و
ناۋدارانى ۋلاتانى ژىر دەسەتى سەفەۋىيەكان بەتايبەتى ناۋچەى خۇراسان
نەبوو كەلەۋ سەردەمەدا لەدەرگای دەربارى شا تەھماسب دا، بەشىۋەيەك

له شیوه کان، وهک بارمته له وی کۆ نه بوو بیته وه، هه موو نه و کۆمه ل و که سانه له ئاواره یی و دوور له خیزان و مال و مندالی خویمان له (قه زوین) دا به خه م و په ژاره وه سه ریان نایه وه) هه ر له سه ر فه رمانی شا ته هه ماسب (۹۳۰ - ۹۸۴ ی کۆچی) سام میرزای برای خوئی له سیداره داو کورپه که شی له خه و ا خنکینراو کورپه که ی تری که خه به ری بوو یه وه، ئه ویشیان کوشت، کورپه کانی ئه لقاس میرزای برایشی هه موو له خه ودا کوژران. ئه مانه چه ند نموونه یه کی به رزو بالای خزم دۆستی بوون که له ماوه ی چه ند ده قیقه یه کدا خرا نه روو، له گه ل دانیشتنی شا ته هه ماسب له سه ر ته خت، به رامبه ر به بنه ماله ی سه فه و بییه کان و ئه وانه ی په یوه ندییان هه بوو له گه لیاندا، ئه نجام درا.

له و شیوازانه ی که ئه م شا ته هه ماسبه به کاری ده هینا، بو کوشتن و ئازارو ئه شکه نجه دانی مروّف: به ندکردن له قه فه زی ئاسنیدن او، هه لواسین به مناره دا، ئاگر تیبه ردان و سووتاندن، سووژن کردن به زماندا، به ندکردن له ناو کوپه ی گه ورده ا، به زیندووی که و لکردن و پرکردنی پیسته کان له کاو کردنی به سه رداره وه، ئاگرنان به ریش و چه ناگه وه و، به گون هه لواسین به مناره دا. ئه م شیوازانه ته نانته بو زانا و هزر مه ندانیش به کاره یینرا وه. بو نموونه کاتیک مه لا روکنودین هه کیمی کاروونی پزشکی زانای شا ته هه ماسب له سه ر داوای یه کی که له شانزاده کان خواز بیینی کچی شا ده کات بو ئه و شانزاده یه، شا ته هه ماسب فه رمانی دا، له نوئی مانگ موحه ره مدا به زیندووی سووتاندیان.

ئه م تاوان و کاره درندانانه، هه رچه ند له ژیر په رده ی بره و پیدان و بلاوکردنه وه ی ریبازی بنه ماله ی پیغه مبه ردا ئه نجام ده دراو له سه رانسه ری ئیراندا، عه له و بییه کان به مه به سستی گه یشتن به م ئامانجه، بلاوکردنه وه ی

پروپاگاندە رېيازى سەفەۋىيە كانىيان خىستبۇۋە ئەستۆى خۇيان، بەلام ناكۇكى بىنەپەتى ئەوان، لەگەل ئەو ياساۋ بەھايانەى كە پەسەندىبۇن لەلايەن دەزگای شىعەگەرى و راگەياندىنى ۋەزىرى شا كە دەيگوت: ھەر شۇيىنىك داگىركرا دەبى خەلكەكەى رەشەكوژ بىرى و ھىچ جىاۋازىيەك نەبى لەنىۋان شىعەو سۈننەو گەرەو بچووك و تاۋانبارو بى تاۋان... بەو مانايەى كە سەفەۋىيە كانىش ۋەك ئەو بىنەمالانەى كە بەپەنا بىرەنسە بەر بىرۋاۋەرۋو بۇچوونى راپەرىۋە شىمشىر ۋە شىنەكان و لەژىر پەردەى پەپەرەۋى كىردنى رېيازى فىكىرى و فەلسەفەى دام و دەزگا پىشەنگەكاندا، دەسەلاتىيان گىرتە دەست، مەبەستىيان تەنیا كۆكردنەۋەى ھىزىكى گەرەو بەپىشت بەستىن بەپلەو پاىەى باۋوباپىران بوو، لەپىناۋى كەلەكە كىردنى سەرمايەى قەبەو زۆر، لەناۋچەكانى ژىر دەسەلات و ملەكەچ پىكىردنى گروپ و تاقمەكان، بۇ بەدەھىنەنى نامانجەكانىيان و، لەمە زىاتر مەبەستىكى تىران نەبوۋە.

تلىاك و تۈۋتن لەم سەردەمەدا، بەيارمەتى و پىشتىگىرى كىردنى دەربارى سەفەۋىيەكان، برەۋىكى تەۋاۋى پەيدا كىردبوو، بەۋەى كە بەشىكى زۆر لەمەلاكانى ئەو چەرخە، تەننەت بەكارھىنەنى تۈۋتن و تەماكۇيان ھەرام كىردبوو و زۆر ۋتارو بەرھەم و نامىلكەى تايبەتىيان لەو بارەيەۋە دانابوو و بەشىكى ھەرە زۆرى زانايانى شەرىع، لەھەرام بوونى مادە بىھۆشكەرەكاندا ھىچ گومانىيان نەبوو و چەندىن فەرمودەيان لەم بارەيەۋە گىراۋەتەۋە.

دەۋلەتى روسيا كەچاۋى برىبوۋە خاكى ئىران و داخى ئەو برىنە قولانەى لەدئابوو كە سەلەۋىيەكان لەژىر ئالەى جونەيدو ھەيدەرۋو شا ئىسماعىلدا لەگەل گاۋرەكانى روسىادا دەجەنگان و دەچۈنە غەزا. لەسەردەمى شا تەھماسىدا، ھىرشەكانىيان بۇسەر ناۋچەى باكوورى قەوقازو خۆرھەلاتى

گورجستان دهستی پیکرد. تهنانهت نه وگروپه له زانا گه وره کانی شیععه که به پیچه وانهی ئاره زوی شاته هماسبه وه ده جولانه وه و به گویره ی شهر پاریزگاریان له دنیا نه ویستی و خواپه رستی و له خواترسانی خوین ده کرد، که وتنه بهر شه پوئی رق و توره پییه وه، به نمونه (قه تیفی) که پیی ناخوش بوو پاداشت و به خشیش له کار به دهستانی زوردارو زالم وهر بگری، شاته هماسب به پاداشتیکی شایسته به سهری کرده وه، به لام نه و دیاری و به خشش کانی شای وهر نه گرت و گوتی: من پیویستم بهم شتانه نییه وهریان ناگرم. نه وانهی که دیارییه که یان هینا بوو به ناچاری گه راندیا نه وه، هندی که س له م باره یه وه ره خنه یان لیگرت و نه ویش وه لامی دانه وه و قسه ی شه هیدی یه که می به به لگه هینا یه وه که گوتوویه تی دیاری پیای زوردار وهر نه گرتنی باشته وه، هه لویستی هندی له زاناکانی تر که دیاری پاشاکانیان وهر نه گرت، به هه له ده زانی و لومه ی ده کردن. هندیکی تر له مه لا و ناخونده کان (له نیواندا موجه دیسی به حره ینی) لایه نی نه ویان گرت و گوتیان له باره ی مه سه له ی وهر گرتنی دیاری پاشای سته مکاره وه نه و راسته و نه وانهی به پیچه وانهی هه لویسته که ی نه وه وه قسه ده کن، قسه کانیان سه رلیشیواندن بهرونی پیوه دیاره. (پیشه کی کتبی جیهانگوشای خاقان. لاپره ۵-۸).

هاوکات له گه ل فرمانره وایی شاته هماسبدا (۹۳۰ - ۹۸۴) ی کوچی، نوربه خشکی یه کان، له ئیرانی ناوهند، دهروبه ر، ره ی و تاران، شه میرانان، وهرامین، قه زوین و ساوه و ده ماوه ندو... له وپه ری توانا دابوون و له بره ودان و پهره پیدانی ری بازی نوربه خشکی له عه له وپییه توند ره وه کان، که مته رخه میان نه ده کرد و شا (قه وامودینی نوربه خشکی سه رکرده ی عه له وپییه نوربه خشکیه کان، پله و پایه و توانایه کی ته وای هه بوو. نه و که له نه وه ی

قاسمی فهیز بهخش) بوو، له کاتی هاتنی له شکر ییه کانی شا ته هماسبی سهفهوی بو ره، سالی (۹۲۵) ی کوچی، ده سترویشتوی و پلهو پایهی ئه و، ترسی خستبووه دلای شاته هماسبه وه، له بهر ئه وه به بیانوی ئه وه که په پیره وانی نور به خشی ده ستیان هه بووه له کوشتنی شاعیر ی کدا به ناوی (ئومی دی تارانی)، فه رمانی ده رکرد که ناگر به ریده نه ریشی شا قه وامو دینی نور به خشی و ده موچاویان سووتاند، پاشان شار به ده ریان کردو موریده کانی شی په رته وازه کرد، (۹۴۳ کوچی) { تاریخ نظم و نثر فارسی، سعید نفیسی، تهران ۱۳۴۴، ج ۱، ص ۴۴۱ } (تحفة سالی، وحید دستگری، ص ۱۰۱).

به ناچاری نور به خشیییه کانی ش وه ک موشه عشیییه کان په نایان برده بهر عهلهوییه توند پر وه کان و بو ئه وه ی بگه نه لایان، به نهینی ری ئازربایجان و به تاییه تی خوراسانیان گرت به رو له ژیر سیبهر و په نای ئه وان هدا که شانیسماعیل نار دبوونی بو خوراسان، بو سهر کو تکردنی دوستانی شاه وه یس قوی له وی در که وتن، له م ریگایه وه پاش ئه وه، په نابره عهلهوییه کان له دام و ده زگای ته یمورییه کانی هند که دواتر ئامازه یان پی ده که ین ده ستیان کرد به بلا و کردنه وه ی ری بازی نور به خشیییه عهلهوییه توند پر وه کان. له نیو ئه و رو داوان هدا که بووه هو ی ره خساندنی هه ل و ده رچوون و کوچ کردنی خلیفه و ئه وان هی که په یوه ندییان هه بوو به عهلهوییه توند پر وه کانه وه (ئه هلی حهق) به ره و هند، ئه وه بوو پاش سهر که وتنی گه وره له به شی زوری ناوچه کانی خوراسانی گه وره، که ئه و کاته ولاتی ئه فغانستانی نیستاشی ده گرت ه وه، که تا ئه و وه خته ش عهلهوییه توند پر وه کان به شی کی زوری لقه سهر بازییه کانی سهفهوییه کانیان (قرلباش) پی کده هیئا، بوون به لیپر سراوی جیگیر کردنی پیگه و پایه ی هوما یون شا له خاکی هیندا، راستی

روداۋەكەش ئەۋەبوو كە ھومايۇن پاشاى فەرمانزەۋاى تەيمورىيەكانى
ھىندكەپاش مردنى باوكى (زەھىرودىنى بايەرى باوكى) كە ھاۋپەيمانى
پىنشۋى شائىسماعىل لەشەپرى ئۈزبەكەكاندا بوو، لەسەرتەختى پاشايەتى
ھند دانىشتەتو بەھۆى شۆرشى (شىرخان لودى) كەسەردارىكى ئەفغانى
خۆى بوو دژى ھومايۇن پاشا، ھەلساۋ چەندىن جار شكانى، پەناى ھىنا بو
دەربارى شاتەھماسب (۹۵۱)ى كۆچى. ھەرچەند لەسەرتەتادا، ئەۋەندە
بەگەرمى پىنشۋازى لىنەكرا، بەلام پاش يەك سال مانەۋە لەئىراندا،
بەفەرمانى شاۋ بەيارمەتى تاقمىك لەسوپاى قزلباش گەراپەۋە بو ھىندو
توانى سەركەۋى بەسەر دوزمەنەكەيداۋ دەسەلات بگرىتەۋە دەست. بەدۋاى
ئەم رووداۋەدا، شارى قەندەھار بوو بەھى ئىران و پەيوەندى دۆستانە
لەئىۋان سەفەۋى تەيمورىيەكانى ھىنددا كەلەسەردەمى شائىسماعىلەۋە
ھاتبوۋە ناراۋە، زياتر پتەۋوبوو چەند ئاكامىكى ھونەرىۋ ئەدەبى باشى لى
پەيداۋو. { روزگار، ص ۴۴-۴۵ }

ئەلەۋىيە توندەۋەكان كە ھۆگرييەكى كۆنيان ھەبوو لەگەل خاكي
ھىنداۋ لەلايەنى دابونەرىت و رەۋشەت و رۆشنىرى و دەربىرىنى
بىروباۋەرپەۋە، ھىندستان ئەو شوئىنە بوو كە بەدۋايدا دەگەرەن، لەشىۋەى
دوۋ گروپ لەئەلەۋىيە توندەۋەكان لەھىنددا بەدەركەۋتن و لەۋى
نىشتەجى بوون، يەكەم جار، نۇر بەخشىيە ئەلەۋىيەكان كەبوون
بەپەپرەۋانى گيان بەخش و دلسۆزى بنەمالەى ئاتەش بەگى، ۋەك
موشەعشىيەكان، سەرلەنۆى بەيەتەيان كەردەۋە پەيمانى ۋەفادارىيان
تازەكەردەۋە كەۋتنە تەكيان، پاشتر لەھىنددا ھەندى گۇرانيان بەسەرداھات،
دوۋەم جار نوقتەۋىيەكان كەزۆرىك لەپىاۋانى دەربارى تەيمورىيەكانى

هیند له سهرده میکی تایبه تدا، له و زاناو بیرمه نده نوقته وییانه بوون و بیوون به په ناگه یه ک بو ئه و نوقته وییانه ی دواتر هه لده هاتن و سهر کوت ده کران.
به یرام خانی قهره نقولوی کورپه زای جیهان شا یه کیک بو له و عه له وییه توندرپه وانه، که پیایوی دهریاری هوما یونشاو ئه کبه ر شای ته یموری له هیند بوو و یه کیک بوو له شاعیره هه لکه وتوو هکان. له دیوانه شیعره که یدا یه ک قه سیده ی هه یه سه روتا که ی ئه م تاکه شیعره یه که ده لی:

اگر غلام علی نیست، خاک بر سراو

شهی که بگذرد از نه سپهر افسراو

واته

نه گهر غولامی عه لی نه بهن خاک به سهری ئه و

شاهنیک که سوپا که ی نؤ ولات بخاته پشتی سه ریوه

هر له م قه سیده یه دا ده لی:

که دست غیره گرفته است پای مادراو

محبت شه مردان مجوی از پدیری

واته

که ده سستی بیگانه قاچی دایکی گرتیبت.

به ته مای خو شه ویستی شای مهردان مبه له باو کیک

{ تاریخ پانصد ساله خوه رستان، ص ۲۵۴ }

به م شیوه یه له م ریگایه دا، له بناره کانی زاگرووسی کوردستان و نازره بایجان و میزوپوتامیا و سه رزه مینی عوسمانییه وه، ریپره وی بره ودان و دور خستنه وه ی عه له وییه توندرپه وه کان په لی بو تاران و خوراسان و نه فغانستان و هیندوستان کیشا.

تىكۆشانى غەلەبىيە توندرەۋەكانى

ئەھلى جەق لەسەردەمى شائىسماعىلى دوۋەھەمدا.

لەئەنجامدا شاتەھماسب لەسالى ۹۸۴ى كۆچىدا، بەھۆى نەخۆشى وەسۈەسەو دوۋدلى و بەھۆى ئەو زەھرەۋە كەلەگەل قىلدا تىكەل كرابوو و لەھەمامدا درا لەپىستى، گىانى خۆى لەدەستدا پاش پەنجاو ئەۋەندە سال فەرمانرەۋايى، ترس و بى سەرۋەرىي كۆمەلگەى نەخۆشى دەستى راپايى خۆى بەرەو روى شا ئىسماعىلى كۆرى بوۋە. لەسەردەمى فەرمانرەۋايى شا ئىسماعىلى دوۋەمدا كەسالىك و كەمىك زىاترى نەكىشا، چەند بزوتتەۋەو راپەرىنى غەلەبىيە توندرەۋەكان، لەماۋەى سەرھەلدان و رووخانى ئەۋدا روويان دا.

ئەۋەى كەلەچۈرچىۋەى قەلەمپەۋى جوگرافىيى كوردستاندا روىدا، لەباسى كاروبارى رابدروۋى باۋاپىرانى فەرمانرەۋاكانى ئەردەلانا كەبەشىكى سەربەخۇمان بۆى داناۋە، لەدۋاى ئەم بەشەدا، بەلام ئەۋەى كە لەبناھەكانى زاگرۇسدا لە سەرھەلدان و ئاۋابوۋنى شا ئىسماعىلدا روىدا وەھابوۋە: ۋەك مامۇستا دكتور غەبدولھوسىن زەرىن كۆب نووسىۋىيەتى: بەلام فەرمانرەۋايى ئەو (مەھمەد مىرزى كۆرى شا تەھماسب سالى ۹۸۴ى كۆچى) و رەفتارەكانى تىرەى ئىستاجلو (كەئەويان گەياندبوۋە سەر تەختى پاشايەتى) يەكسەر لەناۋ دەۋلەتدا، روۋبەرۋى كاردانەۋەى ناھەزان بوۋەۋەو بەھەۋل و فىل و تەلەكەى خاتوو (پەرىخان) كچى زىرەك و پىلانگىرى شا، ئىسماعىل مىرزى بەندكراۋ لەزىندان رزگارى بوو، لەگەل گەيشتنى بۇ قەزوين پاشايەتى خۆى راگەياند، بۇ ئەۋەى كەھىچ جۇرو

كۆسپيېكىش نەمىنى لەچوونە سەر تەختى ئەودا، حەيدەر مىرزاش لەھەمان شوپىندا كوژراو پاشايەتى سەفەۋىيە كان گەيشتە ئىسماعىل مىرزا، كەسىھەمىن و لاي ھەندىكىش چوارەمىن پاشاي زنجىرەى سەفەۋىيە كانەو ناۋى شا ئىسماعىلى دوۋەمى ئىنرا.

ماۋەى نىكەى بىست سال (۹۶۴ تا ۹۸۴ى كۆچى) زىندانى و بەندىبونى شا ئىسماعىلى دوۋەم لەقەلەى خامۇش و كىشوماتدا، لەسەر لوتكەى شاخى سەبەلانى نىۋان تەۋرىزى ئەردەبىلدا، ئەم شازادە ئازاۋ بى خەمەى كىردىبوو بەكەسىكى سەركىش و ياخى و نىيازخراپ و بى بەزەىى و تۆلەسىنەرەۋە، كەلەھەموو شتىكى دەرىارو تەنەنەت رىبازى نايىنى و كەس و كارو خزمى خۆى بىزارو بەگومان بوو. ئەو ھەر چوۋە سەر تەخت بەرامبەر لەرىبازى نايىنى باۋاپىرانى خۆى ھەلگەپايەۋە ھەرچى خزمى خۆى لەمام و ئامۇزىزى برازاۋ براكانى ھەبوو، زۆر بىپرەھمانە ھەموويانى لەناۋىردى كىردىنە ھۆى ئاسودەىى و دەروونى خۆى.

فەرمانرەۋايى ئەو كورت بوو، بەلام خوينىۋايى و پىر بوو لەنازاۋەو نا ئارامى و توندوتىژى و بەشىكى زۆر لەكاتەكانى خۆى لەچاىخانە و بە تىلياك كىشان و راباردن بەسەردەبىرد، بى بەزەىى و بەرانبەر بەكارو بارى دەۋلەت بەزۆرى، دوۋرەپەرىزى يا كەمتەرخەم بوو. شەۋەكانىشى لەگەل دەرويشى كوپى ھەلوايى كەخۆشى دەۋىست بەسەردەبىرد، بەرۇژىش يا سەرخۆش بوو يا دەخەوت، يا خەرىكى دەركىردنى پىرئارو فەرمان و جىبەجىكىردنى ھوكى زالمەنەو شىتەنەو بى لىكدانەۋە بوو. ئازارى بىست سال زىندانى، شىتى كىردىبوو و توۋشى جۆرىك لەماخۇلىا بوۋبوو.

پاش نه وهی هه مو نه وانهی له ناوېرد که به ته مای له سهر تهخت دانیشتن بوون له بڼه ماله ی سه فهوی که براو ئاموزای بوون پاش نه وانیش نه وانهی له ناوېرد که ده یانپاراستن له قزلباشه کان محمه د میرزای فه رمانزړه وای فارس و کوره کانی عه باس میرزا (شا عه باسی یه که م) و حه مزه میرزا که له م کوشتاره رزگاریان بوو، به هو ی نه وه وه بوو که دوو ربوون له پایتهخت بریاری کوشتنی نه وانه شی، کاتی به ته وای دا که خو ی له وکاته داو پیش نه وهی فه رمانه کانی جیبه جی بکری، کتوپرو له بارود و خیکی گومان اویدا له ناوچوو و مردنه که ی نه وانی له مردن رزگار کرد.

شا ئیسماعیل له بهر نه وهی که به مندالی له لایه ن ماموستایه کی سوننییه وه په وره ده کرابوو، دلی بومه زه بهی شیعه لیینه ده داو نه و ری بازه ی به هو ی دوو بهر کی نانه وه و شه پری ناو خو یی داده نا له ناو موسلمانانداو تاوانباری ده کرد. پیاوانی ده ربارو که سه نزیکه کانی خویشی سهر به ری بازی سوننه بوون و هانیان ده دا بو وازه نیان له شیعه گه ری و نه هیشتنی ده سه لاتی قزلباشه کان و له بهر نه وهی هه ندی له لایه نگرانی گومانیان له وه دا هه بوو که بڼه نیشانی پیلانه خوینا و یبیه کانی و له ناو برین، به ده ست تیکه لکردن له گه ل په ریخانی خوشکی که ده ستیکی کاریگه ری هه بوو له هاتنه سهر تهختی نه ودا، که و تنه سهر خه یالی لبردنی، به لام راهاتنی له راده به ده ری له سهر تلیک خواردن و شتی تر، پیش نه وهی ناحه زان پیلانی خو یان جیبه جی بکن، بووه هو ی نه وهی کوتایی به ده سه لاتی بڼیت، له بهر به یانی شه ویکدا که به سه رخوشی و بی ناگایی بردبوویه سهر له ماله که یدا

مردبوو.. (ره مه زانی ۹۸۵) {روزگاران، ص ۲۶۰-۲۶۱}

بؤ باسکردن و روونکردنه وهی بارودوخی کومه لایه تی و سیاسی و نایینی
 سه رده می فه رمانره وایی شا ئیسماعیلی دو وهه م که بووه هوی پیکه اتن و
 دروست بوونی ریڅخراوه کانی عهله ووییه توند پرده وه کان له کوردستان، هاوکات
 له گه ل دهسه لات گرتنه دهستی ئه ودا، هیشتا چهند مانگیک به سه ر
 پاشایه تی ئه ودا تی نه په پیبوو، له ناو خه لکدا وا بلاو بوو بوویه وه که نه گه ر شا
 به گویزه ی ره فتارو گو فتاره کانی له دانیشتنه تایبه تییه کاندا لپرسینه وه ی
 له گه لدا بکری، ناتوانی خو ی به په پره ویکی راستگو ی ری بازی شیعه گه ری
 دابنی. هوی په دابوونی نه م جوړه بیرکردنه وش له ناو خه لکیدا ئه وه بوو که
 (سه بارت به و جیاوازییه ی هه بوو له نیوان ری بازه نایینییه کانی ئیسلامدا،
 دهستی نه کرد به قسه کردن و مشت و مپرو له گه ل زانا شیعه کاندا). له گه ل
 ئه وه شدا ناخونده شیعه کان روو به پروو وه لامیان نه ئه دایه وه، به لام له په ناوه
 له گه ل یه کتردا قسه یان ده کرد له و باره یه وه. میرزا مه خدومی شه ریفی
 که له روژگاری شا ته هماغسدا به وه ناسرابوو که له لایه نگرانی ری بازی سوننه
 بوو، به بی هیچ سنووریک قسه کانی شای په سه ند ئه کردو لایه نگری نه کرد.
 به م شیوه یه روژ له دوا ی روژ زیاتر له جاران شا له خو ی نزیکي نه کرده وه و
 له نه نجامدا گه یشته به رزترین پله ی نایینی.

پاش که میک شائیسماعیل، به ناشکرا دهستی کرد به لایه نگری کردنی
 ری بازی نه هلی سوننه و ده یویست خه لک واز بی ن له جنیودان به سی خه لیفه ی
 پیش عه لی و نه که و ته مشت و مپرو له گه ل ناخونده شیعه کاندا و به شی زوریشیان
 چاو پو ششیان ئی نه کردو خو یان دوور نه خسته وه له قسه کردن له گه لیدا.
 ... کاتیک که له یه کیک له کو یوونه وه کانی دهر باردا، بولغار خه لیفه
 (گه وره ی خه لیفه سه فه ووییه کان) له گه ل (میر مه خدوم شه ریفی) روو به رووی

يەكترى بوونەوہو بہتوندی بہگژیہکدا چوونہوہو بولغار خەلیفہ بہہیچ شیۋہیہک نامادہ نہبوو لەبۆچوونہکانى پاشەکشە بکاو رووی کردہ ئەو سوفیانیہی کەلەوۆ نامادہبوون، گوتى: خەلیفەيەك کەلەگەل شیخەکەى خۆیدا درۆ بکات، شایەنى ئەوہیہ سزابدرى) ھەموو سۆفیيەکان ھیرشیان کردہ سەرى و ئەوہندەیان لیدا وایان دەزانى مردوہو و بردیانہ دەرہوہ، بەلام ئەو پاش ماوہیہک ھاتەوہ سەرخۆی و پاش چەند مانگیک چاک بووہوہو کەوتەوہ جموجۆل. شا پۆستەکەى ئەوى سپارد بە(دەدە خەلیفەکانى ئیستا جلو) و لەھەمان کاتدا قسەى ناشیرین و نارەواى ناراستەى پیاوہ ئایینیہ شیعەکان کرد.

شا بەبئ ئەوہى ھیچ گوۆ بدا بەپیناخۆش بوون و سەرپینچی کردنى خەلک، داب و نەریتى سووکایەتیکردن و جنیودان بەسى خەلیفەکەى لەشەقام و گوڤەپانەکاندا قەدەغەکرد. ھەندى لەشیعە کەللەپەرەق و توندپەرەکان، وەك زانا میر سەبیید حوسەین و میر سەبیید عەلى و اعیزو کەسانى تری لە دەربار دەرکردو دەستی گرت بەسەر کتیبەکانیداو مالەکانیانى وێران کرد. لەلایەکى ترەوہ تاقمیک لەمەلاکان کەبەلایەنگرى لەریبازى ئەھلى سووننە ناسرابوون، وەك میرزا مەخدومی شەریفى، مەولانا میرزاجان شیرازى، میر مەخدومی لالە، لەلایەن شا بايەخیان پیدەدراو کەوتبوونە خۆشییەوہ.

بۆ ئەوى لەناو خەلکدا لایەنگران پەیدا بکرى، بړیکى زۆر پارە دابەشکرا بەسەر ئەو کەسانەدا کە بەدەریژایى ژیانیان جنیویان نەدابوو بەو دە کەسە لەھاوریانی پیغەمبەر کە موژدەى بەھەشتیان پیدراوہ.

میرزا مەخدومی شەریفى لیپرسراوى دۆزینەوہى ئەو جۆرە کەسانە بوو، گەلیک لەچا و چنۆک و پارەپەرستەکان، لەناکاو بۆیان دەرکەوت کە لەبنەرەتدا

سوننه بوون، زور كه سيش له وانهى كه بئ دهره تان و نه دارابوون خويان ناو نووس كردو ده يانگوت كه هيچ كاتيگ سه روساخته يان نه بووه له گه ل ريبيازى شيعه گه رييدا، له بهرئ هوى به شيكى زور له خه لكى قه زوين له سه رده مه رابردووه كاندا، سوننى بوون و لايه نگري ريبيازى ئيمامى شافيعى بوون، واش دانرا كه هه نديك له وانه تا ئيستا له پايته خندا ژيان به سه ر ده بن. ميرزا مه خدوم ده ستي كرد به ليكوئينه وه له داواى خه لكه كه و پاشان دوو سه د تمه ن (٤٠٠٠٠ دوكات) ي دابه شكرد به سه رياندا.

بوئه هوى نه وانهى لايه نگري ريبيازى شيعه گه رى بوون به ته واوى بيزار بن، ته نيا دوو نمونه ده خه ينه بهرچاو.

روژيگ ميرزا مه خدومى شه ريفى شكاتى كرد لاي شائيسماعيل و گوتى ناحه زانى ئه هلى سوننه ت له دوايين وتارى ئه و له مزگه وتدا گالته يان پيكر دووه. شا ئيسماعيل يه كسه ر ده كه س له چه خما خچيبه كانى هه لبراردو پيى راگه يان دن كه له مه و پاش هه ركه س جنيو بدا به سئ خه ليفه كه به جوړيكي شايسته سزا بدريئ. له شه وى جومعه ي داهاتوودا، پاش وتار خويندنه وه ي ميرزا مه خدومى شه ريفى ده رويشيگ كه ناوى (قه نبه رى ته به ررايى) بوو ده ستي كرد به قسه كردن و گوتى:

على و آل على را زجان و دل صلوات

كه دشمنان على را مدام لعنت باد

واته:

سه له وات له سه ر على و بنه ماله كه ي و نه فره تيش له دوژمنه كانى. ميرزا مه خدوم تا وانبارى كرد به وه ي كه ناژاوه ده نيته وه، بوو به مشت و مر، چه خما خچيبه كان به دار له چه ند لاوه سه رى ده رويشه كه يان شكاند. تائيستا نه گه ر كه سانتيگ بووبن ته واو برويان به وه نه بوو كه شا بووه به سوننى، پاش

نوهی که جه ندرمه ی قه زوین ناوی هر دوانزه نیمامه که بیان له مزگه و ته کا ندا سرپییه وه، ئیتر گومانیان له وه دا نه ما.

مه سه له کهش بهم جوړه بوو: له کوړیکي ده رباردا کا برابیه که گوتی که شیعر نووسین له سهر دیواری مزگه وت و رابواردن و گائته کردن له ناو مزگه وتدا کاریکی ناره وایه، جگه له وه دیواره کانی مزگه وت ره شکر او ته وه و له شیعری عاشقان و نه وینداران که خه نک نووسیویانه ته وه، پاش نه مه (میر زهینولعابدینی کاشی) بهرپرسی جه ندرمه له گه ل نه وه دا که خو ی شیعه بوو، هه موو کاتی که به گویره ی دلی شا قسه ی ده کرد، له لای شاوه راسپییردا که بچیت بو مزگه و ته کان، چی شیعر نووسین هه یه له سهر دیواری مزگه و ته کان بیکوژینیت ته وه. نه م کاره نه انجام درا، به لام بهرپرسی جه ندرمه بو زیاتر خو بردنه پیشه وه له شا، نه و نووسین و شیعرانه شی کوژانده وه که له ستایشی دوانزه نیمامه که دا نووسرابوون، ته نانه ت ناوی هه موو نیمامه کانیشی به ته و او ی سرپییه وه.

هر که نه م کاره ناشکرابوو، ناووناتوره ی خه نک زیادی کرد، گه لیک له قزلباشه کان دلیان له شا ره نجا، کاتی که شیعه کان تووشی گرتن و نه شکه نجه بوونه وه له لایه ن شا ئیسماعیله وه، نه وان سه رپیچیان کرد له جیبه جیکردنی فرمانه کانی، گه لیک له مه لا ناودارو دیاره کان که له سه رده می شاته هه ماسبدا، به هو ی توند ره وییانه وه بهرام بهر به ری بازی شیعه گه ری، پله و پایه ی باشیان هه بوو له چاو که سانی تر دا (له وانه عه لا ئولمولکی مه رعه شی که پیشتر لایه نگری حه دیده میرزابوو) و ئیستا نه یان ده ویست ده سبه ردار ی بیرو باوه ری خو یان بن، له یاوهریی شا دوورخرانه وه و ته نیا به بانگه یشتی خودی شا ده یانتوانی بچه لای. هه ندیک بیرو باوه ری خو یان ده شارده وه

ھەندىكى تر كەلايان وابوو شا ئىسماعىل بەھۇى سىياسىيەۋە، لە پىناۋى ئاسايى كردنەۋەى پەيوەندىى نىوان ئىران و دەۋلەتى عوسمانى ئەو رىگايەى گرتوۋەتە بەرو نەياندەيوسست لەناو خەلكدا ئاژاۋە پەيدا بىى، بىدەنگىيان ھەلئازرد. بەلام بىدەنگ بوون لەم بارودۇخانەدا شتىك بەشتىك ناكات و بلاۋبونەۋەى ھەۋالى كوژرانى ھەندى دەرويش و سووكايە تىكردن بەھەيوان و گۆرەپانى مزگەوتەكان، ەك چۆن توفان دەريا دىنىتە جوۋلە، بەوشىۋەى ھەست و سۆزى خەلكە باۋەردارەكانى ھىنايە جۆش و خرۆش.

لەئىر كارىگەرىى ئەم بارودۇخە ھەپەشە ئامىزو مەترسىدارەدا، گەلىك لەمىرو پىاۋە ناۋدارەكان لەباخى سەعادەت ئابادى، نىكى كۆشكى شا كۆبونەۋەو دەستيان كرد بەگفتوگۆ. ئەوان نەياندەزانى ئەگەر رابەرو پىشەۋاى مىللەت بەناشكرا نىازى ئەۋەى ھەبىت بىروباۋەرى باۋاپىرانى خۆى واز لىبىنىت، ئەوان بەگوپرەى ئەو رىۋرەسمەى نىوان شىخ و سۆفى يا دەرويش و مورىد دەبى چى بكن. ھەندىكان پىشنىارىان كرد كەلەم بارەيەۋە لەخودى شا ئىسماعىلى دوۋم پىسىار بكن، بەلام گەلىك لەرىش سىپىەكانىان دژى ئەم پىشنىارە ۋەستانەۋە، چۈنكە ھەلوئىستىكى وا لەگەل نەرىتى قزلباشەكاندا رىك ناكەۋىت و ماناى سەرىچى ئەگەيەنى لەگەل فەرمانرەۋادا. سەبارەت بە ياۋەران و دەستوپىۋەندانى شا، دەبى بىدەنگ بن و گوپرايەلى فەرمانى شا بن نەك دەست بكن بەكەللە رەقى و روۋبەرۋى ببنەۋە.

لەئەنجامدا سەركرەدى (تەكلو)ەكان، (ئاي دۇغدى خەلىفە) سۆفى و جى متمانەى شائىسماعىلى دوۋەم برىارىدا كەلەگەل (ئەمىرخان)ى رىبەرى توركمانەكان بچنە لاي شا و چارەيەك بو ئەم نىگەرانى و دلەراۋكىيەى

خەلك، لەخودى شا داوا بكەن. چەند كەسىك لەئامادەبووان، لەوانە خەلىفە ئەنسارى قەراداغلو كەپپىشتەر بەرپىرسى بەندىخانەكانى شا ئىسماعىلى دووم بوو، كاتىك كەگوپيان لەم پىشنىيارە بوو، بەخشكەيى خۆيان كشاندهووە بەپەلە گەيشتنە لای شاو پىيان گوت: كەتەكلوو توركمانەكان نىازى ئەويان هەيە كەلەسەر تەخت لای بىەن، چونكە ئەو لايداووە لەئايىن و دەيانەوى لەبرى ئەو حەسەن مىرزاي كورە گەورەى محەمەد خودا بەندەى جىنشىن، كەلەتاران دادەنىشى لەسەر تەخت دابنىن. شەرەفخانى بەتلىسى لەكتىبەكەى خۆيدا بەناوى شەرەفنامە، بىزاري دەربىرەو، لەوەى كەئەوئىش تۆمەتى بەشداربوون لەو پىلانە خەيالىيەى بەسەردا سەپىنراووە هەر بەو ھۆيەشەو، لەدەربار دەركراو.

(پاش پىچانەوەى ئەو رووداوانەى كەپەيوەندىيان نىيە بەبابەتەكەى ئىمەو) ئاى دۇغدى خەلىفە دەسگىركراو لەسندوقىندا زىندانى كرا، بەرپىرسى جەندرمەى ديوەخانى شا عەلىخان بەگى توركمان بەبى ئەوەى تۆمەتەكەى بسەلمىنن يەكسەر خرايە زىندانەووە موسەيب خانى تەكلوى فەرمانرەواى قەزوين راسپىردرا تا حەسەن مىرزا (پاشاى پىشنىياركراوى نەيارەكان) بكوژىت.

بەلام بەدگومانى شا ئىسماعىل بەرانبەر بەتيرەكانى تەكلوو توركمان هەر بەمە كۆتايى نەھات و ئەمەش بوو ھۆى ئەوەى تيرەى ئىستاجلو بىنە خاوەن دەسەلات و توانايەكى زياتر. شا ئىسماعىل بۆى دەركەوت كەخەلك تا چ رادەيەك گيانىكى سەرىپچى كردن و ھەرەشەى مەترسىدارى لەخۆگرتوووە بۆ ئەوەى كارىك بكا تا خەلكەكە ھىور بكا تەو، فەرمانى دا مىرزا مەخدومى شەرىفى بەيىننە بەردەمى، پاش ئامادەبوونى شا ئىسماعىل

به بهرچاوی خه لکه که وه دهستی کرد به لو مه و سه رزه نشت کردنی و بریاری دا وه لی سولتانی فرمانر وه ای شیراز مه خدوم به ریته مالی خوی و چاودیری بکا. {زندگانی شاه اسماعیل دوم، والتر مینتس. وه رگیزی که یاکوس جیبا نداری، ل ۱۱۵-۱۲۲}

هه رچه نده ناحه زان له هه ولی نه وه دابوون له ناوی بهرن، به لام زیاده ره وی خوی له بهر کار هیئانی تلیاک و شهرا بیدا، ناواتی دوژمنه کانسی هیئایه دی. زور که س لایان وایه که شازاده خاتوو پهریخان له گه ل میره کانسی تردا دهستی تیگه ل کرد بوو، بو له ناو بردنی شا نیسماعیل، نه مهش به هوی نه و نا کوکییه ی که هه بوو له نیوانیاندا و هه له بهر نه وه ی که شا نیسماعیل هه ندی کاری نه انجام نه دا و به ته ما بوو نه جامی بدا که لاپه گری کردنی ریبازی سوننه گه ری پیوه دیار بوو. {همان سه رچاره ی پیشوو، ل ۱۴۲}، به لام روزی شه مه ریکه وتی سیانزه ی مانگی ره مه زانی ۹۸۵ ی کوچی بهر انبه ر ۲۴ ی تشرینی دو وه می سالی ۱۵۷۷، شا نیسماعیل له سه ر قه ره ویله که ی (حه سه ن به گی حه لوچی ئوغلی) کورپه بیپریشه که ی خوی گیانی له ده ست دا. {همان سه رچاره، ل ۱۴۰}

میرزا مه خدومی شهریفی (که ما وه یه ک پیشتر به هوی به د گومانایی قزلباشه کان و به هوی گورانی دوخه که به فرمانی شا نیسماعیل له ژیر چاودیری دا بوو) نازادیان کرد، که چی له گه ل نه وه شدا نه م کاره نه انجام درا که نه و به هوی لایه نگری کرد نیه وه، له ریبازی سوننه گه ری گه لیک گیرو گرتنی بهر پا کرد بوو. میرزا مه خدوم که ده یزانی له وه زیاتر مانه وه ی له نیئراندا زیانی هیه و بو نه و ناسان نییه، به ره و به غذا که وته ری، تا له ویوه بچی بو زیاره تی مه که که. سولتانی عوسمانی گرتییه خوی و نه ویش چهند سالی که له مه که که دا، بوو به قازی شهرعی ریبازی نیمامی حه نه فی، تا له نه انجامدا هه ره له شاری مه که که کوچی دوا یی کرد. {همان سه رچاره ی پیشوو، ل ۱۴۹}

شیواندنی میژووی سره هاندانی عه له وییه توندروهوکان، پاش مردنی شا نیسماعیلی دووهه م (۹۸۵ ی کوچی)

۱- خوراسان و نهفغانستان

ب - دینه و هوهه دان

ج - جوار مه حالی به ختباری و خوزستان

پاش مردنی شا نیسماعیلی دووهه م له سالی ۹۸۵ ی کوچیدا. به هوی هه لویستی بهرامبر به نایدولوزیا و بیروباوه پی خه لک، به تایبته عه له وییه توندروهوکان که چهند سده، له هه ولئی نه وه دا بوون بگه نه نامانجه کانیان، هرچه ند له سهرده می سه فه وییه کانی شدا پاوانخوازی و گوپرانسی بیروبوچوون و خه یالی شاکانی سه فه وی، پاش ماوهیه ک نه وانی ناکام کردو نه یهیشته به مه به سته بگهن، به لام له گه ل نه وه موو سه رکو تکردن و دورخستنه وه و پهرت و بلاوه پیگردنه یان، راهاتبوون له گه ل بارودوخه که دا، به لام له سهرده می شا نیسماعیلی دووهه م دا، به یه کجاری هه موو نه و شتانه ی که به ده ستیان هی نابوو، که و ته بهر هه ره شه و مه ترسی له ناوچوون و نه گه ری له ناو بردنه وه. له بهر نه وه ناو به ناو ده ستیان ده کرد به شوپش و راپه پرنیکی خویناوی، له دژی فه رمانره وای سهرده م و رو به پرووی نه وه ره وشه ی شا نیسماعیل ده بوونه وه که به رانبر به بیروباوه پی عه له وییه کان نه نجامی ده دا. یه که مین راپه پرنی عه له وییه کان هاوکات بوو، له گه ل چوونه سه رته ختی شا نیسماعیلی دووهه م (۹۸۴ ی کوچی) له قه لای پلنگان که مه لبه ندی سه ره کی گورانه عه له وییه کان بوو، له بناری شاخه کانی زاگروسی نزیک

هورامان که له بهشی دواتر باس دهکری. بهلام پاش مردنی شا ئیسماعیلی دووهم (۹۸۵)، چهند راپهرینیکی یهک له دوای یهکی عهله وییه کان دهستی پیکرد.

گومان له وه دانیه که په ییدابوون و سه ره له دانی چهند که سیکی خانه دانی وهک زوننور قه له ندهرو (سهید رها) له بنه ماله ی زوننور (خان ئاته شی کوری شا محمه د بهگ) که پیشتر باس مان کرد، هاوکات بووه له گه له ئه و روژگار هدا. په ییدابوونی بنه ماله ی خان ئاته ش له کوردستان و نازه ربایجان و لوپستان، هاوکات بووه له گه له ئه و شهرو شوپو به گژیه کدا چونه ی له گه له سهر کرده ی خیللی بلباس و فه رمانه واکانی ئه رده لانداه هیبوو و له شوینی خویدا دهست ئه که یین به باسکردنیان، بهلام لیژدها قسه دهر باره ی چهند که س له پیاوه گه وره ناو دارو خاوه ن بیروباوهره ئایینه کان ده که یین که بزوتنه وه ی چه کداری و سه ربازی و فیکریی ئه وان له سه رده می سه فه وییه کاندا، تووشی شیواندن و گوپین بووه و جوړه ها تو مه تی باوی ئه و سه رده میان دراو ته پال، له لایه ن میژوونو سه کانه وه و له سه ر رو شنایی لوژیکی لیکوئینه وه ی ئیستا له نووسین و گیرانه وه کانی ئه هلی حه ق خو یانه وه، سوودیکی ئه وتو وهر ناگیریت.

خاوه ن و سه ر کرده کانی ئه م بزوتنه وان، له دهقی کتیبه میژوویه کاندا تا کو تایی سه رده می قا جار ییه کان، به (قه له ندهر) ناوبراون و ته نانه ت له هه ندی شوینیشدا ناوی راستییان نه نووسیوه و گه لیک تو مه تیان خستوونه ته پالیان، هه ندی شتی لاوه کییان تی که له به بابته کان کردووه که مه سه له که ییان قورستر کردووه، بهلام ئه وه ی که ناوهروکی بابه ته که ی خستووه ته روو و بووه ته به لگه، له سه ر حه قیقه تی بزوتنه وه ی شوپرشگیرانه ی عهله وییه کان،

ئوهويه كه له پړه وتې گه شه كردن و تومار كردن و به هيزيوون و شيوه وي پهره سندن و بلاو بوونه وهى ئهم رپه پښانه وه، دهرده كه وئ كه شيوه وي تيكوشان و سهره لدان و بيروباوه پي لايه نگره كانيه وه دهرده كه وئ، به گوپره وي ئهم خالانه ي له خواره وه باسيان ده كه ين و په يوه نديي رپه پښه كان به بنكه و شوين نيشته جئ بووني عه له وېبپه كانه وه به ئه گه ريكي زور نزيك له راستي ئه و رپه رينانه، په يوه ندييان به عه له وېبپه توندره وه كانه وه بووه.

۱. له يه كچوونيكې نزيك به ته واوي رپه پښه كان له هه موو لايه كه وه، له گه ل هه لويست و حالي پياوه گه وره كاني ئه هلي حهق، وهك له سهرگوزه شته و گپړانه وه كاني په يوه نديدار به وانه وه باسكراوه.

۲. چوڼيه كي باري جوگرافيايي شويني رپه رينه كان، له گه ل شويني نيشته جيبوون و ناوچه ي دسه لاتي (ئه هلي حهق) ه كاندا.

۳. باوه پر كردن و گوپړايه ليي خه لك بو سهركرده كاني رپه پښ، به شيوه يه كه له ماوه يه كي كه مدا، كاريگه رييه كي راسته و خوي كردووه ته سهر دسه لاتداراني ده ولته و ناچاري كردوون كه رووبه روويان بښه وه.

۴. له يه كچووني ناوه كان.

۵. پيكهاته ي رپه پښه كان له باري كومه لايه تي و بيروباوه پړه وه، كه سهركرديه تي ئه و رپه رينانه كه سانكي (قه له ندره) و خاوه ن پله و پايه كي خوايي گرتوويانه ته ئه ستوو هيژه سهر بازييه كانيان له وانه پيك ئه هيئا كه لايه نگرې خاوه ن پړوا بوون.

۶. خوږاگرسي لايه نگره گيان به خشه كان، به شيوه يه كه به بي بووني باوه پيكي ته واو به راستي و راستگويي سهركرده كان، ئهم جوړه گيان به خشين و فيداكارييه دسه بهر نابيت.

سهره تا دپینه سهر باسی یه که مین راپه رین پاش مردنی شائیسماعیلی دووه هم، که له ناوچه ی نیشته جیبوونی عهله وپيیه کانی خورسانی گه وره له دهوروبه ری قندههار، رویداوه ئه مهش که له کتیبی (نقاوة الاثار فی ذکر الاخبار) ی نه ته نزییوه وهرمانگرتووه.

راپه رین له خوراسان و ئه فغانستان (قندههار)

پاش ئه وهی که شائیسماعیل کوچی دواپی کردو شاه سولتان مهحه ممه د له سهر ته ختی پاشایه تی دانیشته، هندی که سی (..) یه کیکی (..) یان پهیدا کردوه و ئالای دهسه لاتیان ه لکردو دستیان کرد به بلاو کردنه وهی ئه فسانه یه ک و گه یان دیا نه بهر گوپی هموو که سی که له هر شوینیکدا، ئه ویش بریتی بوو له وهی که شا ئیسماعیل نه مردووه و له بهر سوودی گشتی که سیکی هاوشیوهی خوی له جپی خوی خه واندووه خوی گوم کردووه (!!!) و بهم نزیکانه له ولاتی روم یا هیندستان خوی دهرده خاته وه و خه لکیکی زور له خه لکی ره شو که هیچ نه زانه که باوه رپیان بهم ئه فسانه یه هینابوو و له هر لاییکه وه یه کی که راست ده بو یه وه، که سانیک ی زورپیان لی کۆده بو یه وه و ده بو نه هوی ئازاوه و شیواندنی باری دلی خه لکی هموو شوین و ناوچه یه ک، کاربه ده ستانی ئه و ناوچانهش که وتبوونه هه ولی دوورخسته وهی ئازاوهی ئه و تا قمانه .

بو روونکردنه وهی ئه م مهسه له یه، ده لپین یه که مجار له ویلایه تی سه بزه وارو زه مینی داوه که له ناوچه گهرمه کانی ویلایه تی قندههارو دهوروبه ری هه تی، کابرایه ک له جل و بهرگی قه له ندریدا، خوی بو خه لکه که ی ئه وی دهرخست و لافی ئه وهی لیده دا که ئه و شائیسماعیله و ئاره زووی ئه وهی

ههيه بچيټه هيندستان و به چاوى خوى ټهو ولاته ببينى و دياره به جلوبه رگى
پاشايه تيبه وه ټهو ټاوا ته نايه ته دى. به م هوپه وه له م جلوبه رگى ده روپشيه دا،
ده مه وى به م ټاوا ته بگم.

ټهم ټه فسانه يه له ميشكى هه ندى كه سى ټهو ناوچه يه دا جيگير بوو بوو.
كومه ليك له (هه زاره) و (نكوده رى) يه كان، به خه يالى فه رمانزه وايى و
گه وره ييه وه كو بوونه وه لى، ده ستيان كرد به كارى ناشايسته و ناره وا.
يه كيك له كار به ده سته كانى ټهو ناوچه يه به يارمه تى و كومه كى شانزاده ي
ناو دار (به هرام ميرزا) كه فه رمانزه واى قه نده هارو ټهو ناوچه يه به وو،
له شكر كيشى كرده سه رى، پاش كه ميك قه له نده ر كوژراو كه له سه ره كه يان
ليك رده وو نارديان بو دربارى شا. {نقاوه الاثار في ذكر الاخبار / محمود بن هدايت
الله، ص ۱۱۳-۱۱۴}

وه ك ناگادارى خيله كانى هه زاره و نكوده رى له ټه فغانستان و خوراسانى
گه وره دا به ناوبانگ بوون له په يره ويكردنى ريبازى عه له وي دا. رابه رايه تى
قه له نده رو خه يالى گه شت بو هيندو روم و يروبا وه رى خه لك به رامبه ر به و،
هه مووى نيشانه ي چونيه تى و ناوه رو كى ټهو رابه رپينه يه. عه له وييه
توندره وه كانى ټه فغانستان ئيستا زياتر له باكوورى ټهو ولا ته دا ده ژين، له ژير
سه ركر دايه تى سه ييد مه نسورى نادرى دا.

رابه رپينى دووه مى عه له وييه كان ټه وه ي ناوچه ي چوار مه حالى
به ختيازى و خوزستانه كه ټه سفهان و فارسش (شيران) ده گريته وه به
له به رچاو گرتنى رابردوى عه له وييه توندره وه كان له و ناوچانه دا. ټهم
بزوتنه وه يه له ميژوى سه فه وييه كاندا، به ليكچوونيكى ته واوه وه له گه ل
رابه رپينى پيشوى قه نده هار، به سه ره لدان و ده ركه وتنى شا ئيسما عيلى
(ساخته) ناوبانگى ده ركردوه. چاوگيرانيك به پيكه اته و دروستبوونى ټهم

راپه پښه و نه و ناوچه يه ي تپيدا بلا و بوونه ته و هو رابه رييه تيه كه ي، بو نه و كه سه ي ناگاداري و زانيار ييه كي كه ميشي هه بيت له گه ل بزوتنه و هو شيوازي عه له ووييه كاندا، به ته واوي رووني نه كاته و ه كه هم بزوتنه و ويه په يوه نديي به عه له ووييه توندره و ه كانى نه هلي حقه وه ه يه و هو ي هاندان و نارهنووي خه لك و هه واداران بو په يوه ندي به راپه ريوه كانه وه، مه سه له ي شا ئيسماعيلي دوو هم نه بووه، چونكه به له بهر چا وگرتني نه و زانيار ييانه ي له بهر ده ستدايه، دهر باره ي ره وشت و هه لسوكه وتي شا ئيسماعيل له گه ل خه لكداو بو چووني عه له ووييه كان و خه لكى تر له نامانچ كرده و ه كانى نه و، به گويره ي نه وه ي ميژوونوسه سه فه ووييه كان باسيان كرده وه، به هيچ شيوه يه ك ريي تي ناچي كه سيك به بي نه وه ي ده سه لات و پشتيوان و پله و پايه يه كي هه بي، هر له گه ل خوده ر خستندا، خو ي بكا به شا ئيسماعيل و، له هه موو لايه كه وه خه لك رووي تي بكه ن و يارمه تي بدن و تا گيانيان تيا بي بيپاريزن. به لام مه به ستي ميژوونوسه كانى سه فه وي، نه وه ي كه ناشكرايه و له وه زياتر نييه، نه وه يه كه ده يانه وي سرنجي خه لك راكيشن بو لاي سه فه ووييه كان و بيروباوه ري خه لك به رامبه ر خوينريژرين كه س له وانسه، به پيچه وانسه هه لگه راوي و ناوه ژوو كراوي بخنه پيش چاوي خه لك، له حاليكدا كه نه و نيشانه و به لگانه ي له بهر ده ستدان، وه ك په يوه نديي نه م بزوتنه و ويه له گه ل سه ركرده كانى تري عه له ووييه توندره و ه كاندا، ناوه رو كي نه م راپه پښه مان بو دهر ده خات، چونكه (نه حمه دي كيسره وي) دهر باره ي په يوه نديي سه ركرده ي راپه پښه كه، له گه ل موشه عشيعييه كانى خوزستاندا ده لي (له نه نجامي نه م سه ركه و تنانه دا، ناوبانگي قه له ندر نه گاته هه موو شوينيك و خه لك هه ولي به ده سته يناني ره زامه نديي نه و ده دن و نه ويش

له (دیدهشت کوه کیلویه) که له ژېړ چنگی نه فشاره کان دهری هینا بوو، پشت نه ستور لیلی دانیشتبوو و سهرقالی فه رمانږه وایی بوو. به قسه یی نه سکه ندر به گی میژوونووس : له نیوان نه وو (شاقه له ندر) له گه ل سهد سه جادو خه لکی شوشته رو دز فولدا (موشه عشیعییه کانی خوزستان) جوړه ریکه و تنیک هه بووه، نه ویش له وه وه هاتووه، کاتیک ده بیینی لوړه کان لالوتن لیلی، دپته خوزستان و له شوشته رو دز فولدا نیشته جی ده بیی و داوای یارمته ی له سهد سه جاد ده کات، به لام له م و سه رو به ندره دا، رو داویکی تر دپته پیښه وه که وای لیده کا پیویستی به وو به که سانی تر نه میینی، نه وه ش به م جوړه یه : کاتیک که ناویانگ و سه ره لدانی نه وو کوژارنی روستم و نه فشاره کان به دهستی لوړ ده گاته دهری باری سه فه وی، خه لیل خان خیرا به ره و کوه کیلویه ده که ویته ری، تاخوی چاره سه ری کیشه که بکات، به لام پیش نه وه ی بگاته نه ویی به دهستی لوړه کان کوژرا، لیړه وه جاریکی تر کاروباری (شاقه له ندر) بره وی په یدا کرده وه. لوړه کان به لایه نگیری کردن له و، دهستیان کرد به جموجول و نه ویش له یارمته ی سهد سه جاد بی نیاز بوو، هاتوه دیدهشت و به د دنیا یی ه وه لیلی دانیشت. {تاریخ ۵۰۰ ساه خوزستان ص ۵۴} {عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۲۷۲} نیستاش چونیه ته ی بزوتنه وه و راپه رینه که ی له قسه ی میژوونووس و خاوه نی (نقاوه الاثار) وه ده گپړینه وه.

راپه رینی شا قه له ندهری لور له چوار مه حال و خوزستان و

... له سالی ۹۸۶ی کوچیدا، له سنووری ناوچهی (کوه کیلویه) دهرویشیک په یدابوو، وهک به زمی دهرویشه که ی پیشتر دهیگوت (من شائیسما عیلم) و چهند ناراسته ی نهو خه لکه ی کردو هه ندیک له وانه باوه ریکی ته و او یان په یداکرد که راست ده کاو جه ماوه ریکی زور له لور و خلج و سه حرانشینه کان دوا ی که وتن و ریگای گوپراهه لی و فه رمانبهرداری نه و یان گرت به رو له رووی باوه رپوه ملیان دایه بهر به جئ گه یاندنی نهو ئه رک و فه رمانه ی پییان ده سپیردرا، له گوندیکی نهو ناوه چه یه که پییان ده گوت (ئاره ند) که که وتوو ته نیوان شاخیکه وه له شاخه بهرزه کانی ئه لبرزه وه.

نهو گونده دوو ریگای هه یه که سوار بهرزه حمهت ده توانی بهو ریگایه دا گوزهر بکا، له ههر کام لهو دوو رییه دا، ئه گهر سی تیرهاویژو تفه نگی دانیشن، بالندهش ناتوانی بهو یدا تیپه ربییت. نهو قه له ندهره لهو شوینه دا کوچ و باری خست و ئالای سه ربه خوویی و سه رکه وتووی خو ی هه لکرد بوو، پینج شهش جار کار به ده ستانی نهو سنووره، به سوپایه کی بیثوماره وه که وتبوونه شه ر له گه لیداو له بهر نه وه ی شوینه که ی زور سه سخت بسو، ده ستیان پئ نه گه یشتبوو، کاتی که مه سه له که بهم شیویه که وته بهر گوئی، شا فه رمانی ده رکرد که نه ماره تی په ناه ئه سلان سولتان له گه ل (ئه رشلو) کان و دام و ده زگای عه لی به گی سو فی روملو له ئه سفه هان و خه لیل خانی ئه فشار، له گه ل سو پای کوه کیلویه بهر یکه وتن له گه ل یه کدا له شکر بهرن بو نهو ناوچه یه و قه له ندهر لهو ناوه ده ربکه ن. به لام له بهر نه وه ی به شی زوری خه لکه که لایه نگری قه له ندهر بوون، لوره کان له شاخه که دا بلاوه یان لی کردو

خه ليل خانيش كه له گه ل له شكره كه ي خويدا سهر كه وتنه سهر شاخه كه،
 هر كاميان له پشتي بهر ديكه وه سهر يان دهر بهينايه، لوړه كان به تپروتفه نگ
 ليان نه دان و لهو شاخه دا له ما و به كه ي كه مدا كوشتاريكي زور كرا:

شد از بس كه افتاد از آن كشته ها در آن كوه از كشته ها، پشته ها
 هر آنكس كه بركرد (از آن كوه سر بزخم خدنگي فتاد از كمــــر

له كو تا ييدا وينه ي سهر كه وتن له نا وينه ي به ختي قه له نده ردا دهر كه وت.
 خه ليل خان له گه ل سهر كرده كاني سوپا كه يدا كوژران. نه سلان سولتان و عه ي
 به گي سوځي شكان و ژيان ي خويان وهك رزگار كردو له خواري كيوه كه دا
 جلوه ي ولاخه كانيان و هر گيړا به ره و نه سفه هان و خويان لهو به لا كوشنده يه
 رزگار كرد.

قه له ندهر به سوپاو له شكره كه ي خو ي، نورد وه كه ي خه ليل خاني تالان
 كرد، هم مو كه ل و پهل و ته پل و نالو و لاخ و شتومه كي خان هه بوو كه و ته
 دهستي، هه روا كه لوپه ليكي زوريش كه و ته دهست خلج و لوړه كان، پاش
 نه وه قه له ندهر هيژو توانايه كي ته واوي پيدا كردو نالاي سهر به خو يي
 هه كړدو ته پلي شاهانه ليندراو، خه لك ي ناوي شايان ليناو له ناوياندا به شا
 قه له ندهر ناوي دهر كرد، به لام خه لك ي نه و لا ته به لايانه وه و ابوو كه نه و
 شائيسما عيله و ناوي شائيسما عيلي پيا و كوژيان لينا (؟؟!!). دواي نه م
 سهر كه وتنه، روژ به روژ به سهر په يژه ي سهر كه وتندا به رز دهبوي ه وه و
 نه و پهر ي سهر كه وتني به دهسته ييناو كه ليك له خه لك ي عيراق و فارس و تورك و
 تاجيك، له دور و نزيك و خاوه ن شمشيرو قه له مه كان و خاوه ن ره وه نه سپ و
 ده سوپيوه نندار بوون به خاوه ن ي پله و پايه ي گونجاو، نه و يش لهو شو ينه وه
 هاته ده دهشت كه پاي ته ختي نه و ويلايه ته بوو، له وي له سه ر ته ختي
 پاشايه تي پالي دايه وه و فرمانه كاني خو ي ره وانه ي هه مو لايه كي نه و

ناوچپښه کړدو مؤړی فه رمانه کانیښی ناوی نه بولموزه فه ر شا نیسماعیلی قاتلی ئی هه لکه ندرابوو. جاریکی تر روسته م بهگ و مه حمود بهگی کوپانی خه لیل خان به له شکرکی زوره وه، هیرشیان کړده سه ری، له نه نجامدا روسته م بهگ کوژاو مه حمود بهگ به هه موو تواناییکی خویوه له گیزاوی مردن خوی رزگارکرد، به لام له خه فه ت و په ژاره دا تووشی نه خوشیبه کی گران بوو، نه ییتوانی خوی ئی دهرباز بکاو هر به زړی به رو خودی سه ریوه گیانی له ده ستداو شا قه له نده ریش هر له ناوچپښه فارسه وه تا سنووری شوشته رو دیزفول، هه مووی خسته ژیر دهستی خویوه وه دهرگای سه روهری و مسکین په روهری خسته سه ر پشت و به ته واوی ده سه لات و سه ربه خویوه پالی دایه وه، له سه ر کورسی فه رمانه پوهایی و دهستی کرد به گه رمکردنی کوړی رابواردن و ناماده کردنی هوئی شادمانی و کامه رانی و به گویره ی ئاره زوی خوی کاتی به سه ر نه برود تاماوه یه کی زور کهس نه بووه ریگر له به رده میدایه، نه ویش به و ناوچپښه ی ژیردهستی رازی بوو و نزیکه ی شش هوت سال، به کامه رانی و ناسووده یی بردیه سه ر.

له نه نجامدا، شازاده ی دلیر سولتان همزه میرزا، نه سه کنده ر بهگی نه فشاری له ته ختی ده سه لات نزیک کړده وه که له خزمه نزیکه کانی خه لیل خان بوو لویکی لیها توو سه رداریکی کارامه بوو له به سه رکردنه وه یه کی شایاندا، پله و پایه ی به رزکړده وه و نازناوی خانی پیبه خشی و فه رمانی فه رمانه پوهایی و سه له نه تی کوه کیلویه و گه وره یی ئالوسه کان و دانیش توانی تری نه و ناوچپښه له نه فشاره کان و نه وانی تر به ناوی نه وه وه دهرکردو فه رمانی بو دهرکرد که نه رکی به رهنگار بوونه وه له گه ل شا قه له نده ر بکه ویته نه ستوی نه و. له گه ل نه وه شدا فه رمان دهرکرا بو کاربه دهستی و

نه وهى كه له نووسينه كهى خاوهنى (نقاوه الاشار) هوه دست ده كه وئى،
نه وهيه كه پاش سهركه وتن و سه ربه خوئى، رابهرى راپه پښه كه به شاقه له ندهر
ناوبانگ پهيدا دهكاو ناشكرايه كه ناوى (شائيسماعيلى پياوكوژ) كه لئى
نراوه به هوى دوژمنه كانيه وه بووه، هيچ عقلئى ته واو نه وه قبول ناكات،
سهركردهى راپه پښى هه رچند بئ ناگاو نه زان و كال فام بيت كه هيچ كاتيك
شاقه له ندهر وانه بووه، كه دهسه لات ده گريته دست، فه رمانه كاني خوئى
به نازناوى پياوكوژ هوه مؤربكا؟! هه خودى ئه م تومه ته نارپه و ايانه،
ناشكراى دهكا كه شتئى راست نييه.

به پئى نه وهى كه رابوورد، به نه گه ريئى زور نريك له راسته وه، شاقه له ندهر
له كه سايه تيبه عه له وښه توندره وه كاني نه هلى حهق بووه، به لام شوړشگيرى
ناوچهى دينه و هرو همدان، كه ئيسا دئينه سه رى، راپورتنى زوننور
قه له ندهر ه:

رأپهړین و سه ره لدان له دینه و هره مه دان

(... پاش ماوه یه که له ناوچه کانی هه مه دان و نه و ناوه (*) یه کیکی تر په یدا بوو، هه مان نه و قسانه ده کات که من شائیسما عیلم و له رومه هاتووم بو نه وه رویشتبووم که بارودوخی تاییه ت و نه وه ی په یوه ندی هه بی به و ولاته وه، لیى شاره زابم و ریگه ی داگیرکردنی نه و ولاته دابنیم! هه ندی له خه لکی ناوچه که، باوه رپان کرد بهم قسانه و به باوه رپی ته و او وه ملکه چی بوون و که وتنه دواى و له ماوه ی یه ک دوو مانگدا، خه لکیکی زور لیى کو یوونه وه، هیزیکى ته و او ی په یدا کرد، به شی زوری میرو کار به ده سته کانی نه و س نووره که وتنه دوو دلپیه وه، هه ندی کیان له بهر به رژه و ه ندی و هه ندی کیش له رووی خوشه ویستییه وه، ریگای دواکه وتنی نه ویان هه لېژارد. کاتى نه م هه و آله بهر گوئی (سولاق حسین ته کلو) که وت، که فه رمان په وای ناوچه ی چه مچه مال و نه و دوروبه ره بوو، به قوولی بیری لی کرده وه و له دلئ خویدا که وت له لیكدانه وه ی بارودوخه که. یه کی که له وانه ی که نزیک بوون لییه وه و شائیسما عیلشی به چاکی ده ناسی نارد بو لی کولینه وه له م مه سه له یه. نه و که سه ش له شیوه ی موریدو په پیره وی کدا خو ی له شائیسما عیل نزیک کرده وه و به وردی سه رنجیکى ته و او ی بارودوخه که یدا و لیى کو لییه وه و له نه نجامدا بو ی ده رکوت که نه وه شائیسما عیل نییه {...}!؟

نه و که سه ی نه م نه رکه ی پی سپی درابوو گه راپیه وه، سولاق حسینى له راستی مه سه له که ناگادار کرده وه، سولاق که وت هه ریای تی فکرین و بیرکردنه وه و زانی که به له شکرکیشی و شه ر ناتوانی بگاته مه به ستی خو ی، بو یه ناچار بوو به گویره ی بارودوخه که ده ستی به کارکردن کرد. له سه ره تادا

گوږپرايه لى و ملکه چى خوى دهربرى و يه کيک له باوه پښکراوه کانى خوى به ديارى و سه وقتيکى شايسته وه، له گهل نامه يه کدا که ناوه روککه ي باسى غولامى و دلسوزى و له خزمه تېبونداى تيدابوو، بوى نارو خويشى له گهل سوپاو له شکرکي پوخته و په رداخدا، به دوايدا روښت. له بهرئوه وى له وکاته دا، به شى زورى نوردوى گوره له سهر سنورى قهره باغ و ئه و ناوه بو، ده بوا سولاق حسين په نا بهرئته بهر فرو فيليکى وها.

به کورتى په پره وى سولاق حسين بو ئه و که سى خوى ناوناوو شا ئيسماعيل کارىگه رى هه بوو له سهرى و برىارى دا خوى به سولتان دابنى و سهره خوى خوى رابگه يهنى، ته پلى سهرکه و تنى ليداو سولاق حسين پاشان چوه لای و پاش به جي هينانى رى و ره سمى ناسايى، داوايکرد که بکرى به گه و ره و ئيشگره کانى تايبه تى خوى، داواکى په سه ندرکراو ئه و يش داريکى خسته بن ده ستى و له بهر امبه رى راوه ستاو به شيوه يه کى ته و او رى و ره سمى به جي هينا که که س له توانايدا نه بوو و به جوړيک هه و لى رژليگر تنى دا که هه موو ناماده بووان و ته نانه ت خويشى باوه رى کرد بوو که به راستى شائيسماعيل، به هوى ئه و ه شه وه که سولاق حسين دواى که و تېوو، هه موو کار به ده ستان و گه و ره پياوانى ناوچه که ملکه چى بوون و ئه و ه نده سوپاى کوکرده وه که نه گه ر بيويستايه قه زوين داگر بکات، به ناسانى بوى ده کرا. ئه م دهنگوباسى به هيژبوننه ي به هه موو لايه کدا بلا بوويه وه و گه يشته بهر گوږى پاشا خويشى و له بهرئوه وى شاو سهر دارو گه و ره پياوانى ده و له تى هه ميشه راوه ستاوو به رده و ام دنيا بوون له نارامى ناوچه ي قهره باغ که ژاوه وى شا رووى کرده وه به ره و پایته خت.

له وکاته دا که سولاق حسين له گهل شائيسماعيل دابوو، په يوه ندى کرد به چه ند که سيکه وه که زور ليوه و نزيک بوون و هه ريه که يانى به جوړيک

(دلكرمئ) كرد، بهرام بهر به شائيسماعيل و هينانيه سره بيروپاي خوئو باسي نه وه شئو بو كردن كه نيازئ هيه بيگري. هر له و كاته دا كه كه ژاوهئ دهر بار گه يشته نزيك قه زوين، سولاق حسين به هه لي زاني به ريكه وتن له گه ل نه و كه سانه دا كه په يوه نديي پيوه كړد بون، شائيسماعيليان گرت و كوټيان كړده ده ست و گه رده نئ و له گه ل چهنه كه سيكي نزيك و باوه پيكر او دا ره وانئ دهر بار يان كړدو كه خوئيشئ گه يشته نزيك پايته خت، له سره فه رمانئ شا خه لاتي ك ديارئ كرا بوئ كه بريتي بوو له عه بايه ك ديوي ناوه وهئ له قاميش و نه يجه و حه سير بوو ناواخنه كه شئ بارووت بوو، پاشان به مؤسيقاو گوژانئ و ناوازي گونجاو و سرود و تنه وه، چوونه پيشه وه و سواريان كړدو نه مان پيشئ كه وتن و به هات و هاوارو به ريز ليگرتن گه يانديانه قه زوين و كړديان به دارداو ئينجا سووتانديان، چئ خه لاتي به نرخ و شتي نايابي هه بوو هه موو نيردرا بو سولاق حسين و سه رده مئ سه ربه زئ به ره و ناوا بوون روئيشت:

جهان سرپرست فتنه است	بر اوضاع او نيست هيچ اعتماد
بهر گوشه زين دار ناپايدار	يكي گشته سر(كرده) روزگار
سر افراخته از پي سروري	بود در سرش آرزوي سري...
شود ديگري را همين آرزو	كه خود رابزودي رساند براو

واته:

جيهان سه رانسه ر ناشوب و گهنده ليه و پشت به و نابه ستريت
له هر كونج و كه نارئ كدا روژگار كه سيكي كړدوه به سه ر كړده
هه موو تينووي سه روه رين و له كه لله ياندا نارهنووي سه رده كه ن
خه لئكي تريش هه مان نارهنووه ده كه ن كه خيرا خوئان بگه يه ن به و

(نقاوه الاثار، ص ۱۱۴-۱۱۷)

به دواى یه کدا هاتنه په یوه ندى به (فضل) ی حوروفى و مه حمودى
په سیخانى یوه هه یه، نهک فەزل سولتان مه حمود.

دووهم: وهک له سه ره وه باسکرا، سولتان مه حمود به هیچ هاوکیشه یهک
ناتوانى په یوه ندى هه بى به را په رینى عه له وییه کانه وه.

سیهم: په یوه ندى مه حمود په سیخانى گه یلانى و ده رویشه کانى به خاکى
هیندوستانه وه، له روژى روناک ناشکراتره. روونکردنه وه ی ئه م خاله ش،
یه کی تره له و بابه ته میژوویانەى عه له وییه توندره وه کانى ئه هلى حه ق که
ئه گهر لیکوئینه وه یه کی به لگه دار بکوئته به رده ست، په ی به راستى
مه سه له که ده به یین.

راپەرىنى نوقتەۋىيەكان، لەسەردەمى شاعەباسى سەفەۋىدا ۹۹۶ - ۱۰۲۸ ى كۆچى

لە نووسراۋەكاندا، شاعەباسى سەفەۋى (۹۹۶ - ۱۰۲۸ ى كۆچى) لە ئاستىكى كەمتر لەبابا يادگار ئەژمار دەكەن و زۆربەيان بئەمالەى عەجەم بەدەرۋىشى خاكى و سادەى ئەو دەزانن، لەبوارى دەسەلاتى رووكەش و دەروون و خەبات و مەملانىكانى ئەودا، داستانگەلى دەگىرنەۋە، كەلىرەدا دەرفەتى باسكردن و روونكردنەۋە تاوتۈيكردنبا نىيە.

لەباسكردنى راپەرىنى نوقتەۋىيەكان لەسەردەمى شاعەباسى سەفەۋىدا، نووسەرى (نقاۋە الاثار) بەدوورودرىژى باس لەسەرەتاكانى ئەم جۆرە بزاوت و راپەرىنە كۆمەلەيەتتىيانە دەكات و ھەر لەپىشەكى باسەكەيدا، ئەۋە رووندەكاتەۋە كەلەسەردەمى سەفەۋىيەكانىشدا، ھەرۋەكو ئەۋەى لەسەرەتاي بەرگى يەكەمى ئەم كىتەبەدا نامازەى پىكراۋە، سەرچاۋەى ئايىنى ئەلەۋىيەكان، بەر لەئىسلام دەگىرپىتەۋە بۇ ئايىنى خوورەم و مەزدەكەيەكان و .. پەيۋەندىي بەراپەرىنى لىكچۈۋەكانى ترەۋە جىگەى سەرسوورمان و بايەخ پىدانە، ھەرۋەكو دەنۋوسىت:

(... ھەر لەسەرەتاي دروستبۈۋى مروف و تاكۈتايى، لەنىۋان شەيتان و فەرزەندانى ئادەم و لايەنگران و نەۋەكانى، دوزمنايەتى و ركابەرايەتى بەرپاۋ جىگىرەۋ ئاسەۋارى ئەم ئاكارە، تا رۆژى قىيامەت بەردەۋام دەبىت، بەپىي (لاغوينهم اجمعين) شەيتان لەگەل ھەۋادارانى، لەھەر شوين و كاتىكدا، سەرقالى گومپراكردنى تاقمىك لەخەلكى رەشۈك دەبن و بازارى خراپەكارى و كەندەلكارى و ئاشووب گەرم دەكەن و خەلكى لەرىگەى راست و ئايىن بەرەۋ

کهنده لانی گومپایی ده بن، ههروه کو له سه ده کانی رابردو و داو له هه موو سه رده مه کاند، یه کیکیان له هه ندی ناوچه دا، خه لکی فریوده دات، ده رگا کانی () به رووی خه لکدا ناوه لا ده کات و له ریگی جادوو ئه فسانه وه، سه رقائی کاری بیه و ده یان ده کات. ههروه کو له سه ده کانی رابردو و دا، له ده قهری چین، مانی نیگار کیش، که له هونه ری نیگار کیشان و وینه سازیدا، له و ناوچه یه دا ده ستیکی بالای هه بوو، ئه م سیفه ته ی گه یاند بووه ئاستیک که شاره زایانی ئه م هونه ری تووشی سه رسامی و ناتوانایی کردبوو، ئه و ورده کاری و ئه و هونه رانه ی کرد به فهرجوی خوئی و داوای پیغه مبه رایه تی کردو، یه کیک له کاره موعجیزه کانی ئه وه بوو که له سه ر زه و بیبه کی راستدا، به په نجه باز نه یه کی ده کیشاو که تیره که ی (۱۰) گه ز بوو و له کاتی ئه سپ سواریدا، رمی نه یزه که ی له چه قی باز نه که ده چه قاندو ئه ستیلیکی پر له ناوی به رجه سته ده کرد، ئه گه ر که سی ده سستی تینه خستایه، نه یده زانی که ناو نییه و گه لی جار گوزه ده شکا، چونکه ی خه لکه که به نیازی ئاو هه لگوزین گوزه که یان ده خسته ناویه وه و دواتر وینه ی سه گیکی توپیوی له سه ر روو که شی ئاوه که ده کیشا، که هه ندی به مه به سستی ئاو هه لگوزین نزیک ده بوونه وه و که ئه و وینه یه یان ده بیینی، سلیان ده کرده وه و ده گه رانه وه و ده یانگوت سه گیک له ناو ئاوه که دا توپیوه و دواتر خه لکانیکی زوری له (۰۰) به ره و ئایینی خوئی راکیشاو ژماره یان له زوربو و ندا بوو، به هه ندی له وانه ی لییه وه نزیک بوون ده گوت که پرو له ئاسمانه کان ده کات و داوای یه ک سال ده گه رپته وه، له دامه نه ی فلانه شاخدا داوام بکن، تاوه کو کتیبه که تان بو بهیتم و تا قمیکی له و چیا یه دا په یدا کردو هیزو توانای یه کساله ی ورده ورده په لکیشی ئه و شوینه کردو ئه وئی به جیهیشت و له م یه کساله دا، وینه ی

بوونه رانی ناسمانی و زهوی، له جوړی مروؤف و نازده لانی، له سهه توؤماریک ده کیښا، دواى سالیك له ناو نهو تا قمه دهاته دهره وه و خوئی به خه لکی ناساندو نهو توؤماری ده خسته به ردهم خه لکی و دهیگوت، خواوهندی گه وره له بری نه وه، کتیبی به من داو روخساری بوونه رانی نیشانم داو راستی و چوئیه تی هه موو نه وانهی لهو توؤماره دابوون، و زانیاری ته و اوای پی به خشیم و بهم جوړه، زوربه ی ولاتی تورکستان، که و ته ژیر کوئترولی نه وه وه و لهو ده قهردها کاروباری روو له باشی بوو، روژ به روژ هیزو دهسه لاتی فراواتر ده بوو، تا نه وه ی سه رجه م پیاوماقول و دانیشتونانی نهو ده قهره ی خسته ژیر کوئترولی خوئیه وه.

دواتر، رووی له ناوچه کانی ئیران کردو لهو روژگاردها، پاشای سهه به خیر فهیروزی کوپی به هرامی نه شکانی که له زنجیره ی سیهه می پاشاکانی عه جه م بوو، به شهه ریار ی ناوچه کانی عه جه م و هه ندیک پییان وایه، دهرچوونسی مانی له سهه رده می پاشای خو شه و یست شاپور (ذوالاکتاف) دابوو. دواى نه وه ی مانی له سهه رجه م ناوچه کانی ئیراندا ناوی دهر کردو گه ئی له داینشتونانی نهو ناوچانه په یوه ست بوون به نایینه که ی که بووه هوئی گه نده لېوونی کاروباری ولات، شهه ریار فهیروز، داواى ناماده کردنی کردو هه موو زانیان و پیاوه نایینه کانی کوکرده وه و کوئبوونه وه ی پیکردن و بریاری دا که نه وانه له گه ل مانیدا بکه ونه گفتوگوؤ پاش مشتومرئکی زؤرو به لگه هیئانه وه ی هه ردوولا، پیاوه نایینییه کانی عه جه م توانیان مانی بوؤر بدن و بیخه نه که نه لانی بیده نگییه وه، پاش نه وه ی مانی په کی که وت و نه یتوانی وه لامی زاناکان بداته وه، شا فه ره یدوون ئیشاره تی کرد به نه شه که نجه و نازارو کوشتیان و که ولیان کردو پیسته که یان

پر کرد له کاو بهه موو لایه کی ولاتدا گه راندیان و له نه نجامیشدا لاشه که بیان به ناگر سووتاند. ههروهه له سه رده می ساسانییه کاندایه چینی چواره من له سولتانه کانی عه جهم، له باره گای قوبادی باوکی نهوشیروانی دادپهروهردا، کابریه کی مه زدهک ناو په دیدابوو، خه لکیکی زوری گومراکردو تاماوه یه کی زور خه لک نه دیده زانی نه گهر یه کیک مرد میراته که ی بوکی نه بی و له و روژگارهدا خاوهن مولک چیه و ..)، پاش باسکردنیکی دورودریژ ده رباره ی مزدهک و چونیته تی سه ره له دانی بزوتنه وه سیاسی ئایینییه که ی و گه راندنه وه ی بو سه رده می سه له جوقیه کان و حه سه ن سه باحی ئیسماعیلی. پاشتر دیته سه ر باسی داستانی نوقته وییه کان و چونیته تی سه ره له دانی و ئاشکرابوونی نه وان، له سه رده می شا ته هماسپی سه فه وه ی و دواتر له سه رده می شاعه باسی سه فه وییدا، بهم شیوه یه (نووسه ره وه ی رووداوه کانی روژگارو هونه ره وه ی کاره ساته کانی مانگ و ساله کان روی لاپه ره کانی زه مانه بیان بهم داستانه، بهم شیوه یه ره شکردو وه ته وه که له روژگاری ئاخر خیری دنیاودین په ره وه ی شای دین په نا شا ته هماسپ، هه ندی له نوقته وییه کان له ده ورویه ساوه، قه زوین، ناوچه ی کاشان و نه سفه هان و کوپایه و نائین په دیدابوو به هه ول و کوششیکی ته واوه وه، دهستی کرده بلاوکردنه وه ی پروپاگهنده و هه والی نه مانه که وته بهر گوئی شا، نه ویش فه رمانی ده رکرد هه ندی که سی ریزی پیشه وه ی نه و گروپه ی گرت، وه که مه چه ممه دی قازی بیدگولی، مه ولانا قاسمی کوپسالی و چه ند که سیکی تر، پاش لیپرسینه وه زنجیرکران و دوی ماوه یه ک چاوی هه ندیکیانی هه لکولی و هه ندیکیشیانی به شیوه یه کی توندو تیژ کوشتن و جیهانی له پیسی نه مانه پاک کرده وه و پاشماوه کانیان له کونجی گوشه گیریدا

مانه وه و سه ریان شوپکردو که سیک له م تا قمه به دره و شته سه ری بهرز نه کردوه. تا سه رده می پیروزی شا عه باس کابرایه کی خه سه ره و ناو له قه زوین له بهرگی ده رویشیدا، کونجیکی بوخوی دیاری کردو دهستی کرد به دروو ده له سه بلاوکردنه وه و له ماوه یه کی که مدا، ناوبانگی دهرکردو خه لکیکی زور له دور نزیک له تورک و تاجیک ده ستیان کرد به هاتوچوکردن بو ته کیه که ی، ئه ویش له گه ل هه ر تا قمی کدا، به شیوه یه که گونجاو بییت کۆده بو یه وه و قسه ی بو ده کردن، خویشی جلو بهرگیکی ده رویشیانه ی له به رده کرد، ئیتر به و بو نه یه وه به ده رویش خه سه ره و ناوبانگی دهرکرد، له گه ل هه ر که س که دانه نیشته به زمانیک قسه ی ده کردو ده که وته باسی ده رویشی و گوشه گیری، له سه ره تادا نه یده ویرا باسی شتیک بکا که پیچه وانه ی شهرع بن، تا ئه و کاته ی که په ی ره وانیک زوری ئی کۆبو وه وه، ئه نجا دهستی کرد به فریودانی خه لکی نه قام و باسکردنی هه ندی شتی وا که له بازنه ی شهرع و ره و شته چوو بو نه ده ره وه. روژ دوا ی روژ ناوبانگی زیاتر بلاوده بو وه، مه سه له ی زوربوونی موریدو په ی ره وان ی به دره فتاری ئه و بهرگویی هه موو که سیک که وتبوو، ئه مه ش به هو ی چه ند که سانیکه وه گه ی شته وه به شا، بهریکه وت روژیک شا ری ئی که وته ئه و ناوه وه و خه سه ره و پی ئی زانی، له مال هاته ده ره وه و به دوعا و ستایش کردنیک که شایسته ی پله و پایه ی شا بییت، چوو به پیرییه وه و به زمانه لووسه که ی خوی تکای لی کرد که گه وره ی بکا و لای ئه و دابه زی، شایش به هو ی ره و شتی پاکی خو یه وه، داواکه ی په سه ند کردو دابه زی و میهره بان ی و سوژی شاهانه ی له گه لدا نواندو بهرگی سه ره برزی کرده بهر پله و پایه ی.

پاش نه وه ناو به ناو بؤ وردبونه وه له حالى نهو، دهاته ته کیه که یو هموو جارېک پارو که لویه لیکی باشی به خه لات بؤ دهینا و بهم هویه وه به شیکی زور له کار به دهستان و گوره پیوانی ده ولت رویمان تیگردو نهویش به زمانى رهوان و قسه ی لووس هه موویانى که مهن کیش کردو کردنى به موریدو په پرهوانى خو ی و نهوانیش خپرو سده قه و دیارى گرانبه هایان بؤ ده بردو له رۇژگارېکی که مدا، خه لکیکی زور لیکی کؤبوونه وه، زوری ده رویش و په پرهوانى و کومه لى له دین و هرگه راوه کان گه یشتنه رادیه ک که زوربه ی کات، نزیکه ی دوو سهد کهس له ته کیه که ی و دهوروبه رى نه ودا ناماده بوون و چند که سیک له وانه به هوی نه وه وه گه یشتنه پله و پایه ی بهرز، له نیویاندا (یوسفی) ناویک که له پیشه که یدا که بریتى بوو له دورینى هه گبه ی تیر، مامؤستایه کی بئوینه بوو. شا به بؤنه ی سهرپه رشتى کردنى نه م پیشه یه وه و زور میهره بانى ده نواند له گه لیدا و هرکاتیک هه گبه یه کی بؤ ته او ده کردو بؤی ده برده وه، شا جورها سؤزو میهره بانى به کار ده هیئا به رامبه رى و هه ندی جاریش داواى نه کرد ده چوه لای و له گه لیدا واقسه ی ده کرد که هاو بیریه تی و قسه ی ئی ده رنه هیئا، نهویش بیروبوؤ چونه کانسى خو ی به ته واوی ده خسته به رده م شاو لای و ابوو که شای هیئا وه ته سهر بیروباوه پى خو ی و کردوویه تی به یه کئ له په پرهوانى، له بهر نه وه به بئ سل کردنه وه چى له دلیا بوو لیکی نه ده شارده وه، بهم هویه وه شا ناگادارى هه موو هه لئسوکه و تیکى نه و تاومه بوو و چونیته تی بیر کردنه وه ی نه وانى له لا روون بوویه وه و جله وى نه سپى بیر کردنه وه ی به ره و شیو تاوداو بریاری ته واوی دا به له بن و میخ هه لکه نندن و برینه وه ی دره ختى نه و تاومه له م سهروبه نده دا.. لوپرستان هاته پیشه وه و دوو سئ رۇژى تر به نه نجام گه یاندى بریاره که

دواکهوت له کاتیکدا که له پښتانه داوه و له بهرنه وهی پښتانه واده خواست
چووه ته کیه و هک جاران داوای دوغای خیرو هیمهت و بهرکه ته لیکنه.
له بهرنه وهی نه و (پښتانه) یه له گهډ یوسفیدا بهرکهوت چیمان له دلدابو بو
به شایان گوتبو، به خه یالی چه وتی خویمان وایان ده زانی که شا هاویرینه
له مهسه له که دا، به پشت به ستن به و بوچوونه، به شای راگه یاند که نه گه
برپاری داوه بچې بو لوپستان و په شیمان بوونه وه له و برپاره له بهرزه ونندی
کاروباری ولادتا نییه، نه و به لکو هول بدا دوو سئ روژ، پیش هاتنی
مانگی مه حره می سالی ۱۰۰۲ بگه ریته وه بو باره گای سه لته نه ت له قه زوین،
چونکه به هاتنی نه و ساله یه کی که له که سایه تیه پایه داره نایینه کان نه گاته
پله و پایه پاشایه تی، واته یه کی که له ده رویشه کانی نیمه ده بی به خاوه نی
دهسه لات و جله وی نه رکی به پرپوه بردنی کاروباری ولات نه که ویته دهستی
خاوه ن توانای نه و، و مانگی مه حره می شمان لی نزی که ده بیته وه، و
له بهرنه وهی که سیکی فریشته ره وشتی وه ک شا ناماده یی زیاتر تیدایه،
له وانه ی که خویمان حازر کردوه بو نه م کاره، له گهډ نه وه شدا که رسته ی
کاروباری سه لته نه ت، له دهستی به توانای شادایه و چاکتر وایه نه که ویته
دهست که سانی تر، نه لبه ته ده بی به په له یه کی ته و او خو ی بگه یه نیته نه و
ده ورو هه له که بقوزیته وه. شاعیر گوتوویه تی:

کنی کارها را چون دور وقت خویش مهیاکن اسباب آنرا زپیش
که در وقت خود چون کنی کار را کنی سهل آن کار دشوار را
پس آسان توان کرد در وقت کار نکردی، پشیمانی آرد به بار
واته:

نه گه ر ده ته وی کاریک له کاتی خویدا نه نجام بدهیت، ده بی پیشتر هوکانی

ناماده بکهیت،

چونکه کار نه‌گهر له‌کاتې خویدا نه‌نجام در، کارې گران و زه‌حمت ئاسان ده‌بڼې. نه‌گهر نه‌وه نه‌که‌یت نه‌وه له‌نه‌نجامدا په‌شیمان ده‌بیته‌وه.

شای نه‌سکه‌نډر ره‌وشت، له‌بیسټنی نه‌م قسه‌ پرپوچ و ترشو‌خوئ کراوانه‌ ته‌واو بیزاربوو، به‌لام له‌سهر بڼه‌مای نایه‌تی قورئان که‌ده‌لی سهر بکه‌و سهر‌کردنه‌که‌شت به‌پشت به‌ستن به‌خواوه‌ بیت، دانی به‌خو‌دا گرت و سهر‌برو نارام گرتنی کرد به‌شیوه‌ی ره‌فتارکردن له‌گه‌ل نه‌وانه‌داو به‌گوفتاریکی نهرم، پوزشی بو هی‌نانه‌وه‌و هه‌لساو به‌ره‌و (نه‌ل‌نگ خه‌رقان) که‌وته‌پړئ. به‌لام خه‌يال و نه‌ندیشه‌ی نه‌وانه‌ی هر له‌سهر‌دابوو، ته‌نانه‌ت هاته سهر نه‌وه‌ی که‌پیش سه‌فهره‌که‌ی لوپستان، ده‌ست بکات به‌تیکدانی ساختمانی خه‌يال‌تی نه‌و ده‌رویشه‌و به‌هیزی شمشیری نا‌گراوی، ناوی نه‌وانه‌ له‌لاپه‌ره‌ی روزه‌گاردا بسپړته‌وه، به‌لام له‌بهر هندی هو، نه‌م کاره‌ی دواخت بوکاتیکي‌ترو رووی کرده جیبه‌جیکردنی شتی گرن‌گتر ده‌رباره‌ی (شاه‌ ویردی) لوپ که‌مه‌سه‌له‌ی گرن‌گی نه‌وکاته‌ی سه‌لته‌نه‌ت بوو، به‌لام خودی ده‌رویش، خو‌ی بوو به‌هو‌ی نازاری خو‌ی و به‌سزا‌گه‌یشټنی براده‌ره‌کانی، چونکه‌ پاش نه‌وه‌ی که‌ژاوه‌ی شا‌گه‌یشټه (نه‌ل‌نگ خه‌رقان)، پیاویک له‌لایه‌ن ده‌رویشه‌وه‌ هات و داوا‌کاریه‌کی هی‌نابوو ناوه‌روکه‌که‌ی بریتی بوو له‌وه‌ی که‌ده‌رویش داوای له‌شا کردبوو که‌له‌چوون و گه‌پانه‌وه‌دا، ده‌بڼې خیرابڼې و په‌له‌ بکاو نه‌وپه‌ری هه‌ول و کو‌شش به‌کاربڼنی و روودانی مه‌سه‌له‌که‌ی که‌باسکرا هه‌روا به‌ئاسان سهر نه‌کاو نه‌گهر بو‌شه‌پرکردن له‌گه‌ل شاه‌ ویردی پیویستی به‌سوپا هه‌یه، نه‌وا خیرا‌یه‌کیک بنی‌ریت تا‌چه‌ند پیویست بڼې له‌سوپای پرچه‌ک بنی‌ردریته‌ خزمه‌تیان.

شا ئيتر به گه يشتني ئهم نامه يه، هيچ تواناي سه برکړدني نه ماو به گوږه ي ئو په نده ي که ده لئيت: که سيک به دواي مه به ستدا بگهړي کاري بو ئاسان ده بئ، نه هيشتن و له ناو بردني ئو واقمه له گوږه پاني ئايين و دهوله تدا، به شتيکي پيويست داناو ئيتر دواخستني ئهم کاره ي به سوو دمه ند نه ده زاني و له بهر ئه وه ي دهر وئيش خه سره و داواي ئه وه ي کړد بوو که له شکر بنيري، نه گه ريکي دووري ئه وه هه بوو، له حاله تي دواکه وتندا، ناشوويک به رپا بئ، پاشان به گوږه ي قسه ي پيشينان که وتوويانه ئه وه ي که ده يه وي کاريک نه نجام بدا، ده بئ له پيشه وه هه موو شتيکي بو ناماده بکري، خيرا سه روکي جارچييه کاني بانگ کړدو پي راکه ياند که نه و واقمه نه فرهت ليکراوه، بخاته ژير چاوديرييه وه و برياري دا که سه د که س سواره و پياده ناماده بکات، به بئ ئه وه ي که س بزاني ماله که ي دهر وئيش بکه نه شويني به لا و نه گبه تي بويان و زور به ورد ي و به ناگادارييه وه، ماله که بخه نه ژير چاوديرييه وه و سه ر نه لقه ي ئو گروهه خراپه کاره بپاري زي، دوپا تيشي کړده وه که نه وه کو که مته رخمه ي بکه يت و هير شي خه لک و موریده کاني ريگاي ئه وه تي بگري که نه تواني بيخه يته به رده ستي خوت و پشيو يه کي گه وه ي تي بکه ويته وه، ده بئ ياهه رو نزيکاني دهر وئيشي که شيش و يوسفی ته رکه ش دوزو کوچکي به له دوز که سه ر کړده کاني ئه و گروهه ناشووبگيره به جواني بکري، چونکه ئيشم هه يه له گه ليا ندا و به لکو له گه ل که سان يکي وريا و به ناگا بيان نيري بوم. هر ئه و شه وه جارچي باشي، له گه ل ئه و واقمه دا که ده ستنيشان کرابوون به غار کړدن که وتنهړي و واريکه وت پيش ئه وه ي به ته واوي روژ بيته وه، گه يشتنه شويني مه به ست و ته کيه که يان نابلو قه داو ئه وه نده راهه ستان تا دنيا رووناک بوويه وه و دهر گاي ته کيه خرايه

سه رپشت، هیشتا کهسی ئی نه هاتبووه دهر، جارچی وهك به لای ناگه هان و نه ژدیهای ناگر به دهم، چوو ه ژووړه وه سلأوی کردو دهر ویشیش هر له جیگه کهسی خوییه وه وه لأمی دایه وه، پاش ئه وه جارچی بوخچه یه کی له به رده میا داناو گوتی، پاشا خه لاتی نار دووه بو تان، نه ویش بانگی تا قمه کهسی خوی کرد که له شوینیکي ژووړه که دا خه ریکی قسه کردن بوون، هه موویان هاتن. دواتر پیاوه کهسی شا عه بایه کی له بوخچه یه ک دهر هیئاو چوو ه پشته یه وه، بو ئه وه ی بیخاته سه رشانی، دهر ویشیش هه لسا یه سه رپی بو ئه وه ی عه باکه بدری به سه ر شانیا، له م کاته دا پیاوه کهسی شا مشته کو له یه کی وای کی شا به ملیا به دهم دا که وت و به ر له وه ی راست بیته وه، یه کسه ر دهستی به ست و ئه وانی تر به جارچی ها واریان ئی به ر زبوویه وه و ریگه یان گرت له به ستنه وه ی ئه و، چهن د که سیکي تر له پیاوه کانی شا هاتنه ژووړه وه و ده ستیان کرد به لیدانی تا قمی سه ر به دهر ویش، ئه و انیش ده ستیان کرده وه هندی به چه قوو تیغ و هندی به دار، شه رکه که گرم بو، چهن د که سیک له تا قمی دهر ویش کو ژران و هندی بریندار بوون و پاشتر به سترا نه وه. جارچی باشی ئه م تا قمه ی له گه ل دهر ویش خه سه ر ه و دا برد بو مالی خوی و نه نجا روویکرده مالی یوسفی، نه ویشی له وی چنگ که وت و گوتی، تا ئه م هه وانه بلا بوویه وه هه موو قه زوین که وته ژیر ده ستیان.

دوای نه وه ی ده ستگیرا به سه ر هه موو که لوپه له کانیدا له گه ل یوسفیدا به چاودیری کو مه لیکي باوه رپییکرا و ره وانه ی خزمه تی شا کران، سییه میان که کوچکی ناو بو، به هو ی زه هر خوار دنه وه هر له ریگه دا به ره و ئه و دنیا تیی ته قاند. دهر ویش که گه یشته خزمه تی شا، وهك جاران دهستی کرد

به قسه كردن و بناغهی پرسیارو وه لآمی دامه زرانده گه لیاو ده رویشیش ههروهك جاران وه لآمی شای ئه دایه وه ههچ شتیکی به خه یالدا نه ده هات.

به ریکه وت لهو روژگارهدا، ئه سستیڤیه کی کلکدار له نیوان روژه لات و باکووردا ده رکه وت بوو، شا لیبی پرسی که ئه وه مانای چیبیه؟ ئه و کابرا له دنیاو قیامهت زه ره رهنده له وه لآمدا گوتی: روودانی ئه م حاله ته مانای ئه وه یه که له م روژانه دا، گوڤانیك له بناغهی سه لته نه تدا روو ده داو پادشا گوڤانیکی تیا ده بی و وادیاره که یه کیك له ده رویشه کانی ئیمه له پله ی به رزی پاشایه تی مه عنه وییه وه، ئه گاته پله ی پاشایه تی رووکه شو پیبی سه رفرازو سوو دمه ند ده بی و به م زووانه له پشتی په رده وه ده رنه که وی. شا فه رمووی له تاقمی ئیوه دا، که سیکی له تو باشتر نییه که شایانی ئه م پله یه بی، من وای به باش ئه زانم که تو بکه ین به پاشا، تاکاریگه ریی ده رکه وتنی ئه م ئه سستیڤیه یه کبگریته وه له گه ل رووداوه که دا، پاش ئه وه پاشا فه رمانی دا عه باو تاج و پشتینی رازاوه به به ردی گرانبه هاو، هه رچی جلو به رگی پیویستی پاشایه تی بی هینایان و کلآوی پاشایانه یان کرده سه ری، له سه ر ته خت و کورسی سه لته نه ت دایان ناو، خه لکه که شو وه ک هه ر پاشایه ک ریوره سمی ریزلیگرتنی جیبه جی کرد. به م بۆنه یه وه، حه کیم روکنوده وه له مه سه عودی کوپی حه کیم نیزامودینی ئه حمه دی کاشی که ئاماده ی کوڤه که بوو، ئه م شیعه ری داڤشت:

هزار ملحد چون یوسفی مسلمان کرد
دوبیت قطعه مثالی که شرح نتوان کرد
دمی که حکم تواش پادشاه ایران کرد
ولی به حکم تو آدم سجود شیطان کرد

شها توئی که در اسلام تیغ خونخوارت
فتاد در دلم از یوسفی و سلطنتت
جهانیان همه رفتند، پیش او بسجود
نکرد سجده آدم به حکم حق شیطان

واته:

ئهو باسه‌ی که له سه‌ره وه رابرو له گه‌ل ده‌نگوباسی جه‌زه‌تی زوننور
قه‌له‌ندهر ئه‌گه‌ر به‌راورد بکریت، وه‌ک له‌م شیعیرانه‌ی خواره‌وده‌ا هاتوه
له‌یه‌کچوونیک‌ی ته‌واوی تیدایه له‌شیعیره‌کاندا ده‌لی:

چو ذوالنور گرید آنوقت شاه به‌یاران بشد آن زمان قبله‌گاه

مهمی ایل لُر تابع او شدند	مرید همان یار نیکو شدند
مجرد بُدی در جهان شه ذوالنور	به‌دین حقیقت نمودی ظهور
دگر سید رضا شد ورا جانشین	به‌آنخاندان گشت او قطب دین
به‌آیین حق عهد تجدید شد	که ذوالنور آن قطب توحید شد
زمانی ذوالنور بود در جمع حق	که‌ناگاه یک مهتری زان ورق
ابا چند سواره به‌قهر شدید	بیامد که ذوالنور سازد شهید
بفرمود ذوالنور یا مردمان	بباشید در جمع دل شادمان
نجنبید از جا نباشید تنگ	خدا هست با ما به‌توفیق و هنگ
چو سردار آید در این انجمن	ببینید آنوقت کرامات من
چو وارد بشد آن رئیس از غرور	بگرید گفتم که‌ای شه ذوالنور
چنانی تو مغرور از کبر و زور	نداری زمن باک اندر حضور
کنون خواهم از تو دراین جشن و سور	اگر تو غلامی به‌ذات غفور
بباید که معجز نمایی به‌من	که ببینم عیان اندرین انجمن...
چو آن مرد مهتر ز ذوالنور شاه	کرامات و اعجاز دیدی بگناه
هماندم به‌پیش آمده سجده‌کرد	به‌دین حقیقت دگر سر سپرد
همه ایل و قومش به‌صدق تمام	شدند حق پرست جمله در آن ایام
دگر شاه ذوالنور در آنزمان	حقیقت رواکرد اندر جهان
پس آنکه چو خورشید گشتی نهان	بشد سید رضا جانشینش به‌خان

کاتیك زوننور بوو به‌پاشا، بوو به‌قبیله‌ی هه‌وادارانی خو‌ی هه‌موو خینی
لوپ دوا‌ی که‌وتن و بوون به‌په‌په‌ره‌وانی ئهو پیاوچاکه کاتیك که‌شا زوننور
له‌دنیا دورکه‌وته‌وه که‌سه‌ید ره‌زا له‌جیی ئهو دانیش‌ت و بوو به‌جه‌سه‌ری

ثاييني ئه و بنه ماله يه، په يمان تازه كرايه وه زوننور بوو به جه مسهري يه كتا په رستي. رۇژيک كه زوننور له ناو كوومه ليكدا ئه بئ له ناكاو يه كيكي لي پيدا ئه بئ و به گرژي و تووړه ييه كي زوره وه له زوننور ديته پيشه وه به ته ماي شه هيد كړدنې. زوننور به خه لکه كه ي دورو بهر ده لي: هه موو دنيا بن و له جيې خو تان نه جوولئ و كه س دلته نگ نه بئ، خوا يارمه تيدهرې ئيمه يه. كاتي ئه و گوره پياوه ديته ناو كوره كه ي ئيمه وه و ئه وسا كه رامه ت و گوره يي منتان بو درده كه وي. كه كابرا به له خو بایي بوون و به گوره زانيني خو يه وه هاته ناو كوره كه، نه راندي به شا زوننوري گوت: توكه ئه وه نده مه غرور و له خو بایي و هيچ باكت له من نييه كه من هاتوومه ته ئيره و گويم ناده يتي، ئيستا دمه وي ئه گهر راست ده كه ي توكه بنده ي خوايت روودا ويكي له عاده ت به درم بو دربخه له م كوره دا به چاوي خو م بيينم. كاتيک شا زوننور هه ندئ شتي پيشاندا، ليى هاته پيشه وه و كړنووشى بو بردو باوه رې هيئا به ئايينه كه و هه موو كه س و كارو خيله كه يش به راستي بوون به حه ق په رست له و سه رده مه دا. ئيتر شا زوننور له و سه رده مه دا حه قيقه تي بلاو كړده وه و له جيهاندا و پاش ئه وه ي وه ك خو رئا و ابو و، سه ييد رها له شو يني دانيش ت.

(شاهنامه حقيقت، حاج نعمت الله جيحوم آبادي، ص ۲۹۹)

ئه گهر ئه و بابه ته زياد و تومه ت و شته هه لبه ستر او هكان لابه رين و ئه و شيواندن و ده سكارى كردنانه كه ميژوونووسان به ناچارى كړدو ويانه، در حه ق به و راپورته ميژووييانه و به وردى و هوشيار ييه وه ناوهر وكي بابه ته كان بخرينه پرو و، درده كه وي كه به شى زورى گوره كاني ئه هلى حه ق كه له نووسينه كاني به رده ستدا، هيچ باسيكي ژيان و به ره مه كانيان نه كراوه،

پلەۋ پايەو كەسايەتى و چۆنىەتى راپەرىن و سەرھەلدان و بزوتنەۋەى ئەۋانە لەۋ رەۋتە مېژوۋىيەدا روون و ئاشكرايە.

لەگەل سەركوتكردنى ئەۋ راپەرىنە، لەسەردەمى سولتان محەممەدى خودا بەندە (۹۸۵-۹۸۶ى كۆچى) باۋكى شاعەباسى يەكەم، بزوتنەۋەى ۋە لەۋىيە توندپەرەۋەكان كەلەناۋ قەلأ كوئىستانىيەكان و لوتكەكانى زاگرۇس و ناۋچەى سەرسنوورى خۇراسان و ئەفغانستان و ئازەربايجان و كوردستاندا، ۋەك سەدەكانى پېئىشوتتر بوو بوو بەئاگرى ژېر خۆلەمېش و، لەسەردەمى شاعەباسى يەكەمدا (۹۹۶ . ۱۰۳۸ى ك) لەشىۋەى (نوقتەۋى) يەكاندا، دەرەكەۋتن كە گرۋپىك بوون لەحروفىيەكان جىابوۋبوونەۋە.

(نوقتەۋى) يەكان لايەنگرو پەيرەۋانى مەحمود پەسىخانى گەيلانى بوون كەلەسەردەمى شاتەھماسبېشىدا جموجۇل و چالاكى فراۋانىان ھەبوو، بەلام لەبەر بارودۇخى كۆمەلەيەتى چاۋپۇشيان لىكرابوو. مەحمود بەجىابوونەۋە لەلايەنگرانى (فەزلى حروفى ئەستەرنابادى) كەخۇى لەسەرەتادا يەككە بوو لەپەيرەۋانى ئەۋ، گرۋپى (نوقتەۋى) دوست كرد كەھەمان بىرۋاۋەپى ئايىنى ۋە لەۋىيە توندپەرەۋەكانى (ئەھلى ھەق = حروفىيە) يان پەيرەۋ ئەكرد، لەگەل ھەندى كەمكردن و زىادكردنى چەند بابەتلىكدا، ھەر لەبەر ئەمە لەرىزى حروفىيەكان دەرەكراۋ لەسالى ۸۳۱ى كۆچىدا لەدنيا دەرچوو. بزوتنەۋەى مەحمود كارىگەرىيەكى سوودمەندى ھەبوو، دەرپارەى سەرگوزەشتەى ئەۋ، ھىچ زانىارىيەك لەسەرچاۋە مېژوۋىيەكاندا لەبەردەستدا نىيە. ھەرچەند لەبەرھەمە شىعەرىيەكانى ئەھلى ھەقدا، پاش ناۋبردنى شاھ جەلالودىن لەبنەمالەى خاكسار، لەچەند شوئىندا ناۋى مەحمود براۋەۋ لەبەر ئەۋ پەيوەندىيەى كەھەيە لەنىۋان بنەمالەى خاكسارو

نوقته وییبه کاند، به تایبته له هیندستاندا، دوور نییه که مه به ست له و مه حمود ناوه، مه حمودی نوقته وی گه یلانی بیټ (خاکسارییبه کان نه و به مه حمود پاتلی و ته ریه ته که شی به ته ریه ته سی سلمانی فارسی ناوده به نه)؟! ره نگه ته نیا له یه ک شویندا، مه به ست له و بیټ، به لام له زنجیره به رود و واکه سی خاکسارییبه کاند، ناوی مه حمود چهند باره بووه ته وه.

بابه ټیکې تر، مه سه له ی سولتان مه حمودی غه زنه وی و نه یازه. له شیعوو
حیکایه ته کانی نه هلی حق و له قسه بی سه رو به ره کانی گه وره کانی یارسان =
نه هلی حه قدا، ناوی مه حمود غه زنه وی و به تایبته شاری (غه زنه یین)
هاتووه و سه رده می نه و به سه رده می دهر که وتن ناوبراوه، به لام سولتان
مه حمودی غه زنه وی، به هیچ به لگه یه کی میژوویسی، ئایینی، سیاسی،
لوژیکی، فیکری ناتوانی، به یه کی له گه وره کانی عهله وییبه کانی نه هلی حق
دابنری، هر چهند له به ره می شیعی (فریشته کان و دون هه فته وانه) ناوی
نه ویش هاتووه، هر چنده هه لبراردنی مه حمودی غه زنه وی له نیو
گه وره پیاوانی نه هلی حه قدا، وه کو باوه پیکې جیگیری لیها تووه، به لام ره نگه
له به ره نه وهی هیچ زانیارییبه ک دهر باره ی مه حمود په سیخانی گه یلانی
له به رده ستدا نه بووه، نه وانهی که ده نگو باس و روداوه میژووییبه کان یان
گیراوه ته و، وه هه مو نه و هه له و شیواندانان هی تر، له گه ل سولتان
مه حمودی غه زنه ویدا، لیان بووی به یه ک و ټیکه لیان کردبن، چونکه
ریکخستنی نه و حیکایه تانه و گیرانه وه یان هاوشیویه له گه ل ده نگو باسی
مه حمود په سیخانی گه یلانی، نه ک سولتان مه حمودی غه زنه وی یه که م،
که سه رده می مه حمود یان پاش سه رده می شا فهزل داناوه، نه م نزیکی و یه ک

ئەي شا ئەۋە تىغى خويىنخۇرى تۆيە لە ئىسلامدا، ھەزاران خۋانەناسى ۋەكو يوسقى
 كىرد بە موسلمان، دەربارەي يوسىف ۋە سەلاتەكەي، دوو دىرشىغىرى بى ۋىنە ھات
 بەخەيالىمدا كە راقە ناكىت. ھەموو ئەۋانەي لە جىھاندا بوون كىرۋوشىيان بۇ بىرد، لەو
 ماۋەيەدا كە بە فەرمانى تۆ كرا بە شا، بە پىيى مافى ئەھرىمەن كىرۋوشى بۇ ئادەم
 نەبرد، بە لام بە فەرمانى تۆ ئادەم كىرۋوشى بۇ ئەھرىمەن بىرد.

تەنانەت خودى شا، ۋەك سەرۋكى پاسەۋان بە دارىكى نەخشىنراۋ
 بە بەردى گرانبەھا بە رامبەرى راۋەستاۋ گەۋرە پىۋانى دەۋلەت ھەركەس
 لە شوينى تايبەتى خۇيدا راۋەستا، ھەموو ۋەزىرو پىۋاۋە گەۋرەكان
 بە گۆيرەي پلەۋ پاىەي خۇيان، رىۋرەسىمى پىرۋىبايى كىردنىان بە جى ھىناۋ
 چاۋەرۋانى ھوكم ۋە فەرمانى ئەۋيان دەكرد، دەرۋىش سى رۆژ بەم شىۋەيە
 فەرمانزەۋايى كىرد ۋە خەلكەكەش، ھەر ۋەك شا رەفتارىيان لە گەل ئەكرد. لەم
 ماۋەي سى رۆژەدا، ھىچ فەرمانىكى دەرەكرد، ئەۋە نەبى كە دەھىگوت چى
 كورپى جوان ھەيە ھەموۋيان بىننە لام ۋە ھەركام لەۋانە كارىكى پى دەسپاردو
 يارى ۋە گالتەي لە گەلدا دەكردن (!!!) بۇ رۆژى چاۋرەم، شا فەرموۋى
 پىۋىستە پلەۋ پاىەي بە رىزتر بىكىتەۋە، فەرمانى دەر كىرد دارىكىيان بۇ
 داچەقاندو ئىشارەتى كىرد، بىردىيان ھەلىانۋاسى ۋە تىربارانىيان كىردو لاشەكەي
 ھەر بە دارەۋە ماىەۋە ۋە كەژاۋەي شا بەرەۋ لورپستان كەۋتەپى، ھەر لەو
 رۆژەدا كە دەرۋىش خەسرەۋ بەۋ دەرەدە فەرمانىك دەر كرا بۇ كار بە دەستانى
 كاشان ۋە ئەسفەھان تىيدا ھاتبوو كە ھەركە سىكىيان دەستكەۋت لە پەيپەۋانى
 ئەۋانە زنجىر بىكى ۋە رايگىرن لاي خۇيان. لە كاشان زۆر بەۋردى گەپران
 بەدۋاي ئەۋانەدا، چەند كە سىكىيان بەردەست كەۋت كە ناۋدار بوون ۋە گەۋرەۋ
 خەلىفەي ئەۋانە پىۋايك بوو بە ناۋى مىر ئەھمەد گىرتىيان ۋە كۆت ۋە زنجىرىيان
 كىردو خىستىيانە بە نىخانەۋە، لە ئەسفەھان ئىشدا مەلا ئەنايەت ناۋىك گىرا بە لام

پاشان نازادکرا، کاتیک که ژاوهی شا له لوپستان گه پرایه وه روژیک له باره گای سه لته نه ت کوپیک به ستره هه موو زانایان کو بوونه وه تیایداو پاشان دهر ویش خه سره ویان ناماده کردو هه ندی له عوله ماکان چهند پرسیاریکیان لی کردو نه ویش هه ندی وه لامی ناته واوی دایه وه و شا هاواری کرد بیبهنه دهر وه پاشان ریشه دریزه که یان تال تال هه لکیشاو به ره و پشت سواری که ریان کردو به ناو کو لان و بازاردا گه ران دیان و ژنو پیاوو منال هه موو له مال هاتنه دهر وه بو سه یرکردن و به دارو به رد لییان نه داو خاک و خو لیان نه کرد به سه رو ریشیا بو روژی دو وه هم گوریسیان به ست به قاچییه وه و سواری حوشتریان کردو جاریکی تر به ناو شار گه پان دیان، نیتر له هه موو لایه که وه خه لکی به ردو داریان تینه گرت و پاشان بردیانه به رده م سیداره و پیاوه کان هیرشیان کرده سه ری و به جوړیک به رده بارانیان کرد که له ژیر به ردا ون بوو و گیانی دهر چوو پاش نه وه لاشه که یان هه لواسی به سیداره دا بوو به په ندو عیبره ت بو هه موو که سینک، شا نه مری کرد هه فته یه که به داره که وه به مینیتته وه تاکافره کانی تر ناگاداری په یدابکه ن به سه ر پله و پایه ی به رزی نه ودا:

طریقې نورزد بجز کافری	ز شرع نبی آنکه گورد بـری
عذاب ابد را شود مستحق	کسی کود بود منکر دین حق
در آخر شود خواری بی اعتبار	دو روزی اگـر بگذراند مدار
{تنی} چـند سوی وی آرند رو	کند گـرم بازار الحاد او
کند کید شیطان {یکی} را سوار	بهر چند گه، در یـکی روزگار
که آخر کند دعوی خسروی	کند کار او را به نوعی قوی
که بر خاک مشکل قند سایه اش	ز رفعت بجایی برـد پایه اش
که گشت است شیطان از آن سر بلند	به ناگه ازین پایه ارجمند
که گـردانجش عبرت دیگران	کند سرنگون دست شرعش چنان
همان به تـبردو تا کـام مرد	{کسی} را که شیطان برین بام برد

له م سه رو په بنده دا، شا که و ته خه یالی سه فه ری نه سفه هان و که و ته پری له وه ختی گه رانه وه یدا، کاتی گه یشته شاری موسلمانان (کاشان) بیری

کرده وه که نه و نوقته ویانه ی له وی گېر بوون بیان بینې، به گویره ی فه رمانی شا میر نه حمده ی گوره ی نه وان هیان هینا یه به رده م شا، له گه ل تا قمیک له کومه له که ی. شا به تو وره یی و هره شه کرده وه دوو که لیمه قسه ی له گه ل نه و کونه کافرده ا کرد، گوتی به لکو ته وبه بکات و خو ی له خوانه ناسی پاک بکاته وه، نه ویش گوتی نیمه هیچ له مردن ناترسین، چونکه دلنیا یین له وه که که میک پاش مردن، به شیوه یه کی چاکتر دیننه وه و له هر هاتنه دنیا و مردنیکدا، زیاتر گوره نه یین، من تانیستا چهند جار هاتوومه ته دنیا و رویش تووم، بو نمونه سیسه دو بیست سال پیش نه مرؤ، له شیوه ی جوانیکی ریك و پیک هاتوومه ته دنیا و خه تیشم زور خوش بوو، به جوریک خه ت و نووسینی منیان، وه ک شتیکی پیروز ده ست به ده ست پی نه کرد، به ریکه وت له م روژانه دا، خه تیکی خوم بینی و ناسیمه وه، کاتی له م قسه کرده دابوو شا شمشیریک ی دا له ده م و پلی و به جوریک کاسه ی سه ری لی کرده وه و پیش نه وه ی بکه وی شمشیریک ی تری لیدا، کردی به دوو پارچه وه. نه نجا روی کرده نه وانی تر له ناویانا گه نجیک هه بوو، مه لا باقر ناو زور هیمن و له سه رخوبوو. قسه خوش بوو له خوشنووسیدا وه ک میر موعه ز و ابوو، شیعه رکانی له وپه ری جوانی و عه شق و خوشه ویستییه کی ته و او له هونرا وه کانیدا دیار بوو. شا روی تی کرد و لپی پرسی، چی وای له تو کرد که داوینی خوت له پیس و پوخلی و به دناوی نه م تو مه ته وه بگلینی و سه ری بی غیره تیت له یه خه ی نه م بی شه رمییه وه دهر هینا وه و نه نجامی خراپی نه مه ت نه ده زانی. مه لا باقر ناوچه وانی ملکه چی خسته سه ر زه وی و گوتی: تا جیهان ما وه سیبه ری سوژو میهره بان ی پادشا به سه ر کویله کانیه وه به رده و ام بی، بچو وکی خوت به نار زه وی خوم نه که و توومه ته

ناو نهو کیشه یه وه، به حه زى خوّم تووشى نه م کاره نه بووم. له لایه کی تره وه
شاره زای ره فتاری ناشیرینی نه مانه نه بووم، چونکه به ناشکرا هیچی وایان
نه ده گوت که پیچه وانه ی شهرع بیّت، ئیتر فه رمان به ده سستی شایه. شا
ته وه ی پیکردو سپاردی به فه رهاد خان تا بیکاته نووسه ری تایبه ت.

(نقاوة الاثار، ص ۵۱۰-۵۲۷)

به گویره ی نه وه ی له ده قی گپرانه وه کانی نه هلی حه قدا هاتوه،
په یدابوونی که سیکی له وه چه ی سه فه ووییه کان وه رگیرایه وه، ئیتر له و
بنه مالیه که س دهر نه که وت. نه وده سته ی که شا عه باس وه شاندى
له نو قته ووییه کان، بوو به هو ی کوچکردنی ته و او ی نه وانه، بو خاکی هیندو
له و ی تازه بوونه وه ی په یوه سستی له گه ل خاکساری و سه ره له دانی بنه مالیه ی
عه جه م له نه نجامی نه م دهر کردن و راوه دونان و راگواستنه وه په یدابوو. نه گهر
که میک وردبینه وه له نایینی (په ردیوه ری)، که گه لیك نه ندیشه و بوچوونی
نایینه کانی هندستانی پیش ئیسلامی تیدابوو، له سه رده می پاش ئیسلامدا،
جاریکی تر له هیندوه گه رایه وه بو خوړسان و له ویشه وه بناری شاخه کانی
زاگرووس، له نازه ربا یجانیشه وه تا نزیکى نه روه ند روود گه یشته و له په ردیوه
گه یشته لووتکه و رووم نه نادولیشی گرتوه، پاشتر هر به ریگه ی خویدا
گه رایه وه بو هیندو، سه ره نو ی به یارمه تی ئیرانییه کوچکردو وه کان به چه ند
ناو و دیمه ن و روخساریکی جیا جیا وه، سه ری هه لدا یه وه نه م که له پوره
نایینییه بو سالانیکی دووردریژ، له بنکه ی عه له ووییه کانی زاگرووسدا
پاریزگاری لیکرا.

راپهرینی دهرویش رهزای عهلهوی، لهسهردهمی شاه سهفیدا

۱۰۳۸ - ۱۰۵۲ کۆچی

پاش رووداوهکانی سهردهمی شا عهباسی یهکهه (۹۹۶ - ۱۰۳۸ ک) دهربارهی بهردهوامبوونی راپهرینی عهلهوییه توندپردهکان، سهرهلدانی دهرویش رهزای عهلهوی پیدابوو، لهکاتی چونه سهر تهختی شا سهفیدا، کهباسی ئه و راپهرینه لهگهڵ پیشهکییهکدا، لهلایهن محهمد مهعسوم کوپی خواجهگی ئهسفههانییهوه لهکتیبتی (خلاصة السیر) دا. هاتووه، ئهه راپهرینه بهپشتیوانی سهرکردهکانی سهرکردهکانی زهنگنهی کورد بووه که رهگیان له نایینی عهلهوی توندپرهدا ههبوو، شوینی راپهرینهکهش قهزوین بوو که زیدی راپهرینه یهکه لهوای یهکهکانی عهلهوییهکان بوو، وهک پیشتر باسکرا. بهه بۆنهیهوه قهزوین لهدیدگای عهلهوییه توندپردهوهکانهوه، پیگه و پلهو پایهیهکی تایبهتی ههیه، وهک خان ئهلماس بهزمانی ههورامی فرموویهتی:

هر جههندستان تاو فرنگی آراسته میو چند توپ جنگی

یوم محشر بونه چاله قزوین چند هزار عاله مگیلو وزین

واته: ههر له هیند تا فرههناسه بهتۆپی سهر ئارایشته دهرکریته و لهقهزویندا دهبیته روژی مهحشره ههزاران کهسه لهزین دهکهونه خوارهوه. یاوهک تهیموری یهکهه دواتر فرموویهتی:

ئیران له و دهما ئهمن و ئهمان بوو جمهوری موتهق و جهختی عهیان بوو

له و دهما وهپا جهنگی دین مهبو ئین جهنگ دینه لهقهزوین مهبو

لهبهرههه می نووسراوی عهلهوییه توندپردهوهکاندا، چهند جار ناوی

دهرویش رهزا بهشارهزا هاتووه. لهچهند شیعریکدا وهکو:

به جام رضا پس غایان شدم

(له شاهنامه‌ی حقیقت، لاپهړه ۲۸۱)

بدم جانی حقانی در آن سرا

(همان سهرچاره، لاپهړه ۲۸۵)

بدی شاه رضا نام در آن بشر

بجای دگر گشت ظاهر چوماه

(همان سهرچاره، لاپهړه ۲۷۲)

... ز پس هم به محمود مهمان شدم

... ز هندستان در زمان رضا

ز هندستان گشت ظاهر چوخور

... چو بگذشت آن دوره هم شه رضا

جیی سهرنج راکیشانه که سهد رهزا له دایکیه وه نه گاته وه سهر زوننور

قهله ندهرو، یه کیك بووه له یارانئ نه وو له لایه نه میژووییه که یه وه نه م
مه سه له یه رووتر دیته پییش چاوو نریکتره.

پیویسته سهره تا بو سه لماندنی په یوه ندی میژوویی عه له وییه
توندرپه وه کان و تیره ی زهنگنه نه جامی لیګولینه وه که ی (ناکوپوف) بخینه
روو له و باره یه وه که ده لی (.. زهنگنه کان خویان لایان وایه که به بنه چه و
پشت نه وان ده گه پینه وه سهر عه ره به کانی خیلئ به نی نه سهدی حیجاز. (ناکز
پوف نارلیف، مطالبی... ج ۲، ص ۱۴۱) نه م گه پراندنه وه ی بنه چه یه به م شیوه یه شایانی
لیورد بوونه ویه له و رووه وه که (علی الله) یه کان (نه هلی حه ق) یش خویان
نه گپرنه وه بو سهر خیلئ به نی نه سهدی عه ره بی حیجاز. له م خاله وه
نامارژیه که دهبینین بو هاوبه شی په یدا بوونی کورده کانی زهنگنه و
گوران ه کاند، جگه له مهش نه و به شه ی که له فارسدا ماونته وه له وانه،
تاماره یه که له وه و پییش خویان به (کرونی) داده نا که دیاره هر گوران ه که یه
گورانئ به سهردا هاتووه. (cl. Rich. I.P, 271)

نه جامی به ده سته اتوو دهر باره ی په یوه ندی نیوان گوران و زهنگنه،
هموو تیره و لقه کان نه گریته وه، وه ک (نا. نادلف) باسی ده کا، زهنگنه کانی
تورکیا، یا وردتر بلین زهنگنه کانی نه مړوی ئیران، دابهش بوون به سهر

پینچ به شدا: یه کهم ئه و زهنگوله بیانهی که له ناوچهی کفری دهژین، تاله بانو و سیامه نسورییه کان که له ناوچهی کهرکودان، چنگییه کان که له نزیکی ئه وان و له لورستانیشدا دهژین و، کیتوانییه کان که له ناوچهی ساری ته په دا دهژین. که واته له مه وه بو مان دهرده که وئ که به شی گرنگی زهنگنه له ئیران و به شیکیان له سوریا و، به زمانی ئه و شوینانهی نیشته جین تیایدا قسه ده که ن. فلادیمیر مینورسکی له لیكدانه وهی ئه م مه سه له یه دا وابه پیویست ده زانی، ورد بلی که وادهرئه که وئ ده بی ئه وه بگه پینینه وه، بو ئه وهی که ئه وان به دوو زمان قسه یان کردوه، چونکه زهنگنه به بی هیچ چهنده و چوونیک کوردن). {مطالبی پیرامون بررسیهای خاوری، ج ۲، ص ۱۴۱-۱۴۲}، ده بی نامازه به روش بکین که زورییهی ئه م کوردانه سه به مه زمه بی عه لیوتلای = نه ملی حه قن (کردان، گوران، ناگورپوف، سیروس، ایزدی، ص ۸۴}.

ئیسنا باسی سه ره تاو ئه نجامی سه ره له ئدانی ده رویش ره زا به یارمه تی سه ره کرده کانی زهنگنه ده گپینه وه که نوو سه ری کتیبی (خلاصة السیر) باسی کردوه: باسی ئه و روودا وهی که له قه زویندا به ریا بو، به هوئی سه ره له ئدانی ده رویش ره زا وه له ناو بردنی ئه و. له بهر ئه وهی که به ره گای پاشایه تی له ئه سفه هان ببوو به شوینیکی شکودار، ده رویش به دل و ره وشت ده وله مه نده کان و مسکین و دانیشتوانی ئه و شوینه، له سایه ی دادپه روه ری گشتگیر به نارامی ده ژیان و هیمنی بالی کیشابوو به سه ره هموو لایه کداو، په ریشانی ته نیا له زولفی بته کانددا دهرده که وت له و روژگاره دا که بالای چه ما وهی گه ردوونی پر له ساخته چییه تی، له باری قورسی ئاژا وهی روژانه راست بوو بوویه وه، له روژی سی شه ممه ی نوئی مانگی قوربانی سالی ۱۰۴۰ ی کوچیدا، داواکارییه که سه به ره ت به ده رویش ره زا، له لایه ن شاهویردی به گی تورکمان که له و سائه دا کرابوو به بهرپرسی پولیسی

قەزۈين بەرزكرايەو، بۇ بارەگای بەرزى شاو تىايدا ئەوھى كەروويدابوو بەخزمەتى پاشای گەياندبوو و تىايدا ھاتبوو:

كاتىك ئەم بەندە بى دەسەلاتە، لەھەندى كەسەوھ كەبەقسەى خۇيان و كەسانىكىتر لەو كۆمەلە باوھەپپىكراون، كەوتمە لىكۆلىنەوھ لەسەر حال و رابردووى دەرويش رەزا، ئەم زانىارەم دەسكەوت و ئىستا ئەينوسم بۇ بەرئۇتان، ئەم دەرويشە بۇ ناوبانگ دەركردن، خۇى بەئەفشارىيەكانەوھ بەستووەتەوھ كەيەكىكە لەوان (ئەفشارىيەكان لەھەمەدان و ئەسەد ئابادو دینەوھەر نىشتەجین) لەسەرەتای ناو دەركردنىدا، لەخزمەتى قەرە ھەسەن ئىستا جلو بىگلەر بەگیدا كاری دەکرد، لەقەلەمپرەوى عەلى شوكر (ھەمدان - ئەسرد ئاباد - كرماشان و...) . لەيەكىك لەسەفەرەكاندا بۇ نازەربايجان لەكاتى پەرىنەوھ لەرووبارى ئاراس، ئەوھەندەى نامىنى بىخكى، بەلام لەبەرئەوھى ماوھى مابوو لەژياندا، پاش سى رۆژ لەو دەريا پىر شەپۇلەدا دەكەوئتە كەنارى ئاوەكەو رزگارى ئەبى، پاشان بەھاوپرېيەتى چەند دەرويشىك كەبەلايانەوھ جوان نەبوو ناوى خۇيان ئاشكرا بكن، دەست دەكا بەگەپان و بەرپىكەوت بەرەو ولاتى رۆم و مىسرو مەراكىش بەرپىدەكەون كەدوورترىن ولاتى خۇرئاوايە پاش ئەوھى دەست دەكا بەگۆشەگىرى و خەلوت لەسەر ياساى ئىباچىيەكان، ھەندى زانستى غەرىب و نامۇ فىردەبى و ھەندى لەوانە كەگەيشتبوونە لای، بەتايبەت مىرزا محەمەد تەقى وەزىرى مازىندەران و سەر سنوور شتى سەيرىان لى دەگىرايەوھ، بەجۆرىك عەقلى مرؤف قەبولى نەدەكرد، دەيانگوت كاتىك چووينە مەنزل و خەلوتەگاكەى، جوانىى مائەكەى و كەلوپەلى ناو مائەكە، بەجۆرىك دەھاتە

پېښ چا و که له توانای هیچ که سیکې پایه به زردا نه بوو و رهفتاری ناموی لیوه دهرده که وت.

به کورتی، دهر ویشی ناوبراو پاش ئه وهی که له گه ران دلته نگ بووه، گه پراوه ته وه بو قه زوین و له گوندی کافر ئاواي ناوچه ی قاقزان بڼه و بارگه ی خوئی ده خات و دست ده کا به پراکیشانی خه لک به لای خویدا و له گه ل قه ره خان به گی قوشچی که له قوشچیبه تایبه ته کانی شا بوو. لاف و گه زانی خزمایه تی لیده داو به هوئی خواستنی خوشکی شیریی قه ره خانه وه نانی که وته روڼه وه.

... له ماوه یه کی که مدا، کومه لیک له تورکه ساویلکه کان که به هوئی ئه فسانه و جادوو گه ریبه وه، ملیان بو گوپرایه لیی ئه و دریز کرد بووو، لای خوئی پیمان ده گوت (مه هدی سهرده م)، ئه ویش له بهر لیثاوی خه لک له خوئی دهرچوو، که وته خه یال کردنه وه له میثسکی خویدا و له گه ل دهورو به ره که یید که وته راویژکردن بریاریان دا له روژی دیاریکراودا دست به پراپه رین بکری و یه که مجار قه زوین که پایته ختی شابوو بخریته ژیرده سستیبه وه، کاتی که نه وه ئه نجام ده ده یڼ هه موو خه لک روومان تیده کاو دست ئه کن به ده دست ماچکردن و لسته نه وه ی قاپیبه کان و په پره وانی خاوه ن بپروا گوپرایه لمان ده بن.

له روژی شانزه ی مانگی قورباندا، به چه ک و که لوپه لی ته واوه دست به کارده بن هه ندی وه ک قه راو ل و پاسه وان، له گه ل ئالی به یدا خدا و هه ندیک له گه ل خویدا به خویندنی قورئان و سه له وات رووده که نه شوینی مه به ست. یه که مجار یه کی که ده نیرن بو لای شاهویردی به گی پو لیس و داوا ی هاوکاری کردنی لیده که ن و بریاریش ده دن، ئه گه ر به خویشی نه هات

له گه لیاندا، به زور په لکیشی بکن. ئه و نیرواوه چونکه شاره زای هم مو شته کان بوو، میرزا ئه بو تورابی کوپی میرزا جه مال که له که لاتنهری شاره که دا کاری ده کردو هر له زووه وه و له باوک و باپیرانیه وه، سر به دده ولت بوون ناگادار کرده وه و بهیه که وه که وتنه مشت و مړ له گه لیاندا و دست و پیوه ندی دار (السلطنة) ده ستیان ئی کردنه وه و نازیه تیبیه کی ته و او یان نواندو له باره گای پیروزی شازاده حسین (درودی خوای له سره بی) نابلقه یان داو ته نگیان پی هه لچنین.

ده رویشی ناوبراو که خوی کرد بوو به مه هدی ناخر زه مان، ئه نجامی روژگاری خوی به چاوبینی و کوئی بینی له قاچی خویدا، چاری نه ما ئه وه نه بی دان به هه له و تاوانی خویدا بنیت و چاره یه کی نه بوو له بی چاره یی زیاتر، هر چه نده ده می ئه کرده وه، عوزر خوایی بهینیتته وه ده میان پر ئه کرد له خول، له کو تا پیدا په نای برده بهر حوجره یه که له وه و ده و روبه ره دا بوو، خه لکه که ش هیرشیان کرده سه ری و ناگریان نابه ژووره که وه و خه رمانی ژیانیان به باداو هندی له په پیره وانی که توانای جیابونه وه و راگردنیان نه بوو له گه ل ئه وه دا گیانیان سپاردو بوون به هاورپی له مردندا وه ک دورمش خان بیگ کوپی عه لی خانی زهنگنه ی حاکمی پیشووو شاقولی به گی زهنگنه که له زومره ی غولامه تاییه ته کانی شابوو، هه رواوالی سولتان شاهسیون و هه ندیکی تر که نه گه ر ناویان بلاویکریته وه، ده بیته هوی شه رمه زاریی که سوکاریان. به هه رحال له چاوترکانیکدا، ئه مانه تووشی شکست هاتن و هه ندیکیان سه ریان شوړکردو پییان له سنووری خوایان زیاتر رانه کیشا. کاتی که هه والی ئه م سه رکه وتنه گه یشته لای شا، زور خوشحال ده بی پیی و شیعیرک ده خوینیتته وه ده لی:

خودکدامین سرسزای سروری است

آسمان داند که از سرو

ناسمان خوئی دهنانی کام سهر شایستهی سهروره ییو پاشان دهلی سوپاس بو خوا دهولتهی به ناگای نیمه له میهره بانی خواوه له بیهووشی خهوی غه فلهت پاریزراوه. له کاتی قسه کردنه که ییدا، ناو به ناو سهری شوکرانهی دهخته سهر زهوی و فرمیسک به چاوانیا دهاته خوار له بهر دل ناسکی. پاش نهوهی دهنگوباسی شکست و له ناوچوونی دهرویش بلاو بوویوه، میرزا تهقی وهزیری مازیندهران وهک له سهره وه باسکرا که پیشتر چو بووه لای دهرویش به پاشا راگه یاند، که چی که له وپه لی ته کیو مالی دهرویش هیه هه مووی شایانی نهوهیه دهستی به سهره بگیری، چونکه نهوهی که وته بهرچاو هه موو قاپ و قاچاخه کانی زیرو ته لایه و فروشتنیان شتیکی پیویسته، هه رچهند شا باوهری بهم قسانه نه بوو و دهیزانی بناغیان نییه، به لام به پولیس و کاربه دهستانی قه زوینی راگه یاند که بچن به سهره شوینی مه سه له که وه، نه مانیش له سهره فرمانی شا چونه مالی دهرویش، به لام له بری قاپی زیپین، کاسه و کهوچکی دارو، له بری فرشی ناویشم هه ندی حسیره بهر شریا تر هیچیان چنگ نه که وت و دهستیان لی هه لگرت.

زمانه چون بساطش در نوردید فلک برکارو باراو بخندید

واته: چونکه رۆژگار باروبنهی پیچایه وه، فه له که به کاروباری پیکه نی

(خلاصه السیر...، ص ۱۱۷-۱۲۲)

به م شیویه هه ندی له هه ول و ته قه لای عه له وییبه توندړه وه کانی نه هلی حق، له گه ل هیللی بلاو بوونه وه و ناوچهی ده سه لات و پروپاگه نده یان و دوورخستن هه یان به به لگه وه و به گویره ی بهر هه م و پاشماوه یان له سهرده می سه فه وییبه کانه وه تا نه گاته سهرده می شا سه فی (۹۰۷ ۱۰۵۲) خرایه پروو، نیستا لیکولینه وهی لقیکی تر ده ست پیده که یین، له وانه که هه ر له و سهرده مه دا بوون به مه به سستی راست کردنه وهی سهرچاوه کان و نه و شیواندانه ی که کراوه له و میژووه دا.

**په‌یوه‌ندیی بنه‌رته‌تی و ئایینی
عه‌لوییه‌ توندړه‌وه‌کان له‌ګوردستاندا،
له‌سه‌ره‌تاوه‌ تا سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌کان**

+ راستګردنه‌وه‌ی شیواندنی میژوی ګوردستان

+ ره‌وتی ګورانی سیاسی و مه‌زه‌بی له‌ناوچه‌ی عه‌لوییه‌ توندړه‌وه‌کاندا

زیږدی سه‌ره‌لډانی ئایین و ریښازی عه‌لوییه‌کانی له‌هلی حقه، وه‌ک
له‌برګی په‌که‌می ئهم کتیبه‌دا له‌ګه‌ل به‌لګه‌ی ته‌واودا ئاماره‌ی پیکرا، شوینی
رازونیازو هیماکانه‌ که‌هر خالیګ له‌و ئه‌ګه‌ر له‌سه‌رخؤو به‌وردی لیی
بکؤلینه‌وه، هر له‌که‌ناری ئه‌روه‌ند رووده‌وه، تا بناری ئاراس هه‌زاران وشه‌و
وته‌ی نه‌وتراوو نه‌ینی شاره‌وه، له‌ناخی خؤیدا هه‌لګرتوه‌ که‌باس له‌میژوو و
ئایین و دابو نه‌ریت و ژیانی کؤمه‌لګه‌ی رابردوی ئیمه‌ ده‌کاو ده‌یګیریته‌وه.
له‌م ریږه‌وه‌دا به‌تایبه‌تی له‌ګوردستاندا، چوار بنه‌چه‌ی ره‌س‌نی جاوان،
ګوران، ئه‌رده‌لان، زه‌نگنه‌ که‌هموو خیله‌ ګورده‌کان له‌ناوچه‌ پان و به‌رین و
بلاودا له‌خؤ ده‌ګرن، له‌ګه‌ل پیشینه‌یه‌کی ګرانبه‌ها له‌فه‌ره‌نگو
شارسټانیته‌ی کؤنی ئهم خاکه، بزووتنه‌وه‌ی عه‌لوییه‌ توندړه‌وه‌کانی،
له‌داوینی خؤیدا په‌ره‌وه‌رده‌ کردوه، پاش دایینکردنی ته‌واوی خاکی
ئیران و سه‌ربه‌خؤیی سیاسی ناوچه‌که‌و پابه‌ندبوونی به‌حکومه‌تی ناوه‌ندیی
ئیرانه‌وه‌ له‌وینه‌ی (میره‌کانی ئه‌رده‌لان) دا خؤی ده‌رخست. زه‌نگنه‌کان
هرچه‌نده‌ بؤ ماوه‌ی چه‌ند سه‌ده، کاربه‌ده‌ستانی سیاسی بوونه‌و
شاره‌زاییه‌کی باشیان هه‌بووه‌ له‌کاروباری سه‌ربازی و کارګیریدا، به‌لام بؤ
پاراستنی دوورترین خالی سنووری ئیران، له‌باکوورو باشوورو روژه‌لات و

رۆژئاواوه پهرت و بلاو بوونه وه و هر بهم هۆیه شه وه دهسه لاتیکی ناوه ندی
جیگیرو بهرده وامیان نه بووه و خه یالی نووسینه وهی میژوویان نه هاتوه
به سهرداو دهستیان پئی کردوه.

قسه ی ئیمه لیژدا له سه رابردوو و رهوتی گه شه کردنی میژووی
ئهرده لانه که له به دوا داچوون و پشکنینی وردا بو مان دهرئه که وهی که ئهرده لان
له گه ل بزوتنه وهی عه له و بیه توند پر وه کاندایا، هاو پری و هاو نامانج بوونه وه و
به هوی ئه و په یوه ندی بیه بنه پرتی بیه که هه یان بووه، له گه ل گووانه کاندایا
له سه ر هاتدا په یوه ندی بیه کیان هه بووه له گه ل ئه م بزوتنه وه یه دا.

ئه وانه ی له میژوو رابردوو ی ئه م خاکه دا تیپرامانیکیان هه یه، ناگاداری
ئه وه ن که هه ردوو بنه ماله ی سیاسی و مه زه بی ئهرده لان و مه ردوخ له ئیران،
به تایبته ی له کوردستاندا، ره سه نایه تی و توانا و گه ره یی و پله و یایه یه کی
ئایینی تایبته یان هه یه و چه ند سه ده یه ک وه ک په ناگه یه کی سیاسی و
ئایینی و مه زه بی دانیش تووانی کوردستان جیگیرو بوونه و بهم هۆیه وه
ده سه لاتداره ئهرده لانییه کانی زنجیره ی بنه ماله ی ئهرده لان، له م چه ند
سه ده ی دوا ییدا، فه رمانیان داوه به دانان و نووسینی کتیبگه لیکی
میژووی، بو باسی کاروبار و هه وال و به سه ره اتی کار به ده سه کانیان و
ئه دیب و زانا کانیان هانداوه، بو جیبه جی کردنی ئه م نامانجه و چه ند
کتیبیکیان له م باره وه نووسیوه، له نیو ئه و به ره مه ماندا، کتیبی پر بایه خی
(زیده التواریخ) ی سه نه نده جی که تانیستا بلاونه کراوه ته وه، کتیبی دو وه م
میژووی مه ستوو ره ی ئهرده لانه و سه یه م کتیبی میژووی ئهرده لان و کتیبی
چوارم کتیبی میژووی مه ردوخه که ته واوترین و دواترین کتیبی ئه م کاروانه
فه ره هنگییه یه، هه ره ها زانایانی کورد به کوژن و تازه وه په راویزو

روونکړدنه وهی زوریان له سهر نه م بهر هه مانه نووسیوه، زوریه یان سوودیان له (تاریخ مردوخ) کردووه، له سهر چاوه باوه پښکراوه کانداه کم و زور له باسی کاربه دهستانی نه رده لان و کاروبارو هه والی نه وان قسه کراوه. بوونی که له پووریکی فهره نگی وا که له سهر دهمی فهرمانزه وایی نه مانوللای خانی نه رده لان هوه (۱۲۱۴ - ۱۲۴۰) دهستی پښکردووه ده ماو دهم گپران هوه و دووباره بوونه وهی بابه ته کان بووه هوی نه وهی لیکنوله روه و کان هه ول و ته قه لای میژوونوس و دانه ره کانی پیشتر بو گه یشتن به مبه سه ته کانیان به ته و او بزائن و له هه ولدان بو پوخت کردن و ره خنه و لیکنده وه رابوه ستن، وه که هه مو نه و بابه ته سیاسی و نایینیان هی کوردستان به شیکی گومان لی نه کرا و وه ری گرن و بو خستنه پرووی رووخساری پر له هه و رازو نشیوی میژووی کوردستان، هر به ته نیا پشت ببه ستن به و سهر چا وانه وه. به بی گویدانه نه وهی که نه م گه نجینه زوره، له سهر ویرانه هی به ربلای سده ها فهره نگی و داب و نه ریت و نایینی ره سهن که ته ووشی ده سکاریه کی توندپوهی و لایه نگری میژوونوسه پیشووه کان بووه، دروستکراوه و له سهر نابوتی به لگه نامه و نووسینه زوره کان فراهه م هاتووه له پشتی دیواری ده سکاری کردن و گوپینی نه وانه که دیاره به بی راویژکردنی ده سه لاتداران و ناره زوی میژوونوسه که خوی نه هی نراوه ته به ره م و به هه زاران نه یینی هه روا سهری نراوه ته وه. له نه نجامی نه م بابه تانه دا، دوو شتی گرنگی به گه و ره دانانی بنه مانه له سهر داوای ده سه لاتدار له لایه که و توندپوهی نایینی نووسه ری بابه ته له لایه کی تره وه، که ناتوانی ره خنه له هیچکامیان بگریت، چونکه نه م جوړه کرداره تیکه لی خوینی هه موو بوونه وهریک بووه به تاییه تی مروف. به لام خالی که سهرنجی لیکنوله روه کانی نیستا و رابردووی

راکيشاوه، نه وپيش نه وه يه که به لايدا ره تېوون و تائيس تاش له يه که دوو خالدا نه بې هيچ نامارزه يه کيان پي نه کړدوه، يه که ميان نامارزه پي کړدنه که ي نايه توللای مه ردوخه که به وردييه کی ته واوه وه نامارزه ي به راستي مه سه له که کړدوه و داوای له وانه کړدوه که به دواي راستيدا ده گره پښ رينمايان بکات، دوو ه ميان به دوا د اچوونه کاني دکتور حيشمه توللای ته بيبي له سه ر کتبي (توحفه ي ناصر ي) يه که نه مه يه که مجاره ه هند ي باب ته ي گومان ليکراويان خستوته بهر باسو ليکولينه وه.

بو روونکړدنه وه ي نه م باب ته، سه ر ه تا ده ست ده که ين به باس کړدني رابردو و تواناو بهر هم و ناوچه ي گوران ه کان که زيدي نه رده لانه کانه، له سه رده مي په ره سه ندني بزوتنه وه ي عهله وپييه توند رده وه کانه وه، و اته له سه رده مي (ثالي بويه) وه و پاشان باسي ره گ و بنجي زمانه واني گوران و نه رده لان له رابردو يه کی دووره وه ده که ين، ده ر باره ي گوران ه اتووه که (تيره ي کوردان (گوراني) که له ده که کونه عه ره بييه کاند ا به (جورقان) ناويان بردووه، ... سالي ٤١٧ ي کوچي، شه ريکي سه بخت له نيوان نه و تيره يه و فه رمان ر ه واي کاکويي رووي دا، ه وکه شي نه وه بوو که (علاء الدوله محمد بن رستم د سمن زيار کاکويي) له سالي ٤٣٣ ي کوچيدا، ناموزايه کی خوي که ناوي (ابو جعفر بن فلان بن مرزيان کاکويي) بوو کړده فه رمان ر ه واي ناوچه ي (خوړه م ثاباد) هاور ي له گه ل نه ودا کورده گوران ييه کاني به سه ر کړد ايه تي (ابو الفرج بابوني) بابون (بيوباني) لقيکن له گوران په يوه ندبوون پييه وه، شه رو ده مه قالي له نيوان نه و دوو که سه دا په يدا بوو، و اته نه بو جه عفه ري کاکويي و نه بو فه رج ي بابوني، (علاء الدوله) ه و لي دا که نه و ناکو کييه نه ه ي لي تي، به لام نه وه نده ي پينه چوو ناکو کي نه و روانه

په ره ی سه ند، به جوړیکی وا که نه بو جه عفر به ده سستی خو ی، نه بو فره جی کوشت، به دوا ی نه وده ا هه موو گورانییبه کان رأپه رین و ده ستیان کرد به تالان کردن.

(علاء الدولة) ناچار بوو له شکر یکی ناماده کردو له گه ل ناموزایه کی تری خویدا که ناوی نه بو مه نسوروو برای نه بو جه عفر بوو، له گه ل فرهادی کوپی مهرداویجدا، ره وانه کرد بو نه وی و عه لی بن عه مرانی کرده فره مانپه وای نه وی (۴۱۸) پاشان گورانییبه کان که زانییان مه سه له که به و جوړیه داویان له عه لی بن عمران کرد که له گه ل (علاء الدولة) ریکیان بخاته وه. نه نجا تا قمیکیان چوونه لای و ده ستیان کرد به ریکه وتن، به لام نه بو جه عفری کا کوکی و فرهادی مهرداویج داوی ته سلیم کردنه وه ی نه و تا قمه یان کردو به مهیش خو یان ده ستیان دایه کاری توندوتیژی له نیوان نه وان و گورانه کاند ا چند شه ریگ رووی دا که سه رکه وتن بو عه لی بن عمران و گورانه کان بوو. فره اد شکستی خواردو نه بو مه نسورو نه بو جه عفر، ناموزا کانی (علاء الدولة) گرفتار بوون نه بو جه عفر به ده سیسه ی نه بو فره ج بابونی کوردی گورانی کوژراو نه بو مه نسور خرایه زیندانه وه، پاشان عه لی کوپی عه مران که زانی په یوه ندی له گه ل (علاء الدولة) به ته وای تی کچو وه، به وردی له گه لیدا هه نسوکه وتی ده کرد. (الکامل، ج ۹، ص ۳۵۱-۳۵۲) (فرمانروایان کمنام، ص ۱۵۲).

هه روا له (بابا تاهیر نامه) دا هاتو وه: (.. گورانییبه کان له دوسست و یارانی به وه فای نه میر (به دری کوپی حسنه وه یه) ی برزکانی (۳۹۶-۴۰۵ کوچی) داده نرین که به ریکه وت نه و به ده سستی یه کی که له وان کوژرا. خیلکی تر (شازیگان) وادیاره له ناوچه ی لوړستاندا کوچ و کوچبارییان کردو وه.

ئەبوعیسا شادی کوپری محەمەد کوردی ئەسەد ئابادی (کەسالی ٤٠٠ ی کۆچی کوژراوە) و یەکیک بوو لەمیرە وەفادارەکانی (بەدری حەسنەوێه)، نازانین بەچ ھۆیەکەوێ لەسەر ئەو خێلە دانراوە. بەلام وادەردەکەوێ کەئین شادی ئەسەد ئابادی ھەمەدانی دانەری کتیبی بەنرخ و گرانبەھای (مجممل التواریح والقصاص) لەبنەمالەھێ ئەبو عیسا ئاوبراو بوو.

ئەم تیرە و خێلە کوردانە لەشاری ھەمەدان و دەورووبەریدا، بنەیان ھەبوو و ھەموو کاتیک یارمەتی شاکانی دەیلەمیان داو و تیکەل بوون لەگەڵیاندا و پەییوەندی جۆراوجۆریان ھەبوو لەگەڵیاندا، بۆنمونە لەسالی (٣٨١) ی کۆچیدا، میر فەخرۆلدەولەھێ دەیلەمی لەھەمەدان، بەھۆی میر ئەبو عیسا شادی ئەسەد ئابادی کەناومان بردن، کچەکەھێ بەدری کوپری حەسنەوێھێ بەرزەکانی خواست بۆ مەجدو دەولە ئەبو تالیبی رستمی کوپری. ھەرەھا ئەبو عیسا شادی ئەو میرە ئەسەد ئابادییە کەئەمیر سەید مورتەزا ئەبو ھاشم زەید حەسەنی بەناوبانگ کچەزای ئەبوو.

پەییوەندی توندوتۆلی بنەمالەھێ عەلەوێیەکانی ھەمەدان لەگەڵ کوردە گۆرانەکاندا یاشایگان تاکۆتایی (سەرھتای سەدەھێ حەوتەم) بەردەوام بوو، (فرمانرویان گنەم، انکیایی، ص ١٣٥-١٥٣-١٨٧) کوردە گۆرانییەکان لەمیزژوی سیاسی و فەرھەنگی خۆراوای ئێراندا، ھاوہەشییەکی بەرچاو و بەلام نادیاریان ھەبوو، ناکۆکی یا بەیەکدانی چوونی ئەوان تەنیا پەییوەندی بەلقی (بابونی) (بیویانی) گۆرانەکان بوو، لەگەڵ کاکەییەکانی شاخدا، وەک لەپیشەوہ ناماژمان پێدا. (الکامل ف التاریخ، ج ٩، ص ٣٥١-٣٥٢) لەسالی ٤٠٥ ی کۆچی ١٠١٤ م بەدری کوپری حەسنەوێھێ بەرزەکانی، لەھەولدا نیکیدا بۆ دەستگرتن بەسەر ئەو ناوچەھێ کە لەژێر دەسەلاتی حسینی کوپری مەسعود کوردی

(سیروانی)، به هوی هندی له یاوره کانی خویه وه ده کوژیت. به قسه ی (ابن الاثیر) حوسه ینی کوری مه سعود کوردی، لاشه که ی به دری حوسنه وه یهی ره وانهی نه جف کرد، تا له تهنیشت نارامگهی نیمام علیه وه بنیژری. (الکامل، ج ۹، ص ۲۴۸) نه م حسین مه سعودی کوردی گورانی نه میری (سیروان ۵)، هه مان خوشین مه سعودی ناسراوه و که سیهه مین که سه پاش خواو نیمامی عه لی به لای فیرقه ی گورانی نه هلی حقه وه، که بابا تاهیری هه مه دانی یه کیکه له چوار یاره که ی نه و. (که له برگی یه که می نه م کتیبه دا ناماژی پیکرا) (بابا طاهر نامه، ص ۱۳۹)

ده رباره ی گوران و بنه ما زمانه وانیه که ی، لی کولینه وه که ی روزه لاتناسی روسی (گ. ب ناکوف) (هاکوبیان) که له م دوا ییه دا وهر گپراوه ته سه رزمانی فارسی و بلاو کراوه ته وه له لایهن سیروسی ئیراندوسته وه، نه خهینه به رچاو، به و مه به سته ی که هه م له هه ولی به ر بلاوی نه و سوودمه ندین و هه م نه و به هله دا چوونانه ی راست بکه ی نه وه. له م کتیبه دا سه بارت به وشه ی گوران و بنه ما که ییدا هاتوه:

(.. نووسینه کی بورهانی ته بریزی ده رباره ی وشه ی گوران شایانی سه رنجدانه، نه و ده نووسی: گوران ناوی ناگر په رستانیکن که له په پیره وانی زه رده شتین. (برهان قاطع، تهران ۱۳۳۶، ص ۱۰۱۱) له م نووسینه دا دوو خالی زور گرنک شایسته ی نه وه یه لیی پروانین. یه که م ریگه ی نه وه مان پی دها که پیشه ی گوران به مانای ناگر به کوردی (گور) بگه یه نینه وه به یه ک، چونکه هاوشیوه ی نزیک به و له کوردیدا که م نین. نه زانین که وشه ی (شه مسیک) له وشه ی عه ره بی

(شه مس) ی به مانا خۆزه وه هاتووه، ئەزانین^(۱) که شه ره فحانی به دلیسی ناوی (رۆژه کسى) له وشه ی رۆژه وه به هه مان مانا هیناوه، (شرف نامه، ج ۱، موسکوف ۱۹۷۶، ص ۴۰۲) سه ره پای نه وه ی ده رکه وت ناوی (سۆزان) له وشه ی کوردیسی (سور) وه هاتووه به مانای خۆر (وه دتیل، کتابخانه برآی قرائت، ج ۱۸، ۱۹۰۹، ص ۱۹۷) که واته ئیمه بنه مایه کمان هیه به ئه وه ی که وشه ی گۆران له گۆری به مانا ناگروه هاتبى و وه ک وشه ی ناگر په رست بیخه ی نه پوو V.minorsky. Notes sur lasecte des Ahl-e Haqq- paris, 1921 له م رووه وه روونکردنه وه یه کى وه ها زیاتر گومانى لیده کریت که یه که مجار به شى زۆرى گۆرانه کان له سه ر ریبازى (على الله) یین و شیخ عه بدولقادری گه یلانى^(۲) ئەم ریبازه ئایینییه ی له گه ل مه زه بى ئیسماعیلییه کان و ته نانه ت (قه رمه تی) یه کانى به یه ک شت داناوه وه له م باره ی وه نووسیویه تی که ته نیا کورده کۆچه ریه کان و پاشماوه ی زه رده شتییه کان توانیویانه بچنه سه ر ئەم

ئایینه. V.Iranow. The truth-worshpers of kurdistan, 1953. p.18.

ئەم قسه یه له گه ل ئە وه هه موو دوژمنایه تییه ی به رامبه ر به پاشماوه ی زه رده شتییه کان هه یه تی، خالیکی گرانبه هاو به نرخى تیا به ده رباره ی په یوه ندی و ریبازى (على الله) یه کان به بیروباوه رى ئایینی کۆنى ئیرانه وه. (ف. کۆمه ن) که له سه ر کتیبه که ی ف. مینورسکی نووسیویه تی ده لى له م ریبازه ئایینییه دا، ئایینی زۆر کۆنى موغه کان له شویندا

(۱) هه ره کو ده زانین هه زه رته ئیبراهیم له سه ر زه مینى بابه ره بۆ نیمچه دوورگه ی عه رهب کۆچى کردووه. له راستیدا بنه مانه ی قوه ریش به عه رهب یوون، نه عه ره بن و نه سامى. به لکو به ره چه لکه ده گه رینه وه بۆ سه رزه مینى بابل که نزیکى به عداو ده شته کانی پال زاگروس. هه ندی سه رچاره ده گه رینه وه که هه زه رته ئیبراهیم و زه رده شت یه ک که سن؟! (۲) سه رچاره ی ئەم وته یه له شیخ عه بدولقادری گه یلانییه وه وه رنه گه راره.

ماوه ته وه. Suria, 1222, p.262-263 به گویره ی بۆچوونى پ. ليرخ ریبازى (على الله) ى ته نیا کارىكى زیره کانه یه بۆ داپوشینى ناگر په رستییه که یانه^(۱).

له م سهره بېنده دا نه گهر له م باره یه وه قسه نه که یڼ که عه لى له راستیدا لای نه وان به خودا دانه راوه، به لکو به یه کیک له و حوت نمایانگهره ی نه و عه لى له ناو عه لى اللهم یه کاندا، وه ک ئیغانوف ده لى: به هیچ شیوه یه ک ناوی خه لیفه ی چواره م نه بووه، خودی به بى نیاز دانانى عه لى (V.ivanow.p.55) جوریکه له بت په رستى له کوټترین شیوه یدا^(۲).

نه گهرچى مه به ست له م نووسینه، سووکایه تی کردن به عه لیوللاهییه کان

نییه: H.southgate. Narrative of atour through Armenia:

[Kurdistan, Persia and Mesopotamia V.I, london, 1840, P140-142]

له روژگاری ژيانى عه لى کوړى نه بى تالبد، یه کیک له عه ره به کان به ناوی عه بدوللاى کوړى سه عد (مه به ستى عه بدوللاى کوړى سه بایه) ده یگوت عه لى خوایه، حه زره تی عه لى له وه لامى نه م قسه یه دا فه رموی تاعه بدوللاو په ییره وانى بگرنو بیانخه نه ناو ناگره وه. نه مانه هر که خراڼه ناو ناگره که وه هاواریان لى به رزبوویه وه گوټیان ئیستا، به ته واوی بۆمان ده رکوت که عه لى خوایه. چونکه پیغه مبه ر (د.خ) فه رمویه تی که س ناتوانى به سووتاندن سزای که س بدا ته نها خوا نه بى. {E.B.Soane, P.385}

^(۱) له کاتتیکدا خودی زه رده شتییه کان، ناگر په رستى رته ده که نه وه خوږیان به ناگر په رست نازانن (آتش درایران باستان. موبد اردشیر آذر کشسب) نه مه کاره ناړه واکانى روژه لاتنوسانه.

^(۲) مه به ست له (على) بالآتره، واته خوایه، نیوانوف نه گهر وه ها شتیکی گوټییت، مه به ستى (تناسخ) به پښى نایینى عه له وېبه توندره وه کان واته نه هلى حه ق، واته له خوار خوداوه دایانساوه، نووسه رى بابه ته که (ک.ب. ناکوژوف، ها کوټیان) نه یتوانیوه به باشى مه سه له که بېیکیت و بابه ته که ی شیواندروه.

^(۳) نه گهر مه زه به بى نه هلى حه ق به پښى ها کوټییان له نایینى هره کوټى موغانه وه بیت، گېزانسهره ی نه و نایینه بۆ عه بدوللاى کوړى سه با که سایه تى خه یالى یان جوله که یان عه ره پ چۆن لیکبده یسه وه، چونکه به رز راگرتنى فه ره منگى ئیزان یه کیکه له نارمانه کانى نه هلى حه ق و هه روه ها دانانى نه سته نگ له به ردم فه ره منگو دابو نه ریتى عه ره ب وده سه لاتی عه ره ب و بیگانه دان ئیت عه ره بیکى وابه سته به فه ره منگى به ر له نیسلام نه توانى دامه زینه رى وه ها =

لیره دا خالی کمان بۆ روون ده بیته وه، که له بهرچی یه کیک له پیاوه
پیروزه کانی ریازی (علی الهی) گوتویه تی: (عهلی منم) (V. ivahow, p. 205)
ناوی ئەم پیاوه پیروزه (خوان ئاتەش) بووه (مه بهستی خان ئاتەشە
که گه وره ی بنه ماله ی ئاتەش به گییه کانه و به شا خورشیدی موشه عشه عی
ناسراوه)، بۆیه وهک یهک سهیرکردنی علیوللا گه ری، له گه ل گروپی ئه رمه نی
(ئاره وردیکها) (کورانی خوور) شتیکی سه رسوور هی نه ر نییه. (مه مان
سه رچاوه، ص ۲۷ و ۷۰) هه ر له م باره یه وه گفتوگو ی ئه وان له گه ل (ئین فقیه) دا
ده نگدانه وه یه کی تایبه تی هه یه که پێیان گوتوه:

فقیها! ما خدا نیستیم، اما از خداییم ریشه ما آتش است و از آتش زاده ایم
واته:

ئهی مه لا ئیمه خوانین، به لام له خوانین، ریشه ی ئیمه ئاگره و له ئاگر
په یه دا بوین.

(وه رگیر بۆ زمانی فارسی دووباره له روسییه وه وه رگیراوه بۆ فارسی)^(۱)

ئەم خالانە رووناکییه که بۆسه ر چۆنیه تی کرانه وه ی گۆران وهک
(ئاگر په رست) و وا له ئیمه دهکات بۆ دۆزینه وه ی رهگ و ریشه ی بیروباوه ری
گۆرانه علیوللا هییه کان وهک ه. راو لینسن له خه یالی ئه وه دا بووه، له شوینه
کۆن و دیرینه کاندایه ست بکه یین به گه ران به دوایاندا. (H. Rawlinson, IRGS, VIX, pt 1. 1839, P 36)
جگه له وهش بابه تی سه ره کی ئه فسانه کانی ئه وان

- مه زه بیک بیت، که سن که ره ب بیت و پشت به وه کانی پیغه مبه ری خودا بیه ستیت، چۆن عه لی وهکو خودا ستایش دهکات!

(۱) دهقی دیره که نه مه یه، که له وه لامی بابا فقیه دا شا خوشین گوتویه تی:

اصلمان خوراست از خورزائیم

فقیه ما خدا نیستیم ولی با خداییم

بلی راه قلندران به کس ننمائیم

اول قلندر ما بودیم آخرم مانیم

کوری فقیه هه له یه (تذکره اعلی، ص ۴۴، چاپی بۆمبای) گه لی هه له ی تیدایه.

په یوه نډی به لوړستان و به تاییبه تی باشووری کوردستان و به تاییبه تی زه او و
ده ورو به ری رووباری سیروان و چهند شوینی تره (V.Minorsky, The Guran. Bsoas
V, XI, Pt. I, 1943). هر له م باره یوه گپړانه وهی ئهم خاله گرنکه
که عه لیو لاهییه کان له گه ل بوونی بیرو باوه ری دیرین و کون به گپړو گه رها تووه،
به مانای گیر، له کاتی کدا له ناوچه ی زه او ده لین گوپ به مانای کلپه ی ناگر
{نیکتین: کردان، موسکو، ۱۹۶۴، ص ۳۴۵-۳۴۶} یاده کانی داوودیان لاده وه کو په یکه ری
کون وایه له سونگه ی ریوره سمی نایینی ناگر په رسته کانه وه {E.B.S Oane,
p384}

همه مو ئه مانه ئه و قسه یه ی (ک بوده) بو ئیمه روون ده کاته وه
که له ناوهر استی سده ی نوزده هه مده گوتویه تی: (کورده گورانه کان پریکن
له و ژماره که مه ی که تاراده یه ک زمانی کونی گاورانیان پاراستووه. {یاداشته ی
سفر، ج ۱۲۳، ص ۱۸، ک. بوده} شتیکی سهیر نییه که ف. مینورسکی) له بهر راستای
ئهم بوچوون و بیرکردنه وه یه دا (Bode. Travels., V. I. p. 180) به پشت به ستن به زمان و
فره نگی خه لکی باشووری کوردستان ده لی: ئهم کوردانه خه لکانیکی
نیشته جیی به ره چه له کی ئه و خاکه ن و دوور نییه که به هو ی ئه وه وه که له به شی
خوړاوی خاکی ماده کاندایا و ن، یه کیک بن له میراتگرانی راسته و خو ی
ئه وان. (و. ف. مینورسکی. کردان، پترزبورگ، ۱۹۱۵ ص ۲)

لیړه دا پرسپاریک دیته پیشه وه: ئایا له روژگاری زور کوندا، ناوی
گورانه کان باسکراوه یانا؟ له گه ران به دوا ی وه لای ئهم پرسپاره دا، ناتوانین
ناوی گاورانیه که له ده قه ناشووریه کاندایا تووه (له نیوان ئورارتو و خاکی

^(۱) له سه رووی ئهم تاقه وه، مه زاری داوود که بود سواری خوړاسانییه. که وه کو کارخانه ی دروستکردنی نامزای شه پ
سودی لیوهرگرتووه، بویه به لای یارانی نه ملی حقه وه په سهند بووه و، هیچ په یوه نډییه کی به ریوره سمی ناگر
په رستانه وه نییه.

هیمره) (ئی. نیم. دیاکنف) له‌به‌رچاو نه‌گرین، جگه له‌وه هیمره، هر نه‌و کیمریه‌یه که له‌سه‌ده‌ی هه‌شته‌می پېش عیسا‌دا له‌به‌شیکی باشووری دریاچه‌ی ورمیدا بووه. به‌لام لیږده‌ا رووبه‌رووی باریکی تر ده‌بینه‌وه، که‌خاکی گائورانیه له‌ده‌قه ئوراراتوییه‌کاندا به‌به‌شیک دانراوه که‌ده‌بی له‌ناوی نه‌مړی گارتی له‌نهرمنستاندا بو‌ی بگه‌رپین. پتروفسکی نه‌م به‌راورد کردنه‌ی به‌لاوه په‌سند نییه‌و ده‌لی که‌لیږده‌ا ده‌بی، هیمره که‌له‌سه‌رچاوه ناشووریه‌کاندا ناوی هاتووه کیمره‌ی که‌ناری ورمی نییه، به‌لکو ده‌بی له‌(کاپادوکیه) دا چاوی بو‌ی بگه‌رپین. (ب.ب. پیترفسکی 8 پادشاهان وان، موسکو، ۱۹۵۹، ص ۲۳۲-۲۳۳) به‌لام واده‌رته‌که‌وی نه‌گه‌ر وابی گورانییه‌دا هیچ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌گورانه‌کانه‌وه نییه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هیچ کام له‌مانه‌ دژی وابه‌سته‌یی گورانه‌کان و له‌ناویاندا عه‌لیولاهییه‌کان به‌رؤژگاری کؤنی باشووری کوردستانه‌وه نییه، پله‌وپایه‌ی به‌رزو به‌ناوبانگی سولتان سه‌هاک یه‌کیکه له‌به‌لگه له‌ژماره نه‌هاتووه‌کان (و.ف. مینورسکی، جستارهایی پیرامون بررسی خاورزمین، ج ۲، پیرزبورگ، ۱۹۱۵، ص ۲۰۱) له‌سه‌ر نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌و نه‌و هه‌ولانه‌ی که و. نیقانوف ده‌یدا بو‌ی راستکردنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی که‌ناوی سه‌اک شیوه‌یه‌کی ناوی نه‌رمه‌نیانه‌ی نیسحاقه واتا زهاک (V. Ivanov, p.8-9)، به‌لگه‌یه‌ک له‌به‌رده‌ستدا نییه که نه‌وه‌نده‌ دووریکه‌وینه‌وه بو‌ی په‌یدا بوونی نه‌و ناوه، چونکه له‌ناو کورده‌کاندا، ناوی زوحاک ناویکی نامؤ نییه، قسه له‌سه‌ر ناوی زوحاک شایه که له‌داستانه کؤنه‌کانی ئاویستا و له‌شنامه‌ی فیرده‌وسی گه‌وره‌دا، ئاگادارین لئی و چند جار نه‌م ناوه‌یان له‌گه‌ل ناوی دهیوک پاشای ماددا به‌یه‌ک ناو داناوه^(۱) (G. Rawlin Son. History of Herodotus. London. 1880. p.95) به‌له‌به‌رچاو گرتنی نه‌م

(۱) مه‌به‌ست ناژی ده‌هاک. گوندیکه له‌ده‌مؤکی باکووری عراق و. یه‌کیکه له‌مه‌لبنده‌کانی یه‌زیدییه‌کان.

خالانه نابنن نه وه له بېرېكه بن كه زياره تگه بن سولتان سه هاك له يادگار ه كوڼه كانه هاوتاي داووده كه به ه بن ناستياگ شاي داده نين (E. Herzfeld, 1935, p. 30). (Archeological History of Iran, London, 1935, p. 30) جگه له وهش په بېكېرې كه سېكې ناگړه رستي مادي له سه ر ه لكه تراوه. ⁽¹⁾ (فهرست مختصرې از آثار وابنيه تاريخي ايران، رساله ۱، تهران، ۱۳۰۲، ص ۳۶) لير ه وه ده رنه كه وي كه ريزلينا نه كه بن زوحاك (شاي نه فسانه بنن) كه زور كه س له گه ل كردان شاي مايدا كه (كه سايه تيبه كې جېگومانن ميژووييه) به بېك نه زانن. وه ك ميراتي ك له باوك و باپيره كوڼه كان ما بېته وه. (safrastian, Kurds, and Kurdistan, london, 1984).

ده بن نه وهش بلين كه نه مه تاكه يادگارېك نيبه كه په يوه ندي بن ه بېت به ناوي زوحا كه وه، يا قوتي ميژوونوس له باسې شاره زوردا ده لنن، شاره زور كه بېه كېكه له بنكه ميژووييه كانه كوردستان، به ده ستي نه م خوين خوره دروستكراوه. (تاريخ شهرزور، ص ۲۱۲-۲۲۲ سون) له خوراپيش نيبه كه ناوي نه م شاره، وه ك شارېكې پر له سته م و زور باسكراوه. ^(۲) به كورتي په يوه ندي بن عه ليو نلاهييه كان و گوران ه كان به روژگاري كوڼي نه م خاك و بوومه وه له م خالانه داو شتېكي سه ير نيبه كه و. ف. مينورسكي له و به ره مه دا كه ليكوڼينه وه بيه له سه ر گوران له گه ل نه وه دا كه خوي ده لنن ده رباره بن په يدا بووني گوران ه كان له ده يله مه كان ^(۳) گوبرگ ده لبت نه مانه زياتر له دوو

⁽¹⁾ نه م هوانه دووره له راستيبه وه، مه زاري ه زره تي سولتان نيسحاقي عه له وي به رنجي، له په رديوه رې ه مورمانن سه ر به پاوه بن پاريزگاي كرماشانه، ده گه رېته وه بو سه ده بن ه شته مې كوچي و تائيسا چند جار له لايه بن په يره و انيبه وه چاكسازي كراوه، نه و روژه لاتناسه روسيبه به ريزه، مه زاره كه بن سولتان نيسحاقي له گه ل نيسحاقي ه مرسيندا تي كه ل كردووه له گه ل مه سه له بن دوكانن داوود كه ه ندي شوينه وارناسان به مه زاري ناژدي ده هاكي ده زانن تي كه ل و پي كه لنن كردووه.

⁽²⁾ زور ناوي كورې زوحا كه، كه نه وه، زور ناماژه بوويبت به سته مې زوحاك. (معجم البلدان، ج ۳، ص ۳۴۰)

⁽³⁾ د ياله كانش باوه كو شيعه بن زه يدي بوونه، به لام له عه له وييه توندره وه كانن (تاريخ آل بويه، فقيهي)

ههزار ساله له باشووری کوردستاندا دهژین. (و. نیکتین، کردان، موسکو، ۱۹۶۶، ص ۲۰۰)
 بهم شیوهیه، پاش چاوخشانده وهیه که بهو زانیاریانه دا که ده لاین گۆرانه کان
 له رۆزگار یکی زۆر کۆنه وه، لهم شوینهی ئیستایاندا ده ژین، ده ست نه که هین
 به لیکدانه وهی مانای وشه ی گۆران. له سه ره تا دا ده بیئ ئه وه باس بکه هین
 که له کتیبی شه ره فنامه دا، سی جار ناوی گۆران هاتوه، به مانای تیره یه کی
 تایبته: یه کجار له و داستانه دا که ده لی پیاویک به ناوی شاهوردی ئیدیعیای
 فرمانره وای لورستانی ده کردو له شه ردا له گه ل شاعه باس، چهند که سیکی
 له تیره ی گۆران له ده وری خوی کۆکردبووه وه. (شرف نامه، چاپ قامیره، ص ۲۸۲)
 دووه م جار له م باسه دا که ده لی، بنه چه ی بنه ماله ی فرمانره وایانی
 ئه رده لان له نیو تیره ی گۆراندا ژیاون (شرف نامه، ص ۱۱۸). سیهه مجار له و باسه دا
 که په یوه ندیی به فرمانره وایانی برادۆسته وه هیه که له تیره ی گۆران
 په یدا بوون. (شرف نامه، ص ۳۸۲)

له م نووسینانه وه بو مان ده رنه که وی که گۆران به لای شه ره فخانه وه، ناوی
 تیره و هۆزکی تایبته. که نه ویش هر ئه و تیره یه یه که ئاکو پۆف له کتیبی
 کردان گوران ص ۵۶-۶۰) ناویان ده بات.

پاش پیدا چوونه وه و راستکردنه وه و روونکردنه وهی وشه ی گۆران
 که خرایه بهرچاو، لیکۆ له ره وهی ناوبراو، سه باره ت به وشه ی ئه رده لان
 له سه ری ده رواو ده لی: (.. لیره وه ده ست پیده که هین، که چونکه هیچ
 کللیکمان به ده سه ته وه نییه، بو ده رخستنی مانای ناوی ئه رده لان. ئیمه وای
 بو ده چین که له وشه ی کوردی (ئه رد = زه وی) وهرگیرایی و ناوی نه ته وه یی
 ئالان. شی کردنه وه یه کی له م جو ره شایانی سه رنجدانه، چونکه له خۆرئاوای
 ئه رده لاند، شوینگه لیکی زۆر هیه که ناوی ئالانی تیدانه، بو نمونه قه لای

که لهو پری ئالانی که له سه ره وه باسمان کرد، هه ره ها ناوچه ی ئالان و شاخی ئالان و هیترا (خلاصه تاریخ کرد کردستان، ج ۱، ص ۷)، نه گهر بوونی وشه ی ئالان وه کو ناو له ناو کوردا بخه ی نه سه ره نهو به لگانه ی سه ره وه، نه و کاته بو مان روون ده بیته وه که دوزینه وه ی یه که ی نه رده لانه کان و گروپه کوردییه دراوسیکانیان، خاوه نی ره گوریشه یه کی قووله که له سه ده کانی ناوه راستدا له و کاته دا که هه موو نه م خاکه له گه وره ترین ناوچه یه کی فیو دالیدا له کوردستان - میرنشینی نه رده لان - بوونه (شرف نامه، ۱، موسکو، ۱۹۶۷، ص ۱۴۶-۱۵۲). که واته په یوه ندیی نزیک ی میژووی نه رده لانییه کان له گه ل دراوسیکانیاندا، به تاییه تی هه ورامییه کان شتیکی سه یر نییه. (Cl. Rich. l.p.202)

به سه یر کردنی په یوه ندیی نه ته وه یی خه لکی نه رده لان وه بیری ده هینینه وه که شه ره فخان ی به تلیسی، له گه ل نه وه ی ویلایه تی نه رده لان له گۆرانه کان جیا کردۆته وه، به لام بنه ماله ی فه رمان په وایانی نه رده لانی له گه ل گۆرانه کاندای تیکه ل به یه ک دانا وه له هه مان شویندا باس له وه ده کا که بنه ماله ی نه رده لانییه کان بوونیکی کرمانجی کوردییان هه یه. له م باره وه بوچوونی لیکو له ره وه کانی سه ده ی نۆزده هه می زایینی، له نیو نه وانده دا (کیتر) وریچ شایانی تی پرامانه که ده لێن، له کاتیکدا که بنه ماله ی نه رده لانییه کان کوردن، زۆربه ی سه رانی نه رده لان گۆرانن، به ریکه وتیش نییه که (دیتر) یش باسی نه وه ی کردو وه، سه رانی نه م ویلایه ته لقینن له گۆرانه کان، {K. Ritter Erkunde, IX. S. 622} سون ده لی: ئیستا وادیاره له م ناوچانه دا (له نیوان هه ورامان و کندول دا) خه لکانیک نیشته جیبوون و ده ژین که به گۆران به ناویانگن و به زارا وه یه ک قسه ده که ن که له سه ره وه گوتمان، نه مه ش نهو شیوه ناخاوتنه یه که تاییستا له ناو خیله نیشته جیبووه کانی

هه وراماندا قسه ی پیده کریت. ئەم زمانه ئەمپرو تارادهیه ک زمانى کلاسیکی عه شیره تی ئه رده لانه و له چامه پر به هاکاندا به کارده هیئیت، ئەم زمانه ی (ئائورمی) به هه ورامی یا شاره زووری ناوده بریت. (و. نیکیتین: کردان، موسکو، ۱۹۶۴، ص ۲۶۲)

له م قسه یه وه ئەوه بهرچاوده که وئ که گورانی هه ر ئەو زمانه دیرینه ی خیله کانی ئه رده لانه. باس ده رباره ی ناوچه یه که ئەتوانریت بلیین: نیوه ی خاکی باشووری کوردستانی له خوگرتووه و ئەم ناوچه یه له سه ده ی نۆزده هه می زایینی دا، جوانرۆو هه ورامان و مه ریوان و حه سه ن ئاباد و ئەسفه ند ئاباد و بانه شی گرتووه ته وه. {Cl. Rich 1 p.217} بهرئیکه وتیش نییه کاتی که باس له کوردستانی ئیران ده کری ئه رده لان هه ر له بهرچاوه. (ف. چرنووزوف، اردلان یا کردستان ایران، ستاد منطقه نظامی قفقاز، ش، ۱۹۱۳، ۳۳)

(...خستنه بهرچاوی ئەو به شانیه ی پلنگانیان) تیایدا ده ژین دژوارتره، چونکه ئەم ناوه نه گه یشتووه ته ئەم رۆژگاره ی ئیمه. ده بی ئەوه ش بلیین که رووباری ئەلوه ند جوگه یه کی ئی جیا ده بیته وه به ناوی (به لکانه)، نه گه ر ئیمه ئەوه به شوینی ژیا نی پلنگانییه کان دابنیین، بۆمان روون ده بیته وه و ده توانین بلیین، هه موو خاکی ئەوانه له ده وروبه ری ئەم رووباره دایه. شه ره ف خانی به ده لیسى ده لیت که قه لاکانی دیودژ، نۆدژ، دژیمان، گه واه دژ، مور، گلانه و نوشورو مراه من له و قه لآو ناوچانه ن که له سه رده می ئەوانه بوون، شوینی ئەم هه موو قه لایانه له هیلیک له باکووری پشتکۆی لورستانه وه به ره و قه لاکانی ده رته نگى، پاوه، ره وانسه ر، و دواتر به ره و قه لآی ئالانى له ناوچه یه کدا به هه مان ناو له باشووری کوردستانی ناوه ندیدا کشاوه، به ئاسانی ده رده که وئ. (؟)

له م باسانه روون ئەبیته وه که که له وره کان له ده شته کانی خواری

کرماشانی ئەمپۆداو، ئەگەر بەقسەکانی ریچ باوەر بکەین، تا هەورامان و سلیمانی دراوسیی دا ژیاون. (Cl.Rich Narrative...1.p.217-281)

سەبارەت بە پانلنکان کە بنه‌پەتی مەبەستەکی ئیمیه لەم نووسینەدا (هاکوپیان) یش کە وتووێتە هەلەو، چونکە قەلای پلنگان لە قەلای ناودارو گەورەکانی کوردستان و ناوهندی گۆران و ئەردەلان بوو، ئیستاش هەر شوینە و ارەکانی ماو و لەباکوورەو شاخی شاهۆ لە باشوورەو روبروی گاوروودو لە خۆرەلاتەو هەورامان و لە خۆراو و ناوچە ی کامیاران سنوورە کە یەتی.

پاش ئەم روونکردنەو یەو راستکردنەو ی هەلەکان، دەستدەکەین بە باسی چۆنیەتی دەسەلات گرتنە دەستی ئەردەلان ییەکان لە ناو عەله وییه توندەرەو کاندای سەرکوتکردن و پاشەکشەکردنی عەله وییه کان بەرەو دالاهۆ. هاوکات لە گەل سەرھەلدانی چەند بزوتنەو یەکی بە هیزی ئایینی، بەرامبەر بە بزوتنەو ی عەله وییه کان زاگرووس، بە تاییبەتی لە کوردستانی هاو سنوور لە گەل دەولەتی عوسمانی، کە بزوتنەو ی عەله وییه کان پێ خۆش نەبوو و بە کۆسپانی دادەنا لە ریی پەرەسەندنی دەسەلاتی خۆیدا، بەرەو نیمچە کیشووری هیند چەند بنە ماله یەکی گەورە و خاوەنی رابردووی نەتەو یی و ئایینی و زانست، لە دوو رەهەندی فیکری - بیروباوەری ئایینی و سیاسی - سەربازییەو لە ناوچە کەدا دەسەلاتیان کەوتە دەست و سەریان هەلداو بە هەموو هیژیکی خۆیانەو، دەستیان کرد بە سپرینەو ی ئاسەواری عەله وییه کان و پەیرەوانیان و کەوتنە دانانی میژووی ناوچە کەو تومارکردنی دەرمارگیرانە ی چەند رووداویک بۆ لە ناو بردنی کە لە پووری عەله وییه کان لەم ناوچە یەدا. سەیر لەو هەدایە هەردوو بزوتنەو کە لە ناوچە رگە ی

عەلەۋىيەكانى زاگرۇس (كوردستان)دا پەيدا بون.

جگە لەبنەمالەى عەلەۋىيە سەفەۋىيەكان كەلەسەرەۋە باسكرا، دوو
بنەمالەى كۆن و رەسەنى تر زنجىرە بنەمالەى سىياسى و ئايىنى ئەرەلەن و
مەردوخەكانن، كە ئايەتوللا شىخ محەمەدى مەردوخ لەكتىبى مېژوۋى
خۇيدا، بەزىرەكىيەكى تەۋاۋە لەدوۋ توۋى دەربىنى بىرۈبۈچۈنى
خۇيدا، راستى بابەتەكەى خستۋەتەپرو، بەلام لەباسكردنى ئاشكراى
بابەتەكەدا لەبەر چەند ھۆيەك، خۆى دوورەپەرىز گرتۋە، لىرەدا پىۋىستە
بۆرۈنكردنەۋەى رېرەۋى بارى جوگرافى بزوۋتنەۋەى عەلەۋىيەكانى
زاگرۇس دەست بەكەين بە بەدۋاداچوون و رەخنەگرتن لەم بابەتە.

ئايەتوللاى مەردۇخ و ئەۋانى تر ۋەك نووسەرى كىتېبى (توحفەى ناسرى)،
حەدىقەى ناسرى، مېژوۋى ئەرەلەن و ھى تر... دەربارەى وشە و
سەرھەلدانى ئەرەلەن كەھەموو ئەو بۇچوۋنانە لەمېژۋەكەى مەردۇخدا
ھاتۋە دەنۋوسى: (ئەرەلەن كۆى (ئەرەلەن) و تىرەى فەرمانرەۋايانى
كوردستان كەلەنەۋەى قوبادى يەكەمن پىيان دەلېن ئەرەلەن،
ئەرەلەننىيەكان دەلېن قوبادىيان بە (بابا ئەرەلەن) ىش ناۋبردۋە. گىرەنەۋە
باسكردنى مېژوۋنوۋسەكان لەسەر قوبادى يەكەم جۆراۋجۆرە.

ھەندىك نووسىۋىيانە كە قوبادى ئەرەلەن كۆرەزى خەسرەۋ ناۋىكى
ئاشەۋان بوۋە كە كاتىك يەزدگوردى شای ئىران كە لەسالى ۳۱ كۆچىدا
شكستى خواردو لەدەستى سوپاى ئىسلام دەربەدەر ئەبى و خۆى لە(مەرۋ)
ئەشارىتەۋە لەگەل ئەو ئاشەۋانەدا ئەبن بەبرادەر، خەسرەۋ شەۋىك
يەزدگورد ئەكۆزىت و چى پارەۋ گەۋەرى ئەو شاىە بوۋ ھەموۋى دەبات و
بەو ھۆيەۋە سامانىكى زۆرى لا كۆدەبىتەۋە، بەھرامى كۆرى دەخاتە

سەركارى بازىرگانىكىردن. پاش مردنى خەسرەو بەھرامى كۆپىشى لەسالى ۶۵ى كۆچىدا لەشەرى موھەللەبى كورى ئەبى سەفرەى فەرمانرەۋاى خۇراسان لەگەل (ئەزاريقە) كاندا ئەكوژى. كۆپى ئەمىش كەھەرناۋى قوبادە لەسالى ۸۶ى كۆچىدا، دەبى بەخزمەتكارى تايبەتى (قوتەيبەى) فەرمانرەۋاى خۇراسان. لەكاتى پەيداۋون و سەرھەلدانى ئەبو موسلىمى خۇراسانىدا لەمەرو، واتە سەردەمى (سەفاح ئەبولعەباس عەبدوللاى عەباسى)، قوبادى ناۋبراۋ لەسالى ۱۳۲ى كۆچىدا، لەگەل كەس و كارەكەى خۇيدا كۆچ ئەكەن بەرەو مووسل. پاش ماۋەيەك لەۋى دەسەلات پەيدا دەكاۋ دەبى بەفەرمانرەۋاى دياربەكرو مووسل. لەئەنجامىشدا كۆپو كۆرەزاكانى ناۋچەى شارەزور دەخەنە ژىر دەسەلاتى خۇيانەۋەو دۋاى ئەۋە دەست بەسەر ناۋچەى شارباژرىشدا دەگرن و بەدۋاى ئەۋدا شارى عەمادىيە. ئەمانە تا سالى ۵۶۴ى كۆچى لەناۋچەى شارەزور فەرمانرەۋاى دەكەن و قەلاى زەلم يان بىيات ناۋە بۆ شوپىنى فەرمانرەۋاى خۇيان. لەدۋاجارىشدا (پلنگان) كەشۋىنى تىرەى كەلھوپو گۇران بوو كەۋتە ژىر دەستى ئەردەلانىيەكان و لەۋىشدا، قەلايەكى قايمىيان بۆ ناۋەندى فەرمانرەۋاى خۇيان دروستكرد كە لەپاشماۋەى ئەۋ قەلايە تائىستا تاكە دەرگايەك كەلەپارچە بەردىكى تەخت و گەۋرە دروستكراۋە ماۋەتەۋە. ئەردەلانىيەكان ماۋەى (۴۲) سالىش، لەدەۋرەبەرى پلنگان فەرمانرەۋاىيان كرد، تا سەرە گەيشتە سەر كلۆل بەگ.

ھەندىكى تر لەمىژوونووسەكان، سەبارەت بەقوبادى سەر ئەلقەى ئەۋ ئەردەلانىيە، بەم شىۋەيە نووسىۋانە: لەسالى ۸۹۵ى كۆچىدا، شا مەنسورى فەرمانرەۋاى (دوشتيك) بەدەستى توركمانەكان كوژرا، پاش خۇى

چوار كوپى ئى بەجىما، گەورەكەيان كەناۋى فەيروژ بو، پاش كوژرانى باوكى ناۋى خۆى گوپى بەناۋى (قوباد) ساسان پەناى برده بەر سورخابى كورى بەدرى حەسنەۋى كەلەو سەردەمەدا فەرمانپەرۋاى شارەزوروى دەينەۋەر بو، ماۋەى چەند سالىك قوباد لەناو گوژرانەكاندا بەرپزەۋە ژيا. پاش لەناوچوونى فەرمانپەرۋاىيى حەسنەۋى، قوباد لەسالى ۶۳۰ى كۆچىدا، نزيك (گول عەنبەر) خورمال و ھەلەبجە، تاقمىكى لەخۆى كۆكردەۋەو بەخەيالى ھىرش كردن بۆسەر ئازربايجان، بەلام لەراستىدا بەخەيالى تۆلەسەندنەۋەى خويىنى باوكى روى كرده ئەو ناۋچەيە. (موزەفەرەدين) فەرمانپەرۋاى ھەوليز، ئاگاي لەجموچولئى ئەو بو، سوپايەكى بۆ بەرئخست و لەنزيكى قەلاى (نوى)، قوباد سوپاي ئەربىل دەشكىنى و لەئەنجامى ئەم سەركەوتنەدا، رۆژ دواى رۆژ خەلك دەچنە پالى و لايەنگرانى زياتر دەبن. لەدەوروبەرى خۆرەلاتى شارەزورويشدا، چەند قەلايەكى تر دەخاتە ژيئەستى خويەۋەو توانا ھىزىكى تەۋا پەيدا دەكا. لەئەنجامدا لەگەل توركمانەكانى نازەربايجاندا سازش دەكاۋ لەسالى ۶۳۶ى كۆچىدا لەگەل مير شەرەفەدىنى جەلالى فەرمانپەرۋاى ھەوليز دەس بەشەپ دەكاۋ تۈۋشى شكىست دەبى و ناچار جارىكى ترائەكاتەۋە بۆ ئاۋ عەشیرەتى گوژان، تا سالى ۶۵۶ كە ھۆلكۆ خان ھىرش ئەكاتە سەر عىراق، (يەشموت) ميرزا كوپى ھۆلكۆ كە لەكرمانشەنەۋە بەرەو عىراق دەچو، قوباد پەيوەندىي پىۋە كردو بو بەبەردەستى تايبەتى يەشموت ميرزاۋ، لەبەرئەۋەى كەكەسىكى بەتەمەن و كارزان بو، يەشموت بە بابا ئەردەل بانگى دەكردو ھەر بەم ھۆيەۋە، ئەم ناۋەى بىرا بەسەرداۋ يەشموت فەرمانپەرۋاىيى شارەزوروى بەرەو روى ئەو كردهۋە. لەسالى ۶۵۷دا كۆچى

دوایی کردو کۆلى كۆپە گەورەى بوو بەجىنشىنى ئەو. (تارىخ مردوخ، ص ۸۹-۹۱)
لەوہى كەلەسەرەوہ رابوورد، ئەم خالانەى خوارەوہمان بو روون
دەبىتەوہ:

۱. نازناوى (بابا) پلەى رۆحانىى ئەم بنەمالە دەردەخاۋ ئەفسانەى
رووبەرووبوونەوہ لەگەل ھۆلاکۇدا كە نووسىويانە لەبەرئەوہى كەتەنيا
سەرچاۋەيەو ھىچ سەرچاۋەيەكى تر ئاماژەى پىنەکردوۋە، لاوازەو ئەوہش
كەدەلى: يەشموت ئەم ناوہى بېرئەوہ سەريا، لەبەرئەوہى كەيەشموت
كەبراىەكى مەغۇلىيەو دوورە شتى وا بەكارىيىنى، بەراست نازانرىو
دروستكراوى مېژوونووسەكانى دواییە.

۲. شوينى نىشتەجىبوونى باپىرانى زنجىرەى ئەردەلان، شوينى
عەشىرەتى گۆران بووہ كەبەدەماودەم بەئىمە گەيشتوۋە.

۳. مەوداى نيوان مردنى سورخابى كۆپى بەدر لەسالى ۵۰۰ى كۆچىدا
-كەلەبەنى عەنازەكانە نەك حەسنەوى- تاهىرشى ھۆلاكو بۆسەر بەغدا
كەلەسالى ۶۵۶ى كۆچىدا بووہو رۆيشتن بۆ بەغدا، ۱۵۶ سال جىاوازىي
ھەيەو ئەمەش جىگەى گومانە.

۴. بەلەبەرچاۋگرتنى ئەو خالانەى سەرەوہ، مەسەلەى خەسرەوى
ئاشەوان و.. خۇى لەخۇيدا بى بنەمايە.

۵. مەسەلەى داگىرکردنى قەلاى پىنگان كەناۋەندى خىلى گۆرانەو پاشتر
دېينە سەر باسكردنى، بەگويىزەى مېژوۋەكانى ئەردەلان، پەيوەندىي
بەسالەكانى كۆتايى ھەزارەى يەكەمى كۆچىيەوہيە.

۶. ئەوہى بەئاشكرا باسكراۋە لەدەستنووسە كۆنەكانى كوردستاندا،
بەتايىبەتى مېژوۋى ھەورامان، ئەوہيە كەبابا ئەردەل يەكىك بووہ لەنەوہو
نۆ پىرەكانى ھەورامان.

۷. بوونی فه رمانږه وایی بنه ماله جیا جیا کان له کوردستاندا، به گوږه ری هوهی که له میژووی شه ره فنا مهی به تلیسی و نه وانی تر دا هاتوه، که شه وان له باری میژووییه وه پیش نه رده لانه کان که وتوون و، له گه ل سهره لاندان و به هیژبوونی بنه ماله ی نه رده لان و خو به ستنه و هیان به سه فه و ییه کانه وه که وتونه ته ژیر ده سه لاتی نه رده لانه وه ورده له ناو چوون و. ده سه لاتی نه وان ره تده کاته وه و هه مو نه مانه وا ده که ن که نوو سینه کانی میژوونووسانی میژووی کورد، له م باره وه به گومانه وه ته ماشا بکرین و به راست نه زانرین.

له روونکردنه وهی زیاتری نه و خالانه ی سهره وه، ده بی نه وه بزانیته که نه و ناماژانه ی کراوه سه بارت به نایینی نه رده لان و نه وانه ی که په یوه ندییان هه یه به وانه وه له ده که کانی میژووی کوردستاندا، ریگی گه پان و به دوا دا چوونی بو نیمه ناسان کردوه، وه ک چوون نووسه ری (توحفه ی ناسرییه) ده لی: (لیکولینه وه ده رباره ی نه و گروپ و تاقه نایینیانه ی که هه ن له کوردستاندا وه ک به دینان، نه هلی حقه، یه زیدی و نه وانی تر، نه وه مان بو ده رده خات که خه لکی کوردستان پاش هی رشی عه ره به کان و بلاو بوونه وه ی نایینی نیسلام تا چهنده ها سه ده دواتر به نه یینی، پابه ندی نایینی کونی خو یان بوون و وه ک دیاره له سه ده ی نو هه می کوچی به دوا وه، به تاییه تی له سه رده می سه فه و ییه کان و له بگروه به رده ی سه ربازی و عه قیده ی نیوان دوو ده سه لاتی گه وره ی کو مه لگی نیسلامی، واته سه فه وی و عوسمانییه کان که کورده کان به زوری له په پره وانی نه و دوو ری بازه نایینی سوونی و شیعه بوون. تحفه ناصر، میرزا شکرالله سنندجی، ص ۴۷۰}

له شوینیک یی تر دا باسی کردوه (که له سه ره تادا ری بازی نایینی نه رده لان پیش نیسلام جوړ او جوړ بووه و هر خیل و هوژیک بیرو باوه ریکی نایینی

خوی بووه، هندیکیان مه جوس و هندی گاورو تا قمیک ده سنی و شهیتان په رست بوونه، (همان سرچاره، ص ۸۲) که نه وهی دوا بیان مه به ست نه هلی حقه و هر نه و ته یه یی که راسته که تاسه دهی نه وه می کچی نیایی تازهی نیسلامییان په سهند نه کردوه و ئیتر نه وهی که سه بارهت به با پیرانی نه رده لان و تراوه (بابا) نه وه وهک ریزلینان و گه وره کردنیکه، وهک چون دوتری شیخ، پیر، ئوستادو هی تر، له نازناوانه که بو پیاوانی و خواو پیاوچاکان له لایه ن خه لکه وه، نه خریته سهر ناوه کانیان و هر به وهش ناوبانگ دهر نه که ن.

(فرانتز رۆزنتال) له نووسنی کدا به ناوی (پیشینییه کانی بابا حه پالی) (ران ملخ/ ارمغان نامه تقری زاده) سه بارهت به حهرانی و سائی بی مه سیحی ده لی: بابا له ناو مه سیحیه رۆژناواییه کان و پیاوچاکانی ئیراندا هاوبهش بووه و وهکو (پاپا) هه ردوولا به کاریان هی ناوه، هه روا ده لی: ناوی بابا له نووسنی ک (دورا ئوریوس) سالی ۲۰۳ به شیوهی به ب و له یونانیدا به شیوهی بابا هاتووه که په یوه ندی هیه به وشه ی (به بی) نارامی (سوری و جوله که وه، هه روه ها نه م ناوه بو پیغه مبه ری حهران به کارهاتووه، هه روه ها ئین عه دیم له (میژوی حه لب) دا گوتوویه تی که ئین ته مییه (کتیبی بابا) ی سائی بییه کانی نارد بولای من که تیایدا هاتووه، سالی (۳۶۷) ی پیش کۆچکردن بابا پیغه مبه رایه تی خوی راگه یاندووه.

honour of S.H. Togizad eh: London, Perylund, 1962, pp.220-221

... مامۆستای خوالیخو شبوو جه لالودین هومایی له باسکردنی گۆری (بابا) کاندای وهک بابای نه سفه هان و بابا روکنودین، بابا عه له مدار، بابا نوش و هی تر ده لی: به شی زوری نه وانه له سه ده کانی هه شت و نۆی کۆچیدا ژیاون (مقالات ادبی، ج ۱، ص ۴۲۶-۴۲۷) و (بابا ظاهرنامه، ص ۱۲۷-۱۲۸) نه وهش له بیر نه که ئین که له ناو عه له وییه گه وره کانی زاگرووسدا ناوی بابا تاوس، بابا یادگارو هی تر

ههن، ههروهه بهئاشکرا لهباسی رابردوی بنه ماله ی مهردۆخیییه کاندا کهئه وانیش له نه وهی نه وه دو نوپیره که ی هه ورامان و بابا زاده ن. شیخ محه مه دی مهردۆخ پشتگیری ئه و قسانه دهکات که رابردوون و به به ره و پهیدا کردنی بزوتنه وه عهلهوییه توند ره وه کان دهکات له هه وراماندا و ده نووسی: خه لکی هه ورامان هورمزد په رست بوونه و خۆیان به نه وهی ئه رده شیری ده ست درێژ داده نین که نازناوی به همهنی کورپی ئه سفه ندیار بوو، تاسه رده می پیرشالیاری یه که م له سه ر بیروبا وه پی هورمزد په رستی خۆیان به رده وام بوون و به هو ی ئه و کاره ساتی که عه ره به کان هی نایان به سه ریاندا به ته واوی له نایینی ئیسلام و ئیسلام گه رای ی بیزارو نیگه ران بوون. پیرشالیاری دو وه م که له دلله وه خۆی با وه ری به ئیسلام بووه، به ئاشکرا نه یه توانیوه بیروبا وه پی ئیسلام گه رای ی بدا به گو یاندان، به لام له ژیره وه ورده ورده مانای راسته قینه ی ئیسلامی فی رکردوون و کتییکی بو داناون به ناوی (مه عریفه تی پیرشالیار) که نامۆزگاری تیدایه بو یان. (بابا مه ردۆخه) ش هه رچه ند له گه ل موریده کانی خۆیدا خا وه نی بیروبا وه پی ئیسلامیانه بوون و ره نگه بو بلا و کردنه وه ی ئیسلام هاتب نه ئه و ناوچه یه، به لام به هو ی سه ختی و به رده لانیی شوینه که و توندوتیژی خه لکه که و ده مارگیرییانه وه، نه یان توانیوه و به ئاشکرا ئیسلامییه تی خۆیان ده ربخه ن و بانگیان بکه ن بو ئیسلامییه ت. به لام ئه ویش وه ک پیرشالیار هه ولی ئه وه ی ده دا که دلی خه لکه که به لای نایینی ئیسلامدا رابکیشتی. تا سالی ٨٤٢ ی کوچی، مه ولانا گوشایش پله و پایه ی که وته ده ست و به ئاشکرا ده ستی کرد به بلا و کردنه وه ی نایینی ئیسلام و فی رکردنی قورئان.

عەبدولغەفارى كورپى مەولانا گوشايش، پاش ئەۋەدى گەورەبوو، روى كرده خواپەرستى و خۇپاراستن لەگوناه و رۇيشتە خزمەت شىخ شەمسەدىنى شوشى و لەسەردەستى ئەۋدا تەرىقەتى ۋەرگرت و بەم ھۆيەۋە ناوبانگى دەرکرد، پاش بېرىنى قۇناغەكانى سۇفىگەرى و دەسخستنى رىۋرەسمى حەقىقەت گەپرايەۋە بۇ ھەورامان و بەفەرمان و مۇئەتى سولتانهكانى ھەورامان دىيى دەگاشىخانى ئاۋەدان كردهۋەو لەگەل مورىدو پەپىرەۋانى خۇيدا لەۋى نىشتەجى بوون و دەستى كرد بەرىنمىي كىردنى خەلك. ھەر بەم بۇنەشەۋە، دىيەكەيان بەدەگاشىخان ناۋى دەرکرد، واتە دىيى شىخان، (دەگا) واتە (دى) و شىخانىش كۆى شىخە. يەكەم كەسىش كەنويژى جومەى لەھەوراماندا ھىنايە كايەۋە، شىخ عەبدولغەفار بوو. پاش ماۋەيەك، خوا كورپىكى پى بەخشى بەيادى رابەرەكەى خۇيەۋە ناۋى نا (شەمس ئەلدىن). (تارىخ مردوخ، ص ۱۵).

لەم سەردەمەدا ھاۋكات لەگەل دەسەلاتى ھەلۇ خانى ئەردەلان و خان ئەحمەد خانى ئەردەلان و دەسپىكردنى ھىرش بۇ سەر ھەورامان و داگىركردنى قەلای پىلنگانى بارەگای عەشیرەتى گۇران و پچرانى پەيوەندىي ھەورامان لەگەل لورستاندا كەپىشتەر بە بەشىك لە قەلەمپەروى لورستان دادەنرا، ھەرۋەھا بەپاشەكشەكردنى ئەلەۋىيەكان لە كوردستان و ھەورامان بۇ ناۋچەى دالەھۆۋ دەۋرۋبەرۋ نوپكردنەۋەو رىكخستنەۋەى گروپى بەرەنگارى لەشارەزۋورو دەۋرۋبەرىدا دادەنرىت.

زنجیرەى فەرمانپەرۋايى ئەردەلان، بەھارىكارى و كۆمەكى بنەمالە ئايىنى مەردۇخى كە بەگۈيۋەى ئەۋەدى لەسەرۋە باسكراۋ ئەۋ بەلگەنامانەى پاشتر بەرچاۋ دەكەۋتن، خۇيان لەنەۋەى ئەلەۋىيە توندپەرۋەكان بوون و

سەرکە وتوون لەبلا وکردنەوى رىبازى ئەلەۋىيە ميانزەوہکان (شافعى) لە کوردستاندا و تا کۆتايى سەردەمى قاچارىيەکان و ناوہ پاراستى فەرمانزەوایى پەهلەوى، کاربەدەستانى ناودارى سياسى و ئايىنى کوردستان لەم دوو بنەمالەيە بوون و مەدرەسە و مزگەوتىكى زۆريان دروست کردووە و بناغەى باسو و ليکۆلینەووە و تنەوہى وانەى زانستە ئايىنيەکان لەسەر رىبازى ئىمامى شافعى لەو ناوچەيەدا، ئەوان دايانناوہ و ھەولتيكى زۆريان داوہ.

ليزەدا بەمەبەستى روونکردنەوہ و راستى ئەم قسانە، دەربارەى رابردووى بنەمالەى زانستى و ئايىنى و پيشەنگىيەتى مەردۆخە ئەلەۋىيەکان، خودى شىخ محەمەدى مەردۆخى و نووسىنەکانى بەبەلگە دىننەوہ.

سەرەتا دەربارەى واتاي وشەى مەردۆخ، دەلى: مەردۆخ و اتا كوپى خوا، نمايانگەرى خوا، وتەى خوا، نيشانەى خوا، (مەمان سەرچاوەى پيشوو، ص ۱۶) ئەگەر ماناي وشەكە لەبەرچاوبگرين، كرۆكى فەلسەفەى ئەلەۋىيە توندزەوہكان لەوشەكەدا ئاشكرايەو بەلگەنەويستە. پاشان ئايەتوللاى مەردۆخ دەربارەى رۆلى بنەمالەى خۆى (مەردۆخىەكان) لەھەورامان و كوردستان و ناوچەكەدا، بەئاشكرا سەرھەلدانى پيشينانى بنەمالەكە لەنەوہى نەوہدو نوپيرەكە كەلەبەرگى يەكەمى ئەم كتيبەدا ئامازەكراوہ، بەپلەو پاىەى رۆحيانىيەتى ئەوان لەسيستى سياسى و ئايىنى ئەلەۋىيەكاندا، لەم بارەوہ دەنووسى: دەرويش ئەمير (محەمەد مەردۆخ) ناسراو بەبابا مەردۆخە كەباپيرە گەورەى شىخەكانى مەردۆخى كوردستانە، خەلكى دىي (مەردۆخ) سەر بەشامە، .. لەسالى (۷۲۷) ى كۆچيدا (ھاوكات

له گه ل په یدابوونی سولتانه ئیسحاق له هه ورامان) له کاتی داگیرکردنی نازه ربا یجان و به غدا له لایه ن حه سه ن جه لایری که ده ولته تی ئیلخانی پیکهات له عیرا قدا.

بابا مهردؤخ له گه ل کؤمه ئیک که سوکارو خزمه کانی خویدا له شامه وه به ره و خاکی هه ورامان کؤچ ده که ن. ماوه یه که له ده شتی (شامییان) که به و هؤیه وه ئه و ناوه ی لئیراوه . ره شمائلییان هه لداوه و نیشته جئ بوون، خه لکی هه ورامان و ده ورو به رو که بینویان هه پیاویکی خواپه رسته و دووره له دنیا په رستی، خه لکی هه ورامان باوه ریکی زوریان پی هیئاوه و هه موو بوون به موریدی ئه و و له دل ه وه ئه یان په رست و له و ناوچه که دا پله و پایه ی قوتب و غهوسی په یدا کردو ئه ویان به (بابا مهردؤخه) ناوئه برد. پاش مردنی خه لکی ناوچه که و ده ورو به ری پئیان ده گوت پیر موحه مه دی هه ورامی.

هه ندیک وایان ئه زانی که پیر موحه مه دی هه ورامی باپیره گه وری ئه میر موحه مه دی مهردؤخه بووه و به گویره ی ئه م به هه له داچوونه، دوو جاری ناوی ئه ویان له زنجیره ی شیخه مهردؤخیه کاندا باسکردوه، جاریکیان به ناوی ده رویش ئه میر موحه مه دی مهردؤخه و پاشتر پیر موحه مه دی هه ورامییان به باپیره گه وری داناوه، له حالیکدا که ئه م دوو ناوه هه ریه که و له هه وراماندا پئیان گوتوه میر موحه مه دی مهردؤخه و له ده ورو به ر پئیان گوتوه پیر موحه مه دی هه ورامی.

له به شی چواره می کتیبی میژووی سولتانه کانی هه وراماندا هاتوه: ده رویش میر موحه مه دی مهردؤخ که به (بابا مهردؤخه) به ناوبانگه، یه کیکه له نه وه دو نو پیره گه وری هه ورامان، مه رقه ده که ی له ناوچه ی هه ورامانه، هه موو شیخه مهردؤخیه کان له نه وه ی ئه ون. وشه ی (بابا) یش نیشانه ی

ئوهيه که ده رویش مير موحه ممدى مردوخ سهييد بووه، چونکه خه لکی هورامان هر به سهييد ئه لاین بابا.

هورها له کتیبی میژوی سولتانه کانی هوراماندا هاتوه: بابا مردوخه له سالی ۶۸۰ی کؤچیدا هاتوه ته دنیاوه له نه وه دو ههشت سالیدا ژنی هیناوه، له سالی ۷۹۰ی کؤچیدا وه فاتی کردوه و سه دو ده سال ژیاوه. له سالی ۷۷۸ی کؤچیدا، له سرده می ئه میر ئه سعده دی ناسراو به ئه میر جیاشا (واته سرده می سه لته نه تی سولتان موراد خانی یه که م له ولاتی عوسمانیدا) له سره نارزه وی پیر شالیاری هورامی، کچی شیخ شهابه دینی (دزاوه ری ماره بریوه، له و ژنه یه ک کورپی بووه، ناوی ناوه (گوشایش) پاش ئه وه ی گه و ره بووه، لای شیخ حه سه نی مه ولان ئاباد واخویند و یه تی و پاشان گه راوه ته وه بؤ هورامان و به مه ولانا گوشایش ناوی ده ر کردوه.

مه ولانا گوشایش له سالی (۸۴۲)ی کؤچیدا، ده سستی کردوه به بلا و کردنه وه ی ئیسلامه تی و حوکمه شه رعیه کان له سالی ۸۷۳ی کؤچیدا، وه فاتی کردوه. دوو کورپی له پاش به جی ماوه به ناوی عه باس و عه بدولغه فار. عه باس باپیره گه و ره ی قازییه کانی هورامانه و عه بدولغه فار باپیره گه و ره ی شیخه کانی ده گا شیخان، ته خته، باقلئاوا، قزلباق، هزارکانیان و میرگاه سارو دژن و ته نگیسه روکاشته رو ناوچه ی قه رده داغ و ده و روبه ری سلیمانی و شاری سنه و شیخه مه ردوخیه کانی تره، که له به غداو به یروت و میسرو ئه زمیرو ولاته کانی ترده بلا بوونه ته وه.

پیر شالیاری ناوبراو (ئوستاد بابا مه ردوخه) نه وه ی پیر شالیاری یه که مه و ناوی سه ید موسته فا بووه و هاوچه رخ بووه له گه ل شیخ عه بدولقادری

گه یلانیډا، شهوان وای دانه نین که له نه وهی عه لی عه زیزی کوری نیمام جه عه فری سادقه. له سالی ۵۶۷ی کؤچیدا مردووه و مرقه ده که ی له هه ورامانه (!؟) (همان سرچاره ی پښور ص ۱۲) نایه توللای مەردوخ به حهوت پشت که یه که له دوا ی یه که نیمام جومعه ی سنه بوون، نه گاته وه به شیخ عه بدولغه فاری مەردوخ ی.

له شوینیکی تر دا نایه توللا شیخ محمه دی مەردوخ به ناشکرا دانی پیا نه نی و نه لی: (مهولانا گوشایش باوکی شیخ عه بدولغه فاری یه که م، نایینی ئیسلامی له ناوچه ی هه وراماندا بلاوکردووه ته وه، له سالی (۷۹۰) ی کؤچیدا په یدابووه له سالی ۸۷۳ی کؤچیدا وه فاتی کردووه. بابا مەردوخه باپیره گه وری مەردوخیه کانی کوردستان باوکی مهولانا گوشایش له شامه وه هاتووه ته هه ورامان بو بلاوکردنه وه ی نایینی ئیسلام، به لام له بهر ده مارگیری و که له ره قی خه لکی نه و ناوچه یه، سه رکه وتوو نه بووه له جیبه جیکردنی نه رکه که یدا، به لام به هوی نامؤژگاری کردنی خه لکه که وه زه مینه که ی خو شکردووه، بو نه وه ی مهولانا گوشایش نه و نه رکه نه نجام بدا. بابا مەردوخه له سالی ۶۸۰ی کؤچیدا په یدا بووه له سالی ۷۹۰ی کؤچیدا مردووه و یه کیکه له نه وه دو نو پیره گه روه کانی هه ورامان.

شتی زور له بابا مەردوخه نه گپرنه وه، وه که نه وه ی سواری به ردی (کیوی میانه) بووه، شه ری له گه ل دیوه کاندا کردووه، به سه ر ده ریا رویشتووه، مردووی زیندوو کردو ته وه، دره ختی وشکی هیناو ته بهر، جله وی خو رو مانگی گرتووه، شتی تری له م جو ره قسانه که له نه فسانه و پرو پوچ زیاتر نین و به م بو نه یه وه چا وپوشیمان کرد له باسکردنیان. (تاریخ مردوخ، ص ۲۲)

لەوردىبۇنەۋە لەنۇوسىنەكانى نايەتوللا مەردۇخ لەباسى مېژۇرى كوردستاندا، ئەۋە تېدەگەين كەپەيدابوونى مەولانا گوشايش ھەر ھەمان داستانى ژنھېنانى شېخ عيساى بەرزنجىيە لەگەل خاتوو دايراك و پەيدابوونى سولتان سەيىد ئىسحاقى ئەلەۋى بەرزنجى، ئەۋ كەرامەت و كارە لەكەس نەھاتوۋە كە دەربارەى بابا مەردۇخە نۇوسراون ھەر ئەۋ كارانەن كەدراۋنەتە پال سولتان و دۇستەكانى. لەراستىدا رستەى (لەناۋبەرى تارىكى، رزگار كەرى خەلك و خەلكى ھەورامان و سەنە دەۋرۋبەرەكەى لەرىگەى ئەۋەۋە ئىسلام بوون) بارى كۆمەلەتەى و ئايىنى و بېرۋاۋەپى خەلكە كە تا سەدەى ھەشتەم روون دەكاتەۋە. سەردەمى دەركەۋتنى مەولانا گوشايش، ھاۋكاتە لەگەل راپەرىنى سەيىد مۇجەممەدى نۇر بەخش لەكوردستانداۋ شېخ ئەبدولغەفارى كۆپى، لەپەنەى فەرمانپەرۋاىانى ئەردەلەندا كە لەقەلەمپەرى گۆراندا پېشپەرەۋىيان كىردوۋە ناۋى دەركىردوۋە.

ھەرۋە سەبارەت بەپىاۋە گەرە بنچىنەيىكەكانى زنجىرەى كار بەدەستانى ئەردەلەن، ناۋى كەسانىكى ۋەك پىر بوداق، مېر ئەبدال، بابا ئەردەل لەناۋ ئەردەلەننەيەكاندا خستوۋەتەپرو و لەگەل سەرنجان بەپلەى بابا ئەردەل لەگەۋەرى ئەلەۋىيە توندرەۋەكان بوون و ھەرۋە ناۋى كۆل بەگ كە لەكوردىدا، بەۋاتەى شوومەۋ رەنگە لەژيانىدا كارەساتىك روويدابى لەناۋچەكەۋ بەۋەۋىيەۋە ئەۋ ناۋەى لىنرابى و ناۋە راستىيەكەى ئەبى، ناۋىكى تىر بوۋى، ئەمانە نىشانەيەكى ديارن، كەمېژوونۇسەكان بو شىۋاندنى بابەتەكە، دەستيان كىردى بەنۇوسىنى بابەتەى ناپاست و بى سەرۋبەر لەبارى مېژووۋ كەسەكانەۋە.

له خویندنه وهی ئه وهی که له سه ره وه رابورد، رووناکییه کی ته و او
ده باره ی ئاین و داب و نه ریته عهله وییه توند پر وه کان له هه ردوو بنه ماله ی
ناودارو به توانای سیاسی و ئاینی ئه رده لان و مه ردوخ له سه ر قسه ی خاوه نی
میژوی مه ردوخ، خراوه ته سه ری و هه روه ها باری کۆمه لایه تی و بیروباوه پری
دانیشتوانی ناوچه کهش تا سه ده ی هه شته م روشنکراوه ته وه.

رهوداوى قهلاى پلنگان

شاخوشين ده فرموى:

ســـر کوى پلنگان جـــنگ نرآنا

چاکای چاک شمشير چوار حزب کمانا

انجا که نامردان گريزند از جنگ

بلادگرگــردن شـــير نرآنا

واته:

له سهر شاخى پلنگان شېرى مهردانه

وشه پره شمـــشيره و له ويداو

که نامرده گان له شهر هه لـــدين،

به لا له نه ستوى شيره کـــاندايه

باسکردن له سهر داگيرکردنى قهلاى پلنگان که جيگه ي سهره کى
سهره لدانى خه باتى عهله ويیبه کانى نه هلى حه قه و به هوى شيواندنى
مه سه له که وه راستيه که ئاوه ژوو کراوه و له کتیبه زوره کانى میژووى
کوردستاندا نووسراوه: يه که مجار داگيرکردنى پلنگان دراوه ته پال خه سره و
(بابا نه رده ل) له سالى ۵۶۴ى کوچيداو ده نووسیت، (خه سره و ناوى
نه رده لان، به ههر شيويه که بيت ده سه لاتیکى بالای به ده سته يناوه له سالى
۵۶۴ى کوچيدا، هاته ناوچه ي شاره زور و قهلاى (زه لم)ى بو
نيشته جي بوون و شويى فه مانپه وايى دروستکردو ده ستي گرت به سهر
به شى زورى ده وروبه رى شاره زورداو، پاشماويه که قهلاى پلنگان
که شويى نيشته جي و په ناگای ميره که له پوره کان بوو، به زور له ده ستي

دهرمينان (۱۹) و خستيه ژير دهستي خويه وهو به هوئى نه وه وه كه قه لاي زلم
ناو هو اي سازگار نه بوو، گواستيه وه بو پلنگان و لهوئى قه لايه كي پته وي
دروستكردو ماوه ي چلو دوو سال لهو ناوچه يه فرمانپره وايي كرد. (تاريخ
مردوخ، ص ۹۰-۹۱)

جاريكي تر سه باره ت به حكومه تي كلول به گ به پيښاسه كردنيكي نالوزي
نه وه ده نووسئ: (له سالي ۶۰۶ ي كوچيدا.. ماوه ي ۲۳ سال فرمانپره وايي
كردوه پاشان شويني فرمانپره وايي له قه لاي زلمه وه گواستوه ته وه بو
قه لاي پلنگان و لهوئى كوچي دوايي كردوه (تاريخ مردوخ، ص ۹۱). نه مه
له حاليكدايه كه هر به قسه ي نهو سه رچاويه، سورخاب به گي نه رده لان
له سالي ۹۵۶ ي كوچيدا، ناوه ندي فرمانپره وايي له قه لاي زلمه وه
گواستوه ته وه بو قه لاي پلنگان و نه ويي كردوه به شويني فرمانپره وايي
كردن، (تاريخ مردوخ، ص ۹۷) كه نه م بابه تش جگه لهو سه رچاوه ي سه ره وه، هيچ
سه رچاويه كي تري نييه.

له به دوا د اچووني نهو مه سه لانه داو، به له به رچاوگرتني نهو باسكردنه
كه هيچي رو د او يكي ميژووي نييه، سه باره ت به فرمانپره وا يه كه مه كاني
بنه ماله ي تا سالي ۹۵۶ ي كوچي، ده بي نه م شت دانه پال نه م كه سو نهو
كه سو و گيړانه وه ي هه ندي داستاني دروستكراو كاري ميژوونو سه كاني
ناوچه كه يه و به مه به ستي پيشخستني فرمانپره وايي نه رده لان نييه كان
له كوردستاندا بووه و له راستيدا ميژووي نه م بنه ماله يه له نيوه ي يه كه مي
سه ده ي ده هه مه وه ده ست پيده كات، چونكه خاوه ني شه ره فنا مه، نه مير
شه ره فحاني به تليسي له سالي هه زارو پينجي كوچيدا، نه م كتيب به
ميژووييه ي داناوه و لاي وايه كه ميژووي نه مانه له (به گه بيگ) ي مامولويه وه

(۹۱۱-۹۴۲ كۆچى) دەسلەپتە گرتوۋەتە دەست و دەربارەي ئەوانەي پىشتەر لەزنجىرەي ئەو بىنەمالەيەدا دەنووسى: (.. بەلام چونكە دەنگوباسى ئەوانەي كەناۋىران لاي نووسەري ئەم كىتەبە نەگەيشتوۋەتە رادەي باۋەپىيكردى تەواۋو لەكەسىكى باۋەپىيكر اۋىشەۋە شتىكى وام نەبىستوۋە كەپشتى پى بىهستم، ناچار بووم كەچاۋپوشىي لەباسكردى ئەوانە بكەم و تەنيا باسى ئەوانە بكەم كەلەكەسانى جىئەمانەو باۋەپرەۋە دەنگوباسيانم بىستوۋەو دەماۋدەم گەيشتوۋەتە پلەي راستى و ەندى زانىارىش كەخۆم بەچاۋ بىنيومە، چونكە پىريارم داۋە لەگەل قەلەمى دوو زماندا، كەناۋەپوكى داستانەكە بەيى كەم و زيادو بەدەستەۋاژەي كورت بنووسم و لەقسەي جياجياۋ جياۋازى بىتام، كەدەبىتە ھۆي بىزارى كەسانى ھۆشمەند، خۆم دووربىگرم. (شرفنامە، ص ۱۱۸-۱۹۹) ئەم دىپرە شىعەرە كەبەناۋبانگە لەمىژوۋي ھەوراماندا دەرىدەخات كەھىرشكردن بۆ بنكەي راپەرىنى ئەلەۋىيەكان لەسەردەمى (بەگەبىگ)ى مامويى، باپىرى زنجىرەي ئەردەلانىەكانەۋە دەستى پىكرد كەشىعەرەكە دەلى:

نەبگە مامو نەتيمورى لىنگ

ھىچكام اورامان نەگرتن وجنگ

ۋاتە:

نەماموۋ نەتەيمورى لەنگ ھىچكاميان ھەورامانيان بەجەنگ نەگرتوۋە.
كەۋاتە قسەي گۋاستنەۋەي شوينى فەرمانرەۋايى بۆ پلنگان
كەلەسەردەمى ھەلۇ خانىشدا (۹۹۶)ى كۆچى، جارىكى تر دووبارە
بوۋەتەۋە، (تارىخ مردوخ، ص ۱۰۲) بەلەبەرچاۋگرتنى سەرچاۋەي تىرى باۋەپىيكر اۋو
گىرەنەۋەي دەماۋدەم، لەسالى ۹۹۶ى كۆچىدا پلنگان داگىركراۋە كەبنكەي

عهله وېبپه توندرپوهه کان بووه، له لایه ن فەرمانرپه وایانی ئه رده لانه وه و ئینجا عهله وېبپه کان پهرت و بلا و بوونه ته وه و کوچیان کردوه بو شوینانی ترو له شاهووه چوون بو داله ووو شاره زور و دلفان و .. هتد.

ئو بیزاری و نیگه رانییه ی که نووسه ری کتیبی (تذکره اعلی) ده رپریوه بهرام بهر به هه لوخان هر له بهر ئه م هوپه بووه (تذکره اعلی، ص ۱۱۹) و زور به ی ته و او ی خه لکه که وه ک مهردوخ ده لی، لایه نگری ری بازی عهله وېبپه توندرپوهه کان بوون و له فەرمانرپه وای سیاسی و ئایینیدا، شوین که و تووی بنه ماله ی سولتان سهد ئیسحاقی عهله وی به رزنجی و نه وه کانی ئه ون. له کتیبی (تذکره اعلی) شدا باسکراوه له پیکدانی هه لوخان و ناشتی کردن و روو کردنی خان ئه حمده خان بو لای سه رکرده کانی بزوو تنه وه که، به هو ی سه رکو تکرده ی بلباسه کانه وه، به شیوه یه کی ره مزی ئامازهی به بهر خورده ی ناشتی خوزانه ی کراوه. (تذکره اعلی، ص ۱۱۹-۱۲۱)

باسی ده سترگتن به سه ر پلنگانی بنکه ی عهله وېبپه توندرپوهه کانی ئه هلی حقه ی کوردستان که شوینی سه ره له دانی یه که مین فەرمانرپه وایانی ئه رده لانی ش بووه، وه ک له خواره وه باس ده کری، تا سالی ۹۸۵ ی کوچی و ماوه یه کیش له وه دواتر، شوینی عه شیره تی گوران بووه، قازی ئه حمده ی کوپی شه ره فودین حوسین حوسینی قومی له کتیبی (خلاصه التواریخ) دا به م شیوه یه باسی رووداوه کانی سالی ۹۸۵ ی کردوه:

(له م کاته پیروزانه دا (سالی ۹۸۵ ی کوچی سه رده می شا ئیسماعیلی دووم) که و ته بهر گوپی شا که نه سه کهنده ری فەرمانرپه وای قه لای پلنگان که و تووه ته سه ر پیچی کردن و چند جار له گه ل فەرمانرپه وانی کوردستاندا، ده ستی کردوه به شه رکردن و ئیستاش هر خه یالی سه ر پیچی هه یه، له بهر

ئهوه شا بپریری دا سه رکوتی بکات و له بن هه لیته کیننی و سولاخ خوشین ته کلوی بو ئه و ئه رکه ده ستنیشان کرد له دینه وهر و سنه و به سوپایه کی وه ک گه لای دارو دلۆپه ی باران ریکخست له گه لیا:

سپاهی که دریای چین را زگرد کند چون بیابان به روز نبرد
واته سوپایه ک به روژی نه بهرد ده ریای چین بکات به بیابان.

ئه ویش که روی کرده ئه و ناوچه یه، ئه سکه نده ری فه رمانزه وای پلنگان ترسی ئی نیشته و په نای برده بهر لوتکه ی شاخه به رزه کان که بنیان له ئه رزو سه ریان دابوو له ئاسمان و تا ئه و کاته ش که س نه یه توانیبوو بگاته ئه و شوینانه:

قلعه مگوه کو فلک پیگیری بل به مراتب فلک برتری
سنگ دلی سخت سر چم تنگ شیشه افلاک، شکسته به سنگ
کنگراو گشته به سدره ندیم کرده به منشار فلک رادو نیم
واته:

مه ئی قه لآ به لکو کیویکه، به لکو له ویش گه وره تره، ناوچه یه کی سه خت
وبه رده لانی، سه ری گه شتوته حه له له ی ئاسمان و وه کو مشار ئاسمانی
کردوو به دور که وته وه.

کاتی که سوپای شا گه یشته ده وره به ری قه لآ که ترس و بیمیکی بی ئه ندازه
که وته ناو ده ست و پیوه نده کانی و ئه سکه نده ر فه رمانی دا ئاگری شه رو
کوشنار هه لگیر سینن:

زیرهای گردنکشان زمان چوطوطی برآ ورده پر آسمان
سرفریشان سوده، برماه و مهر شده تنگ بر ن سرتایر، سپهر
نموده کمان گوشها پرشکوه به شکل مه نوز بالای کوه

ز دیوار صد فتنه درکاراو بتان همچو صورت به دیواراو
پاش چهند روژیک که سوپای سهرکه وتووی شا گه ماروی قه لایان داو
ریگای هاتوچو گیرا، به جاریک وه که ئاگر له خواره وه به رهو به رزایی شاخ
هیرشیان بردو دهستیان کرد به هاویشتنی تیرو شمشیر وه شانندن ئه وانیش
که بوئیان دهر کهوت که سوپای شا له سهرکه وتندایه و بیتوانایی خوئیان بو
دهر کهوت:

کمان کچ ابرو به فرگان تیر زیستان جوشن برآ ورده شیر
زبرنده شمشیر تارک شکاف شکاف اندر آمد زتارک به ناف
و په لی ئه سپهکان سوور بوو به خوینی گه نجهکان:

زخون، خودها جام صهبا شده اجل ساقی باده پیمان شده
زرگهای تن خون بر آورده سر زدریاری خون رسته مرجان تر
که وتنه راکردن به رهو گوندیک که نزدیکی قه لاکه بوو، سوپای شا به شمشیر
پاشماوه کانیان کوشتن و چوونه سهر قه لاکه. ئه سکه ندر به هوی ئه و
هیرشه وه دنیای ئه هاته وه یه و له گه ل دووسه د کس له تاقمه که ی زرگاریان
بوو. حوسین سولتان سولاخ هه والی سهرکه وتنی نارد بو شا، ته تهر به دوو
روژ له پلنگانه وه گه یشته قه زوین و روژی چوارشه ممه حه قده ی مانگی (ربیع
الاول) له و سالداه خه بهر گه یشت به شا و ته پلای شادی لیدرا، شا
فه زمانه وایی قه لاکه ی سپارد به سولاخ حوسین و خه لکی ناوچه که که وتنه
نارامیه وه. (خلاصه التواریخ، ج ۲، ص ۶۴۶-۶۴۷).

گیړانه وه ی دهست به سهر اگرتنی قه لای پلنگان له کتیبی (نقاوه الاثار) وه
دوو بابته ی گرنگ و ئالۆز بو ئیمه روون ده کاته وه، له باسکردنی کتیبی
ناوبراودا هاتووه: (له م کاته دا هه وال گه یشت که ئه سکه ندر له قه لای پلنگان

لەدەۋرۋەرى لورستاندايە، ياخى بوۋە، سولاق حسين تەكلۇ فەرمانى پىدرا بۇ چارکردنى مەسەلەكەو بەسۋاپايەكى زۆرەو بەرەو پلنگان كەوتە پى. پاش ئەۋەى سولاق حسين گەيشتە ئەۋى شەر بەرپابوو لەنيوان سوپاي سولاق حسين و ئەسكەندەردا، پاش كوشتارىكى زۆر لەهەردوولا، ئەسكەندەر كەخۋى بەشیر ئەزانى راى كرىدو پەناى برده بەر لوتكەى شاخىك، سوپاي سولاق هيرشيان كرىد بۇ سەر شاخەكەو زۆريان لەتاقمەكەى ئەسكەندەر كوشت. ئەسكەندەر لەگەل سى كەس لەشۋىنەكە رايانكردو سولاق حسين چوۋە ناو قەلاكەو تالانىيەكى زۆرۋ بيشومارى دەسكەوت كەلەگەل سەرى كوژراۋەكاندا ناردنى بۇ بارەگای شا و فەرمانزەۋايى قەلاكەو ئەو ناۋچەيە بەسولاق حسين سپىدرا. ئوردوغدى خەلىفە بەھۋى ھەندى كىردارى ناشىرىن و نەگونجاۋ كەبەدى شا نەبوو، لەبەرچاۋى شا كەوت و بەند كرا. {تذكرة الاثار / ص ۵۴}.

يەكەم ئەۋەيە كەئەم باسكردنە باۋەپىكراۋە، نيشانەى ئەۋەيە كەقەلەمپەۋى ئەلەۋىيەكان لەپلنگان و ھەورامان و. لەسنوورى كوردستان تا ئەۋكاتە، سەر بەلورستان دانراۋە سولتانه ھەورامىيەكان لەو چەند سەدەيەدا، سەر بەفەرمانزەۋاي لورستان بوون و ھەر بەم ھۋىەشەۋە كەبەشى زۆرى مردن و پەيدابوون و روۋداۋەكانى پەيوەندىدار بەعەلەۋىيە گورەكانەۋە، دراۋنەتە پال لورستان. دوۋەم ئەۋەيە كەبەھۋى تايبەتمەندى ئەو لەشكرەى نىزدراۋو بۇ سەركوتكردن و ئامادەبوونى خەلىفەى تەكلۇ لەپلنگان كەھەردووكيان تەكلۇ بوون و كوردبوونى تەكلۇكان و ھاۋرپىيەتى ئەوان لەگەل گۆرانەكانداۋ سەرھەلدان و دەرکەۋتنى شاۋەيسقولى و شا محەمەد بەگ لەناۋ ئەۋانداۋ پاشتر كۆچكردن بۇ (روم

ئیلی) له سه ره تاي ده ولته تی سه فه وېبپه کاند، راستیبه که مان بؤ ده رده خا، له لایه کی تره وه ئوردوغدی خه لیفه پاش ئه وهی شا عه فوی کرد، له شه پرېکدا له گه ل سوپای عوسمانی، دواي ئه وهی که که سانیکي زؤری لیكوشتن، خویشی کوژرا. (نقاوه الاثار، ص ۹۲)

ئیتړ دواي ئه مه بوو، که له سه ر قسه ی شه ره فخانې به تللیسی، وه لی خانې ته کلؤ فه رمانه ره وای هه مه دان، پاش مردنی شا ئیسماعیلی دووهم له سالی ۹۸۶ی کوچیدا، بیسه ربه ری و ئاژاوه که و ته ناو کاروباری قزلباشه کانه وه، سولا ق حسین ئه وهی به ده سته هینا بوو له کیسی چوو، له شگری شاره زوور به هه لیان زانی، قه لای پلنگانیان له ده سته ته کلؤ کان ده رهی ناو هیچ که س له میراتگرانی مولک نه مان و له راستیشدا له دیوانی عوسمانیبه کانه وه سنجاقه کان دران به که سانی بیگانه وه له ویستی عوسمانیبه کان و جمو جوولی سه ربازی فه رمانه رانی ئه رده لان، به رامبه ر به پلنگانی روونکرده وه و به رته سک بوونه وهی ناوچه ی گؤران و پاشه کشه کردنی عه له وېبه توندره وه کان بؤ ناوچه ی داله هوؤ ده وره بری دیاری ده کات.

به گویره ی ئه و به لگه نامه یه ی که دواتر باسی ده که ین و لایه نیکی میژووی و سیاسی و ئایینی گرنگی له میژووی عه له وېبه کانی زاگرؤسدا هه یه. کوره کانی (قمام الدین) میرخسره و له خاکی گؤران و داله هوؤدا، حکومه تیکی سیاسی و مه زه بی له ناوچه که دا پیکنیئن و دور نیبه که قمام الدین که به گویره ی به لگه ی ئاشکراو ئه و ناو بردنه ی (یارسان) هکان، پیاویکی گیانفیدا بووه و به تومه تی شه رکردن له سه ر پلنگان و چوونه وه به گژ عوسمانیبه کاند ده بیته دیلی زیندانه کانی ئالی عوسمان له به غدا. میژووی ریخستنی به لگه نامه که ۹۹۳ی کوچیه.

سولتان سهیید نه جمهدی عهلهوی (باوه یادگار) له به لگه نامه میژووویه کان و شیعرى پیاوه گه وره کانی زانست و نه ده بیدا

ره شنووسى قهوالهى مولكى (ئه نزل) و ده وره بهرى بو پيشه وای سه رده م و نه وهى خانه دان و بنه مالهى سولتان شیخ (یادگار): مه به سستی سه ره كى له نووسینی ئه م چهنه دیره، ئه وهیه كه له دادگای پیروزی شه رعى نورانیان، به رزی پیگه ی، قمام الدینی كورپی خوالیخوشبوو عوسمان كوردی دانیشتووی زه هاو، به نارهنزوی خوئی نه وهى كه به پرواله ت مولكه له باوكو باپیرانیه وه بوئى مابووه، زه وی کیلگه ی ناودارى ئه نزه لى له زه وییه كانی قه لای شاهین، واته هه موو خاك و گردو ته پۆلكه و چیاو له وه رگه كه كه وتۆته ناو سنوورى نیوان سه راب و ئه نزه لى و مولكى قه لای شاهین و رووباره كه و دوكانه كانی داوود كه هه مووی به په نجامه ن گه نم و دوو شاهى، له به رئه وهى قومامودین له به غدا له به ندىخانه دا بووو ماوه ی دوو سال وه زیرى به غدا، به ندى كردبوو، خه لكى به غدا به گه وره و بچووكه وه، سه ره رای زیانی زۆر، هه ولئى زۆریان دا، به لام بئى سوود بوو، له و ماوه یه دا بیری ده كرده وه په نا به كئى ببات، چووه لای دایكى، دایكى پیئى گوت (په نا به ره بو شیخ یادگار كه له نه وهى عه لى كورپی ئه بو تالیبه، برۆ پیئى بلئى: مه گه ر ئه و چاره یه كت بو بدۆزیته وه. قمام الدین كه ناوی ئه میر المؤمنین عه لى بیست، زۆر گریاو له به ر خوویه وه گوتى: عه لى كیشهى خه لكى چاره كردوو، ئه م یادگاره ش نه وهى عه لیه، بیگومان په نا به به یته به ر نه وهى عه لى رزگارت ده بئى له كوژت و به ند. قمام الدین دلئى خوئی ساف كردو رووی كرده شیخ یادگارو وتى: ئه ی شیخ بو خاترى محمه دو عه لى فاتیمه و حه سه ن و حسین، به باوك و باپیری

خوت سویندت نهدهم کهلهم زیندانه رزگارم بکهو زور گریاو بهدهم گریانه وه
 خهوی لیکهوت. له خه ودا پیاویک هاته لای و پیی وت: (ئهی قمام الدین
 تۆمان رزگار کردو له زیندان رزگارت بوو) قمام الدین وتی (به قوربانانم تو
 کیی؟) وتی (من شیخ یادگارم و مالم له سهرای زهردهی یه زدگوردییه). که روژ
 بوویه وه (شاهومن) وه زیری به غدا منی له زیندان رزگار کردو خه لاتی کردم و
 رهوانه ی کردم و شاهومن وتی: نه گهر تۆم رزگار نه کردایه، خۆم تیا نه چووم،
 چونکه شهو شیخ یادگار داردهسته که هی خوی خسته سهر قورگم و پیی وتم
 (ئهی شاهومن قمام الدین بهر لالا بکه له زیندان، نه گهرنا تو تیا نه چی)
 منیش له بهر نه وه رزگارم کردی، منیش له به غدا چوومه دهره وه، به ره و لای
 شیخ یادگار که وتمه پئی بو نه وه ی پیی ماچ بکه م و نه و پینچ به شهی مولکی
 نه زه لی که کریبووم به په نجا مه ن گهنم و دوو شاهی نهخت به ناوو خاک و
 باختا وه وه قفم کرد له سهر شیخ یادگار به ره غبته و ئاره زوی خۆم و کهس
 مانی نه وه ی نییه له دواروژدا به هیچ شیوه یه که داوای نه وه بکا که هی نه وه،
 چونکه نه و مولکه بووه به هی شیخ یادگار، ههر که سی ته ماعی تی بکا
 گیروده ی رق و کینه ی خوابی و ههر که س مولکی نه نزله داگیر بکا بهر
 نه فره تی خواو پیغه مبهرو عه لی و نه وه کانی بکه وی. نه مهش له روژی
 شه شه می مانگی ره جبه ی سالی ۹۹۳.

ئهحمه دی بهنده ی باوه شیخ یادگار

له خواره وهش ناوی چه ند که سیک هاتووه وه ک شایهت له سهر وه قف
 کردنی مولکه که ناوه کانیش نه مانه ن: که نیمزایان کردووه
 ۱. عه بده نه زهر عه لی بابا شیخ. (په نجه مۆر / نه خوینده وار)

۲. عه بده به رات عه لی.

۳. فه قی عوسمان.

۴. فه قی عومه ر.

۵. شیخ شه ریف لوتف الله. (په نجه مؤر/ نه خوینده وار)

۶. عه بده موحه مه د نه لوه ند.

۷. عه بده ته قی کوپی خه لیل.

۸. عه بده حاجی .. (په نجه مؤر/ نه خوینده وار)

۹. سید نال محه مه د جه عفر.

۱۰. جلیل الحسینی

۱۱. عه بده نه بولفه ضل الحسینی.

(به پیی مؤرو نیمزای لیژنه ی دارایی کرماشان، پشتگیری له راستی

قه و الله که کرا له ۲۱ نوردییه هه شتی ۱۳۱۵ کوچی هه تاروی.

وهک له سه ره وه باسکرا، هر له م روژانه دابوو له سه رده می هه لوخاندا

هیرش کرایه سه ره هورامان، له لایه ن خان نه حمه د خانی کوپی

هه لوخانه وه (محمد علی سلطانی: ایلات و طوایف کرمانشاهان ج ۲/۱ ص ۳۱-۳۲) به پلانیکی

سه ربازی ده سگیرا که به م بوئه یه شه وه نه م دوو شیعره به سه ره هوراماندا

نووسراوه:

هیچکام هورامان نگرتن و جنگ

نه به گه مامو، نه تیمور لنگ

اویچ ود هوگرتن هورامان

غیرازخان احمد بگدر خانان

واته:

نه به گه مامو نه تیموری له نگ

هیچکام هورامان نه گرتن وه جه نگ

غیره ز خان نه حمده به گلهری خانان

نه وېچ وه دهو گرتن هه ورامان

نهم به لکه باوه پېښکراوه، جگه له وهی پله و پایه یی نایینی سولتان سهید
نه حمده یی عه له وی (بابا یادگار) ده خاتره وو، سنووری شوین و ناوچه یی
ژیانی عه له وېبپاڼه توندېره وه کانی نه هلی حقه له هه ورامان و شاه وو پلنگان
به ره و داله وو ده ورو به ره کھی، و زنجیره یی به رودوی میژوویسی له
تا وتو یی کردنه دا، هر له سه ره تایی پرو پاگه نده و گه شه کردنی بنه ماله سیاسی و
نایینی و مه زه بېبیه کان و گه یشتنیان به ده سه لآت و فرمانه وایی، ره وتی
گه شه یی سیاسی و مه زه بېیمان بو به رجه سته ده کات.

جیگای سه رنج راکیشانه که نهم گوړانکار بیانه هاوکات بووه له گه ل
چوونه سه ر ته ختی شا ته هماسب (۹۳۰ - ۹۸۴) یی کوچی و ده سد ریژییه
به رده و امه کانی عوسمانییه کان بو سه ر نازر بايجان و به تایی به تی بو سه ر
کورستان و ده سترکردن به به هیژکردن و بلا و کردنه وه یی ریبازی نه هلی
سوننه ت و جه ماعت و پشتیوانی کردنی همه لایه نه له و بنه ماله نایینیانه یی
که سه ر به ریبازی نایینی نه وان بوون، له لایه ن ده ولته تی عوسمانییه وه
پشتگیریی ده کران که نمونه یی به رچاوی خرایه وو. هه روه ها جیگه یی
سه رنجه که له گه ل نه و هموو گوړانکارییه دا که باسمان کرد، که پله و پایه و
پیروزیی عه له وېبپاڼه توندېره وه کان که پیاوانی ریگای خوا و شاره زای ناداب و
ره وشتی خوا په رستی بوون، نه که هه ر ته نها چهند سه ده له ناو خه لکدا
به ریژو باوه پیکتی ته و او وه هه روه ک خو یی به رده و ام بو و په یوه ندی هه ر
دریژهی هه بووه، به لکو پیاوه گه وره کانی نایین و زانست و نه ده ب چ شیعه و
چ سوننی به رامبه ر به و پیاوه گه ورانه به تایی به ت سولتان نيسحاق و سولتان

سه یید نه حمه دی عه له وی (باوه یادگار) له به ره هم و شیعره نایابه کانس
 خویاندا، په نایان بردووه ته به ریان. بو نمونه یه که مجار قه سیده یه کی جوان
 به زار اوهی هه ورامی له مامؤستا مه وله وی تاوگۆزییه وه که نازناوی شیعره
 مه عدومه و یه کی که له زانایانی ریبازی شافیعی و سه رده سته ی شاعیرانی
 کورد زمانه و له پیاوه دهرکه و تووه کانس ته ریه تی نه قشه به ندییه، له سه رده می
 ناسرداو به دوا ی قه سیده یه که به زمانی فارسی که هی موحه مه د باقر میرزای
 خه سره وییه که یه کی که له شاعیره به توانا کانس سه رده می قاچار ییه کان و
 یه کی که له په پیره وانی ریبازی شیعه ی ئیمامی ده هینینه وه:

قه سیده ی پارانه وه ی زانا مه لا عه بدوالره حیمی مه وله وی کوردی:

سه رشاری سه هبای به زم و مونا جات
 مه لجه ی ئیلتیجای نه ربابی حاجات
 جای رجای جهرگه ی پادشاو دهر ویش
 باره گاو په نا په ی بیگانه و خویش
 نا هووی خوته نی فه یزی ئیلاهی
 نافه ی ناف راهی ج مه تاماهی
 شکوفه ی وه شبوی ره یحانه ی ره سول
 نه و باوه ی نه مام ته ییبه ی به توول
 سه رو سایه دار نیشانده ی وه لی
 یه عنی یادگار مورته زا عه لی
 وه ره وزه تانا ههر نور واران بو
 تاده فعی زولمهت دیده ی یاران بو

ههواى سایه تان هه ر مه مدوود مانو
سه بوون بورده ی جورم نهك زهره سانو
ناپوخته کاری و شه رمه ساریی من
خه جلهت غه فلهت گونا ه کاری من
كه فتهن وه هه مدا یه ند زور ئاوهردهن
رووی رجام وه پای باره گات كه ردهن
تو چون ج نه ولاد نه مجاد مه ولای
په ی رجا وه جا په ی هیمهت نه ولای
زاری و زگاری و زویری كه ردم
وه بارگه ی پاكت په نا ئاوهردم
ئامام سه رنیام وه باره گاه
غهریو، موسفید، وه رووی سیاوه
تهن مه عسییهت بار دهر وون پر جه دهر د
دیده ته پ، له ب خوشك دل گهرم نه فهس سه رد
های چهن د پله ی سه خت هانه ریمه دا
ج رووی ئیلتیفات بدیه پیمه دا
به لکم ج رووی نه و ئیلتیفات وه
مه ولام حازر بو وه نه جاته وه
دهس شای مهردان مه ده د کارم بو
پله وه پله نه و دهسوارم بو
مه عسییهت نییهن چون هیچ سه ده مه تی
خه یلی مه لوولم یا پیر هیمه تی

هیه ممت باعیس رستگاری بۆ

یار بۆ، دیار بۆ یادگاری بۆ

(دیوان مولوی، ملا عبدالکریم مدرس، چاپ بغداد، ۱۹۶۱، ص ۲۸۸-۲۹۱)

هه ره لهه باره یه وه له ستایشی نزرگه ی باوه یادگار وه له سه ره کیوی
داله هۆ له نزیك کرماشان خوالیخوشبوو محهمه د باقر میرزایی خه سه ره وی
کرماشانی به فارسی قه سیده یه کی داناوه، هه ره وه ها چه ند شاعیر یکی تریش.

بنگاه کیست کامده این گونه دلپسند
آزاد زیر دوحه آن جان مستمند
ور کعبه نیست از ضة ضنین طشته ارجمند
زان پس که بد مطاف ملایک بروز چند
بر درگهش نیاز زایران و روم همد
آن سید موحده و آن میر هوشمند
وان بر گلی شـُـرک چو شمشیر بر فرند
بر لب نداشت و زپس آن سودمند پسند
وز خاطر سیاه دلان تخم کین بکند
شاید که خوانیش تو سلیمان دیو بند
پرواز کردو خروقه عنصر زسر فکند
کاندیشه سوی آن نبرد راه با کمند
موهم بر آنکه مرتبته داشته بلند
شده تریتش پناه مردانش از گزند
از گرد اندهان نشود خاطریش نژید
کانرا به پیش چشمه حیوان چه لور کند
مانا ستون قسبه چرخ معلقند
چون خادمی که کرده بیر سبز پیر هند
سروی چنین نکشته به کشمرد بیرزند
تاریخ وقت، سال نهم بود و ماه اند
از شهر قرمسین بنشیتیم بر سمند
باریکتر زرشته و بران تر از پرند
چون چرخ می شدیم بهر لحظه تندو خند
در ماهشت برجا از رنج چون و چند

این نورپاش بقعه برین قله بلند
شاد از نسیم روضه آن، خاطر، حزین
گر کعبه است، کعبه ندارد چینین صفا
گویی که بیت معمور، از چرخ شد بزیر
ویدون مطاف اهل زمین گشته کاورند
این خوا نگاه راهنمای طوایف است
آن یادگار حیدر و آن پیر دستگیر
تا بود در زمانه به جز نام کردگار
اندر ضمیر معتقدین تخم دین بکاشت
زینسان که دست بسته زدیان کوهسار
زان پس که روح پاکش سوی بساط قرب
کردند تربتش به سر این بلند کوه
مشعر بر آنکه گنج نهان به یکو هسار
چون درگهش پناه خلاق بد از بلا
هرکس که سود بردن آن جبهه نیاز
یا حبذا ز چشمه غسلان و آب او
وان سرهوی بر شده در پیش بقعه اش
برپا ستاده بر در آن بقعه سال و ماه
شاخی چنین نرته به گلزار باغ خلد
بعد از هزارو سیصد از هجرت رسول
کز بهر طوف بقعه ایمن سید جلیل
از راههای صعب گذشتیم چون صراط
که در نشیب قله وگه بر فـُـران کوه
شکر خدا که نزهت این جانفزا مقام

از شوق ان مقام درین راه پیچ پیچ
از آتش چکامه چون آب (خسروی)
تا در دیار غرب روانست، رود نیل
ای بقعه شریف بروی زمین بناز
هر تلخی که بود، بکام، آمدی چون قند
بدخواه خاندان علی سوخت چون سپند
تا در بلاد شـرق روانست، هیرمند
وی کوه سسر بلند به چرخ برین بخند
{دیوان خسروی، با مقدمه رشید یاسمی، باهتمام احمد کرمی، ص ۶۲-۶۵}

و لهه شیعه ری خواره ودها، پله و پایه ی سهید نه حمه دی عهله وی (بابا یادگار)

دوره خات:

نروۀ ذاتست بابا یادگار
تا دم شام افسد در گیر ودار
کس نمی داند بغیر از کر دگار
فهمش آید نکته های بی شمار
کز دم صبح ازل شد بر قرار
رمزهایی هست دار اسرار یار
یاکسی کو هست اصلش زآن دیار
ذکر قلبش هست در لیل و نهار

پیر پیرانست بابا یادگار

میر میرانست بابا یادگار

چون شنیدی قصه آن هفت تن
گوش دل بگشا و بشنو این سخن
عجز کن در جمع یاران کهن
جو زدل در مقدم پیری شکن
هفت سلطانند اندر هر زمن
گر همی خواهی رهی از ما ومن
طایفه سانند بی تزویر و فن
پیر کامل، نی که غولی راهزن

پیر پیرانست بابا یادگار

میر میرانست بابا یادگار

ایکه هستی طایفه سان رامید
خواه از حق تا شوی چون بو سعید
در گذر از ظلم و لـز جور و عنید
ظاهرا بر سالکان قطب و عمید
مردمانی ساده بی گفت و شنید
نی به ظاهر بسایزید و دل یزید
تا شوی از اهل حق پیری مفید
نفس باطن آتش هل من مزید

پیر پیرانست بابا یادگار

میر میرانست بابا یادگار

باز بشنو ای فقیر خاکسار
سر سپرده هست عشق هشت و چار
نیشست سیفی در جبهان چون ذوالفقار
لا فستی الاعلی ای هوشیار
شمه ای دیگر تو از اسرار یار
زاهل حق باشد همی خاوندگار
درگذر از خواری و می باش یار
ذکر دل کن تا شوی مقبول یار

پیر پیرانست بابا یادگار

میر میرانست بابا یادگار

{مجید القاصی، اندرز یاری، ص ۸۵-۸۶}

فهرمانده‌وایی خان نه‌حمده‌خانی نه‌رده‌لان، به‌گویره‌ی نه‌وه‌ی که‌له‌میژووی سه‌فه‌ویدا هاتووه

له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌رده‌می فهرمانده‌وایی خان نه‌حمده‌خان (۱۰۲۶-۱۰۴۵) ی کوچی به‌و پییه‌ی که‌له‌سه‌روه‌ه رابورد، یه‌کیکه‌له‌کاته‌گرنکه میژووییه‌کانی بزووتنه‌وه‌ی عهله‌وییه‌ توندپره‌وه‌کانی نه‌هلی حه‌ق، که‌به‌ناشکرا له‌کتیبی (تنکرة اعلى، ص ۱۱۹) ئاماژه‌ی پیکراوه، هه‌رچه‌ند له‌باری میژووه‌وه، ده‌بوا رووداوه‌کانی حکومه‌تی خان نه‌حمده‌خان، له‌سه‌رده‌می سه‌ره‌ل‌دانی خان ئاته‌شدا باس بکرایه، چونکه‌له‌یه‌ک سه‌رده‌مدان. به‌ه‌رحال له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌کتیبی (خلاصة السیر) له‌کاتی هیژشی نه‌رده‌لانییه‌کانی بوسه‌ر قه‌لای پلنگان شوین نیشته‌جی بوونی سه‌ره‌کی عهله‌وییه‌ توندپره‌وه‌کانه که‌تایفه‌ی گوران و هه‌روه‌ها داگیرکردنی قه‌لای هه‌ورامان، تا مردنی خان نه‌حمده‌خان (۱۰۴۵) کوچی به‌ربلاوتر له‌میژووی کوردستان باسی کردووه‌و شایه‌تیکه له‌سه‌ر رووداوه‌کان و خوڤراگرتنی گورانه‌کان له‌پلنگان، تا ماوه‌یه‌کیش دوا‌ی داگیرکردنی، باسه‌که‌ی نه‌و کتیبه‌ ده‌یینینه‌وه.

رووداوی پلنگان

(.. له‌روژی حه‌وته‌می مانگی موحه‌ره‌می سالی ۱۰۳۹ ی کوچیدا رووی کرده کوستانه‌کانی که‌لالی و نه‌و ناوه‌ی کردووه به‌به‌ه‌شت و خان نه‌حمده‌خانی نه‌رده‌لان به‌پیاویکی خویدا که‌ناوی (ئورغورلو) بوو نامه‌یه‌کی نارده خزمه‌ت شای عالم په‌نا، باسی نه‌وه‌ی تیداوو که‌قه‌لای پلنگان که‌له‌قایمی و سه‌ختیدا که‌م وینه‌ بوو و له‌به‌رزی و قایمییدا شان له‌شانی قه‌لای سپه‌هری

فەيرزە دەدات لە بەرکەمتەرخەمى خەلگەكەو بەهاتنى رۆمەكان كەوتبۇو
ژۆردەستى مەئمون خانى براى ئەو (خان ئەحمەد خان)، بەبى قېرەو شەپرو
شۆپ كەوتە دەست دەولەت و پەنجا كەسى رۆمى (عوسمانى) و پياوھەكانى
مەئمون خان گىران و زنجىركرا بوون. كەھەندى لەوانەى بۆ پاراستنى قەلاى
مەريوان دانابوون، ھەر لەخۆوھ رايانكردوھو قەلاكەش چوھ رىزى قەلا
گىراوھەكانى تر. شا لەم رووداوانە زۆرخۆشحالى خۆى دەرپىرى و ملكەچى
خۆى پيشاندا بەرانبەر بەخوا.

پاش چەند رۆژىك لەو رووداوه، مەئمون خان لەگەل گىراوھەكاندا نىردران
بۆ بارەگاي شا، ئەويش بەھۆى رەوشتى بەرزىيەوھ لىيان خۆشبوو،
ھەموويان بەرەللاكران و مەئمون خانىش سىپىردا بەئىمام قولىخان
كەلەويلايەتى (شىران) فارسدا بەتەواوى بىپارىزى (خلاصە السىر ص ۹۷)
لەمىژووى ئەردەلان و بنەمالەى ئەردەلانىيەكاندا ناوى مەئمون بەگ ھىچ
نەھاتوھ، وەك براى خان ئەحمەد خان. رووداوى داگىركردنى قەلاى پلنگان
لەلايەن ئەردەلانىيەكانەوھ، وەك لەمەوپيش بەدرىژى باسكرا پەيوھەندى
بەھەلۆخانەوھ ھەيوھ لە ۹۹۶ى كۆچىدا روويداوه. ھەر بەم ھۆيەوھ لەكتىبى
(تذكرة اعلى) دا كەدیتە سەر باسى ھەلۆخان و پىكدادانى لەگەل
پەيدابوون و سەرھەلدانى عەلەويىيەكاندا بەناشىرىن باسى دەكا، بەلام ئەو
رووداوهى سەرھوھ پەيوھەندى بەسەردەمى خان ئەحمەد خانى كورپەتى
لەسالى ۱۰۳۹ى كۆچىدا.

ھەرۇھا دەربارەى داگىركردنى ھەورامان، بنكەى بزوتنەوھى عەلەويىيە
توندرپوھەكان و رووداوى تردا ھاتوھ.

داگړكردنن ههورامان

.. روژنن هه ننن نوژده ن مانگن سه فهرن سالن ۱۰۴۰ (ن كوچنن) .. خان نه حمه د خانن به (واده به گن نوزباشن) دا، هه والن رزگار كردنن قه لالن ههورامانن نار د بو خزمه تن شاون، له نامه كه دا هاتبو كه پارنيزه رانن قه لاكه، به بنن هسچ رووبه رووبونه وه كه ده ستنان له پاراستنن قه لاكه هه لگرت و رانن كرد...

پنكدادانن نونكشارن و لانه نكرانن سوپان عوسمانن

له نو ن مانگن زنه عده ن سالن ۱۰۴۱ (ن كوچنن) له لانه ن خان نه حمه د خانن نه رده لانه وه هه و ال گه نشت كه له و لانه تن رو دا له نونان نونكشارن و سوپا دا شه رنننن قورس روو نده وه هه لك نك ن زور كوژا وه نه مه سه ره تان شو رشه له و لانه دا، س ننه رنن خوا به بنستنن نه م هه و انه له گننننننننن نه جو و لانه ه نمننن و نارامن ه ننده ن ك نون نه لبورز به رز بو، وه ك له م نشنعه رده هاتوه:

كوه پش صبرا و باشه چو كاه

گر بگردد روى عالم را سپاه

(خلاصه السرن، ص ۱۰۰)

واته:

نه گره سوپا روون ناسمان بگرن

كنو به رامبه ر به نمننن نه و كه كا وانه

داگیرکردنی موصل، بنکه‌ی لاهه‌کی عه له وییه توندروهه‌کان

رؤژی هه‌ینی چواره‌می مانگی زیقه‌عه‌دی سالی ۱۰۴۲ ی کوچیدا... و هه‌ر له‌م شوینه‌دا نامه‌یه‌ک له‌لایه‌ن خان نه‌حمه‌دخانی نه‌رده‌لانه‌وه گه‌یشت: تیایدا هاتوو چونکه کورده‌کان سه‌رپیچییان نه‌کردو له‌ده‌وروبه‌ری رووباری زاب کوپونه‌وه‌و به‌خه‌یالی نه‌وه‌ی ده‌ستپیشخه‌ری بکه‌ن، نه‌م کونه به‌نده‌یه‌ی خوٓت له‌وه ناگادار بوو، رؤژی دووشه‌مه‌مه‌ه‌وتی مانگی زیقه‌عه‌دی سالی ۱۰۴۲ له‌شاره‌زوروه‌وه که‌وتمه‌پړی بو‌نه‌و ناوچه‌یه‌و پاش چه‌ند رؤژیک و برینی ریگا، گه‌یشتمه‌قه‌لای هه‌ولیر، پاسه‌وان و تفه‌نگچییه‌کانی قه‌لاکه‌مان ئابلوقه‌دا. عوسمانی پاشای پاریزه‌ری قه‌لا، به‌نیازی شه‌روپیگدادان هاته‌ده‌روه‌له‌قه‌لاکه، پاش رووبه‌روبوونه‌وه سوپای به‌رانبه‌ر شکستی هیئا، سه‌دو په‌نجا که‌سیان کوژران به‌شمشیرو رمی سوپای نه‌رده‌لان. هه‌ولیرو ده‌وروبه‌ری موصل به‌ته‌واوی و ناوچه‌ی سلجه‌و سه‌قلابادو کله‌ریز که‌هی سه‌عید خانی کورد بوون و کوچریزو قه‌مته‌ران به‌ته‌واوی تالان کراو له‌ژیر سمی نه‌سپی سوپای سه‌رکه‌وتوودا ده‌شت و کیوی نه‌و ناوچه‌یه‌له‌گه‌ل خاکدا یه‌کسان کراو دیلیکی له‌نه‌ندازه به‌ده‌رو ئاژه‌لیکی له‌ژماره‌نه‌هاتوو، که‌وته ده‌ستی سوپاو به‌بئ زه‌ره‌رو زیان گه‌پاینه‌وه.

رؤژی سی شه‌مه‌ بیست و یه‌کی زیقه‌عه‌دی سالی ۱۰۴۲ ای کوچی... خان نه‌حمه‌د خانی نه‌رده‌لان، کو‌مه‌لیک له‌وانه‌ی که‌له‌ناوچه‌ی موصلدا کوشتبوونی هیئایه‌ باره‌گای جیهان په‌نا. میر عیماد الدینی کورد که‌له‌نیو گیراوه‌کاندا بوو به‌چاوی به‌زه‌بییه‌وه سه‌یرکراو ئازاد کرا.

(کوردیه یهزیدییهکان پاش سهروکتکردنی عهلهوییه توندپردهوهکانی ئەهلی حهق لهگهڵ دەسهلات و توانای سهفهوییهکاندا خۆیان لهبهردهم مهترسییهکی تازهدا بینیهوهو سههرلهنوێ راپهرینهوه). لهم بارهوه هاتووه: .. رۆژی ههینی پینجی مانگی رهجهب سالی ۱۰۴۲ی کۆچی.. لهلايهه خاڤه ئهحمهه خاڤهوه ههوال گهيشته کهلهگهڵ (کهلبههلی دهواتدان) رۆيشتوون بهروه ناوچهی مووسلو چی ئاوهدانی ههبووه لهو ناوهدا لهگهڵ خاڤه تهختیان کردووهو تالانییهکی یهکجار زۆریان دهستکهوتووه، تا قميک لهکوردیه یهزیدییهکان کهلهترسی سوپای بيشوماری ئەمان، لهئهشکهوتهکاندا خۆیان شاردهبووهوه، ناگريان تى بهردان سوتاندنيان و کردنيان بهخوله ميش. شای سيبهري خوا لهم ههواله گهلی خوشحال بوو و سوپاسی خواي کرد. (خلاصه السير، ص ۱۰۰، ۱۳۵، ۱۶۲، ۱۷۶).

لهکتیبي (خلاصه السير) دا هيج باسيکی سهروکتکردنی تايهه موكری و بلباس نهکراوه، بهلام بهدواي باسکردنی کتیبی (تذکره اعلى) سهبارهت بهسهريپچی و رووبهرووبونهوهی خيلى بلباس لهگهڵ دهركهوتنی بنهمالهه ناتهش بهگی و بهپیی ئەو دۆستیههه که خان ئەحمهه خان ههیبوو لهگهڵ بنهمالهه ناوبراودا، له (تذکره اعلى) دا هاتووه: (خان ئەحمهه خان فهزمانرهبواي ئەو ناوچهیه بوو، کهکهرامهتی ئەو زاتهه بهرگوي کهورت بوو بهموريدو پهیرهويان.. له (تذکره اعلى) دا دهستم کرد بهگهپان و ليکولینهوه بههوی هاوبهشی کردنی خان ئەحمهه خان لهسهروکتکردنی تيرهکانی بلباسدا، بۆم دهركهوت که راسته خان ئەحمهه خان بهم کاره ههلساوه، چونکه ههر لهو بارهوه لهو کتیبهه دا ئاماژه کراوه بهپیکدا ههچووونی خان ناتهش لهگهڵ تايههه بلباسدا، (مهان سهراوه، ص ۱۳۳) لهکتیبي (توحفهه

ناسرپیه) دا له م باره وه هاتووه: (نه وڼده دریزه ی نه کیشا که خیله کانی موکری و بلباس ده سیان کرده وه به ناژاوه و سه ریچی. شای ئیران ته می کردنی نه و ناژاوه گیرانه ی خسته نه ستوی خان نه حمده خان و شا بیست هزار سواره و پیاده ی خسته به رده ستی و به ره و ناوچه ی بلباس و موکری که وتنه پړی و تیشکی رووناکیان بلاو کرده وه، به سه ر نه و ناوچه سهخت و تووشه دا. خیله ناژاوه چپیه کان که ناگادار بوون له سوپای له راده به دهری خان نه حمده خان ده ستپیشخه رییان کردو چوونه پیشه وه، هه ردو سوپا قوئی مه رده انه یان لی هه لمالی و له هه ردوولا که سانیکي زور کوژان و له نه نجامدا سوپای کوردستان به کوومه کی خوی گه وره سوپای بیگانه یان تارومار کردو هه ندیکیشیان کوژان و به دلیل گیران و نه ویتیش رای کردو گه رانه وه بو شوینی خوئیان، له قه لای ره واندرز که زور سهخت و تووشه و دارستانیکی چره، له ناو قه لاکه دا خوئیان قایم کرد. خان نه حمده خان له گه ل سوپا که ی خویدا گه ماروی قه لاکه یان دا، به لام چونکه قه لاکه زور سهخت بوو نابلقه دانی قه لاکه دریزه ی کیشا، چونکه قه لاکه ته نیا یه ک ریگای باریکی پر له دارو درهختی هه بوو، سوپای خان نه حمده خان توانای نه وه یان نه بوو سه رکه ون به سه ر نه و شاخه سه خته داو له بهر دریزیی ماوه ی گه مارودانه که، سوپا که زور بیزار بوو، له نه نجامدا سوپای سه رکه وتوو وه ک شیریی بیسه هه لمه تیان بردو به و ریگه باریک و سه خته دا سه رکه وتو و هیرشیان کرده سه ر قه لاکه. بلباسه کان له ترسی گیانی خوئیان ده ستیان کرد به خلکردنه وه ی به ردو تیرو تفهنگ هاویشتن و گوړه پانی شه ریان له سه ر سوپای خان نه حمده خان ته سک کرده وه و خه لکیکی زوریان کوشت و بریندار کرد. ترسی شکست و نه نگی راکردن بانی کیشا به سه ر خان

ئه حمده خاندا، روهی کرده قاپی خواو دهستی کرد به پارانه وهو له لایهن خواوه نیشانهی سه رکه وتن له سه ر نالاکانیان ده رکه وت و هی رشیان کرده سه ر سوپای دوژمنان و گرده کانیان له سوپای دوژمن خالی کرده وهو ریگی راکردنیان لی گرتن، زوریان لی کوشتن و هه ندیکیان به دیل گرت و هه ندیکیش رایان کرد و چی حال و مالیان هه بوو هه مووی به تالان براو ئه وان هه که مابوون هاتنه لای خان و ئه ویش لییان خو ش بوو و له لای خو یه وه چه ند که سانیکه هه لبرارد بو ئه وهی ناوچهی مه راغه و مورکی و سابلاخ به نه به ریوه و خویشی له گه ل سوپای سه رکه وت وودا له ریگی کویه و حه ریره وه که وته ری بو داگیرکردنی عه مادییه . (میرزا شکر الله سندنجی (فخر الکتاب)، تحفه ناصر، ص ۱۱۲-۱۱۴)

پاش ئه وه یه کسه ر دوا ی سه رکو تکردنی بلباس و موکری که دوژمنانی به هیزی خان ئاته ش و عه له وییه توند رپه وه کان بوون بو له ناو بردنی یه زیدییه کان و ئه وان هه ی سه ر به وان بوون دهستی به کارکردن کرد.

له گه ل ئه گه ریگی نزیک له راسته وه له هه ردوو روودا وه که دا، گیان بازه کانی ئه هلی حه قی بنه ماله ی ئاته ش به گی به شیک له له شکره کانی خان ئه حمده خانیان پیکه یناوه، هه ر له م ریگیه شه وه بووه که هه ندی له په پیره وانی ئاته ش به گی گه یشتوونه ته مووسل و تا ئیستاش که سانیکه په پیره و ی ئاته ش به گی له وی نیشه جین.

هه روه ها ها تووه (بو له ناو بردن و نه هیشتنی تایفه ی داسنی و خالی دی به ریکه وتن، خه لکیکی زور له هه ردوولا کوژدان و بریندار بوون، تابای سه رکه وتن ئالای خان ئه حمده خانی خسته جووله و تایفه ی داسنی و خالی دی تیکشان و رایانکرد. ناوچه ی حه ریره کویه ش که وته دهستی خانی به خته وه ره وه و له لای خو یه وه به ریوه به ری دیاری کرد، بو ئه و دوو ناوچه یه و

ئه نجا رومی کرده مووسل و له نزیکي رۆژه رییه که وه چادری هه لداو پاشان
ئه ویشی خسته ژیر دهستی خوییه وه. (همان سهراوه، ص ۱۱۵)

(خان ئه حمهد خان به تیریک دوو نیشانی شکاند، هه م بنکه ی عهله وییه
توندیره وه کانی خسته ژیر دهستی خوییه وه و نه وانه ی که دژیان بوون
له ناوچه که داو دژی سهفه وییه کان بوون سهرکوتکردن و هه م بنه ماله ی
عهله وییه کانی کرده هاوپی خوی و زه مینه ی ناماده کرد بو جیبه جیکردنی
مه رامی خوی و ئه نجا ئالای سه ره خوی هه لکرد.)

راپه رینی خان ئه حمهد خانی ئه رده لآن دژی سهفه وییه کان

نوسه ری کتیبی (خلاصة السير) ده نووسیت : (رۆژی شه ممه نوی
مانگی ره بیعولئه وه ل سالی ۱۰۴۵ ی کوچی... ، شاراوه نییه له بیرمه نده کان
له پیشتر خان ئه حمهد خانی فه رمانره وای ئه رده لآن، به هوی نه خووشی
می شکه وه تووشی (مالیخولیا) بووبوو... ، له گه ل ئه وه شدا هه موو کاتیک شا
چاوی لیوه بووه به هوی تیمارکردنیه وه له لایه ن هه کیم و پزیشکی لیژانه وه
کلینه ی چاوی له شوین خوی ده رچووی وه ک جارانی لیها ته وه و چاک
بوویه وه پاش چاکبوونه وه گه راپیه وه ویلایه تی خوی و خه یالی سه ره پیچی
کردن سه رخووشی کردبوو، یاخی بوو.

عه قل که نامۆژگاری که ریکی وردبین و متمانه پیکراوه، ناته وای ئه و
بیرکردنه وه یه به هه زار زیان ده خسته پروو و به تالکردنه وه ی ئه و جوړه
بیرکردنه وه یه به هه موو جوړه سزایه ک نامۆژگاری ئه کا واته له گه ل ئه و
که سه ی که گه وره ی تویه و یه کی که له به خشش و پیاوه تی ئه و له گه ل تودا
گیانی نازداری تویه، جگه له به نده یی کردنی نابئ ریگایه کی تر بگریته به رو

خاوه ن نيعمه تيك كه ژيان و گيانى تو يه كيكه له به خششه كانى نهو به تو، نابى به رامبه ر بهو هيچ ريگايه ك بگريته بهر جگه له ملكه چى نه بى، به لام چونكه ده رگاي گويگرتن به بزمارى سه رشوړى داكوترابوو، ريگاي سه ريڼچى و ياخي بوون گيرايه بهر.

شاي سيبه رى خوا سرووشيكى نهينى بو هات به مانايه كه له م دوو ديږه شيعره دا خستنيه پرو:

برنكشد شاخ نواز سروبن تانزنى گردن شاخ كهن
تانكنى رهگذر چشمه پاك آب نزايددل چشمه پاك

واته:

لقى تازه سهوز نابى له دارى سهرو
تا نه دهى له گهر دنى لقه كو نه كان
تاريږه وى جوگايه ك پاك نه كه يته وه
ناوى پاك له كان بيه وه رى ناكات

له م باره يه وه فه رمان ده رچوو بو (سيياوش به گ قوللهر ناغاسى) و شاهو يږديخانى فه رمانږه و اى لوږستان و ميره كانى نهو سنووره كه هه و ليكي ته و او بدن، بو له ناو بردن و سه ركوت كردنى نهو. نه و انيش به گو يره ي نهو فه رمانه، هه ركس له جيگاي خو يه وه كه و تنه جو و له و رو بيان كرده و يلايه تى خان نه حمه د خان. خانى ناو براو له ترسى نهو دليرانه نيگه ران بو و رووى كرده قه لاي هه و راما ن كه له قه لا سه خت و قايمه كانى نهو ناوچه يه بوو، به ته ماى نه وهى كه به هو ي خو قايم كردن له و قه لايه و له چنگى روژگار رزگار ببيت، هيږشبه ران له مه ناگادار بوون و ريگايان ليگرت. نه نجا خان له گه ل ده ست و پيوهنده كانى خو يدا ده ستى كرد به شه پ كردن و به رده و ام بوو تا له به ره كه تى به رده و امى شاهه تووشى شكست هات و پينج سه د كه س

له تاقمه که ی هندیکیان کوژران و هندیکیان وهک میر عه لی و محمه د قوی
 توپچی باشی به دلیل گیران، هرچی حوشترو کارخانه و رهوه نه سپی هه بوو
 هه مووی تالان کراو خویشی له گه ل چه ند که سدا، ریئی راکردنیان گرتنه به رو
 به ره و قزلجه و شاره زور ملیان نا، سوپای شا پاش نه و سه رکه و تنه ده چنه
 ناو قه لای هه ورامان و سپاردیان به عه باس قوی به گ که دانرا بوو
 به فهرانپره وای نه وئ.

پاش نه م رووداوه شاهویردی خان و قولله ناغاسی به دریژی نامه یان
 نووسی بو شا و ره وانیه یان کرد، روژی پینج شه ممه دوانزه ی مانگی
 ره بیعولنه وهل نامه گه یشت به شا و نه ویش مه جلیسیکی رازانده وه دوهستی
 کرد به خه لات دابه شکردن به سه ر کوچه رییه کانی دادیان و کوژیال که بو
 دیدار هاتبوون و نه و ره وه نه سپهش که له عیراقه وه هیئرا بوون به سه ر
 جه نگاوه راندا دابه شکرا.

له روژی شه ممه ۲۱ ی ره بیعولنه وهل له لایه ن قولله ناغاسییه وه راپورتیک
 گه یشت به شا تیایدا هاتبوو که خان نه حمه د خان له که رکوک تیپه ری
 کردو وه چو وه ته لای (کوچک نه حمه د) له ده ورو به ری مووسل و داوی
 کو مه ک و یار مه تی کردو وه، نه ویش هه زارو پینج سه د که سی له لاوانی
 رو می و کوردستانی بو ناماده کردو وه له گه ل ته یغوندا ره وانسه ی
 سنوره کانی کردو وه. له م لاشه وه به پیی فرمانی شا، ناغا خانی موقه دم
 نیردرا بو یارمه تیدانی سوپاو به شداری کردن له و شه ردا، به پیزیان روژی
 دوو شه ممه بیست و سنی مانگ، رووی کرده ناوچه که و پیش نه وه ی نه م
 بگاته ناوچه که، شاهویردی خان له گه ل نه و سه ربازانه ی له گه ل ته یغوندا
 که له مووسله وه هاتبوون که وه ته شه رده وه، پاش شه ریکی قورس سوپای

یاخیبوان شکستیان خواردو ژماره یه کی زوریان لیکوژاو چیی که لوپه لیان هه بوو که وته دهست سوپای شا . کاتیک ئەم هه وانه گه یشته لای شا له و رۆژدها به زم و ره زمیکه شایانه ی سازکرد، نیلچی رۆم و دادییبه کان و سه یید هاشمی کوپی سه یید مه نسووری عه ره ب و سورخای خانی شمخال و گه و ره پیوانی داغستان و پیاو ماقولانی کوردو هه موو میوانه کانی تری کوکرده و هه دهستیان کرد به را بوردن و خو شگوزهرانی .

.. له بهر نه وه ی خان نه حمده خانی نه رده لان رووی ملکه چی خو ی له شا وهرگیرا، هه رچه نده له شه ره کاندای خو ی زور راگرت، به لام به رام بهر سوپای شا هیچی بو نه کرا و په نای برده بهر کوچک نه حمده که شای رۆم داینا بوو بو پاریزگاری کردن له مووسل و ماردین و نه و ناوچه یه، نه و کابرایه له نازیه تیی و پیاه تیدا، بو بووه قسه و باسی خه لکی نه و سه رده مه، خان نه حمده داوای یارمه تی و سوپای لیکردو به خه یالی نه وه ی، به هو ی نه وه وه نه گاته ناوای خو ی و ده رگای بو نه خریتته سه ر پشت .

کوچک نه حمده دهستی نه نا به رووی هه وه که و ته ناماده کردنی پیویستییه کانی شهرو سوپایه کی بو ناماده کرد که بریسه که ی شمشیره کانیان چاوی خو ی تاریک کرد بوو، پاش نه وه به له شکریکی له ژماره نه هاتو وه وه، له گه ل خان نه حمده خاندای، به ره و شوینی مه به ست که و تنه ری .

کاتیک ئەم هه وانه گه یشته سه رکرده کانی له شکری شا به سه ره رشتی سیاوش به گی قولله ر ناغاسی و ناغا خانی موقه دهم و شاهو یردی خانی فه رمان ره وای لوپستان، که و تنه خو ناماده کردن و دابینکردنی پیویستییه کانی شه ر .

سوپای یا خیبووه کان که ژماره یان نه گه یشته دوانزه هزار که س،
 له دهر به ندی چغانه وه تیپه پښتانه و له دهور به ریدا چادریان ه لدا، سوپای
 کینه و رق له دل له گه ل نه و ه دا که به ژماره که متر بوون له سوپای سه ریچی
 که ران، هیرشیکي شیرانه یان برده سه ریان و به پیی نایه تی (کم من فئة قليلة
 غلبت فئة كثيرة باذن الله) ه ردوولای له یه که نزیکی بوونه وه و بوو به شه پ
 له نیوانیا ندا.

دماغ زمین از تف آفتاب	زسر سام سوا در آمد به خواب
رسیدند لشکر به جای مضاف	دو پیکار بستند چون کو قاف
زپیکاری لشکر از هر دو جای	فرو بست کو شنده را دست و پای
زتاب نفس در هوا بست میغ	جهان سوخت از آتش برق تیغ
زپولاد پوشان لشکر شکن	تن کوه لرزنده بر خویش تن
ز نیره نیستان شده روی خاک	زکو پالها کوه گشته مفاک

له و نه به رده پر له ناشو و به دا بلایسه و گری ناگر گه یشته ناسمان و هر
 له دمه و به یانه وه تا نیواره شه پ ده و امی کردو پاله وانانی ه ردوولا دلیرانه
 ده جه نگان، تا له نه بنجامدا سوپای شا سه رکه و تنی به ده ست هیئا. کوچک
 نه حمه د پاشای به گلر به گی مووسل کوژرا و قول ناغاسی شام و سیواس
 به دلیل گیران و خان نه حمه د خانیش به گویره ی په ندی (پاله وان
 به زیندوویه تی بمینیتته وه باشه)، جلّه وی و هر گپراو رایکردو سوپاکه یشتی
 وه ک کولله ی دهشت و کیو بلا و بوونه وه و، له ترسانا سیبه ری خویمان لی بوویوو
 به دوژمن و لایان و ابوو که نه وه دوژمنه و شمشیری لی ه لکیشاون،
 پووشیکیان لی بوو بووه شاخیک و له ه موو لایه که وه بوئی مردنیان نه کرد
 له سه د که سیان یه کیکیان به سه لامه ت ده رچوو. به لی نه وانهی که له خه یالی
 داگیرکردنی و لاتاندا بوون، وه ک هیچیان لیها ت و نه وه ش که نه یویست بگاته
 لووتکه ی به رزی چالیک هاته به رده می.

هر فتح کاسمان نه دس منتهار کار چون بنگری مقدمه فتح دیگر است
نهم سهرکه وتنه روویدا، سیاوش بهگی قوللر ناغاسی نامه ی نویسی بو
باره گای شاو، له چونیته تی رووداوه که ناگاداری کرده وهو له گه ل خان وهی
بهگی یوزباشی و حوسین خانی گوده رزی که له غولامانی شابوو، رهوانه ی
باره گای سولتانی کرد. کاتیک نهم مژده یه گه یشت به شا زور خوشحال بوو
و دهستی کرد به به خشینه وهی خه لات به سهر سهر کرده کانی له شکر دواو
به میهره بانی خو ی سهری به رز کرده وه. ههر له هه مان روژدا، شا (ئیبراهیم
سولتانی سفره چی) رهوانه ی باره گای شا له نه سفه هان کرد، بو ناماده کردنی
پیشوازی و خویشی به دوا ی نه ودا به رهو نه وی که وته پی.

له و کاته دا که شا له سه فهره که دابوو، نامه یه کی له قوللر ناغاسی یه وه
پیگه یشت تیایدا هاتبوو که پاش خو ناماده کردن بو ناوچه کانی ژیر
دهسه تی خان نه حمده خان، هیرش کراو قه لای زلم و مهربوان و حه سه ن
ناواو هموو قه لاکانی تر که وتنه ژیر دهستی سوپای ده ولت. له و قه لایانه،
قه لای زلم و حه سه ن ناواو مهربوان و قز لجه مان سپارد به که سانیک ی لیها توو
و نیتر هموو قه لاکانی تر، له گه ل زه ویدا ته خت کران و له گه ل تالانی و
که لویه له کاند ا به رهو باره گای نیوه هاتووین. شای سیبهری خوا زور
خوشحال بوو، نه و کارانه ی که سیاوش به گ نه نجامی دابوو زور به لایه وه
په سه ندو باش بوو.

له و شوینه دا که شا دابه زیبوو، له مائی عه لی قولی به گ نیلچی باشی
ناجوق و دادییه کانی خه لات کردو مؤله تی دان بگه رینه وه لای خو یان و پاش
نه وه، شا مه قسوودو سولتانی دامه زراند به نیلچی ویلایه تی روم و نه ویش
پی شای ماچ کردو که وته خو ناماده کردن بو ده سکردن به کاره که ی خو ی.

شاي سىيىبەرى خوا، پاش لىبۈونەۋە لەم ئەركانە، رووى كىردە
ئەسفەھان و لە (دار المؤمنىن)ى كاشان شا بۇ حەۋانەۋە لاي دا.. لەھەمان
رۇژدا ۱۵ى (رەبىئى دوۋەم سالى ۱۰۴۵ى كۆچى) نامەى (جانبازى سولتەن
كۆپى شىباباز سولتەنى زەنگەنە گەيشت، ناۋەپۇكەكەى ئەۋەبوو
كەجاسوسىك لەموسسەۋە ھاتوۋە، ھەۋالىكى راستى ھىناۋە كەخان
ئەحمەد خان بەھۆى رووداۋىكەۋە گىيانى لەدەستداۋەو مردوۋە. لەم كاتەدا
شاعىرىك ئەم شىعەرى خويندۇتەۋە:

باۋلى نەمت ار بون آيى گر سپەرى كەسرنگون آيى

ۋاتە

ئەگەر لەگەرەى خۇت سەرىپچى بگەى

ئەگەر قەلغانىش بى سەرەنگوم دەبى

عهلهوئببه توندرهوهكانى ئههلى حهق لهسهردهمى ئهفشارى و زهنديببهكاندا

لهسهردهمى شا سولتان حسينى سهفهويدا ۱۱۰۵ - ۱۱۳۵ى كؤچى، بههؤى پهيدا بونى ترس و بيم و گوشارو پيلان لهدرئى زؤربهى ئايين و ريبازه ئايينيه جيا جيا كانهوه، بهتايبته لهسهر عهلهوئببه توندرهوهكان كه گرفتارى درهختى نيژزراوى دهستى خويان بوون و هيژشى ئهفغانئببهكان و ترس لهدهسهلاتى فراوانيان كه بههؤى لاوازى و دهسته پاچهى شا سولتان حوسهين خويهوه بوو، ئهفغانئببهكان كه خهريكبوون بهمهرامهكانى خويان بگهن، ههر بهدهركهوتنى نادر شاي ئهفشار لهپرووى سياسى و سهريازئببهوه دهركهوتنى ليها تووى و داگيركارى و سهركوتكردى سهريچيكاران لهلايهن ئهوهوه، پهپرهوانى بزووتنهوهكه پشتئينى خزمهتيان بهست و نادر شا لهگهلههوهدا كهخوى لهسهر ريبازى ئههلى سوننهت و جماعت بوو، بهلام بهباشترين شيوه سوودى وهرگرت لههيزو تواناي سهريازى عهلهوئببه توندرهوهكان و بيروبوچوون و ريبازى ئايينى ئهوانى زؤر ريزلى ئهگرت و فهرمى دا ههمو شوئنه پيروزهكانيان، كه هيماى روبهروونهوه و بهگژداچوونهوهى بيگانه و ئهوانهى كه دهستدرئيزيان ئهكرده سهر خاكى ئيران بوون، فهرمى دا نوئى بكرئنهوه. لهكاتى داگيركردى مووسل و بهغداو زيارهت كردنى شوئنه پيروزهكان كه گهرايهوه، چهنده سئكى لهبنه ماله ناسراوهكانى وهك شا ئيبراهيمى، خاموشى، يادگارى و.. لهگهلهخويدا لهكهركووك و مووسل و شاره زوروهوه كؤچى پيكردن بو بنارهكانى شاخى زاكرؤس و فهرمى دهركرد مولك و زهوى و زاربان بو داينكراو بهم كردهويه سيستمى سياسى ئايينى يارانى زيندووكردهوه و لهسهرانسهرى سنورى خؤرئاواى و لات دهستى كرد بهپاراستن و بههيزكردى پهپرهوانى ئههلى حهق، ههر لهم كاته شدا، بنه مالهى شاميهمانى ئاتেশ بهگى كهلهخوراسان و قؤچان بوون، بههؤى رووداوهكانى سههردهمى شا

ئیسماعیله وه که باسکران، گه پاندنیه وه بۆ شوینی جارانی خویان له کرماشان و سواره ی شمشیروه شین و ته وه رزین کیشی عه له وی، له ده وره به ری خوی کۆکرده وه، (که میژوونووسه ئه فشاریه کانی به هه له بهیه زیدییه کانیان داناون) له شه په جیا جیا کاندانا نازیه تی و گیانبازی نه وان ده که وته بهرگویی. نه و قه لایانه ی هه بوون له سه ر سنووره کانی سه رانسهری ولاتدا، زۆربه یان به هوی هیزه سه ربازییه کانی (ئه هلی حه ق) ه و نه بران به پیه وه نه پاریززان و چاودیژی کردنی سنووره کانی عوسمانی هه ر له ناراسه وه تا نه روه ند روود خرابووه ئه ستوی نه وان.

نادرشای نه فشار به م فیکرو بیرکردنه وه رده ی خوی پیژانین و خوشنوودی خوی ده رپری، به رامبه ر کۆششی هه زار ساله ی نه م ئیران په روه رو ئیسلام دۆستانه هه م ریگه ی گرت له بلآو بوونه وه ی پروپاگهنده ی به ربلاوی عوسمانیه کانی له کوردستانی عیراق و په ره ی سه ندبوو. ئیتر نه و باری سیاسی و فیکرییه که به گویره ی بیروباوه ری با و باپیرانی نادرشا له ئیرانی نه و رۆژهدا په یدابوو بوو، به ربه ستیکی قایمی دروستکرد له به رده م ده سه لاتی فیکری و سه ربازی و سیاسی عوسمانیه کاندانا.

سه رده می نه فشاریه کانی، یه کیکه له چاکترین و پر به ره مه ترین رۆژه کانی ژیا نی فیکری و فه ره نه گی په یره وان و بنه ماله کانی نه هلی حه ق، له سه رانسهری بناره کانی شاخی زاگرووسدا بووه.

تۆمارو سه رچاوه کانی سه رده می ده رکه وتنی شامیه مان پره له هیوا و هه ولی خۆفیرکردن و فیربوون و رووکردنی په یره وان بۆ په روه رده و خۆپاک کردنه وه به لایه نی فییرکردن، به ششی زۆری داگیرکردوه و په یامی رووبه روو بوونه وه و شه پرکردن له م سه رده مه دا، له تۆماری گه وه ره کاندانا گه یشتووه ته په لیه کی خواره وه. نه و به رچا ورونانه به هوی شوینی جوگرافیا نه وه و به هوی نارامی بارودۆخه که وه، له سه ر لووتکه ی کیوه کانی له ده شته کاندانا جیگیر بوون.

له نا و پیاوه گه وه ره کانی نه و سه رده مه دا ناغا سه یید فه ره زی قه زوینه یی هه یه. ناغا سه یید فه ره زی (۱۱۰۰ - ۱۱۷۰) ی کۆچی، کوری سه یید

نه مرولایه، له گوندی قه زوینه ی نیوان سه حنه و کنگاور په یدابووه، له حه زه تی ئیمام عه لی و سه ید خاموشه وه به هره ی وه رگرتووه. یارانن ناغا سه ید فه رزی بریتین له ۱. شیخ نه میر که سالی ۱۱۲۵ کوچی کردووه، ۲. سه لیم باوکی شیخ نه میر. ۳. ناغا سه ید عابدین. ۴. کاکي قوربان عه لی. ۵. کاکي نه دروه یس. ۶. ناغا سه ید جوزی که هه مویان نه بن به حوت که س.

ناغا سه ید فه رزه لی ناسراو به ناسه ید فه رزی نمایانگه ری نوری حه زه تی عه لی بووه، حه زه تی شیخ نه میر نوینه ری سه ید موچه ممه دی که وره سواری سه ر نه لقه ی حه و ته وانه و له حه زه تی بینامینه خه لکی شاری مووسلی عیراقه و له سالی ۱۱۲۵ ی کوچیدا له گوندی قه زوینه مردووه، حه زه تی سه لیمی باوکی شیخ نه میر له حه زه تی شا ئیبراهیمی نه وانی تر هه ری که نمایانگه ری یه کیکن له که وره کانی حه و ته وانه.

نادرشا به عاده تی خو ی که به ره و به عدا گوزر نه کات، ده چپته خزمه تی ناسه ید فه رزی و داوای هیمه ت و به ره که تی لیده کات و هندی له مولکه تایبه ته کانی خو ی به مه به سستی خزمه تکردنی ته کیه و مه سه رده می که نانی رو به رووی نه و نه کاته وه، نه م مولکه وه قف کراوانه تا سه رده می عیمادو ده وله هه روا مایه وه، به لام هه مووی خسته سه ر ناوی خو ی. (پیشه کی دیوانی شیخ نه میرو باسی کاروبارو نه حوالی حه زه تی ناسه ید فه رزی و یارانن، سه ید نه مرولا شا ئیبراهیمی).

لاکردنه وه و هاودلی و لوتفی شای نه فشار به رانبر که وره ی هه موو بنه مالنه کان، تا کو تایی پاشایه تی نه و، هه ر به دره وام بوو. ناغا سه ید یه عقوبی خاموشی که وره ی ته کیه ی گوران و سه ید رها به گی شاه ئیبراهیمی که وره ی ته کیه ی کړند له پیاوه کوچبه ره که وره ناوداره کانی سه رده می نادر شا داده نرین که پاش جیگیربونی بنه مالنه ی نوجاق، بنه مالنه کانی خو یان که یانده لوتکه ی که وره یی.

پاش مردنی نادر شای نه فشار (۱۱۴۸ - ۱۱۶۰ ی کوچی) و په یدابوونی نازاوه و هه لکه پرانه وه ی تایفه ی زهندو و هندو گوران و که لهورو. که گیان بازانی زوریان هه بوو، به تایبه ت زنده کان که زوربه یان له عه له ووبه

توندې وهکان بوون، له فیکرو خه یالی پاراستنی هیڼمی و نارامی و نازادیی
 ثایینی سهرده می نه فشاریبه کان و پاراستنی یه کیه تی خاکي ئیران و
 پشتگیری کردن له پالوانی تازه په یدابووی زنده کان که کوردبوون و
 ده یانتوانی نه م نرک و خزمه ته گه وره یه به جی بگه یه نن، له دوو باره بوونه وهی
 میژوودا پاش دامرکاندنه وهی بزوتنه وه دوزمنه کان، له پیناوی پاراستنی
 بنه ماله ی زه ندی له بهرامبهر به خیلنی بده سه لات و گه وره ی قه شقاییه کان که
 سه رکرده کانیان خویان به پاشماوه ی جه نگیزخانی مه غول ده زانن، به ره و
 شیراز که وتنه ری و نهو ریگیانیه ی که باو باپیرانی خیله کانی پهیره وان
 له سه رده مانی (نال بویه) و پیش نه وانیش له سه رده می ساسانییه کانداندا
 گر تېوویانه بهر، بهو ریگیانیه دا که وتنه ری، جاریکی تر به مه به سستی
 سه ره خوی و یه کپارچه یی خاکي ئیران و دابینکردنی نازادی ثایین به ره و
 خاکي فارس (شیران) زیدی نه رده شیری بابسه کان و نیشتمانی گه وره
 خیله کانی کورد، شوانکاره و پایته ختی ده یله مه کانی نال بویه و... جاریکی تر
 سه فه ریان کرد، نه م هه له بده دست هاتووه ش نه ونده ی نه خایاند، که به هوی
 مردنی که ریم خانی زنده وه (۱۱۶۳ - ۱۱۹۳) ی کوچی بارودوخه که گوپاو
 گیان بازه کانی نه هلی حه ق، هه ندیکیان له وی مانه وه به بلا و کردنه وه ی
 ری بازه که یانه وه خه ریک بوون که له پرژگاری سه لته نه تی که ریم خانی زنده وه
 له شیرازو ده وره به رید، به روی په یدا کرد بوویه وه، هه ندیکي تریشیان ریگی
 کرماشان و کوردستان و شاره زوورو نازربایجان و خوزستان و مازینده رانیان
 گرته به رو لاپه ره په کی تر له راپه پښنه کان له سه رده می قا جارییه کانداندا، له سه ر
 زه وی و خاکي بناره کانی زاگروس که له قه له مره وی جوگرافیا یی پهیره وان،
 که به ره به ره به عیراق و تورکیا و سوریا ناویان لیخواه، به هوی بارودوخی
 ناهه مواری کومه لایه تی و سیاسی و ثایینی و کرداری زولم و زور له سه ر
 توژی سته مدیده ی کومه لگه، باریکی هه موار په یدابوو بو سه ره لاندانی
 پیوانی راست و له نه جامدا، ده سکرایه وه به بلا و کردنه وه ی په یامی
 دادگه ری.

وینه‌ی ته‌یموری دووهم

راپەرىنى تەيمور بانيارانى و تەيمورى دووھەم (۱۲۶۸ى كۆچى)

تەيمور بانيارانى كوپى رەزا خەلكى گوندى بان يارانى ناوچەى گۆرانە، لەدامىنى كىوى دالاھوى شارى كرماشان. تەيمور يەككى بوو لەمورىدەكانى ناغا سەيد حەيدەر (براكە) كەناسرابوو بەئاغا سەيد براكە (۱۲۱۰ - ۱۲۹۰ى كۆچى) و پەيرەوانى بنەمالە، لەدامىنى كىوى دالاھوو شاھوو گۆران و شارەزورو چەند شوينىكى تردان. هاتنى سەيد براكەيان بەدەر كەوتنى سولتان لەقەلەمداو پاش (بەرەكە) مامۇستا عەينولقوزاتى ھەمەدانى (كە لە، ۵۲۵ى كۆچى مردووه) دووھەمىن كەسايەتییە لەرئبەرانى غەلەۋىيە توندپەرەكان كە بە(بەرەكە) ناو دەبرى.

تەيمورى بانيارانى لەسايەى رينمايى ئەو رۇحانى يەدا، پەرورەدە دەبى و دەگاتە قۇناغى وسال و ئىدىعەى دەر كەوتن دەكا. لەسەرەتاي دەر كەوتنەوھ تا شەھىدبوون، كەرامات و كارى نااسايى زۆر لەتەيمور بانيارانى دەگىر نەوھ، لەوانە (تەيكرەنى زەوى)، دەسپۇيى بەسەر كات و شوين و زمانى جياجيا و توانايى پيشبىنى كردنى رووداوى نائىندەو.

ئەگەرچى ھىشتا زياتر لە ۱۵۰ سال بەسەر راپەرىنى (باطنى) و شەھىدبوونى تەيمور بانيارانىدا تپپەرى. نەكردووه ھىشتا باسى سەر زمانى خەلكو سەرچاوه مېژوويىە ناسراوھكانى سەردەمى ناسرى، لەوانە (ناسخ التواريخ . حقايق الاخبار خورموجى - روضة الصفا) رووداوى دەر كەوتنى تەيمور بانيارانىيان تۆمار كردووه، بەلام ھەك بلىتى بوو تە باو كەلەگىر نەوھى راستىيە مېژوويىەكانى پيشەوايان و راپەرىنى غەلەۋىيە

توندره وه كاندا، له هر سه رده ميکداو چ له دورو و چ له نزيکه وه دو چاري شيواندن و گوران بينه وه تائه وشوينه ي پيوست ده کا جاريکی تر له و بزاقانه بکولرئته وه و درؤ له راستي جيا بکريتته وه. بو نمونه له داستانه کانه ي نووسه ري (طرائق الحقائق) داو له باسي (بابا تمور) ناويک و له سه ر گوزه شته ي ميرزا مه حمودي گورگانيدا چهندين جار له زاري مورشدو سو في يه هاو چهره کانه وه بيستومه که بابا تموريان به جه نابي تهيمور له قه له م داوه و فتواي مردنيان داوه ته پال ناغا محمده عه لي کرماشاني، له کاتيکدا نه و قسه ده ماوده مه به ليکولينه وه ي ميژروي رoon ده بيتته وه که راست نييه، چونکه ناغا محمده عه لي کرماشاني سالي ۱۲۱۶ ي کوجيدا مردوه، له کاتيکدا تهيموري بانياران له سالي ۱۲۴۶ ي ق دا له دا يک بووه و له سالي ۱۲۶۸ ي کوجيدا شهيد بووه، واته له مردني ناغا محمده عه لي يه وه تا شهيد بووني تهيمور، په نجاو دوو سالي قه ميري جياوازي هيه. بويه نه و گيرانه ويه له وانه يه په يوه نديي به يه کيکي تر له په يره واني نه هلي حه قه وه هه بي و هيچ په يوه ندييه کي به تهيمور بانيارانييه وه نييه. (طرائق الحقائق، ج ۳، ص ۵۹۱).

له ناسه واري گه وره شاره زاياني عه له وييه توندره وه کاني تر (نه هلي حه ق) له سه رده مي نه فشاري به داوه، جي پي تهيمور و درکه وتن و راپه رينه که ي دياره و ناغا سهيد نه مرولا شاه ئيبراهيمي که يه کيکه له مه سنه دندشینه کاني بنه ماله ي شاه ئيبراهيمي، نامه يه کي دربارهي پله و پايه ي باطني و گوزه راني تهيمور بانياراني و ناغا تهيموري دووه م (فه تاح) ناماده کردوه و له سالي ۱۲۶۴ دا چاپي کردوه. له و سونگه يه وه که نامه که به قوولي له و زاتانه ي کوليو ته وه و ناماژهي بو چهند سه رچاوه يه کي بايه خداري وه ک

نووسىنگەكانى شىخ ئەمىر، ئاسەيد فەرزى، ھەزرىتى سەلىم و .. كىردۈۋە بەپىيى بەلگە مېژۋىيەكان دارپىژراۋە، ئىمە لىزەدا باسىان ناكەين.

(لسان الملك)ى نووسەرى(ناسخ التوارىخ) لەراپۇرتىكدا، سەبارەت بەراپەرىن و دەرگەۋەتنى ھەزرىتى تەيمور، كەبەگوپىرەى راپۇرتەكانى ھۆكۈمەت رىكخراۋە لەبەرگى چۈرەمى جوگرافىيەى مېژۋىيەى و مېژۋىيەى كىرماشانەۋە ۋەرگىراۋە، ئەم لىكدانەۋەيەى خۈرەۋەم ھەلېناردۈۋە: لەسەرەتا ھۆكۈمەتى عىمادودەۋلە ۋە ھاۋكات لەگەل گەندەلى كاروبارەكان، تەيمورى يەكەمى گۇران دەرگەۋەت و بوۋە سەرچاۋەى ترسى پىاۋانى دەرپار. عىمادودەۋلە بەسىاسەت رەفتارى لەگەلدا كىرد. (لسان الملك) دەرپارەى ئەو رووداۋە نووسىۋىيەتى: (پىاۋىكى تىرى ھۆزى گۇران قەلەزنجىرى بەناۋى تەيمور، خۇي بەنائبى ئىمامى غائب دانا ۋە ھۆزەكانى ئاگادار كىردەۋە كەم بۇ ئەۋە ھاۋتوم تا سەرچەم ۋەلاتانى سەر زەۋى بىگرم سەرچەم پاشاكان تىك بشكىنم و رۇژى پانزەھەمى جەمادى يەكەم دەرگەۋەم ۋە نەجامدانى ئەۋ نەركەش بەشمشېر دەبىت لەۋ سۆنگەيەۋە بانگىشتى خەلكى سەرچەم ھۆزەكان دەكەم و داۋاى بەيەتپان لى دەكەم. ژن و پىاۋى ھۆزەكانى سنورى بانگىشتەكەى ملىان بۇ داۋاكەى كەچ كىرد لەپىناۋىدا نامادەبوون گىيان و سەرۋە مندالى خۇيان بەخشن. تاۋاى لىھات ھىندەى نەمابوۋ ۋەك مىرزا ۋەلى مەمەد باب! كەلنىكى گەرە بخاتە نىۋان ئابىن و ھۆكۈمەتەۋە. شازادە ئىمام قولى بەۋ لەشكەرى لەزەھاۋ ھەيىبوۋ دلى، خۇش نەبوۋ، چۈنكە مەتەنەى پىيى نەمابوۋ فەرمانى نەدەدا پىيان شەپرى تەيمور بىكەن چۈنكە لەشكەكەى بەپەپرەۋانى تەيمور دەزانى.

خەلقى دەستە دەستە لەكرماشان و سنەو لورستان و سەليمانىيەو
 روويان لەتەيمور دەكردو ناوچەوانى خۆيان بەخاكي بەر پيى ئەو ئارايشت
 دەدا، سەرەنجام شازادە (عمادالدوله) پلانئىكى داپشت و لەشكرىكى جى
 متمانەى پيىكەو ناو بەشيۆەيەك غافلگيرانە هەليان كوتايە سەر تەيمورو
 پييش ئەوەى ھۆزەكان ئاگادارى رووداوەكە بن، تەيمور بەديلى رەوانەى
 كرماشان دەكرى. شازادە ئەوئەندە ترسى لەدلى نيشتبوو، يەكسەر
 فەرمانى دا سەرى لەلەشى جيايەكەنەو. (ناسخ التواريخ، لسان الملك سپەر، ج ٤، ص ٢٩-
 ٣٠ (محمد جعفر خورموجى، حقايق الاخبار، ص ١١٢ هدايت، روضة الصفا، ج ١٠، ص ٥٢٩) (تاريخ
 مفصل كرماشان، محمد على سلطانى، ج ٤، ص ٣٤٠) بەلەبەرچاگرتنى وتەكانى نووسەرى
 (ناسخ التواريخ) كە (سەريان لە لەشى جياكردەو) و بو پشت راستكردى
 ئەوەى دەربارەى راپەرىنەكەى تەيمور وترا، ئىستا ئاماژە بو ئەو راپورتەى
 خوالىخۆشبوو ميرزا باقر فانى، سەرۆكى مەعاريفى قەسرى شيرين باسى
 لەچۆنىتى و سەرەتاو دەرنەنجامى دەرکەوتنى حەزرتى تەيمور كەسەو
 چاوپيىكەوتنەو كەلەگەل مەلا مستەفا قەلخانىي ئەنجامى داوە لەگەل
 ھەوادارانى تەيموردا، تۆمارى كردوو لەو بارەيەو راپورتىكى نووسىو
 ئاراستەى سەيد عەبدولحسەين سولتانى سەرۆكى مەعاريفى كرماشان
 كردوو دەخەينەروو بو يەكەمىن جار چاپ و بلاوكرادەتەو، چۆنىتى
 گىرانەوەى راپورتەكە لەھەموو گىرانەوەكانى تر، زياتر لەقسەكانى
 نووسەرى (ناسخ التواريخ) ھوە نزىكتەر. ميرزا باقر فانى نووسىويەتى:
 نووسەرى ئەم ميژووە كورته، بەيارمەتى خوينەرانى بەرپىز، بەبى زىدەرەوىي
 وسۆزى شاعيرانە، دەنووسىت: سالى ١٣٣٥ى كوچى، ئەو كاتەى لەشكرى
 روس بەنيازى داگيركردى بەغدا ھاتنە قەسرى شيرين، دانىشتوانى شارەكە
 بەزۆرى پەرتەوازەى دەروپەر بوون، لەوانە منيش بەخۆم و مال و منالەو

به ره و کیوی دالاهو رویشترین و په نام برده مالی قهنبهر سولتانی سه روکی هۆزی قه لسانی و ماله که ی ده که وته میر هه سارو شوینیکی خوش و له بار بو، بوماوه ی چه ند مانگیك به ئاسووده یی له وی مامه وه، روژیکیان له دهره وه دانیشتبووین و کومه لیکی زوری پیارانی قه لسانی له وی سه رگرمی قسه و باسی کۆن بون له پر قسه چوه سه ر شا ته یموری گۆران و هیئانه وه ی ئه وشیعرا نه ی بۆی و ترا بوو.

به قهنبهر عه لیم وت که زۆر چه زده که م به دروستی له سه رگوزه شته ی ته یمور ئاگادار بم و پرسیم ئایا له ناو عه شیره تی گۆراندا که سی هیه به چاکی له و باره یه وه یارمه تیم بدا؟ قهنبهر عه لی ئاماژه ی بۆ پیاوکی پیری ناو کۆره که کردو وتی، ئه و مه لایه خۆی یه کئ بوو له موریدو ده رویشهکانی شا ته یمورو هه رچییه کت ده وی له خۆی بپرسه. سه ره تا سه رم سوپماو به ناوی گالته وه له مه لام پرسی: جه نابی مه لا مه گه ر ته مه نتان چه نده تا له زه مانی شا ته یموردا، موریدی ئه و بووبی؟ له وه لامدا وتی، من سالی له دایکبوون نازانم، به لام ئه وه نده ده زانم که له کاتی مردنی محمه د شای قاجاردا (۱۲۶۴ ی کۆچی) ژنم هیئابوو و یه ک دوو منالم هه بوو. ئینجا له گه ل ئاماده بووانی کۆره که حسابمان کرد، مه لا تا ئه وکاته نزیکه ی ۱۰۶ سال ته مه نی هه بوو، که چی هیشتا دانهکانی بی عه یب و وزه و توانایه کی باشی هه بوو، به تاییه تی هه ستیکی به هیزی هه بوو. زۆر دلم خوشبوو، بۆیه یه کسه ر دهستی مه لام گرت و کۆره که مان به ره و مال به جیهیشت. کاتی گه یشتینه وه مال، ده مه و نیوه رۆ بوو، پیکه وه نانی نیوه پۆمان خواردو که وتینه قسه. داوام له مه لا کرد له نوکه وه تا کۆتایی رو داوه که م بۆ بگیڕیته وه و منیش بینوسم، ئه ویش رازی بوو گووتی:

له سهره تاي پاشايه تي ناسره دين شادا، ته يمور ناويكي گوران
 كه دهر ويښي سهد يه عقوب (سهد حهيدر؟) ي باپيره ي نه م جهه ناغا
 سهد روسته مه (..) ده بي و ديته كيوي دالاهو و له نه شكه و تي كدا به ته نهايي و
 به نه يني ده مي نيته وه، ريگاي به كه س نه ده دا بچي ته لاي و به توندي دزي
 چاويي كه وتني خه لكي بوو.

زور سهر له وه دابوو كه ته يمور نه له نه شكه و ته كه ده هاته دهر و نه كه سيك
 ده چوه لاي، نه ي چون و به چ شيوه يه كه پيو سي ته يه كان ي ژيان ي خوي دا بين
 ده كرد، كه س نه يده زاني. نه و زستانه ي به و جوړه برده سر تا به هار هات و
 هه وا خوشي كرد. ناو و ناوبانگي ته يمور، هه موو نه و دهر و به ره ي گرته وه و
 نينجا له دور و نزيك و له تورك و تاجيك و هوزه هاوم زه به كان ي تره وه، و اته
 عه ليو لالاهي (مه به ستي عه له وييه توندره وه كان ي . نه هلي حقه) به و په ري
 خوشي به وه و بو نواندي ئيراده ت و به ده سته يني اني مراز سهر داني ته يمور يان
 ده كردو، ورده ورده له چنه د شوي نيكي دور ي وه ك نازهر بايجان، كه نه هلي
 حه ق ي زوره، خه لكان يكي زور هاتنه لاي ته يمور و دهر يان ته ني. پاش
 تي په رپووني يه ك دو مانگ، ژماره ي په يره وه كان ي گه ي شتنه نزيكه ي ۱۰ تا
 ۱۵ هزار كه س كه هه مووان ده ستيان له كاروباري دنيايي هه لگر تبوو و
 بيوون به مور يدي گيان له سهر ده ستي ته يمور. ئاشكر ايه كه له هه موو
 شوي نيكي و جيگايه كه هه ميشه له ناو باوه رداره كاندا پياوچاك هه يه (!!؟) و نه و
 پياوچاكانه يه كه به يه كه ي نه و رووداوانه يان ده كرد به راپورت و ره وانه ي
 (عماد الدوله) ي فه رمانر ه واي كر ماشانيان ده كرد. (عماد الدوله) ش راپورتي
 بو تاران نووسي بوو كه گوايه شا ته يمور ناويكي گوران ۵۰-۶۰ هزار
 كه سي به دواوه يه و ئيديعاي پاشايه تي ده كا نيتر وه ره ليكي بده ره وه.

پاشايەكى گەنج و ھەرزەكار كەتازە لەسەر كورسى پاشايەتى دائىشتىت كەناتوانىت گوڭى لەناۋى ئازادى بىت، ۋەھا راپۇرتىكى پىبگات دەبى چى بگات؟ يەكسەر فەرمان دەداتە عماد الدولە تا تەيمور دەسگىر بگرى. (عماد الدولە) ش فەرمان دەداتە كار بە دەستىكى خۇى تا لەگەل ژمارەيەك سوار بچنە لاي ئەسە دوللا خانى گۇران و داۋاي دەستگىر كرنى تەيمورى لى بگەن. ئەسە دوللا خان سەرتىپى فەرمانزەۋاي گۇران بو، ئەگەرچى دەسەلات و ناوبانگىكى زۇرى ھەبو، بەلام دەستە و پاچە بو بە رامبەر بە ھۆزەكانى گۇران و سنجابى و كرنىدو ھۆزەكانى تر كە خۇيان كرىد بوە مورىدو گيانفەيداي تەيمور، جگە لەۋە ئەسە دوللا خۇيشى باۋەرى بە تەيمور ھىنا بو.

ئەسە دوللا ئەنەنجامدانى ئەو راسپاردەيەى (عماد الدولە) دۇش داماو داۋاي ھەلۋىستى راۋىژكارانى كرىدو سەرەنجام (گوايە بەناچارى بۇ بەجىھىنانى فەرمانى شاۋ خواستنى لىبوردن بۇ شا تەيمور رزگار كرنى) پىراردەن ژمارەيەك مەر ۋەك نەزرو ئوالە سەربىرن و داۋاكارىەك بۇ شا تەيمور بنوسن و داۋاي لىبگەن بۇ خۇيىندى دوعاى نەزەكە سەردانى گاهوارە بكا، پاش تەۋاۋبوۋنى مەراسىمى نەزەكەۋ لەو سۇنگەيەۋە كە تەيمور عادەتى ۋابو، ھەمىشە بەتەنھا لەگوند دەردەچوۋ و پىياسەى دەكرد، مەئمورىك دەستنىشان دەكرى، تا لەگەل ھاۋرىكانىدا داۋاي بگەن و بەبى دەنگى دەسگىرى بگەن و سۋارى ئەو ھىستەرى بگەن كەبۇى دانراۋە رۋانەى كرماشان بگرى. (ۋئەم مەسەلەيە بەلای راۋىژكارو پىاۋەكانەۋە بەنھىنى بىننىتەۋە تالەژىر چاۋدىرىدا بىت و دواتر ئەسە دوللا خانە لاي عىمادۋەدولە داۋاي لىبوردنى بۇ بگات).

ئسه سه دوللا خانى فه رمانزه وا پاش نه و راويزگر دنه، كه و ته
 ده سه بهر كړدى نه و مه پانه ي بو نه ز كړ دنه كه ره چاو كرابوون و پاشان
 نامه يه كى زور به ريزانه ي بو شا ته يمور به نامه به ريكي تايبه تدا نارد.
 هه روه ها مه لاي ناوبراو له دريژه ي قسه كانيدا وتى ته يمور عاده تى و ابو
 كه زور به ي روژه كان له نه شكه وت ده هاته دهره وه، له سهر تاشه به ريكي
 به ردم نه شكه وت كه دا داده نيشت و قسه ي بو نه و په پره وانه ده كړد
 كه سهر دانيان ده كړد. واريكه وت هه مان روژ شا ته يمور له نه شكه وت كه
 هاتبووه دهره، له سهر تاشه به رده كه وه خه ريكي قسه كړدن بو و نه و روژه
 منيش له خزمه تيدا بووم.

له كاتيكدا قسه ي ده كړد، له پر قسه كانى خو ي بړى و وتى (ره قمى قه تللى
 من ناما) و اته (كاتى كوشتنى من هاتووه). ناماده بووان هوپه كه يان لى پرسى،
 به لام نه و هينده ي وت كه مه سه له كه با تينه و ده بى بړوم.

شا ته يمور كه سيكي ساده و نه خوينده وار بو، بوپه نامه كه ي دايه من تا
 بيخوينمه وه. كاغه زه كه م كرده وه و زور به ريزه وه بانگيشت كرابو، هيچ
 يه كى له و وشانه ي ته يمور باسى كړد، تيدا نه بوو. ئينجا وتى (باوانم) (؟) تو
 نازانى نه و هه مان نه وه يه كه وتم و ناهيكي كي شا و فه رموى (ره زام به ره زاي
 باتن).

پاش دركاندى نه و دوو وته يه، گوچانه كه ي ده ست دايى و هه ستاو
 رووى كرده نه و كو مه له كه سه ي له دهرى دانيشت بوون (خه لكينه، مه سه له كه
 مه سه له يه كى باتنه و ده بى من بړوم و هر ده شړوم و جاريكي تر نامبيننه وه،
 تا پاش چهند سه ده يه ك، كه له گه ل (شاي دالا هو) دا ده گه پرېمه وه. بوپه

مانه وهی ئیوه لیږه مه ترسیداره و چیتړ سوودی نییه، هه روه ها هه رکه سیکم له گهل بئ دو چاری مه ترسی ده بئ و ئینجا له گهل نامه به رکه که وه ته پرئ.

چوومه لای ته یمورو وتم، مالمان له گاهواره یه، نه گهر مؤله تم بدهی تا ئه وئ هاوریتیت ده کم، نه ویش وتی قهیناکاو که وتینه پرئ. له ریگا ورده ورده لیوی ده بزواندو شیعیری ده خویند بئ نه وهی لیی تی بگه یین چی ده لی تا گه یشتینه نزیك (؟) که ده که وه دوو میلی باشووری روژاوا ی گاهواره وه. نامه به رکه هی نه سه دوللا خان پیشکه وت و هاتنی ته یموری راگه یاند.

نه سه دوللا خانی فه رمانږه وا به خوئی و سه یدو کار به ده سه ته کانه وه، که سواره و پیاده بوون و له دووری نزیکی میلیک له گاهواره وه هاتنه پیشوازی کردنی ته یمور. هه رکه له دووره وه چاویان به ته یمور که وت له ولاخه کان دابه زین و له دوو سئ جیگادا و به وپه پرئ ریزه وه ده هاتنه پیش و ده که وتنه سه ر پیی و ماچیان ده کردو پاشان هه لده ستانه وه ده ستیان ماچ ده کردو نه حوال پرسیان ئی ده کرد.

پاش ده ست و پئ ماچ کردن ولاخیکیان بو شا ته یمور هینا تا سواری بئ، به لام شا ته یمور قبولی نه کردو به پئ که وه ته پرئ. نه سه دوللا خان و کار به ده سه ته کانی ترو سه یده کانیش که به سواری بو پیشوازی کردن هاتبوون، بو ریزلینان له ته یمور سواری ولاخه کانی خویمان نه بوون و به پئ له ملاو نه ولاو به دوا ی ته یموره وه که وتنه ری، تا گه یشتنه نزیك گوندی گاهواره. له گوندی گاهواره ش خه لکیکی بئ شو مار کو بوونه وه و له ویش نیوسه عاتیک به ده ست و پئ ماچ کردنه وه دوا که وتن.

پاش گه یشتن به گاهواره، ته یموریان برده ژووریکه وه که پیشتر له مالی خان ناماده کرابوو. له مالی نه سه دوللا خانیش خه لکانیکی ژور بو ده ست و

په دې څه کې چې د سهر دانی ته یو موریاڼ کړو هغه دیکیاڼ پاش وهر ګرټنی مؤلټ داده نیشتر و هغه دیکیاڼ ده پوښتن.

کات، کاتی نیوهر و بوو، قوربانی په کانیش پیشترا ناماده کرابوون و لیڼرابوون. بو ئه نجامدانی دوعاو مه راسیمی مه جلیسی جهم که باوه، هم مووان باز نه په کیان پیکه نیابوو و گوښته نه زکر او ه کیان خستبووه ناو چه ند ته شتیکی گه وره وه و ئیس که کانیاڼ له گوښته که جیا کړد بووه وه و له چالیان دنا، ئه وان ه پيشه وه هه ریه که و به زمانی خوئی دوعای ده خویندو ئه وان تر ده یان ګوت ئامین. پاشان ګرټکیک گوښت، که به شی خواردنی په که س بوو، ده خرایه ناو نانیکي تیری گه وره و ده کرایه بابولئو که پیئی ده لیڼ(نواله) هه ریه که ی بابولئ ه کی ده درایه. پاش ئه نجامدانی ئه و مه راسیمه و خواردنی نانی نیوهر و، ناماده بووان که وتنه گفتوگو و قسه و باس تا دممه و ئیواره. ئیواره ژماره په کیان روښتن، به لام سهیدو کاریه ده سته کان له ګه ل ئه سه دوللاخانی فه رمانږه و تا سه عات ۳ یان چوار مانه وه. پاشان ده سټیک نویڼیاڼ بو شا ته یو مور هیڼا و هه رکه س چوو ه وه مالی خوئی.

دواچار (اسد الله) ش هه ستاو چوو ه ژوره که ی خوئی، به لام مه ئموره ده سټنیشا نکراوه که بو دلنیا بوون دوو که سی له پیاوانی خوئی و دوو که سی له پیاوه کانی (اسد الله) خان له پشست ده رگا که وه داناو رایسپاردن تا نه خون و چاودیری ته یو مور بکن. پاش ئه و راسپاردنه مه ئموره که چوو ه وه مالی خوئی. بو سبه یڼی بهر له خور که وتن و پیش هه مووان مه ئموره که هاته وه و له ژوروی به رامبه ری ژوره که ی ته یو مور که جیګای دانیشتنی کاریه ده ستانی حکومت بوو، دانیشت و ورده وده ئه وانی تریش هاتن، له و کاته دا ئه سه دوللا خانیش هات و هه مووان چاوه پروانی له خه وهه ستانی شا

تهيموربوون. نزیکه‌ی دوو سه‌عاتی خایاند، که چى شا تهيمور نه له‌خه وهستاو نه‌دهنگی هه‌بوو. هه‌مووان وتیان له‌وانه‌یه له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌پى هاتوووه ماندوو، با سه‌عاتیكى تر چاوه‌رى بکه‌ين. سه‌ره‌نجام مه‌ئموه‌که ته‌نگی پى هه‌لچنراو هه‌ستا له‌سه‌رخۆ ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه وه‌درزی ده‌رگا‌که‌وه ته‌ماشایه‌کی ژووهره‌که‌ی کردو کتوپر به‌په‌شو‌کاوی گه‌پایه‌وه وه‌تی، نوینه‌که وه‌ک خۆی ماوه وه‌تهيمور له‌ژووهره‌که‌دا نی‌یه. ئاماده‌بووان هه‌موو سه‌یریان لی‌هات وه‌خودی (اسدالله) ش هه‌ستاو چووهر ژووهره‌که‌وه هه‌یچ ئاسه‌وارىكى ته‌يمورى تیدا به‌دی نه‌کردو به‌جاری په‌ریشان بوو وه‌له‌ناو خه‌لکدا وابلأوبوووه که‌گوايه شا ته‌يمور رایکردوو. مه‌ئموه‌که تاوانه‌که‌ی خسته‌ئه‌ستۆی دوو سواره‌که‌ی هاوری خۆی دوو پیاوه‌که‌ی (اسدالله) خان وه‌به‌جیدی که‌وته گه‌پان به‌داوی ته‌يموردا، تا بزانی بو کوی رۆیشتوو. ته‌نانه‌ت مه‌ئموه‌که تاوانی ئه‌وه‌ی خسته‌پال ئه‌وه چوار که‌سه که‌گوايه به‌رامبه‌ر به‌ئازادکردنی به‌رتیلیان وه‌رگرتوووه هه‌رچه‌نده ئه‌وبیچارانه سویندیان ده‌خوارد، سوودی نه‌بو وه‌کوته‌کیان ده‌خواردو ئه‌شکه‌نجه ده‌دران وه‌سه‌ره‌نجام هه‌ر چواریان زیندانی کران. ئه‌سه‌دوللا په‌ریشان وه‌مات وه‌مه‌لول بوو، نه‌یده‌زانی ته‌يمور چی لی‌هاتوووه به‌ناچاری که‌سیکی ره‌وانه‌ی ئه‌شکه‌وته‌که‌ی ته‌يمور کرد، به‌وه‌خه‌یاله‌ی له‌وانه‌یه گه‌پایته‌وه ئه‌وی. به‌ریکه‌هوت دوو سى رۆژ پيشتر ئه‌سه‌دوللاخان بو چاککردنی هه‌له‌وه پشنگیری له‌ته‌يمور نامه‌یه‌کی بو (عماد الدوله) نوسیبوو وه‌داوی لی‌بوردن ته‌يموری لی‌کردبوو. به‌لام نامه‌به‌ره‌که به‌په‌له‌وه پروزه گه‌پایه‌وه رایگه‌یاند که‌خه‌ریکه دنیا خراب ده‌بی. لی‌یان پرسى چی بووه، وه‌تی ئه‌مپۆ ده‌مه‌وه به‌یان له‌مه‌یدانی توپخانه‌وه تیپه‌پیم وه‌له‌دامینی توره (جیگای پۆلیسی

ئېستا، جيگای زیندانی حکومت) و له که ناری حوزه که یه کیکیان سهربری، به چاکی لیم روانی بینیم شا ته یموره و سهریان له له شی جیا کرد ووه ته وه، نامه به ره که له گه ل گپرانه وهی رود او ده که دا ده گریا و فرمیسک به چاویا ده هاته خواره وه. ئەسه دوللاخان و ناماده بوان ئەگه رچی هیشتا باوه پریان به و پیشهاته نه ده کرد، له گه ل ئەوه شدا په ژاره و غه م دایگرت بون، لای ئیواری هه مان روژ (عماد الدوله) نامه به ریکی نارد که فه رمانیکی بو مه ئموره که وه فرمانیکی تری بو ئەسه دوللاخان تیدا بوو. هه روه ها له نامه که دا نووسرابوو که ته یمور به پیی خوئی هاتووه ته کوشتارگه و کاری ته او بووه، ئیووش موریده کانی ده روبه ری بلاوه پی بکه و یه ک دو که سی ناسیاوی بو شار بین.

له و سه روبه نه ده دا ئەو که سه ی ره وان ه ی ئەشکه وت کرابووه وه، گه پرایه وه و رایگه یان د که نه ته یمور له وی بوو، نه هیچ یه کئی له په یه ره وه کانی.

مه ئموری ناوبراو دیاری و به خشیشی خوئی له (اسد الله) خان وهرگرت و گه پرایه وه بو شار. ئەوه پوخته ی سه رگوزه شته ی شا ته یموری گوران بوو، به پیی گپرانه وه ی مه لا مسته فا قه لخان.

پیشبینیه کانی شا ته یمور به شیعر و تراون زورن و به شیوه ی به ند به ند و به ناو (رهوشی ته یموری) و تراون. هه ر رهوشیک تایبه ته به بابه تیک، له وانه ئەم چه ند شیعره ی که به رهوشی تایبه ت به پیشهاته کانی سه رده می ئیستایه (۱۳۰۵ی کوچی هه تاوی). بو نمونه له کو تایی ئەم کورته میژووییه دا بروانه و ته کانی ته یمور و پیشبینیه کانی که تاچه ند، مو به مو

نیشانی پینکاوه و به ناسکرا نیشانی داوه، وهك چوڼ و تراوه مشتتې نمونو نه ی
خه واریکه و کهم نمونو نه یه بو ژوړ.

دوله

و امر باطن وقت بیان	تیمور عیان و حکم باطن و نت عیان
و اعجاز پاک امام ضامن	تیمور مواچه چه قول باطن
بی مثل و رفیق کس سر ترانا	رضای در رضای یکتای بی همتا
دوران قجر پر شور و شرن	ای دوره تارن دوره قجرن
حقیقت گمن باطل سمرن	شکاک کور زین، دار بی بون
حق گویان زبون، حق بینان کورن	عدالت گمن ظالم و زورن
دیانت خاموش راگه شان تارن	دوران قجر دین کم عیان
حرف حق لاشان چو زهر مارن	دور قجرن نسل تاتارن
نوسین سرکش بی لجامنی	وای ای دوره بسی دوامنی
نار ننگشان له دفتر منون	دو کس ملوزم و قجرمیون
و او یکی هنی احمد باطن	یکیشان قابض اروای ناصرن
واته باطن و امر یقین	قجر قرانن له ایران زمین
بگیر و شهرت نه ملک ایران	لوی ناتمام جموری عیان
و امر باطن مکفو له تخت	لودما احمد و تاو و جغت
جمهوری مطلق و جغت عیان بو	ایران لودما امن امان بو
ای جنگ دینه له قزوین مبر	لودما و پا جنگ دین مبر
آهسر مزی متکبر و هوین	او آمیا و ان کل میوا سرین

اسبان تشنه آب، مردان تشنه کو	اوسا مکفو خروش غوغو
رومکی عیان و خلق برملا	نایوشا سوار نه پرده خفا
شور رستاخیز مخیز و موه	من نه رکاوش بگیلو موه
مکیشرم و هوین و تیغ الماس	هونان ویم یک یک و قصاص
و کل خلقان پاک مبعیان	ای واته منه له آخر زمان
تیمور سرفاش کرد سرو پی دانا	سروش غبیم و گوش به وانا

(راپورتی خوالیخوشبوو میرزا باقر فانی، کومه لهی سهید
عه بدولحوسیئی سولتانی دهستنوسی کتیبخانهی نووسه)

له کوبه نندی راپورته کانی سه ره وه به گویره کۆچی سهی نووسه ری (ناسخ
التواریخ) ده رده که وی که دانیشتوانی ناوچه که باوه رپیان به جه نابی ته ییمور
هه بووه و ناوبژیوانه کری نه سه دوللا خان که نه دژی نه انجامدانی نه و
مهئموریه ته بوو که پیی سپیردرابوو، نه ده یویست ته ییمور ده سگریکا، به لکو
هه ولی دا نه و تومه تانهی درابوونه پال ته ییمور نه هیلی و نازادی بکا.
هه روه ها (عماد الدوله) زه مینهی ده سگریکردنی ته ییموری خوش کردبوو،
خودی خوی یه که ی سواره ی تایبته تی بو ده سگریکردن و هینانی ته ییمور بو
قه لای حکومت وله گوران پیکه هینا، بی نه وهی دانیشتوان و ته نانهت
حکومه تیشی لی ناگاداریکاته وه و نه و یه که سواره تایبته ته، داواکه ی (عماد
الدوله) یان به نه یینی نه انجامدا. له به رامبه ردا جه نابی ته ییمور که شه هیدبوونی
خوی به مه سه له یه کی باتنی له قه له م ددا. به رهنگاری حکومتی نه کردو ملی
بو داوای باتن که چ کردو به و جوړه راپه رپینی ته ییمور له سنوری عهله و بیبه
توندپروه کان نه ملی حهق، له سنووری گوران کۆتایی هات.

دریژدی بزاقی تهیموری:

به دهرکه وتنی حه زره تی تهیموری دووم (فته تاح)، بلیسه ی راپه پښتانه و بزاقی تهیمور له ناوچه کانی سه حنه، دینه وهر، کرماشان و... دهستی پیکردووه و دریژدی پی در، چونکه به گوپړه ی نه وه ی ناغا سهد نه مرؤلا شاه ئیبراهیمی نووسیویه تی، مه لا به هرام خان گه شویری لورستانی به پررسی زیندانی تهیمور، که پاسه وان و پاریزه رو چاودیری رو داوه روآله تیه کان و جیهانه باتنیه کانی ناغا تهیمور سو، وتویه تی که جگه له بینینی که شف و کهرامات و موعجیزه ی زور زه بهندی جه ناب تهیمور له شهوی سیه می شهید کردنیدا، ته نانه ت خودی ناغا تهیمور پیش شهید کردنی بهم بهیته شیعرا نه ی خواره وه، مژده ی داوه ته مه لا به هرام خان که باوه پیکر پته وی به جه ناب تهیمور سووه و پیی راگه یاندووه که پاش مانگ و نیویک دهرده که موه و خه لکی به ناشکرا ده بینن، نامرم و هه راو هوریا به کی گوره به رپا ده که م. بنچینه ی نه و بهیتانه که مه لا به هرام خان نووسیویه تی و پاشان له سه حنه نیشانی خوالیخوشبوو سهد فهره جوآلا شای ئیبراهیمی داوه به مجوره ی خواره وه یه:

پوری زنجیرم دل ماران و تنگ	به کرده ویمن و هزاران رنگ
وعده مویه رو ییک مانگ و نیمی	مکروم و پاشور عظیمی
ذات من نه ذات حیدر دورنن	شکاگان ماچان به تیمور نین
یاران بزنانان به کراماته	مرده زنده بی هیهات هیهاته

وهک گپدر اووه ته وه، تهیموری دووم (فته تاح) به و خه سلته تانه ی پیشتر ناغا تهیمور باسی کردووه، له ناوچه ی بالاوه ندو له روژگاری حکومتی لوتف علی خان بالاوه ندی هاوچه رخی (عماد الدوله) دا دهرده که وی.

د هرکه وتنی ته یموری دووم ده گاته گوږی نه وان هی باوهریان به دووباره د هرکه وتنی ناغا ته یمور هه بوو، بویه به په له زیارته دی ده کن. هه روه ها باوک و دایک و برای ناغا ته یمور درک به ته یموری دووم ده کن، به تاییه تی دانیش توانی سه حنه که نه و د هرکه وتنه به دریزه پیډانی روهی و جسمی حه زه تی ته یمور له قه له م دهن و پیشوازی لیده کن و چه ندین موریدی به رجه سته ی نه و ناوچه یه ی ده خه نه خزمه ت، له وان ه ناغا سه ید فهره جوللا شای ئیبراهیمی و شیخ نه زه ر عه لی جه نابکه کاریگه ریه یکی گه وره یان، له باوکرده وه و دریزه پیډانی بزاقی ته یموری، له ناوچه کانی سه حنه و دینه ورو کرماشان و تارانداهه بوو.

پاش ده نگدانه وهی بزاق و د هرکه وتنی ته یموری دووم، له کاتیګدا که شتیک ده که پایوه بو بالاوهند، له که ل دهرویش نه سروللا وندی هاوریی تاییه تیدا، له لایه ن مه ئمورانی حکومی لورستانه وه ده سګیر ده کرین و ماوه ی ۱۸ مانگ له زیندان به سهر دها. له لایه که وه هیچ تاوانیک به سه ریدا ناسه پی و له لایه کی تره وه دوپا تکرده وه کوچی ازبیه کانی شهرع، ناغا ته یمور له (به رزه خ) زیندانی ده کری، چونکه مه ئمورانی حکومت له وه دترسن نازادکردنی به ناشکرا بیته مایه ی نارپه زایی به ره له سستکارانی حکومت، بویه به نه پنی پیشنیازی راکردن له زیندان ده خه نه به رده می. ناغا ته یموریش پیشنیازه که به و مرجه قبول ده کا که سه رجه م زیندانییسه بی گوناوه کانی شی له که ل دابی، نه وانیش نه و مرجه قبول ده کن و زیندانیه کان پیکه وه له زیندان راده کن. ناغا ته یمور ماوه یه که له دهوروبه ری سه حنه و نه سه د نابادو هه مه دان و نه سفه هان و چه ند شاریکی تر به سهر دها و له یه کی له و سه ردانانده له زنده ی ساوه، دووباره له لایه ن مه ئمورانی

حکومه ته وه ده سگر ده کړی و ره وانه ی تاران ده کړی و له (انبار شاهي) ی مهيدانی نیستای نرک زیندانی ده کړی. له نا ه زینداندان ژماره یه کی به رچاو له مه نمرانی زیندان و زیندانیه کان په یوه ندی پیوه ده که ن.

هه روه ها پاش لیکنده وه ی خه ونیک بو ناسره دین شا (۱۲۶۴ . ۱۳۱۳ ی کوچی) که داوای خه ون لیکنده روه ی کردو وه و جنابی ته یموری دو وه ده بریته ده رباری شاو، پاش چه ند روونکر دنه وه یه که ماهیه تی خه ونه که بو شا لیکنده داته وه. شا له وه لآمدا ده لی: ... (هه مان نه وه که سه ی که له روژاوا ی ولات نازاوه ت دروست کردو وه و نیدیعیای پاشایه تی ده که ی) ته یموریش له وه لآمی شادا ده لی: نیمه پاشای باتنن و پاشایه تی روا له تمان به توو که سانی وه کو تو. هه رچوئی بی له پادا شتی لیکنده وه ی خه ونه که، شا ریزی لی دهنی و موجه یه کی سالانه ی به لی خوی بو ده بریته وه هه موو پیداویستییه کی سه فه رو نیشته چی بوونی له شاری هه مه دان بو دابین ده کات. له هه مه دان به هو ی بیرو باوه ری په پره وان و نواندنسی کاری نا ئاساییه وه، سه رنجی بنه ماله کوچی هه رگویزلوی هه مه دان، که بنه ماله یه کی سه ر به روحانی یه که وره کان و نه هلی مه شره ب و زهوق بوون راده کیشی و نه میر نه فخره مکوچی هه رگویزلو، فاته مه خانمی کچی خوی لی ماره ده کاو به نه نجامی نه وه په یوه ندیه دا کورپکیان به ناوی حه سه ن شا (قطب الدوله) ده بی.

(فرید الملک قه ره گویزلو له یاد داشته کانیدا چه ندین جار ناو کوچی طب

الدوله ی بردو وه)

پاش ماوه یک ناغا ته یموری دو وه له هه مه دان کوچی دوا یی کرد، پرو پاگه ندی و اهه بوو له ناو خه لکدا که گوا یه ته یمور ژه هر خوارد کراوه. به گویره ی وه سیتنامه ی خوی، له که رماوی بن بازاردا ده یشو ن و تهرمه که ی

لہ پال نارامگہی بابا تاهیری ہمہ دانیدا بہ خاک دہ سپیردری. دہرویش
 نہ سرو لہاوری نزیک و تاییہ تی تہیمور، کہ گہنجینہی سہرگوزشتہ
 باتینیہکانی حہزرتی تہیموری دوہم بوو، لہسہردہمی ناغا تہیموری
 دوہمد لہشاروچکھی تويسرکاندا دہژیاو پاش مردنی ناغا تہیموری
 دوہم گہرپاہوہ تويسرکان و زیاتر لہ ۷۰ سال تہمہنی کردو تا لہژیا ندابوو
 پہیوہندی خوی لہگہل نہوہ روحانیہکانی تہیموری دوہمد نہ پچراند
 تاسہرہنجام ہر لہشاری تويسرکاندا مرد (شرح زندگانی واحوالات جناب
 تیمور بان یارانی و ناقا تیمور ثانی ملقب بہ فتاح، سید امر اللہ شای
 ابراہیمی، صحنہ، دیمہ ۱۳۶۴)

بزاقی تہیموری لہسہردہستی نہوہکانی دریزہی پی نہدرا، چونکہ
 حہسہن شا (قطب الدولہ) ی کورپی، خویندنی تہواو کردبوو و ٹہلی زانست
 بوو، بویہ لہدہرباری ٹہحمہد شا کوچی اجاردا، ژیا نیکی خوشی
 بہسہردہبردو کاری دہکردو زیاتر کہ سیکی دنیاہی بوو. تاقہ نہوہی (قطب
 الدولہ) ش کچیک بوو کہ شووی بہسہید عہلی ٹہسفر تورکستانی کرد،
 کہیہکی بوو لہگہورہ پیاوانی ٹہہلی حہق و گواہ کچہک ش کہسی لہدوا
 بہجی نہما.

بہلام سہید فہرہ جو لہا شاہ ئیبراہیمی لہہمدان و کرماشان و سہحنہ و
 دینہوہرو نازہربایجان و شیخ نہزہر عہلی جہناب کہ بہفہرمانی تہیموری
 دوہم (فہتاح) کاروبارہکانی تاران ٹہنجام دہدا، لہتاران بہہاوکاری
 موریدہ راستہ قینہکانی تری ٹہو حہزرتہ، وک نہوہی باتنی و روحانی و
 راستہ قینہی ناغا تہیمور، نہیانہیشٹ چرای بزاقی تہیموری کویر ببیتہوہو
 بہروناکی ہیشتیانہوہ.

ویندی سید روستم حیدری

راپەرىنى ئاغا سەيد رۇستەم ھەيدەرى گۆران (۱۳۰۰ كۆچى)

لەسەردەمى فەرمانرەۋايى مەسعود مىرزا (ظل السلطان) ى كۆپى ناسرەدىن شادا، زۇلم و زۆرى فەرمانرەۋاكانى سەر بە (ظل السلطان) سنوورى خۆى تىپەپراندى وى كرد لەسەرتاسەرى رۇژاۋاۋا ناۋەندى ئىيراندا، يەككىتى يەك لەسەر بنەماى مەزەبەى گۆران، لەنيوان خىلە ھاوسنورەكاندا، بەسەرۇكاىەتى ئاغا سەيد رۇستەم رىبەرى مەزەبى گۆران دروست بى. بۇ ئەو مەبەستە لەمالى سەيد رۇستەم لەتوت شامى، تايغەكانى گۆرانى قەلغە زنجىرى، كرندى، كەلھور، لەسەر بنەماى بىرۋاۋەپو ەشايەرى خۇيان ھاۋپەيمانىتى يەكيان پىكەيىناۋ سويندىيان خوارد، تا دژى حكومەتى (ظل السلطان) راپەرن، چونكە مەسعود مىرزاى (ظل السلطان) لەرىگای سەپاندىنى باج و خەراجى قورس و تاقتە پروكىن و بىگارى يەۋە، حكومەتتىكى لەناۋ حكومەتدا دروست كىردبوو، بەجۆرى جگە لەپارەۋپول ھىچى لەدەست و پىۋەندەكانى خۆى نەدەۋىست و ئەۋانىش ئازادانە ھەموو دەست دىژىيەكيان دەكرد.

حسین خان (سەردارى گەرە) ى سەرۇكى ئىلى گۆران لەبەر رەۋشتى موخافىزكارانەى خۆى، ئامادە نەبوو بەشدارىى ئەو ھاۋپەيمانىتىيەى سەرەۋە بكا، فەرمامورز سولتان كرا بەفەرماندەى سەربازى راپەرىنى ئاغا سەيد رۇستەم ھەيدەرى گۆران و ئالای راپەرىنى گرتە دەست. لەو سەرۋەندەدا جموجۆلى بازگانىتى، كەلەژىر سايەى ئىنگلىزو عوسمانىيەكاندا بوو، رەنجى ھاۋلاتىيانى بەتالان دەبرد، كەوتە مەترسىيەۋە.

هاوولا تېيانې ژبې رښتې هاو په پښتانه کې، دننیا پښتانه په پيدا کړدو روژ له دواړو روژ ژماره لایه نگرانی راپه پښتانه له دژې حکومتې ستم زیادې ده کړد. تا کار گه پښتانه نه وهی که (ظل السلطان) و ناسره دین شا له و رووه وه که وتنه دانوستان و راپوژ کړدن. شا له وه لایه کور په پيدا و بو دوژینه وهی چاره سهری راپه پښتانه گوران نووسی (.. چاک کړدنې زه هاو و قهره بوو کړدنه وهی ویران کاری په کان، پیوستیان به فرمانی تایبه ته، زه هاو ده بی به باشی ئاوه دان بکړیته وه. خو ت ه مو ئا مران یکی کارت له به رده ستدایه و هرچی په که له باره ی بیر کړدنه وهی باش و ئاوه دانې و ریکڅستنه وه بخه پته پروو، مایه ی په سنده ی ئیمه یه. بو ریکڅستنی کاروباری گوران و هندی سهرنجی ناو خوی، لیکو لینه وهی دروستی خو ت به لنگه یه و نه وهی به چاک و دروستی دهنانی نه جامی بده. بو نه مجوره کیشانه پیوست ناکا له لایه ن ئیمه وه حوکم و فرمان بدری) (۲ رجه ب، یونت نیل ۲۹۹ کچی (اسناد برگزیده دوران قاجاریه، ص ۷۴).

پاشان (ظل السلطان)، حاجی سید سیه یاح مه عرف، که لایه نگر و مه نمری نه پښتانه و ناشکرای خو ی بوو، بو هه لسه نگاندنې کیشه که و لیکو لینه وهی بارودوڅ و ئاماده کړدنې راپورتیک، رهوانه ی ناوچه که کړدو کار دانه وهی (ظل السلطان) به گویره ی راپورته که ی حاجی سید مه عرف ریکخرا. حاجی سیه یاح له بیره وهی په کانی خویدا، سه باره ت به و سه فهره (مه نمری په ته) نووسیویه تی: بریتین له دوو تایفه (گوران هکان) که هردو وکیان له کورده کانی روژاوا ی ئیران. په کیکیان (گورانی کړدی) که علی مورادخان سه روکایه تی ده کاو نه ویتریان تایفه ی گورانی قه لا (زنجیری) په که سه روکه کان حسین خانو گوايه زنجیری داده په روهی نه و شیروان له شوینیکدا بووه که نیستا مالی نه مانه، سید روستم له و

ناوچه یه دا سه روکی مه زهه بییه و به و تهی حاجی سه یاح سه روکی نه هلی
 حه قه و سه رجه م دانیش توانی نه و ده ور به ره مورید و فیدای نه و ن،
 خیوه تگه که ی سهید روسته م له توت شامی یه، ناو هه وایه کی خوشی
 هه بوو، بهر له سپیده له بابا یادگار هه به سواری له و چیا یانه ی ناو هه وایان
 سازگار هه به گه شت و گوزار که و تمه ری و لای نیوه رو گه ی شتمه توت شامی،
 له گه ل گه ی شتم یه کسه ر برده میانه خیوه تگه که ی سهید روسته م که گه نجیکی
 قوز بوو، کلاویکی لبادی له سه ر بوو، جلو به رگی له لباد دروستکراوی
 له به ر بوو. نینجا مه ریکیان سه ر پری و که و تینه قسه و گفتوگو، و تم: لای
 حکومت به باشی باست ناکه ن ناسرولمولکم هیشتا نه بینیه، به لام
 نه وانی تر (مه بهستی ظل السلطان) بوو به خراپه باست نه که ن، له وه لامدا
 سهید روسته م وتی: من گونا هیکم نی یه. چه ند که سیك به ها و به شی
 نه سپیکیان کریوه و بو سواری بوون داویانه به من و نه و نه سپه حکومتی
 تو قان دووه هه زاران نه سپیان هه یه، نایبینن که چی نه و ناقه نه سپه ی من
 ده بینن. منیش له به ره وه ی خه لکی مینیان هیناوه و سوودی لی و هر ده گرن و
 کریاره کان هم رازی نین، ناتوانم نه و نه سپه پیشکesh بکه م. نه و نه سپه
 به جو ری ده رکه و تو وه بو نه و نه سپه و نه شپرزیه وه، منیان به یاخی
 داناوه و داوای کوشتم ده که ن، تا نه سپه که به تالان به رن. بو به دبه ختی،
 حکومتیش ده سه لاتی ته و او ی داوه ته ده ست و پیوه نده کانی خو ی و تا
 نه و په ری به هیزی کرد و ون، به جو ری نه و انیش ده ستر ریژی ده که نه سه ر
 مال و گیان و ئا برووی هه موو که سیك و هر سه تمیك بیان وه ی نه نجامی
 ده دن و نه گه ر که سی نه یه و ی، نه و سه تم و زوران هه قبول بکا، نه و
 به بنه مال هه که یه وه له ناوی ده بن. نه و یه گونا های من و که سانی

وهكو(داستاني نه سپ زياتر ليكچواندنه و نه م بابته ته ليكچوونيكې ته واوي له گه ل نه و بابته ي سه باره ت به مير خسر و له سره تاي به شي يه كه مي سره نجامي (سهرده مي حوته وانه) دا هاتوه، هه يه و له بنه رته دا نه سپ له ري وره سمې عه له وېبپاڼې (يارسان) وه ك نيراني يه كونه كان، پيگه يه كي تايبته ي هه يه و ناماژ و هيماي دهر كه وتن و راپه پښنه).

له و سره و بنده دا چند سواريك دهر كه وتن كه يه كيكيان فه رامورز سولتان بو. فه رامورز كه سيكي زور تيگه يشتو و ژير بو، بو مالي خوي له ته ختگا بانگيشت كرد. شه و مان له مالي سه يد روسته م برده سره و نيو سه عاتيكې مابو و بو دمه و به يان، به ره و ته ختگا كه وتينه پري. چونكه ماله كه يان زور دوور نه بو، كه گه ياشتمه نه وي، نه و په پري ريزيان لي نام. حسين خان يا وهر و سولتانه كان سهر دانيان كردم و پيگه وه روژمان برده سره نينجا وتم (د مه وي سبه ي يه كسر ليژه وه به ره و كرماشان بروم) وتيان : دووره. به لام تكام لييان كرد تا زو و بكه وينه پري. سواره كانې عه لي مورادخان (احتشام الممالك) يان گه رانده وه و خويان چند سواريكيان خسته ته كم) (خاطرات حاج سياح، ص ۲۲۰، ۲۲۱)

پاش گه رانه وه ي حاجي سه ياح، (ظل السلطان) به هه مو هيزيكې مرويي و چه ك و جبه خانه و به پشتيواني دارايي ناغا حه سه ن (وكيل الدوله) و له ژير چاوديري نوينه ري سه ربازي عوسماني ده ستي كرد به سه ركوتكردي راپه رينه سنيا سي و مه زه بيه كه ي ناغا سه يد روسته م حه يد هري گوران و خه لكي گوران يارمه تي كه له وري دا به فه رمانده يي فه رامورز سولتان تفه نگچي، (ظل السلطان) به مجوره با سي رو و دا وه كه ده كا : (له ياداشته روژانه كه ي خومدا صاحب ديوانم له گه ل (جلال الدوله) (كوري ظل السلطان) به كه لوپه لي ته واوه وه به ره و (شيراز) فارس نارو و خويشم ته رخانكرد بو

ريځخستنی کاروباری کرماشان و (سنه) کوردستان، که هزار پله له لورستان خراپتر بوون، چونکه ئیله کانی کرماشان دهستیان دابووه جوړی سهره پوی. گومانی تیدانه بوو که بارودوخی ئه و ئیلانه ی کرماشان له لورستان خراپتر بوو. هۆزه کانی گۆران له لایهن دوو سولتانه وه، فهرامورز سولتان و حسین عه لی سولتان ناویکه وه، دهستیان به نازاوه له و ناوچه یه دا کردبوو که باسکردنی مایه ی نه فرته (!) هۆزه کانی کردندو که له لور هزار پله له چه له بی و گۆران خراپتر بوون و بی سهره به ری بالی به سهر ناوچه که دا کیشابوو. یه که مجار به ته له گراف فه رمانم دابه حاجی حه سن (وکیل الدولة) تا هر کاتی (ناصر الملك) پیویستی پی بوو یه کسهر کوروریکی بداتی و بو (ناصر الملك) هم ته له گرافیم کردو پیم راگه یاند که تو له هم مو جیگایه ک و هم مو کات وه زیری پله یه ک بووی و له که مو کوپی کاروباره کان باشترا ناگاداری و ده زانی که مه به ست شای ئیمه چی یه و چی ده بیته مایه ی ناویانگی ناغاکه ت، به وته ی میرزا مه لکه م خان، هاوپی هردو کمان و چاره ی هم مو گرفته کان پاره یه. بویه بی نه وه ی خوت پیشنیاز بکه ی و داوا بکه ی، ۵۰۰ هزار تومانم به هو ی وه کیل الدوله ی ئینگلیزه وه بو حه واله کردووی، سی تپی هم مه دان، که له تپیه کانی عاشقلون له ژیر فه رمانده یی خوتدا ده بن و حسام الملك ناماده ی کردوون و چوار تپیشم له عیراقه وه ناردووه، که سه رجه م ده کاته (۷) تپ. خویشم به (۱۲) هزار عه سکه ره وه له بروجهر د بو به هیزکردنی له شکره که ی تو ناماده ده بم، چونکه ده مه وی ریشه ی نازاوه له بن دهر که ی. هه روه ها والی نه بو قه دارم به خو ی و ۲ هزار سوارو پیاده وه، ره وانه ی پشتکوه کردووه، جگه له له شکره که ی خوت له کرماشان و له سه ر بازگه که ی من نزیکه ۲۰ هزار کس بو شه پ ناماده ن و نه مانه ته نها

قسه نين. خوټ باش ده زانی که کرده و هشی هه یه. دربارهی پاره و پول چەندت بوئ له (وه کیل الدوله) ی ئینگلیز و هری بگرو و ده مینیتنه وه عه قټ و نمه که له لالی و دلسوزی که تیا یادیه، (ناصر الملك) بهرده و ام له بهر خو یه وه ده یوت، کاتی ئه و ته له گرافه یان له ته فه گرافه خانسه وه بو هی نام خویندمه وه، به لام تا دوو سئ هه فته وه لامم نه دایه وه و به ته له گرافه ناسا کانی ئیران له قه له مم دا. پاش تپیه پوونی سئ هه فته، سه رنجم دا قورخانه * بو توپ و تفهنگی نه مسای و چوار هه زار تفهنگ و شهش عه راده ی توپ و حصام الملك، عه لی نه قی خان که زازی به خو ی (٤) تپی عیراقی و والی به ٢ هه زار سواره و پیاده وه، گه یشتن وه که سیکی فی لیها تو، کاتی مانگی تازه ببینئ، به ته و او ی شی ت بووم. ناردمه لای (وکیل الدوله) تا بزائم له باره ی ئه و حه و آله یه ی نه سفه هان و (ظل السلطان) وه چی ده لی؟ وتی: له هر جی گایه که بته وئ ٥٠٠ هه زار تومان ناماده یه. ئینجا به ناگاهاته وه و زانیم (ظل السلطان) له و جو زانه نی یه، به لکو وه که ناغا محهمه د خانی با پیره ی و نایب السلطنه ئه وه ی ده یلی، ده یکا. ناوی ده وئ، کاری ده وئ، ئابرووی ده وئ. داوای (حصام الملك) م کردو وتم: کوپم کاروبار به م شیوه یه یه. ئه و پاره و ئه م که لوپه لانه له پشتکو و عیراق و نه سفه هانه وه بو مان ره وانه کراوه. ئیستاش به م ریشی سپی یه وه و ئه و نیعمه ته ی پیمان دراوه و ئه و متمانیه ی به ئیمه یان هه یه، جوان نی یه خزمه تیان نه که یین و قوربانی له ریگای ئه و اندا نه ده یین. بو یه هر ئیستا وه که په یام بهر برؤ و تپیه کانی عاشقو بینه بو ئیره. له بهر خو یه وه دو و پاتی ده کرده وه و به منیشی ده وتو سویندی ده خوارد تا با وه پم کرد، کاتی من و (حصام الملك) له ته له گرافه که دا

* قورخانه: جبه خانه (وهرگیر)

خویندمانه وه که له ئیوه به هیج شیوه یه که داوای حساب ناکه م، ته نها له و کوروره داوای ریڅخستن و ناوی باش، به ره و پېشه وه چوونی کاروبارم ده وی، ئیمه ی پیره میرد هه ردوو کمان به هو ی نه و متمانه و غیره ته ی له ئیوه وه به دیمان کرد، نزیکه ی دوو سه عات کول کول گریاین، جا نازانم گریه ی شادی بوو یان گریه ی روژانی رابوردو، به یه کمان دهوت ده بی خه ریکه کارکردن بین. به و شیوه به کورتی وه لام دایه وه، وه لامی (ناصر الملک) بو من به مجوره بوو که بوونی موباره کی به له شکره وه ته شریف به یینه برو جه رد، کاریکی باشه، چونکه ناوه ندی هه رسئ ویلایه تی عه ره بستان و لوپستان و کرماشانه و هه ر نه و ناوه موباره که، ریڅخستن ته واو به گویره ی سه لیه ی و موباره کی به ده ست ده هیته وه له روی هه رزانی و زور زه بندی دانه ویله .. به هو ی گه یشتنی تیپه کانی عیراق و والو نه و که ل و په ل و جبه خانه و توپ و تفنگه بارکراوانه وه، له گه ل گه یشتنی تیپه کانی عاشق لودا، ئومید ده که م پیویست به زحمه تی بوونی موباره ک و جموجولی له شکره ی موباره کی کرماشان نه کاو پیر غولام خزمه ته کانی به گویره ی مه یلی موباره ک نه نجام بدا. به لام پیر غولام هه موو کاتی رایگه یاندوه که که ژاوه ی موباره کی ته شریف هه ر ده یینن و سه رگه رمی ناوه دانکردنه وه ی بینایه کان و قه سری شیرین و زه هاب ده بم، که به پیویستی ده زانم، نه و مه سه له یه خالیکی گرنه و له سایه ی نه و متمانه یه ی به بنده هه تانه، ئومیده وارم یه که عانه ش به فیرو نه روا (له و سه رو به بنده دا خوا ره حم بکا، نه و پیاوه به ریزه چ خو ی و چ حسین خان (حسام الملک) - ی ناموزای، به حه ق له وه ی گومان ده که م و ده نووسم، باشر خزمه تیان کرد، بی نیازی و بی ته ماحی خو یان نواندو ناوچاکی یان بو دین و حکومت به ده سته ینا. خوا نه کی باو با پیرانی من بو باو با پیرانی نه و

نمېكى باوكم بؤ نه و چه لال بكا) - به لام چ سه فه رېكم بينى و چ زه حمه تېكم كيشا، له و سه فه رده دا خويه كافر نه بينى و موسلمان نه بيبستى. له ماوهى نه و ۴ مانگه دا، رۇژيكيان كه له به يانى يه وه تاكو ئيواره و له ئيواره وه تاكو دمه و به يان باس له خويندن و نووسين و ناردنى فلانه نؤكه رو گه پرانه وهى فيسان نؤكه ر بؤ كرماشان و چه نكه كانى كرماشان و نووسراوه كانى كرماشان و گفتوگوئى كرماشان له گه ل تاران، يان له گه ل خودى كرماشان به ولوه شتېكى تر نه بوو. خودى خؤم له وانه يه ۳۰ جار چوييتمه ته له گرافخانه كه و له گه ل كاربه ده ستانى حكومهت و بوونى موباره كى وهى نيغمه تم و (ناصر الملك) و (حسام الملك) و والى نه بو قه داره دا قسه م كرديى. ۱۰ جار بېرماردا خؤم بړؤم، يه ك دوو جار حاجى حه سهن (وكيل الدوله) ي ئينگليز له كرماشانه وه بؤ بروجهردو له بروجهرده وه بؤ كرماشان رويشت ميرزا حه سهن عه لى خان كه گه نجىكى ره وشت به رزه هر له هاتو و چؤ دا بوو. سه ره نجام به خواستى خوا سه رجه م مه رانه كانم هاتنه دىي و رها قولى خان و داودخانى كه له ورو، فه رامورز سولتان و حسين عه لى سولتان سه ر به هؤزى گؤران و عه زيز خانى باجه لان له هؤزى باجه لان به خؤى و سئ كه س له كه سوكارى و عه لى مورادخانى كرندى ده سگيركران. سه يد رؤسته م كه وه ك خواى كورده كانه، نه وهى سه يد به ركه يه و سه رجه م هؤزه كورده كانى كرماشان (على اللهى) ن و خودى سه يد به ركه و نه وه كانى به رواله تى عه لى داده نين و ده ليين عه لى له و كه سانه دا حلولى كردوه، وه ك بابييه كان و ده ريبه كان. ته نها باوه رپيشيان وايه كه هر كه سئ ئيمان به سه يد به ركه و نه وه كانى به نين، نه وا له سه رووى هه موو

په رستنیکه یه و هیه و هیچ بنده گی و په رستنیکه تری پیویست نی یه و نه م
شيعره یان به رده وام ده و ته وه:

بارها گفته ام به خلوت دل علی الله و غیره باطل
در مذهب عارفان آگاه الله علی و علی است الله

از سر درون جمله آگاه علی است گردش ده این بلند خرگاه علی است
جز وی نبود یلد ولم یولد تفسیر کلام قل هو الله علی است
نهمه و یردی شهوانه روژیانه، نیازی خودان به بنه مائه ی سهد به ره که و
نهم و یردی شهو و روژیانه، نیتر که س پیویستی به هیچ په رستن و قاعه تی
ناکا.

از چلیم و چرس و چنگال و چلو چون بحق و اصل شدی آسوده شود
ناغا سهد روستم حهیده ری بو بووه نیگه رانی گه و ری نیمه، تا
سهره نجام (حسام الملك) که و ته شه پر کردن له دژی و به زه بری توپ له مال و
خانه قای خوئی دهری په راندو به ره و ناوچه عه رب نشینه کانی
عیراق راوی نا.

جه هانمیرو فه قن قادرو که ریم به هلول و سه لیم نه حوه ل که له سهرانی
هه مه وند بوون، له گه ل ۶۰۰ سواری حسین قوی خان به هوئی والی نه بو
قه داره، دانیای کرد بوونه وه و له گه ل خویدا هینا بوونی بؤ لای من
له برو جهرد و هر هه موویان به زنجیر به سترابوونه وه. پاشان جگه
له جه هانمیرو لایه نگره کانی، رها قوی خانی که له ور نازاد کرا، به لام فرمانی
پیدرا له نه سفه هاندا بمینیتته وه. عه لی مراد خانی کندی بووه پیای
حکومت و کرا به سه روکی تیپی کړند. داود خان پاش نه وه ی پله ی نیلیگی
که ری نیلی که له وری پئ سپیدرا، نازاد کرا و گه راپه وه ناو نیله که ی.

به لام فه رامورز سولتتان له بهرئه وهى سهره پوئى زورى كردبوو (!!?) گولله باران كرا (له فهره نگی شازادهى قاجاردا، ملكه چ نه كردن بو سته م و زوردارى، واته سهره پوئى) حسين عهلى سولتتان به زنجيركراوى ره وانى ئه سفهان كرا. جهه هانمىرو سولتتان به ميرزا ره زاخان تا بپرينه ئه سفهان و له ويوه، له گه ل من بپرينه تاران تا له بهر ده م هومايونى نازاد بكرين. له بهرئه وهى به لئيم دابوو سوپاس بو خوا به لئينه كهى خوم جيبه جيكرد، خه رچى شه و روژى جهه هانمىرو لايه نگرانى كه نزىكهى (۳۰۰) كهس ده بوون دابين كردو ئه وانى ترم نازاد كرد تا بچنه وه لاي والى پشتكو. چوارسه د تومان خه رچيم بو دابين كردن، پاش ئه نجامدانى ئه و كارانه و مؤلت وه رگرتن له باوكى تاجدارم، گه پامه وه ئه سفهان.

فه ريذ به گى سه رتپى عوسمانى سه ردانى سه ربازگهى (حسام الملكى) له كرماشان كرد، به لام له بهرئه وهى من نه چووم بو كرماشان، له بهر چه ند هويكه بانگيشتم بو سه ربازگه كهى خوم نه كردو سه ره نجام فه ريذ به گ پاش چهندي مانه وه له و سه ربازگانه گه پايه وه عىراقى عه ره بى (تارىخ مسعودى، ص ۲۹۶ - ۳۰۳)

ئه و راپورتهى (ظل السلطان) گه وره يى و فراوانى بزاقه سياسى و مه زه بى يه كهى سه يد حه يدهرى گوران نيشان ده دا كه به دان پيدانانى خوئى، بنچينه كهى ناغا سه يد روسته م گوران بووه و سه ركرده و فه رمانده و ريبه رى خه بات و جه نكه كان، له دژى له شكرى حكومه ت فه رامورز سولتتان بوو و هه ر له و پيناوه شدا سه رى خوئى به خت كرد. پارو پولى زورو زه به ندى (وكيل السفاره)ى حكومه تى ئىنگليز، له دژى شورش و بو ركوتكردى بزاقه كه به كارهيئرا، سوود له هيئزى مروئى چه ندين تپى جيا جياى ئه سفهان، تاران، نازه ربايجان و لورستان كه ژماره يان ده گه يشته ۲۰ هه زار

کهس وه رگړاو هزار بارى جبه خانسهى توپ و تفهنگى نه مساوى و چوار هزار تفهنگ و شهش عه راده توپ به کارهینرا، جگه له چوار تپى عىراقى (نهراکى) و والى به دوو هزار سوارو پیاده وه و هاتنى خودى (ظل السلطان) بؤ بروجرد، که بؤ ماوهى چوار مانگى ته و او له سپیډه وه تا شیو، خه ریکى په یوه ندى کردن و ریکخستنى کاروبارى ناوه ندى جهنگ و پشتیوانى بوو، به راده یهک ژيان له و فرمانر وه وایه قه دهغه کرا که ته نانه ت دوگمه کانى کراسه که شى له لایه ن که سانى تره وه ده به سترا و ناچار کرا له نیوان ته له گرافخانه و پؤسته که یدا خه ریکى هاتوچؤ بئ. چاودیریکردنى بارودوخه که له لایه ن ئه و مه ئمورهى عوسمانى یه وه وای کرد سئ کوچکهى قاجار عوسمانى . ئینگلیز پیکه وه بکه ونه سه رکوتکردنى بزاقئیک که په پیره وه کانى هاوولاتیپیانى شیعو و نالحه قى که له ورو سوننهى باجه لان و ئال حه قى گؤران و مه نشیى و کردنى بوون و سه یدیك ریبه رى ده کردن که جه زبه یه کى ئه و توئى له قسه و کرده وه کانیدا هه بوو، به جوړئ په پیره و کاره کانى جگه له فرمانى ئه و (ناغا سه ید روسته م حه یده رى گؤران) گوئیان له قسهى هیچ حوکمرانیكى تر نه ده گرت. که واته به هیز بوونى ناغا سه ید به مانای ته نگ پئ هه لچنینى تاران، له نده ن و ئه ستانبول بوو، بؤیه پیکه وه و به هوئى پیلانیکى پر خه رج و سه رسامه وه، بزاقه که له باربرا. شمشیرو چه کى ناگرین، به رامبه ر به چه کى پیشکه و تووى ئه و روژهى وه ک توپ، سه رپازى موچه خوړى تپه کان و فرماندهى که شوفش که رو خاوه ن نازناوى زل زل، به رامبه ر به ژماره یه ک گیان له سه رده ست که خوړاکیان بریتى بوو له به رووى روت و هیچ موچه یه کیان جگه له نه فسى حه ققانى نه بوو، روو به رووى یه ک بوو بوونه وه.

لېكۆلىنەۋەي لايەنە جيا جياكانى ئەۋ راپەرىنە سىياسى و مەزھەبىيە و ئاسەۋارە كۆمەلەيەتى يەكانى، كەپەيوەندىيەكى پتەۋى لەگەل مېژۋى ئەۋ ھۆزانەدا (كەلھور، باجەلان و گۆران بەگشتى) و ئىلى گۆران بەتايبەتيدا ھەبو، رەھەندە فراۋان و قوۋلە مېژۋىيى و مەزھەبىيەكەي راپەرىنەكەي دەردەكەۋى. جەزبە و كارىگەرىي كۆمەلەيەتى راپەرىنەكەو عەيشق و ئىرادە و ئازايەتى فەرامورز سولتان، بەرادەيەك بو، كەكاتى دەسگىركا، مانگرتوۋان و گەنجە دەنگە خۆشەكانى شارى كرماشان، لەكوچە و كۆلانەكاندا و بەئاۋازى دېرىنەي خۆمالى (لاۋە لاۋە) و بەو شىۋەي (قەتار)، كەلەدوا رۆژگارەكانى زەندى و بەھۋى ئازايەتى و مەرگى لوتفەلى خانى زەند لەلايەن دايكىەۋە (مادەرشاھى) كەوتبوۋە سەر زمان، مونا جاتيان دەكردو بۇ رزگارى فەرامورز سولتانى سەر سپەردەو فەرماندەي گيان لەسەر دەستى ئاغا سەيد رۆستەم حەيدەرى گۆران دەپارنەۋە. ئەمەي خوارەۋە يەككىكە لەبەيە يادگارەكانى ئەۋ رۆژگارە:

يا امام رضا شاگە خراسان برس و فرىاي فرامرز سلطان

ئەي ئىمام رەزا شاى خۇراسان بگەرە فرىاي فەرامەرز سولتان

دواتر ئەۋ ئاۋازە بەسرودى فەرامورز سولتان ناوبانگى دەركردو، تا ئەم دوايىش لەلايەن گەنجە دەنگخۆشەكانى كرماشانەۋە، لەمەيدان و بازارەكانى شاردا دەوترايەۋەو جەنگاۋەران و تەنگچىيەكانى (جافى گۆران) لەپرسەي فەرامورزدا (بەگۆرانى) و لەسەر ئاۋازى كۆنى خەزانى، چەند بەيتىكيان لەكوچى نەمرانەي فەرامورز سولتان ھۆنىبوۋەو پىيان دەوت

دىلانى (Dilane)، واتە دىلىتى (دىل ئەكوردى سۆزىدا ماناى زىندانى دەگەينى).

گرىانە ئالۆزەكانى (ناصر الملك) و (حسام الملك) و باۋەرنەكردىيان، بەلگەى رەشپىنىيان بوو لەتېكشاندى راپەرىنەكە، بەلام مانەۋەى (ظل السلطان) لەناۋچەكە، تا دوا ساتەكانى ئۆپراسىۋنەكان و سەركوتكردنى يەكجارەكى راپەرىنە سىياسى و مەزھەبىيەكەى ئاغا سەيد رۇستەم حەيدەرى گۆران، ئەو رەشپىنىيەى گۆرى بۇ باۋەرپو پېكەنن و سەفەرى (ظل السلطان) لەلاى رۇژاۋاۋە. خالىكى گرنكى تر، برىتىيە لەۋەى كەبۇچى لەبرى كرماشان، (ظل السلطان) لە بروجەرد جىگىر بوو. ئەو ۵۰۰ ھەزار تەنەى لەكۆيۈە داين كرا؟ ئەو ماۋەيەى راپەرىنى ئەلەۋىيەكان (ئال حەق) كە (ظل السلطان) بەدرۇ ھەلبەستراۋەكانى خۇى و ئاراستەكردنى كەسانى تر، بەبابىيەۋە لىكى چواندبوو (!؟) و دەيوست بەبزاڧىكى خورافى و دژ بەنايىن و راي گشتى كۆمەل نىشانىدا، بزاڧىكى بەبىروباۋەر بوو كەلەلايەن يەكەيەكەى ئىلەكانەۋە گيان لەپىناۋىدا بەخت دەكراۋ بزاڧىكى تىكەل لەشيعەو سوننەو ئال حەقە بوو (بزاڧەكە لەسەر بنەماى خواناسىن و باۋەرپە موقەدەسە مەزھەبىيەكانى خەلكى سنوورەكە دارىژرابوو، بەلام دژى چەوساندنەۋە داگىركەران و بىگانە پەرسى بوو، بۇيە روى راستەقىنەى بزاڧەكە لەگەل درۇ ھەلبەستراۋەكانى (ظل السلطان) يەكى نەدەگرتەۋە.

تەرمى فەلامورز سولتان ۋەك قارەمانىكى مېژوۋىسى و خۇشەويستى خەلك، لەلايەن لايەنگرانى بزاڧەكەۋە، لەئىسەفەهانەۋە ھىنرايەۋە كرماشان و لەناۋەندى خانەقاى (بوقەى) حەزرتى سولتان سەيد ئەحمەد ئەلەۋى

به رزنجی (بابا یادگار) ی شهیددی خه باتی سه رده می ته میوری راپه پښتانه
 له وېبپاڼې زاګر و سدا به خاک سپېردرا. له سه رده می مه شروتهدا،
 که سه رده می پېداچونه وهی کرده وه کانی سه رانی قاچار بوو، راپه پښتانه
 سه رکوتکراوه کانی ګل، دووباره ناشکرابوونو که وتنه وه سه ر زمان،
 روژنامه می (صور اسرافیل) له ژماره کانی ۷و۸ ی روژ می ۲۱ ی جه مادی ناخری
 ۱۳۲۵ ی کوچپیدا، به توندی سه رکوتکردنی بزاقی ناغا سهید سهیده ری
 ګورانی مه حکوم کردو نووسی که به یاخی له قه له مدانی بزاقه که و
 سه رکوتکردنی نه خشه ی ئینگلیزه کان بوو. هه روه ها روژنامه که به باشی
 ناوی قاره مانه کانی بزاقه که ی برد. (بروانه: روژنامه می صور اسرافیل شماره ۸.۷ ص ۲)
 (محمد علی سلطانی، ایلات وطوایف کرماشان، ج ۱، ص ۲۹۲، ۲۹۷). له دريژهی ريګای ئهو
 راپه رینه دا، له شهه ريوه ری ۱۳۲۰ د له ژيړ کاریګه ری سیاسه تی
 ئیستیعما ری به ریتانیا و له سایه ی یه که سه ربازیه کانی ئینگلیزدا، جینشینی
 ته کیه ی ناغا سهید روسته م سهیده ری ګوران، ناغا سهید (شمس الدین)،
 که پیشینه یه کی هه بوو له دژایه تی کردنی ئیستیعما رو به شداری چه ندین
 راپه پښتانه و په یامی باتنی کردبوو، به فه رمانی ئینگلیزه کان بو تاران
 دوورخرايه وه و ماو هیه کی زور که و ته ژيړ چاوديري و زیندان و نازاره وه.

وینه‌ی آقا سید محمد کلاو دهشتی

رپه پښی سهید محه مه د کلار دهشتی (موشه عشیعی، ناته ش بهگی) له سالی ۱۳۰۹ کؤچیدا

خولی ناسری (۱۲۶۴.۱۳۱۳ کؤچی) به یه کئی له ناسکترین ماوه میژووی و سهرنج راکیشه کان له پووی فرهیسی بزاقه ئازادی به خشه سیاسی و مه زه بییه کانه وه داده نری، به تایبه تی بزاقه عه له ووییه کان رپه پښی عه له ووییه توندپوه کان له و ماوه یه دا، به دوا ی ئه و بیډه نگی و خاموشییه دا هات که سه رده می ناجیگیرو زوو به سه رچووی ئه فشاری (۱۱۴۸.۱۱۶۳ کؤچی) و زهن دی (۱۱۶۳.۱۱۹۳) پیداتپیه ری، له گه ل هاتن و گه رمبوونی بازاری سهرانی سؤفیگه ریدا له دوا دوا یی سه رده می زهن دی و سه رده می سولتان ناغا محه مدخان و فه تحه لی شادا، که رووبه رووی به ره له سستی تون دی زانا و موجته هیده کان بوون و به هو ی ئه و ناره زایی و به ره له سستکار بیانه ی خه لکه وه که به پالپشتی زانا و روحانییه کان ئه نجام دران، زوریه ی سه رکرده سؤفییه کان گیانی خو یان له ده ستدا، به لام خالی گرنگو جی بایه خ ئه مه یه که رپه پښه یه که له دوا ی یه که کانی عه له ووییه توندپوه کان، به دریژایی هه زار سالی ته مه نی خو ی، نه که ته نیا له لایه ن زانا و موجته هیده هاوچه ر خه کانی خو یانه وه، دژایه تی نه کران، به لکو له لایه ن ئه و گه وره پیاوانه وه به چاوی ناشتیخوازانه وه ته ماشا کراون، له راستیدا وه که له برگه میژووییه جیا جیا کاندراست کراوه ته وه و ده سته پیگردنی سه فه وی نمونه یه کی به رجه سته و ناشکرای ئه و راستییه بوو، رپه پښی عه له ووییه توندپوه کان به بازووی سیستمیکی شیعه ی میانر ه و له قه ل ه م ده ری، که خو ی به ملکه چی زه مینه خو شکردن بو ئه نجامدانی فرمانه کانی جیگرانی ئیمام مه هدی

د زانې و له و سونگه يه وه، له هيچ برگه يه كدا دو چاري لښچانه وه و
ه لكو تانه سر نه ده بوونه وه.

ه لومره جى كوومه لايه تى سهرده مى ناسرى (۱۲۶۴. ۱۳۱۳ كؤچى)
به تايبه تى پاش مردنى نه مير كه پير، كه هاوكات بوو له گه ل راپه پښ و
شهيد بوونى ته يموردا، به يه كى له قهيرانا و تيرين برگه ميژو وييه كان، له پروى
گه نده لى كوومه لايه تى، سته مكردن له هاوولا تيبان و توپژى زه حمه تكيش، بى
سهروبه رى كاروبارى ئيدارى و ولا ت و له شكردا، رهواج پيدا كړدى شيوه
رهو شته ناپه سه نده كانى سهرده مى مه غول و فراوانتربوونى حهره مسه راكان و
دياردهى به رزبوونه وهى پلهى منداله غولامه كانى دهر بار له چاوتروكانى كدا
داده نرى كه ياداشته به پيزه كانى (اعتماد السلطنه) ناو ينهى سهراپاگيرى
ره هنده جيا جيا كانى نه و ماوه ميژو وييه ترسناكه يه. له و ماوه يه دا دو
راپه پښى به ناوبانگ له هه ناوى نه قشبه ندييه كانى كوردستان و پاشماوه
په پره وانى نه هلى حهق سهر يان ه لداو گه يشتنه لوتكه.

به له بهرچا و گرتنى نه و ه لومره جى بالى به سر دامينى كيوه كانى
زاگروس، له ده سالى يه كه مى سه دهى چواردهى كوچيدا، كيشابوو،
سهر كرده كانى ناته ش به گى (موشه عشيعى، نوربه خشى) بنكه
جمو جو له كانى خو يان گواسته وه بو دامينى كيوه كانى نه لبورز، له سايه
بوونى نه و ناو ه ندانه ي له قه زوين و تاران و دهوروبه ردا ه يان بوو، هه روه
له بهر نه وهى به شيوه يه كى يه كالا كه ره وه مامه له له گه ل راپه پښى سيد
مه مه د كلارده شتيدا نه ده كرا، واگومان ده كرا كه په ره سه ندى راپه پښه
به دنيا ييه وه كو تايى به سته م و تو قاندى باوى سهرده مى ناسرى به يني ت.

راپه پښنه که ی سهد محمهد کلارده شتی، وهک بزاقه کانی پیشتر و بهه مان شیوه ره فتاری نووسه ره کانی دهر بارو وابه سته، له لایه ن میژو نووسه کانی قاجار، له ژیر ناو نیشانی جیا جیادا، راستیه کان شیویندران و ئاوه ژوو کرانه وه، به لام له گه ل ئه وه شدا له ناو راپورت و بیره وه رییه جیما وه کاند، راستی و روونی روودا وه کان به دی ده کری، به تایبه تی له یاد داشته کانی ئیعتیما د سه لته نه دا که به به لگه نامه یه کی (اعتماد السلطنه) دا سه لمیندراو داده نری.

سهد محمهد ناتش به گی (موشه عشیعی، نووربه خشی) ناسراو به سهد محمهد باقرو میرزا سهد محمهد کلارده شتی، یه کی که له سهد کانی بنه مالهی ناتش به گی و له گه ل سهد حسن ناتش به گیدا، دوانه ن، که له ناو موریده کاند به سهد حسن خودا ناوبانگی دهر کرد بوو، به پیی ئه و قسانهی میرزا حیدر عه لی نووسه رو ره شنووسی (دار التالیف) که له راپورتی یه کی له گه وه پیاوانی کوردی خواجه وهنده وه وه ریگرتووه، سهد محمهد پرپوا گنده که رو بانگیشته کری خودی سهد حسن دایی بووه، عهله و بییه کانی خواجه وهند موریدی بنه مالهی ناتش به گی بوون له باکووری ئیران و ناوچه ی کلارده شتدا، ههروه ها سالی ۱۳۰۰ کوچی، له گه ل هاتنی سهد حسن بو ناوچه که، خه لکه که به یعه تیان داوه تی و به گویره ی ری و ره سمی عهله و بییه کان، بوون به فیدایی و چوونه ته ژیر فرمانی ئه وه وه، پاشان سهد حسن له دیریژهی پرپوا گنده کردن ئیرشادی خویدا، چووه ته ته وریزو شیروان، وادیاره بهه مان ریپره وی هه دیده رو جونه ویدو شائیسماعیلی سه فه ویدا ره تبووه له سه ر ریی خوئی ئیدیعی دهر که وتنی کردووه وه دیریژی ریپره وی خوئی تاده گاته

روسيای قهيسهري له هره شوينه و ژماره يه كه په يره وي په يدا كړدو وه و
 سه رهنجام له ناو روسيای قهيسهري دا گرفتار بووه، يان به رپوايه تيكي تر
 مردووه، سالي ۱۳۰۸ كچي ميرزا سهد محمه د ناته ش بهگي كه له گه ل
 سهد حه سندا دوانه ن يارو هاورپي و سه رسپارده و پروپاگنده كهری بوو،
 له ناو هاورپي كاني سهد حه سندا، له گه ل دوو كه سي تر گه رايه وه بو
 ناوچه ي كلارده شت و له لايه ن په يره واني كلارده شت و رودبارك و نه واني
 تره وه پيشوازي كران. سهد محمه د له لايه ن سهد حه سنده وه كه پاش
 ده ركه وتني (شا حه سن) گوايه داواي جيگري كړدووه {داواي شامحه مه د
 بهگ و حه سن خه ليفه} كړدووه وه ل و ده رپرینه كاني سهد محمه د له و
 قوناغه دا هوشان و هه مان و ته و جه خت كړدني سهد محمه د موشه عشيعي
 له سه ر په يره و كاراني له سه ره تاي بزاقی موشه عشيعيه كان بوو. (قيام نهضت
 علويان زاگرس، ج ۱، ص ۱۵۹) سهد محمه د كلارده شتي به په يره واني
 خوي ده گوت: (.. كه شا حه سن مني مه مور كړدووه تانيوه بانگيشت بكه م
 بو ده ركه وتني نه م نزيكانه ي حه زره ت و شا حه سن جيگري حه زره ته، ده بي
 مال و پاشماوه و شتي تر (كه لويه لي دنيايي) هه موو بفروشن و نه سپ بكن و
 شمشير بگرنه ده ست، خوتان بو نه و جهنگه ي (صاحب الزمان) ناماده
 بكن و له ريزي پيروزي نيمامي عه سردا به شداري جهنگ بكن، په يره وان
 گوئ رايه لبيان كړدو وه موشه عشيعيه كاني سه ره تا، هه موو كه لويه ليكيان
 فروشت و نه سپ و شمشيريان كړي، خويان ناماده كړدو هه موو
 به ره له ستكاريه كيان به شمشير وه لام ده دايه وه، روژ له داواي روژ ژماره ي
 لايه نگراني سهد محمه د زيادي ده كړدو زه مينه ي راپه رين له بارتر ده بوو،
 له باره گاي سهد محمه د دا وه ك بنكه يه كي سه ره بازي، چه ك

باروبنو نه سپ و کهلوپه لی جهنگی، له هه موو کهلوپه لیکی تر زیاتر بهرچا و ده کهوت. گیان له سه رده سته کانیش چاوه پروانی زستان و گه مارودانی حکومتیان له کلارده شته وه تائه سترناباد ده کرد.

سوبحانقولی خانی برای ساحب سولتانی خواجه وهندی هاوسه ری ناسره دین شا، فرمانرہوایی ناوچه که ی ده کرد، پاش نه وهی زانیاری ده ربارہی پیگه یشتن و به لوتکه گه یشتنی بزاقه که ی سہید محمہد کلارده شتی په یداکرد، بو له نزیکه وه ناگادار بوون له چونیہ تی مه سه له که، له گه ل ژماره یه ک له دؤستاندا له نه ستراباد وه به ره و کلارده شت که و ته پری و به پیی خوئی به ره و مرگ چوو، له گه ل گه یشتنی بو (حه سه ن کیف) گه مارودرا، له وانہ یه بو سه نگرگرتن بوو بی، خوئی ده خزینیته ناو خانوویه که وه په پره وانی بزاقی موشه عشیعیش، ناگر له خانووه که به رده دن، سوبحانقولی له ترسی گیانی خوئی هاته دهره وه تاهه لیبیت، به لام ته قہی لیکراو بریندارکرا، پاش ده سگیرکردنی خوئی و دوو نامؤزای، پارچه پارچه کران و له ناو ناگردا سوتینزان، گه یشتن و مردنی سوبحانقولی چوار سه عاتی خایاند، نینجا په پره وان رویان له عه شایه ری ناوچه که، نه وانہ ی په یوه ندیبیان پیوه نه کردبوون، کرد. نیعمه توللاخانی سه رتیبی خواجه وهند پاش کوژرانی فرمانرہوای ناوچه که ههستی به مه ترسی بارودوخه که کرد و په یامنیوکی به په له ره وانہ ی تاران کرد و دریزه ی پیشهاته که ی به (امین السلطان) و (صاحب جمع) راگه یاند، له و سه رو به نده دا (ساعد الدوله) بو سه رکوتکردنی راپه پښه که ده ستنیشان کرا.

(ساعد الدوله) سوودی له دوزمنایه تی دیرینه ی نیوان هردو توپژی

چپه رو خانه خوئی ناوچه که وه رگرت، که له سه ره تای سه رده می قاچاریدا

خواجه وهنديه کانيان له شيرازوه بو باکور راگواستبو و نه دوزمنايه تيبه دروست بوو. وه رگرت. نه و خيلا نه که له لايه ن کورده راگويزراوه کانه وه چه ندين جار سه رکوت کرابوون، بيريان له توله کورده وه، (ساعده الدوله) کاتى گه يشته مه رزن نآباد، به ناردي په يامنيريك داواى ناماده بوونى سهيد محمه دى کرد، به لام سهيد داواکه ي پشت گوى خست و له بهرامبه ردا که و ته ناموزگارى کردن و هاندانى موريده کان و سهيد محمه د موشه عشيى دوپاتى کرده وه که چه ک و که لويه لى جهنگى کاريگه ريبى نابى له سهرتان (توپ و توپخانه کاريگه ريبى نابى له سهرتان، دلتان هيچ نه کاو ناسوده بن نه و له شکر و جبه خانه يه ي له تاران وه هاتوه، ده بيته ميشوله له بهرچاوى نيوه، له گه ل سپيده هيزه کانى هه ردوولا رووبه رووى يه کتربوونه وه، سهيد محمه د دو نالاي بهر زکردبووه، يه کيکيان سه وزو نه وى تريان سوور، له سپيده وه تا خوراوا جهنگ گه رم بوو، له نيوان هه ردوولا داو سهيد خوى جل و بهرگى جهنگى له بهر کردبوو، شمشيريكى به سستبو و به تفهنگيکه وه پيشى تا قمه کانى گرتبوو. سهره نجام له گه ل روژاوا بووندا هيزه که ي سهيد تيكشکا و خويشى ده سگيرکرا. به گويره ي گيړانه وه کان، ژماره ي فيداييه کوژراوه کانى سهيد محمه د کلارده شتى له نيوان ۲۰۰۰-۵۰۰ کهس مه زنده کراون.

(ساعده الدوله) و ده ست و پيوهنده کانى به هه مان شيوه ي سه ده کانى ناوه راست مامه نه يان له گه ل راپه پيوه کان کردو له ترسى دووباره هه لگيرساندنه وه ي راپه رين، تا سى مانگ ناوچه که يان خسته ژير چاوديرييه وه. کوپانى (ساعده الدوله) ش بهر ده وام خه لکى ناوچه که يان نازار ده داو له هه ر شويينک فيدايى يان که سيكى سه ر به خيلى خواجه وهنديان

ببینیایه، بی لئیرسینه وه دهیانبهسته داریکته وه گولله بارانیان دهکرد، ته نانهت ژماره یه کیان به زیندووویی و به دست و پی به سترای زینده به چال کران. چه ندین گوندی خواجه و نده کان، نه وانهی له لیواری ده ریا مابوونه وه، تالان کردو دانیشتوانه کانیان به دیل گرت. کاتی (انتظام الدوله) بووه فه رمانره وای مازنده ران، له به ره وهی زانی ناویکی خراپیان رشتووه، که وته چاککردنی میانهی خواجه و هندو خیلکه، چونکه به هوئی سه رکوتکردن و گوشاره وه برستیان له خواجه و نده کان بریبوو، که چی هیشتا ترسی نه و بیان هه بوو، راسته و خو پاش ده رچوونیان له ناوچه که، ده دست و پیوه نده کانی حکومت به دست خواجه و نده کان سزا بدرین و توله یان لی بکریته وه. به لام دواچار ناشتی سه قامگیر بوو. ده توانری ناستی توندی سه رکوتکردنی خواجه و نده کان له م بهیتهی خواره وه بزانی.

چنان کار ممالک خورده برهم که زالی کرده پیدا زور رستم
واته:

کاروباری ناوچه که به جوړی شیواوه که زالمی روسته م زه والی
لی په یدا بووه (از استاراتا رستا باد، ج ۳، ص ۵۱۰-۵۰۴)

(اعتماد السلطنة) له یادا داشته کانی خویدا به مجوره باسی ناردنی له شکری حکومت و دابینکردنی خه رچی و که لوپهل و گه پرانه وهی له شکرو سهید محمه د کلارده شتی بو تاران و کاردانسه وه و کاریگه ریی کومه لایه تیپانهی ده ستگیرکردنی سهید، که نیشانهی بیزاریی خه لک له سه رکه وتنی له شکری حکومت بوو، ده کات.

یه کشه ممه ۲۸ی ره بیعولنه وه لی ۱۳۰۹ی کوچی نووسیویه تی: (سپیده
چومه پیش ده رگا، دهنگه دهنگ و قه له بالفی بوو. سهید محمه د ناوی

که خه لکی سه حنه ی کرماشان و یه کئی له مورشیده کانی تایفه ی علی اللهی بوو، چوو بووه کلارده شت و که وتبووه ئیرشاد کردن و دنه دانی خواجه و نده کان و ژماره یه کیانی ئی کردبووه په پیره وی خوئی. له و سه روبه نده دا سه رتییکی خواجه و نده ی، به خوئی نوکسه س له ژن و کچ و برابیه کی و دایکی کوشتبوو و دواتر سوتان دبوونی. کوژاوه کان برا، دایک و کهسانی (صاحب سلطانی) خواجه و نده ی ژنی شا بوون. (ساعد الدوله) ته نکابونی ده کریته بهرپرسی سه رکوتکردنی سه یه د، ئه ویش به سواره و تیپی تایبه ته وه خوئی ناماده ده کاو حکومه تیش بری شهش هه زار تمه ن پاره بو خه رجیی هیزه که ی ته رخا ن ده کا (روزنامه خاطرات اعتماد السلطنه: ص ۸۸۶) هه روه ها یادا شته کانی رژی چوارشه ممه ۲۲ ی ره بیعی دووه می ۱۳۰۹ به مجوره یه: ئه و سه یده ی که ده یانگوت یاخی بووه. هیزی حکومت به ره و کلارده شت که وته پئی و ئه مپو چوونه ناو شاره که وه. هیزه که ری و ره سمی باوو نیشاندانی توپخانه ولیدانی ته پل. خانه له گه ل سه رجه م تیپه کانی تاران و قه زاق و موسیقا ژهن و ئه وانی تر پیشرپه ویان کردو سه ییدیان هیئا به عه مامه یه کی سه وزو زنجیر له مل و به ده ست به سترای، وه کو چو ن حه زه تی (سجاد) یان بو شام هیئا. ته وای خه لکی ناوچه که ده گریان. من سه یرم له وه ده هات که سه ییدیکی هه ژار، خوئی به زمانی خوئی به (نائب السلطنه) و دواتر به شای وتبوو که من هه موو سالی بو کو کردنه وه ی پیوستی، سه ردانی ئه وی ده که م و نه یاخیم و نه هیچ، که چی ئه و هه موو هیزه کوکراوه ته وه، ئه ی نه گه ر یه کئی له سه رکرده کانی ولاتانی بیانی ده سگیر بکرا بایه، چییان ده کرد. به پیی قسه ی سه ریا زه کانی (نائب السلطنه)، نزیکه ی دوو هه زار ژن و پیانو، پیرو گه نج و مندال کوژان.

شهوئ بانگ کرامه بهر دهرگاوشا وتی سهد پیاوئکی سهیره. بالابه رزو سپی پیست و ریشیکی دریشی سووری هیه، به لام زمان دریشو بویره.. بهشای وتبوو: بو سهدیکی ههژاری وهك من بوچی کلار دهشتت ویران کردو دوو هزار هاوولاتی خوټ به کوشتن دا؟ له کاتیکدا نه گهر یهك تاقه کهست به دوامدا بناردايه، نهوا خوټ دهاتم. به پهله سهدیان برده زیندان، نهوا کاته ی بردیان شا وتبووی عمامه سهوزه که ی سهری دابگرن، باعمامه که ی بو زیندان نه برئ.

(روزنامه خاطرات اعتماد السلطنة، ص ۸۹۰)

مه نوره بیانیه کان به زوری دژی بزاقه باوه پداری و جه ماوه ریه کان بوون و همیشه حه زیان به وه ده کرد خه لکی گیل بن، تاخویان خه ریکی دزی و تالان کردنی سامانی نه ته وهیی و شیواندنی بیرو باوه ری ئایینی کو مه ل بن.

لهو سوئنگه یه وه دکتور فوریه ی پزیشکی تایبه تی ناسره دین شا، له یاداشته کانی خوئ دا که گومانی له مردنی سهدیدا نه بوو به چاوئکی سووک و دوور له راستی باس له که سایه تی سهد محمه د ده کا که دووره له راستگوئی (اعتماد السلطنة) هوه (سه سال در دربار ایران، ترجمه عباس اقبال اشیتانی، به کوشش همایون شهیدی، ص ۳۲۲).

شیخ عبدالکریم شہدہ

بزافي حقه له كهركوك

شه ده له گونديكه له ناوچه ي سورداشي سهر به پاريزگاي سليماني له كوردستاني عيراق. له كوټايي سالاني ۱۹۲۰ (۱۳۳۸ كوچي مانگي) (۱۲۹۹ كوچي هه تاوي) له و گونده خنجيلانه يه دا، بزافي حقه له سهر دهستي شيخ عه بدولكه ريم كوپي حاجي شيخ مسته فاي كوپي حاجي شيخ رهزاي عه سكه ري بنيات نرا.

حاجي شيخ رهزاي باپيره ي شيخ عه بدولكه ريم خه لكي گوندي عه سكه ري ناوچه ي ناغجه لهر بوو، كه پيشتريش شيخ موساي به رزنجي ليوه هه لكه وتبوو. هم بنه ماله يه له سه يده عه له وييه به رزنجي يه كانه و سولاله ي سه يدييان ده گاته وه شيخ عيساي به رزنجي هم مه داني باوكي سولتان سه يد ئيسحاق عه له وي به رزنجي. حاجي شيخ موسته فاي باوكي شيخ عه بدولكه ريم له جهنگي يه كه مي جيهاندا، بو روبه رو بوونه وه ي هيژه كاني ئينگليز چوه باشووري عيراق و له سالي ۱۲۲۳ ي كوچي له به غدا كوچي دواي كردو له گوپرستاني شيخ مه عرف كه رخيدا به خاك سپيږدراو پاشان مه زاره كه ي بو گوپرستاني شيخ جونه يدي به غداي گواسترايه وه.

هم بنه ماله يه تا كاتي ده ست به ئيرشاد كردني مه ولانا خالد نه قشبه ندي (۱۱۹۰-۱۲۴۲ ي كوچي) له كوردستان، له سهر ته ريقه تي شيخ عه بدولقادي گه يلاني، كه ميراتي باو باپيراني بوو، ئيرشادي ده كرد، به لام پاشان له بهر نه وه ي كه وته ژير كاريگه ري ئيرشادي مه ولانا خالد نه قشبه ندي يه وه، دهستي ئيراده تي ده داته ده ست و له سهر بنه ماي ته ريقه تي نه قشبه ندي ئيرشادي كرد.

یې که مین که سایه تی نه م بڼه مالیه که ته ریکه تی نه قشبه ندی هه لبرژارد، شیخ نه حمده سهردار بوو. شیخ نه حمده په یوه ندی به مه ولانا خالد شاره زوری میکائیلی نه قشبه ندی، نه وهی ناوداری پیر میکائیل دوانی و هاوچرخ و هاو دهم و یاری سولتان سهد ئیسحاق عهله وهی به رزنجی یه وه کرد، که نویکه ره وه و زیندو که ره وهی ته ریکه تی نه قشبه ندی بوو له کوردستان و میزوپوټامیا و سوریوا و ولاته ئیسلامیه کاند. ماموستا که ریم زهند ده لی که مه ولانا خالد نه و کاته ی خه ریکی ئیرشاد بوو هاتو ته گوندی سه رگه لو، که شیخ نه حمده تیادا ده ژیا و شیخ قادری (سور) ی به خه لیفه هه لبرژارد وه و ئیزنی داوه. ئه ویش شیخ نه حمده ی به جیگری خو ی هه لبرژارد وه (پروانه که ریم زهند، ئایین و باوهر له کوردستان، سلیمانی، ۱۹۷۱، ل ۸۵) به لام نه و راپورته دروست نی یه، به لکو یه که مین که سنی له ناوچه ی سوردان ئیزنی ئیرشادی له مه ولانا خالد وه رگرتبی، شیخ نه حمده سهردار بووه و نه و شیخ قادره ش، کوری شیخ نه حمده سهرداره، که پاش مردنی باوکی دهستی به ئیرشاد کردن کردوه. هه روه ها شیخ نه حمده له سلیمانی دهستی ئیراده تی داوه ته مه ولانا خالد، نه که له کاتی سهردانه که ی مه ولانا خالد دا بو سه رگه لو (پروانه مه لا عه بدولکریم موده رس، یادی سهردان، به رگی یه که م، ل ۸۸). به لام بو چونه کانی ماموستا که ریم زهند ده رباره ی سه فه ری مه ولانا خالد بو سه رگه لو، له نیوان په پره وانی بزاقی تازه ی حه قه دا بلاوه. نه گه رچی ماموستا مه لا عه بدولکه ریم موده ریس له کتییی (بڼه مالیه زانایان) دا ناماژهی بو نه و پیشهاته نه کردوه، به لام له چاوپیکه و تنیکی تاییه تدا و تویه تی که مه ولانا خالد کاتی له ریگای کویه وه به ره و شام سه فه ری کردوه، دور نی یه له سه ر ریگای خو ی چوبیته

سه‌رگه‌لوو بو بیته میوانى موریده‌کانى. جگه له‌وه شیخ حسین خانه‌قا ده‌لى که شیخ نه‌حمه‌د سه‌ردار بانگیشتی مه‌ولانا خالدی بو سه‌رگه‌لو کردوه و به‌ریگای دۆلى هه‌ناراندای رۆیشتون و له‌ریگا به‌درك و دال، پینی مه‌ولانا خالد بریندار بووه. کاتیک هه‌ردووکیان ده‌گه‌نه ماله‌وه، شیخ نه‌حمه‌د خوینى برینى جی دپکه‌کانى مژیوه، نه‌ویش له‌وانه‌یه له‌به‌ر ترس له‌ژهرى دپکه‌کان بو بئى یان به‌هۆى باشه‌ی نه‌و کاره‌وه بو بئى که له‌نیوان مورادو موریده‌کاندا باوبوه (نه‌و گوزارشت کردنه سومبوو و عیرفانى‌یه، بیرمان بو چیرۆکه‌کى مه‌عاویه و پیغه‌مبه‌ر راده‌کیشتی و ده‌گیرنه‌وه که (پیغه‌مبه‌ر له‌کاتى خو ئارایشت کردندا، تیغى ده‌لاکى یه‌که‌ی روشانیك دروست ده‌کاو مه‌عاویه خوینى روشانه‌که ده‌مژئ و...) هه‌ر چۆنى بئى له‌هه‌مان سه‌فه‌ردا، شیخ نه‌حمه‌د سه‌ردار قه‌سیده‌یه‌کى به‌فارسی هۆنیوه‌ته‌وه که نه‌مه‌ی خواره‌وه دوو به‌یتى نه‌و قه‌سیده‌یه‌یه:

غلام خالد کردم، سگ صدیق و سه‌لمانم که جدم سید مرسل، چه پاک از کوه عصیانم
به فقر و فاقه می‌نازم، به‌یمن قاسم و جعفر ز منسوبان طیفورم، غنى از شاه و سلطانم
واته:

غولامى خالیدی کوردم، سه‌گی سدیق و سه‌لمانم که با پیره‌م پیغه‌مبه‌رو هیج
باکم نییه له‌یاخی‌بوون، به‌هه‌ژاری و نه‌دارى خوّم شانازی ده‌که‌م، هه‌پیرۆزى
جه‌عه‌رو قاسم، سه‌ر به‌ته‌یفورم بئى نیازم له‌شاو سولتآن.

پاش مردنى شیخ نه‌حمه‌د وه‌ک باسکرا، شیخ قادری کوپى له‌ ناوچه‌ی
سورداش ده‌ستى کرده ئیرشاد و رابه‌رى کردنى خه‌لکى ناوچه‌که. واباس
ده‌کری که کاتى هاتنى مه‌ولانا خالد بو مالى شیخ نه‌حمه‌د، شیخ قادر که
نه‌و کات مندال بووه، له‌نا میز ده‌گری و ده‌لى نه‌مه‌ موریدی خو‌مه، ئنجا

كلاۋيىكى دريژو غەبايەكى بەدىارى ۋەك موفەرك بۇ دادەنى كە نىشانەى خەلىفايەتىيە. پاش مردنى شىخ ئەحمەد سەردار، سەيد تەھا نەھرى دىتە كەركوك ۋە ۋە ديارىيەى مەولانا خالد، كەلاى ئەو بوو، بۇ شىخ قادر دەھىنى ۋە بەنوینەرايەتى ئەو مۇلەتى ئىرشاد كىردن لەسەر تەرىقەتى نەقشەندى دەدا. شىخ قادر لەسەر مەرگداۋ بەپىچەوانەى رەوشى باۋى شىخەكانى ئەم دوایيەۋە، مۇلەت بەھاجى شىخ رەزا غەسكەرى باپىرە گەۋرەى شىخ غەبدولكەرىمى شەدەلە دەدا تا رىنوۋىنى مورىدەكان بكا. حاجى شىخ رەزاش شىخ مەمەد ئىللەللا دەكاتە جىگىرى خۇى. پاش ئەو حاجى شىخ مستەفا غەسكەرى كۆپى شىخ رەزا تا سالى ۱۹۱۵ (۱۳۳۳ى كۆچى) كارى ئىرشاد ۋە تەبلىغ لەسەر تەرىقەتى نەقشەندى ئەنجام دەداۋ پاش مردنى لەسالى ۱۳۳۳ى كۆچى شىخ مەلا ئەحمەد گەلنىرى لەسەر ۋەسىەتى حاجى شىخ مستەفا كەۋتە ئىرشاد كىردن. بەلام لەبەر ئەۋەى لەسالى ۱۳۳۸ى كۆچى = ۱۹۲۰ى زاينىنى. شىخ مەلا ئەحمەد مرد، پاش يەك سال شىخ غەبدولكەرىمى شەدەلە كارى ئىرشاد ۋە تەبلىغ دەگىرتە ئەستۋو لايەنگرانىكى زۇر لەسورداش، مەرگە، مىزا رۇستەم، بەرى كۆيە، ئاغجەلەر، شوان ۋ. . . ھتد پەيدا دەكات.

بەدەستىپىكىردنى خەلىفايەتى شىخ غەبدولكەرىمى شەدەلە، بزاقى حەقە، كە گەرانەۋەيەك بوو لەنەقشەندىيەۋە بوۋى ۋە رەسمى غەلەۋىيە توندەرەۋەكان = (ئەھلى حەقە) = ئال حەق، لەسنورى ئىرشادى شىخ غەبدولكەرىمدا دەستى پىكىرد. ئەگەرچى ئەدمۇندز ئەو بزاقە بۇ شىخ عارف سەرگەلۋىي دەگەپىنئىتەۋە كە لەخزمە نەسەبى ۋە تەرىقەتىيەكانى شىخ غەبدولكەرىم بوو (پروانە: كرد، ترك، عرب، ترجمه جرجيس فتح الله، بغداد، ۱۹۷۱، ص ۱۸۷).

به لآم بزاقه كه له كاتى ريښه رى و ئيرشاد كړدى شىخ عه بدولكه ريمدا و له سه ر ته ريقه تى نه قشبه ندى ده ستى پي كړد.

سالى له دايك بوونى شىخ عه بدولكه ريم به ته واو ه تى ديار نى يه، به لآم به هوى به لگه و ناسه واړه جيماوه كانه وه، مه زنده ده كړئ د ه رو به رى سالى ۱۳۱۰ى كوچى ۱۸۹۲-۱۸۹۳ ز له دايك بووبى. به روا ه ت پياويكى گه نم رهنك، بالا مام ناوه ند، دم وچاو پان و دوو چاوى گه وره ي بووه. هه روه ها زانستخواز بووه و زانسته باوه كانى نه و روژه ي له سه ر ف و نه حوو به لاغه و ته فسرو فيقه ئوسول خو يند بوو. ئيجازه ي فتوا و وانه و تنه وه ي زانسته ئايينى يه كانى له مه لاعه بدولآ جه لى كو يى وه رگرتبوو. هه رسى زمانى عه ربه ي و فارسى و توركى به چاكي ده زانى و دهنوسى. دايكى ناوى ئامينه خانم كچى شىخ عه بدولسه لام قازى بوو. شىخ عه بدولكه ريم دوو جار بو حه ج چووه، جارى يه كه ميان له سالى ۱۳۴۰ى كوچى جارى دووه ميان له سالى ۱۳۴۹ى كوچى. نه م كه سايه تى يه زانستى و ئايينى يه، سالى ۱۳۶۱ى كوچى له شه ده له كوچى دواى كړد و هه ر له وئى به خاك سپي دردا.

شىخ عه بدولكه ريمى شه ده له يه كي كه له كه سايه تى يه جئ باس و سه رنج و سه يرو ئازاكان، به لآم به هوى ده مارگيرى قه ل م به ده سته كانى نه و كاته ي عىراق و له به رنه وه ي به ديري ئايى ته مه نى شىخ عه بدولكه ريم بزاقه هاوچه رخ و گه رانه وه كه ي خوى تيكل به پر وپاگه نده ي ئينگليزو ولا ته بيان يه كان نه كړد، بو يه پله ي ئايينى و فيكرى نه م كه سايه تى يه به ته مومر او وى و ناديارى مايه وه. هه روه ها سه ره راي لي دان و دوو به ره كى دروست كړد و هه لكوتانه سه ر، كه چى په يره وانى شىخ عه بدولكه ريم وه ك تي كو شه ره كانى ترى

رېبازى عهله وى، له وانه سهيد رهزاي دهرسىمى له كوردستانى توركييا، به كوئنه دهرى و پته وى مانه وه.

ئهو وتانهى شيخ عهبدولكهريم له سه رزه مينى زانست و ئايين و ده مارگيرى و باوه پ، له كوردستاندا راى گه ياند، بو كاتى خوئى هيچى له وته كهى (انا الحق)ى مه نسورى ههلاج كه متر نه بوو. نه گهر كه سئى ناشناى بارودوخى كوومه لايه تى و بيروباوه رى ناوچه كه نه بئى، نازانئى كه ئامرازى ئهم سه ليقه و مهيل و باوه رپه له و كات و ماوه ميژوييه و له و سنوره جوگرافيه دا، چند بوئرى پيوست بووه. ههروه ها خاوه نى ئهو وته يه چند تانه و لومه و نازارى به گيان كرپوه، تا بتوانئى نه نديشهى فيكرى و ئايينى خوئى له پيناو بهرز راگرتنى ژيانى شه رهمه ندانه، گوزارشت بكاو بره وى پييدا، ئهو پرؤسه يه ش له هه ناوى ته ريقه تيكد ا ئه نجام بدا كه له سه ر تاسه رى كوردستاندا يه ك سه ره موويه ك ناكوكى شه رعى له نيوان كه له پياوه گه وره كان و موریده گيان له سه ر ده سته كانيدا نه بينرا. نه گهرچى ناولينانى بزافه نوييه كه به پواله ت وادياره له و زيكر كرده به رده و امه ي په يره وانى بزافه كه وه هاتوه كه وشه ي (حهق)يان وتوته وه و دوپا تيان كر دوته وه، به لام ئه وه ش بزانه ين كه وشه ي حهقه زيكرى به رده و امى عهله وى يه توندره وه كان (نه هلى حهقه) ئال حهق بووه و ئهم ناولينانه هه روا به سانايى و به رپكه وت هه لنه بژيردراوه.

شيخ حسين خانه قا، كه پياويكى ناگادارو به ته مه ن و هاوده مو هاوچه رخی شيخ عهبدولكهريم بووه، ده رباره ي سه ره تاي بزاقى حهقه ده لئى: شيخه كانى حهقه سه ره تا وه ك بنه ماله نه قشبه ندييه كانى ترو به گويره ي رهوشى باو، ئيرشاد و سلوكيان ده كرد. به لام له كاتى خه ليفايه تى شيخ

عهبدولکه ریمدا، ورده ورده له ناو موریده په پیره وه کانی شه رعدا، که پاش ته واو کردنی زانستی چه وزه وهرگر تنی ئیجازه له شوین و ناوچه جیا جیا کانی کوردستانه وه ده هاتنه ریزی بزاقه که وه، قسه و (شطحات) کردن دهستی پیکرد و ژماره یه که به بیانوی ئه وهی کاتی دهرکه وتنی مه هدی نزیک بوته وه و زه مینه ی دهرکه وتنی له باره، پاشان ورده ورده دهستیان به تهرک کردنی حوکه تاکره و بیبه کان کرد و پاشتر له پله ی پیشکه توتردا رویان له کاروباری دنیایی وهرگیپراو دهستیان له کاروبار هه لگرت. نه و جوړه که سانه خاوهنی فیکرو باوه پرو فلهسه فیه کی قولیش بوون. له گه ل سهره لدانی نه و بیرو باوه پردها، ژماره یه کی زوری خه لک، به تایبته تی که سانی ساده په یوه ندییان پیوه کردن و له نیوان هاوولاتیانی ناوچه که دا به شیت ناو دهربران، به لام نه وانه ی که وه ک جاران و له سهر ته ریه تی نه قشبه ندی رهفتاریان دهرکرد، به گویره ی رهوشی باو، (سوئی) یان پی دهرترا، خودی شیخ عهبدولکه ریم به و رهوته و ئاشکرا کردنی رازی نه بوو، ته نانه ت جاریکیان همه سورکه یه کی بووه له موریده ساده توندره وه کانی شیخ عهبدولکه ریم، له بهر نه وهی له به رده می شیخ دا دانی به وه دا ناوه که له و باوه پرده ایه ئه حکامی شه ریعت به سه رچووه، به فرمانی شیخ دارکاری کراوه و داوای لیکراوه له قسه که ی خوی په شیمان بیته وه، به لام همه سور پی ی له سهر باوه پرو قسه کانی خوی داگرتوه.

هه روه ها شیخ حسین خانه قا ده لی: ژماره یه که زانی ئاینی نه هلی ته سه و فیش هه بوون که به هه موو دلیکه وه له گه ل بزاقه نو ی یه که دا بوون، به و

* شطحات: شطحات، اتا بن شه رمی و بن حیایی، به لام له سو فیزم دا واته به پیچه وانه ی شه رعه وه قسه کردن یان چند وشه یه که به رواله ت پیچه وانه ی شه رع بیت، وه ک و ته که ی (انا الحق) ی حسین کوری مه نسوری هه لاج. (وهرگیر)

مه رجه ی مه سه له شه رعییه کانیش ره چا و بگریښن، که چی له ترسی کار دانه وه ی کومه لایه تی و روبه رو بوونه وه ی خه لکی، بیرو باوه رپه که ی خو یان ده شارده وه.

شیخ حسین خان هقا ده لئی که ورده ورده پرو پاگه نده ی شار به ده رکردنی (حقه) که و ته سهر زمان. سه ربه خو یی و جیا بوونه وه و به ره سمی ناسینی بزاقی حقه، له کاتی ریبه ری تی مامه ره زا و حمه سووردا هاته دی. له بهر نه وه ی مامه رپه زا برای شیخ عبدالکه ریمی شه ده له بو، په پیره وه کانیشی وه که نه وه کانی شیخ عبدالکه ریم به مامه بانگیان ده کرد. زار او هی مامه جگه له مانا رواله تی یه که ی و به جیه ی نانی په یوه ندی گیانی و رو حی، دیسانه وه مانای ری زو گه وره یش ده گه یه نی، وه که زار او هی باوه. نه وه ی له قسه کانی شیخ حسین خان هقا وه ه لده هی نجر ی نه وه یه که وه که چون ته سه وف له بنه رپه تدا بریتی بووه له بزاقی کی کومه لایه تی و نایینی له دژی ستم و زور داری، له نیوان په پیره وانی حقه شدا، نه و بیرو باوه رپه و به له بهر چا و گر تنی بارودوخی نه و سای کوردستان سه ری ه لدا (بی گومان نه وه ته نها لایه نیکی مه سه له که یه) و لایه نه که ی تری نه وه یه که ته ریه تی نه قشبه ندی بایه خیکی تایبه تی به فیکرو نه ندیشه دها، به لام به هو ی ساده یی و باوه رپه وه، هه روه ها له بهر بارودوخی کات و شوین، پروژهی سیاسی خو یان به مجوره گوزار شت لی کرد. ده رکه و تنی مه هدی که جیهان پر له داد په روه ری ده کا، نزیک بو ته وه. که س نازانی نایا له روژانی ریبه ری تی کردنی مامه ره زا و حمه سووردا، یان له وانه یه له سه رده می شیخ عبدالکه ریمی شه ده له شدا نه و بیرو باوه رپه ش هه بووین که داوای ده کرد، بو چاره سه رکردنی مه سه له کان، و اتا چه سپاندنی عداله تی کومه لایه تی و

سىياسى دەست لەبەدواداچوونى كارى مژدە بەخشى نەبىنراو ھەلگىرىيى و لەبرى ئەو، دەبىي لەناو ئەو كۆمەل و مروۆقە ھاوچەرخانەدا، بۆ رزگار بەخش و سەرۆك بگەپئى و بەو شىۋەيە رىگاي خۆت بدۆزىتەو و پەپەرەويى بگەي.

(مامۆستا محەمدى مەلا كەرىم چەند روونكردەنەو ەيەكى زانايانەي لەسەر نامەكەي مستەفا عەسكەرى نووسىو و مامۆستا ھەمزە عەبدوللا و دكتور عىزەدىن مستەفا رەسول-يش چەند سەرنجىكى زانايانەيان لەسەر ئەو بەرھەمە نووسىو و. محەمدى مەلا عەبدولكەرىم لەو باو ەپدايە كە بزاقى حەقە لەبزاقي عەلەوي يەكانى زاگروۆسى =ئەھلى حەقە =ئال حەقە و ەرگىراو. ئەگەر بەرگى يەكەمى ئەم كتيبەي (قيامەت و نەھت علويان زاگرس) ي لەبەردەست بوايە و سەرنجى پەيوەندىيە ميژوويەكان و پەرسەندنى ھاوشان و ھاوكاتى ئال حەقە و نەقشەندى يەكانى بدايە، ئەوكات دەھاتە سەر ئەم باو ەپى كە ئەم بزاقە پاش ئەنجامدانى چەند ريفورمىك، برىتى بوو لەگەرانەو بۆ خالى سەرەتا، واتا بۆ ئەھلى حەقە).

چونځنې په یدابوونې بزاقی حقه

نه و کاته ی شیخ عه بدولکه ریم له شهده له خه ریکی ته بلیغ و نیرشاد کردنی ته ریکه ته نه قشبه ندی و بناغه دانانی مه زه بی حقه بو، بزاقی کومه لایه تی و سیاسی و نازاد یخوازی له عیرا قدا پهره ی سه ندبوو، به تایبته تی له کوردستان داو پیکدادانی کومه لایه تی و سیاسی له سلیمانی نمونه یه کی به رجه سته ی نه و پهره سه ندنه بوو. نینگلیزه کان، که نه و کات له ناوچه که دا بوون و سه رجه م کاروباره سیاسی و نابووری و سه ریا زبیه کانی عیراق به گشتی و ناوچه نه و تیبیه کانی که رکوک و سلیمانی و موسل به تایبته تی، له ژیرچا و دیری ته و او ی نه و اندا، یه کلای دهرانه وه و نه گهرچی له بیری پیشکه و تنخوازانه ی نه و اندا، بزاقه ریفورمخواز و پیشه ننگه کان به هادار بوون، به لام له بهر نه وه ی له چوارچینوه ی بیرکردنه وه ی کونی بیروباوهردا، به تایبته تی بیروباوهری هاوولاتیانی کوردستان، که زور له پیشتر له ره هه ندو لایه نی جیا جیاوه لیکولینه وه ی له سه ر کرابوو، له سه ری کار دهر او کارگوزارانیس کاریان له سه ر دهر کردو مه رامه کانی خویمان له و ریگیاه وه به جی ده هینا. هرچه نده بزاقی حقه، بزاقیکی ساواو پیشهره و پیشکه و توخواز بوو له کوردستانی عیرا قدا، به لام له بهر نه وه ی په یامی نازادی و دادپه روه ری به شیوه یه کی به ریل او هه لگرتبوو، بویه تویره زه حمه تکیشه کانی کومه ل و جوتیاران پشتیوانیان ل دهر کرد، به تایبته تی ژنان که له بزاقی حقه دا، مافه کومه لایه تی و سیاسی و نایینییه کانیان به ته و او ته ی له بهرچا و گیرابوو، بویه ده بینین به هو ی نه و پیشوازی یه گهرمه ی هاوولاتیانی نه وه له بزاقی حقه، نیستعماری نینگلیز هه ولی دا بزاقه که به ساوایی له ناو به ری، جگه له هه ولدان بو نه گهری رازی کردنی شیخ عه بدولکه ریم له په شیمان بوونه وه

لەيروبواوەرپكانى. بۆ ئەو مەبەستەش ئىنگلىزەكان ژمارەيەكى زۆر نوینەر و پەيام و مەئورىيان بۆ لای شىخ نارد كە يەككىيان مستەر ئەدمۆندزى راويزكارى وەزارەتى ناوخۆى عىراق بوو. ئەدمۆندز دووجار بۆ ئەو مەبەستە سەردانى شەدەلەى كرد، يەكەميان بە شىوہى نەينى و جارى دووہميان بەئاشكرا. لەھەردوو سەردانەكەدا، ئەدمۆندز ھەولى زۆرى دا شىخ لەتەبليغ و پەرەپيدانى حەقە پەشيمان بكاتەوہ، بەلام سەرکەوتنى بەدەست نەھيئا و نەيتوانى شىخ عەبدولكەريم لەدەرەبەگەكانى ناوچەكە نزىك بكاتەوہ كە ھاوپەيمان و ھاوړىى سياسەتى ئىنگلىز بوون لەكوردستاندا، ئەگەرچى بەلئىنى زۆرى ئابوورى و پارەو نيشاندانى نامادەگى بۆ پشتيوانى كردن و پلەوپايەدان بەخۆى و بنەمالەكەى بەشىخ درا. شىخ عەبدولكەريم نەك ھەر پەشيمان نەبووہوہ، بەلكو دريژەى بە پەيامە ئايىنى و ريبەرىيە باوہردارىيەكەى خۆى داو پيى لەسەر بلاوكردنەوہى داگرت. شايانى باسە ئەدمۆندز لە ياداشتەكانى خۆى دا ئاماژە تەنھا بۆ يەك سەفەريان دەكا (بروانە: تركھا، كرەما، عربھا - ادموندز، ترجمە جرجيس فتح اللہ: بغداد، ص ۱۸۸). دانىشتوانى شەدەلە باس لەو سەفەرەى ئەدمۆندز، كە بەجل و بەرگى كوردىيەوہ بۆ شەدەلە كردبووى دەكەن و بە كەراماتى شىخى لەقەلەم دەدەن، چونكە ئەدمۆندز لەكاتى نويزكردندا خۆى كرددوہ بەمزگەوتداو شىخ لەبەرچاوى نويزكەرەكان داواى ليكردوہ تا ريزى جەماعەت چۆل بكاو ليگەرپى خەلكى نويزكەيان بكەن، بەلام ئەدمۆندز كە بەشىوہى سيخور خۆى گوړى بوو، گوړى خۆى كەر دەكاو ناجولئ، كە شىخ دەبينئ ئەدمۆندز داوا يەك لەدواييەكەكانى رەت دەكاتەوہ، بەناچارى خۆى دەستى دەگرئ و لە مزگەوت دەرى دەكا و رەوانەى مالى دەكا.

به ره سه نندن و به لوتکه گه یشتنی بزاقی حه قه و ده ستگیر کردنی شیخ عه بدولکه ریم

به له بهر چا و گرتنی ئه و خه سه له ت و تایبه تمه نندیانه ی بزاقی حه قه هه یبوو، زور به زوویی بلا و بووه. له کاتی به لوتکه گه یشتنی ئه و بلا و بونه وه یه ی حه قه دا، حکومتی عراق به پیشتیوانینی سیاسه تی ئینگلیزو له ئو پراسیونیک ی غافلگیرانه دا، شیخ عه بدولکه ریم و ژماره یه ک گه وره پیاوی بزاقی حه قه ی ده ستگیر کرد و له که رکوک زیندانی کردن، هه روه ها ژماره یه کی تری بو حه و بجه دو ورخسته وه.

هه ر که موریده کان بیستیان شیخ ده ستگیر کراوه، یه کسه ر وه ک سه رسپارده ی راسته قینه به جه زبه و به ها وارو نه عره کی شان خیرقه و کراسیان دراند حالیان لی هات و جل و به رگه کانی خو یان سوتاند و به روت و قووتی ده رکه وتن، پاش ئه وه ی خو یان به گو یینی پوشی، ئنجا به ره و که رکوک که وتنه ری، به لام ژنه کانیان ئه و کاره یان نه کرد، به لکو خو رو و تکر دنه وه و سوتاندنی جل و به رگه کان تایبته بوو به پیاوان و هه موویان ئه وه یان کرد. به گه یشتنی ری پیوانه چهنده زار که سییه که بو که رکوک، یه کسه ر بینایه ی پولیس و قه زایی که رکوک یان داگیر کرد و هاواریان ده کرد یان شیخ بگه ری ننه وه شه ده له، یان ئیمه شی له گه لدا زیندانی بکن. سه ره تا حکومت ویستی سازش به رام بهر به حه قه نه کا و ژماره یه کی زوری لیگرتن و خزینرانه زیندانه وه، به لام پاش ماوه یه ک و له نه جمای دریزه کی شان ی مانگرتنه که و پی داگرتن له سه ر داواکاریه کانیان، کار به ده ستانی حکومتی عراق به نا چاری نه ک ته نها بو یان ده رکه وت که زیندانی کردن و دو ورخسته وه ی شیخ عه بدولکه ریم به باش نازانی، به لکو وای به باش زانی بارودوخه که ناسایی بکاته وه و شیخ عه بدولکه ریم نازاد بکا، له میژشودا ئه و سه له به

سالی گوینی ناسراوه. پاش نهو کرده و کرده وانهی حکومت، ماوهیه ک سستی بالی به سهر بزاقی حقه و ناوچه که دا کیشا و شیخ عه بدولکه ریم موریدی نویی ورنه ده گرت، ته نانه ت تاکاتی مردنیشی جگه له چهند که سیک، که سی تری ورنه گرت. شایانی باسه، نهو هه نگاهوی حکومتی عراق، له دژ شیخ عه بدولکه ریم ماوهیه ک سوودی به سیاستی حکومت و ینگلز گه یاند، چونکه مرامی حکومت نهو بوبو پروپاگندهی شیخ سنووردار بکاو ری له پهره سه ندنی بزاقی حقه بگری، هه روه ها شیخ عه بدولکه ریم له لای خوی هوه و به ره چا و کردنی بارودوخی بزاقه کومه لایه تی و سیاسی یه کان، خوی به ملکه چی داواکه ی حکومت بو خو بواردن له ته بلیغ کردن بینی، چونکه سیاستی نیستی عمارییانه ی ینگلز له ناوچه که دا، روژ له دوا ی روژ به هیژترو ده سترو ی وتر نه بوو، جگه له وه سیاسته تمه داره بوژوازیه کانی عراق ده ستیان له کاری کومه لایه تی و سیاسی کیشا بووه و چوبونه وه ژیر کیفی حکومته ده ست نیشان کراوه که ی عراق. هه روه ها بزاقه که ی شیخ مه حمودی نه مر له کوردستان، به ته واوه تی سه رکوت کرابوو، شیخ بو هیندستان دور خرابوو. بارودوخی ناوچه کانی ده ور به ریش، به هه مان شیوه با شتر نه بوو، ینگلز له هه موو جیگایه ک بالاده ست بوو، بویه سه یر نه بوو شیخ عه بدولکه ریمیش به نا چاری، مل بو که مکردنه وه ی ته بلیغاتی خوی بدا.

شیخ عه بدولکه ریم هه تا له ژياندا ما بوو، به هه مان شیوه ی مه سنه دنشینه کان و سوفي و شیخی بنه ماله کان، که سی وه ک جیگری خوی دیاری نه کرد، چونکه وه له نیوان په پیره وانی حقه دا باوه، مه ولانا خالد پیش نه وه ی بمری وه سیه تی کردبوو که پاش نهو تا حهوت پشت نیرشادو ده ستگیری خه لک بکه ن و پاش نهو حهوت پشته پرؤسه که بوه ستینری.

پروسه کهش له شیخ نه حمده سهرداره وه تا شیخ عه بدولکه ریم کوټای
حهوت پشته که بوو.

بزاقی حقه و بزاقه کانی دژی نیستعمار له ناوچه که دا

وهک پیشتر باس کرا، په یوه نندی نیوان شیخ عه بدولکه ریمی
دامه زیننری بزاقی حقه و بزاقه ریفورمخوازه سیاسی و کومه لایه تی په کانی
ناوچه که زور پته و بوو، بو نمونه پیش شه پکه کی کوټه ل، په یوه نندی په کی
همه لایه نه ی له گه ل شیخ مه حمودی نه مردا هه بوو و هاوکاری ده کرد، هر
له بهرئ هوش ژماره په کی زور له خزم و کس و کاری شیخ عه بدولکه ریم و
سهرجه م عه شیرته کانی ناوچه ی ناغجه لهر به فرمانی شیخ عه بدولکه ریم و
به فرماندهی شیخ عه بدوللای برای، له گه ل کاکه ره زای کوری حاجی شیخ
عه لی عه سکه ری و (که له پیشه ننگه کانی بزاقی حقه بوون) کیوه کانی
گه وره دی یان گرت و بو پاریزگاری کردن له پاشه وه ی له شکره که ی شیخ
مه حمودی نه مرو ریگرتن له پیشه پره و ښه کانی ټینگلیز
له ناوچه که دا، سه نگریمان له و کیوانه دا لیډاو تا کوټای جه ننگه که
پاراستیان و له سهر فرمانی شیخ مه حمود سه نگره کانی خو یان چول
نه کرد. له ټوله ی نه و هاوکاری و پشتیوانی په ی لایه نگرانی بزاقی حقه بو
شیخ مه حمودی نه مر، فېرکه جه نگیه کانی، ټینگلیز گوندی شه ده له یان
بو مباران کرد و شیخ عه بدولکه ریم و په پره وه کانی به ناچاری به خو یان و مال و
منداله وه، خانووه کانیان چول کرد و په نایان برده بهر نه شکه و ته کانی
بو له تری ی پشتی شه ده له، له کیوی دابان و دواتر روویان کرده میرگه پان.

بزاقی حقه له پاش مردنی شیخ عه بدولکه ښځه

پاش مردنی شیخ عه بدولکه ښځه، ژماره یکه له موریدو سره سپارده کانی ناماده نه بوون دريژه به هاوېږي و په یوه نډی کې د بزاقی حقه وه بده و وه ک جاري جاران که وتنه په پیره وې کړد له داب ونه ریتی نه قشبه نډی. هه روه ها وه موریده کانی تری سو فیگه ریتی له کوردستان و نیستانشی له گه لدا بی، موریده کان بو زیاره ت و تازه کړدنه وه په ایمان، سر دانی شه ده له و نارامگه ی شیخ عه بدولکه ښځه ده کن.

سره نجام په پیره وانی بزاقه که بوون به دوو به شه وه: زورینه و که مینه و ژماره یکه کی که په یوه نډی بیان به حه مه سو روه و کړد که یه کی که بوو له موریده تووند پره و کانی شیخ عه بدولکه ښځه له ه ناوی بزاقه که و پیشت ژماره مان پی دا و نه و لایه نگرانه ی حه مه سوور له گوندی کلا و قوت له نا وچه ی شوان ده ژیان. به لام زورینه ی په پیره وانی بزاقه که په یوه نډی بیان به مامه ره زای برای شیخ عه بدولکه ښځه و کړد و وه پی شه وای خو یان هه لیا نډی ژارد. بی له وه ژماره یکه کی تری په پیره وانی حه مه سوور له گوندی کانی قوم ره غان و قه درانگو یی سر به ناحیه ی سو رداش ده ژیان. نه و گرو په ش هه ولی تهر خانی لایه نه کومه لاتی به کان با شتر کړدنی گوزه رانی نابووری لایه نگرانی خو ی ده دا و بو نه و مه به سته سه ندوقی هاوکاری و خیر خوازی، بو نه نجامدانی خزمه تگوزاری گشتی و یارمه تیدانی په پیره وانی بزاقه که دامه زراند. هه روه ها گرو په که جگه ره کی شان و چا خوار دنه وه ی له نه دامه کانی خو ی قه ده غه کړدو روویان له کاری کړین و فرو شتن و باز رگانی کړدو بو نیشانه، ته سبیحیان به ده سته وه ده گرت. به لام چه ند په پیره ویکي

تری حه مه سور، به هه مان رهوشی په پیره وانی مامه رها رهفتاریان ده کردو
جیاوازی نیوانیان ته نها له وهدا بوو که به دووره په ریزی له که سان و بوته و
کوړو کوږوونه و هکان ده ژیان.

به هوی نه و دووله تیبونه ی که له پریزه کانی بزاقی حقه، له پاش مردنی
شیخ عه بدولکه ریم روی دا، زه مینه ی ته بلیغ و پروپاگنده و بوختان له لایه ن
گروپه ناحه زه کانه وه، له دژي بزاقی حقه ره خسا و دستکرا به دنه دان و
هاندانی زؤردارو پیاوانی حکومتی ناوچه که له دژي بزاقه که. دوا بوختان و
تومه تی که دژي بزاقی حقه پروپاگنده ی بو کرا نه وه بوو گوايه حه مه سور
ئیدیعی پینغه مبرایه تی کرده و () به حرام نازانی (!!!) تا سهره نجام له
سالی ۱۹۵۷ ی. ز= ۱۳۳۶ کوچی هه تاوی، حکومتی نه و کاته ی عیراق،
حه مه سووری دستگیر و زیندانی کردو خرایه به رده م دادگا. به لام پاش
سهرکه وتنی شوپشی ۱۴ ی ته موزو شکستی نه یاره کان، حه مه سور پاش
ماوه یه کی زؤری زیندانی و نازار، له به رده م دادگا به رگری له خوی کردو
به بی گونا ناسرا و نازاد کرا و گه رایه وه گوندی کلاوقوت.

حه مه سور له ره چه له کی شیخان و گوره پیاوانی ته ریقه ت نه بوو، به لکو
که سایه تیه کی سهر به توپژی مسکین هه ژار بوو. حه مه سور ماوه یه کی زؤر
له مالی شیخ عه بدولکه ریم به کاری کو کردنه وه ی دارو چیلکه و شوانی یه وه
خهریک بووه و پاشان به یعه تی داوه ته شیخ و وه ک سو فی یه کی نه قشبه ندی
رهفتاری کرده وه و له گه ل موریده کانی تر دا حوکم و ری و رسم و نه رکی
سهرشانی خوی نه نجام داوه، تا ورده ورده چوه ته پیش و سهره نجام بووه
یه کی له پیشه وایانی بزاقی حقه، شیخ ستارو مه لا سلام که که سانی
جی متمانه ی حه مه سور بوون و ناگاداری بارودخی بوون و هاوده م و
هاوچه رخی بوون، ده لاین: دهر باره ی باو با پیرانی حه مه سور ده بی

به پاشکاوې بلین که نه باوک و نه باپیره گوره ی نانا سین، تنها نه وه دهنانین که دهلین خه لکی دهوروبه ری ئالان و سیوه یله. له روی خوینده واریشه وه، خوی و تویتی که نه یخویندووه، به لام شیعر و په ندی زوری له بهر بووه و زانیاریه کی فراوانی هه بووه، چونکه ماوه یه که له گه ل زانا و خویندکارانی ئایینی سه روکاری هه بووه.

ماموستا همزه عه بدوللا نوو سیویه تی: همه سوور له پاش مردنی شیخ عه بدولکه ریم، عه مامه که ی نه وی له سهر ناو جبه که ی پو شوی و ئیدیعی ای شیخایه تی و جینشینینی شیخ عه بدولکه ریمی کرد، به لام که سوکاری شیخ عه بدولکه ریم، واته بنه ماله ی ریبه ری بزاقه که، رازی نابن و خویان ناده نه دست همه سوور و له شه ده له ده ری ده که ن. همه سوور بو ناو چه ی شوان کوچ ده کا و پاشان ده چیته که رکوک و لای سهید نه حمه دی خانه قا ده گیر سیته وه، به لام سهید نه حمه دی خانه قاش بو چونه کانی همه سوور ره تده کاته وه و به تومه تی بیدعه ت (داهینان)، جیگای ناکاته وه و له خوی دوری ده کاته وه. بویه همه سوور به ناچاری خوی و مورید و خزمه کانی ده گه رینه وه گوندی کلاوقوت و له وی سه قام گیر ده بن. بو تیشک خستنه سهر قسه کانی شیخ ستار پیویسته بوتری که کاتی دهسته ی شیته کان که ته بلیغکاری گه رۆکی بزاقی حه قه بوون و به جیهینانی حوکم و فره کانیان به سه رچوو (ساقط) له قه له م دها، له هه ناوی پهیره وه کانی شیخ عه بدولکه ریمه وه سه ری هه لدا و حه مه سوور یه کئ بوو له نه نامانی نه و دهسته یه، به لام شیخ عه بدولکه ریم به په یوه ندی حه مه سوور شیته کان رازی نه بوو، ته نانه ت زور به توندی سه رزه نشتی کرد و پی و ت: داواکارم لیړه بریوت و باری بوونی ناخوشت له سهر شانمان سووک بکه ی، له دنیا و

قیامه تدا تو هاوړې ئیمه نیت و له ریزی ئیمه نیت و له و کاته وه
 حه مه سوور ژماره یه که موریدی شیخی کرده هاو بیرو هاوړې خوی و
 شه ده له ی به جیه پیشت و چوووه کلاوقوت و ورده ورده سه رگه رمی
 کارو کاسبی و بلاو کردنه وه ی نه ندیشه ی حقه بوو. چه ند مولکیکی
 له جوتیارانی ناوچه که کړی و بووه خاوه ن زهوی زاری کشتوکالی. به گویره ی
 نه و قسانه ی مه لا سه لام که شیخ ستار گیرایه وه، وادیاره حه مه سوور پیش
 مردنی شیخ عه بدولکه ریم چوووه ته کلاوقوت و تیایدا جیگیر بووه. بویه نه گه ر
 بمانه وی دهره نجامیکی نه و دوو راپورته مان بو ساغ بیته وه، ده بی نه وه بلین
 که به بیانوی مردنی شیخ عه بدولکه ریم، هاتوته وه شه ده له و ویستویه تی
 جیگای شیخ بگریته وه، به لام نه و مه رامه ی بو نه چوته سه رو گه راو ته وه
 کلاوقوت. په پره وانی حه مه سوور خودی حه مه سوور له گروپه که ی مامه رها
 زیاتر که وتنه به رگله یی و گازنده و تومت و قسه بو هله بستر و گوشاری
 خه لک و حکومت. له بهر نه وه گروپه که ی حه مه سوور، هه میشه خویان دووره
 په ریز ده گرت و به شیوه یه کی داخراو مه سه له کومه لایه تی و ناینی یه کانی
 خویان نه نجام دها. نه گه رچی حه مه سوور خوی سه ر به بنه مالیه ی
 دامه زینهری بزافی حقه نه بوو، به لام دلسوژی و هفاداری خوی بو تویره
 زه حه تکیشه کانی کومه ل سه لماند بوو. ماموستا هه مزه عه بدوللا ده لی: بو
 دریره دان به کاری نیرشادو ته بلیغی ته ریه تی نه قشبه ندی، له ناو بنه مالیه ی
 شیخ عه بدولکه ریمدا ژماره یه که به سه رپه رشتی شیخ عه بدوللا ی کوړی شیخ
 مسته فا عه سه کهری هاتنه سه ر نه و ~~په~~ وه رهی که پیویسته بزاقه که رابگری و
 بچینه وه سه ر ریچکه بنه رته یه که ی خوی که نه قشبه ندی یه. نه و بیرو که یه
 له لایه ن تویره ی ورده بورجوازی ناوچه که وه خرایه روو. جه نابی ماموستا

محهمد مهلا کهریم له بۆچوونه کانی خۆیدا زیاتر زاراوهی حزبی و سیاسی باوی روژ به کار دهینی، ئەگەرچی ئەو جوړه بزاقانه سهره نجام و پاش چه ندين سهدو و له ماوهی رهوتی پهره سهندنی میژووی و کۆمه لایه تیدا، له چوار چیهی حزبه سیاسیه کاندای خویان ده بیننه وه، به لام ئەگەر له ره هه ندیکی باوه پداری و به سوود وهرگرتن له زاراوه ئایینی یه کان لیکیان بدهینه وه، زیاتر خوینه له مه بهست نزیك ده کاته وه و رینمایي ده کات که ریگای په یوه ندیی و ده سه لات پهیدا کردن له ناو ده زگاکانی حکومتی گرتبووه بهر، که چی له نه نجامدا بزاقه که نه ییتوانی بگه رپته وه سهر ریچکه باوه که ی خوی. پاش ماوه یه که هه مووان هاتنه سهر ئەوه ی مامه رها بکه نه جینشینی سهره کی حه قه و شیخ عه بدولکه ریم.

مامه ره زاو رينفورم و ريبه رى كردنى هغه

مامه رهزا له سالى ۱۹۰۵=۱۳۲۳ى كوچى مانگى=۱۲۸۴ى كوچى هه تاوى له شه ده له له دايك بوو و برى شىخ عه بدولكه ريمه. بهروالته پياوئىكى گه نم رهنكو به و يقار بوو. ههروه ها خاوهن كه سايه تيبه كى مام ناوه ندو جيگير بوو، قسه خووش و هو شيار بوو، ههردوو زمانى عه ره بى و فارسى زانويه و له نه ده بياتى كوردى و فارسيدا، شاهه زاييه كى ته وى هه بوو. تاراده يه كيش ناگادارى پيشينه ي ميژوويى كوردو نه ته وه موسلمانه كانى تر بوو. له ماوه ي ژيانيدا چه ندين جار دوچارى زيندان و نه شكه نجه و نازارو دوورخستنه وه بووه. له سه ره تاى لاويتيدا له حوجره خويندويه تى و له و بواره دا كه سيكى پيشره و بووه و به مه ننتقى روژگار بىرى كرد ته وه و چه زى به پيشكه و تنى بارى كومه لايه تى گه لى كورد به گشتى و تويزه زحمه تكي شه كه ي به تا بيه تى كردوه. له و سوئنگه يه وه هاوده مى و گفتوگوئى له گه ل كه نه پياوه كانى بوارى بىرو كولتور هه بووه، به تا بيه تى له ماوه ي دوورخستنه وه ي له عيماره، په يوه ندييه كى توندوتولى له گه ل ميرحاج پهيدا كردو هه ره له و ريگايه وه هه ل بو بزاقى حقه ره خسا، تا په يوه ندى به كۆمارى مه هاباده وه بكا. مامه رهزا به پاشكو و دريژه پيدهرى ريچكه ي شىخ عه بدولكه ريم له بزاقى حقه دا له قه له م دهرى و له ماوه ي ريبه رى نه مدا، زياتر لا له مه سه له كومه لايه تيبه كان كرايه وه و بزاقى حقه هه نكارى بو هيئانه دى نامانجه والا و نه ته وه بيه كان نا. جگه له وه په يوه ندى بزاقى حقه له ماوه ي ريبه ريتى مامه رهزا دا له گه ل بزاقه سياسيه كانى ترى ناوچه كه پته وتر كردو كاتى كۆمارى مه هاباد راگه يه ندرا، ژماره يه ك

له پیره وانی حقه به فهرانده یی شیخ محمده ئه مین چونه مه هاباد. هره ها په یوه ندی نیوان حقه و بزاقه سیاسییه کانی تری کوردستانی عراق باش بو، له روانگه ی ئه په یوه ندی یانه وه، مام رها هاته سره ئه و باوره ی که ده بی به رهوشیکی نو ی بزاقی حقه له روی سیاسی و نایینی یه وه ریگ بحریته وه و سه رنه جام نه ک ته نها له چوارچیوه سو فیکه رییه که ی ده رچی، به لکو لایه نی شو پشی کومه لایه تیش ره چاو بکا. بو گه یشتن به و مه رانه بابته و ناو نیشانی کرده نامانج و بناغه بو دو باره ریگ خسته وه ی بزاقه که و به و جو ره بزاقی حقه به ریچکه یه کی نو ی و به ره و ژیانیکی کومه لایه تی نو ی هه نگاوی نا، له وانه هاوکاری و به شداری کردنی ژنان و باور به خو بوونی جه ماور له به ره و پیش بردنی نامانجه کانی کومه لدا، خه بات له دژی نا کوکی کومه لایه تی و وه ستانده وه له دژی زورداری و سته می سره تو یژی زه حمه تکیشی کرده دروشمی خوی. پرؤسه ی سر له نو ی ریگ خستن و دروستکردنی په یوه ندی سیاسی و کومه لایه تی بزاقی حقه، زور به زیره کی و بیرکردنه وه یه کی تایبه ته وه، له لایه ن مامه رنه زاوه ئه نجام ئه درا و ته نانه ت بووه هو ی ئه وه ی زورینه ی په یره وانی حمه سور، به تایبه تی ئه وانه ی باور پیا ن به گه رانه وه بو شیوه ی باوی سو فیکه ری نه قشبه ندی هه بو، ریبه ریتی مامه رنه زا قبول بکن، چونکه مامه رنه زا توانی سرکه و توانه ئه و ریفورم و دو باره ریگ خسته وه یه ئه نجام بدا و رای گشتی کومه لده ریاره ی حقه، که به بزاقیکی لادرو درچوو له ریچکه ی نایینی خوی تاوانبار ده کرا، بگو ری به رایه کی نیجایی و له دژی ناحه زان و جیا بوونه وه ناو خوییه کان بوه سستیته وه. نووسینه وه و په سهند کردنی ئه و په یره وه ناو خوییه نه ته وه ی و مه زه بی یه، ره نگدانه وه ی

جيا جياي لەناوھەندە مەزھەبى و نەتەۋەيىيەكاندا دروست كرد . بناغەى بزاقى
 ھەقە لەسەر ئەم ھەشت بىنەمايەى خوارەوھ دارپژرا :

يەكەم : براىەتى

مەبەست لەبراىەتى ، برىتىيە لەپەيۋەندىي براىەتى نيوان پەيرەوانى
 بزاقەكە بە ژن و پياۋەوھ . بەگويەرى ئەم بىنەمايە ھىچ جۆرە جياۋازىيەك ،
 لەنيوان تاكەكانى كۆمەلى بزاقى ھەقەدا نىيەو نابى بوونى ھەبى . ھەرەھا
 بەھىچ كلۇجى نابى ناكۆكى چىنايەتى (ئابوورى و نەژادى) لەكۆمەلى بزاقى
 ھەقەدا ھەبى و كەس بەھۆى مالى زۆرتريان رەچەلەكى ھەلبزاردەوھ
 لەكەسى تر لەپيشتر نىيە . ئەگەرچى بزاقى ھەقە سەرەتا لەنيوان تويژە
 زەحمەتكيش و چەوساۋەكانى كۆمەلدا دەستى پىكرد ، بەلام پاشان وردە
 وردە ئەندامى پيشكەوتوتتر لەرووى كۆمەلایەتى و ئابوورى ، رەچەلەكى ،
 زانستى و... ھتد لەتويژەكانى ترەوھى بو خۆى راكيشاۋ ھاتنە ناو
 بزاقەكەوھ . بو نمونە مەلا حسين خانەقا ، مەلا رەشىد گۆمەتەيى پيشنويزو
 ئىمامى جەماعەتى مزگەوتى عەسكەرو مەلا حاميد سەرمۆرد ، مەلا سەلام
 كەركوكى ، جەمىل عەلى ئاغا دزەيى .. ھتد كە لەگەرە پياۋانى كاروبارى
 مەزھەبى و لەمولكدارە گەرەكانى ناۋچەكە بوون ، پەيۋەندييان بەمامەرەزاوھ
 كردبوو ، تەنانەت مەحمود ئاغاي پشدر كە سەر بەتيرەى ميراۋدەلىيەو
 سەرەتا دوژمنى سەرسەختى مامەرەزابوو ، بەلام سەرەنجام بووھ مورىدو
 سەرسپاردەى مامە رەزاو پەيۋەندىي بەھەقەوھ كردو ..

دووه م: حهق په رستې

په پره وانی بزاقی حهقه، نه وپه پرې لایه نگرې حهق و حه قیقته تی روژگار بوون و به راده یه ك به هایان بو حهق داده نا که ناماده بوون به رگری له حهق بکه ن، نه گه رچی به زیانی خوشیان ته واوبوایه. ری ده که وت چه ندین جار له دژی خرم و که سوکاری خو و به قازانجی بیگانه بو رونکردنه وهی نا کوکی یه ك، شایه تیان داوه و پشتیوانیان له خاوه ن حهق کردوه، و اتا بو درخستنی حه قیقته ت، به هیچ کلوجی دوستایه تی و خزمایه تیان له به رچا و نه ده گرت.

سیه م: هاو به شیی نابووری

له نیوان په پره وانی بزاقی حهقه دا، بنه مای هاو به شیی نابووری له سه رمایه و مال و مولک ره و اجی هه بوو، به گویره ی نه م بنه ما نه گوږه هیچ یه کی له په پره وانی حهقه به رامبه ر به کومه لی بزاقه که خوی به خاوه ن مال و سه رمایه و زه وی و ...، نه ده زانی و هه ر سامان و سه رمایه یه کیان هه بوایه، به مولکی سه رجه م په پره وانیان ده زانی و به نه مانه تیکیان داده نا که له لایه ن خه لکی تره و پیان دراوه.

نه و بنه مایه یان به راده یه ك په پره و ده کرد که به بی ناگاداری نه وانی ترو نه نجومه نی کومه لایه تی بزاقه که، هیچ گوږان و نالوگوږیکیان له سامان و دارایی که سایه تیدا نه انجام نه ده دا و له و ناوچه یه دا په پره وانی حهقه به و راده یه له مال و مولکی یه کتریدا، هاو به ش بوون که ته نانه ت به ری میوه ی باغ و سیوییان له نیوان خو یاندا دابه ش ده کرد و هه ندی جار و ا ری ده که وت که سیویک به ر چه ند که سیك ده که وت. بو نه انجامدانی کاری کیلگه و بو نه و ریوره سمه کان، نه گه ر په پره ویك ته نها بوایه، به کومه ل کاره کیان بو نه انجام

ئەداو ئەگەر بۆ هېنانەدى مەبەستىك پېويستى بەپارە بوایه، ئەوا بە يارمەتى و هاوکارى و هاوبەشېى ئەوانى تر، داواکارى يەكەى جى بەجى دەکرا.

چوارەم: ئابونە يان مانگانە

بۆ پتەوکردنى لایەنى ئابورېيانەى كۆمەلى بزاڧى حەقە و پېكھېنانى سەرمايەيەكى گشتى و لەپېئنا و پاراستن و هېشتنەوہى بەرپۆه بردنى خانەقا و تەككەكانى پەپرەواندا، هەموو كەسىك چ ژن يان پياو، چ مندال بى يان لاو، چ كور بى يان كچ دەبوایه ئابونەى مانگانەى خۆى بدا. ئابونەكەش دەدرايە سەرپرەشتكارى تەككەكان، كە بە سەرتهككە ناسراو بوو، يان دەدرايە تەبلىفكارانى بزاڧەكە كە بە(براسيار) ناودەبران. ئەوہندەى بۆ خەرچى تەككە پېويست بوایه خەرچ دەكراو ئەوہى دەمايەوہ رەوانەى تەككەى كلكەسماق دەكرا كە رۆلى تەككەى مەرکەزى دەگېراو بنكەى مامەرەزابوو.

پېنچەم: راوئېژو راپرسى

هەموو كارىكى گشتىى كۆمەلى بزاڧى حەقە، بەراوئېژو راپرسىى هەمەلايەنە ئەنجام دەدرا. بۆ چارەسەرکردنى هەر گرفت و ناخۆشىيەك، پەپرەوان كۆدەبوونەوہ و راوبۆچوونيان دەگۆرېيەوہو، بۆ ديارىکردنى هەر رېگا چارەيەك، پەنادەبراىه بەر راي گشتى. ئەو پرۆسەيە لەناو لایەنگرانى حەقەدا بە (پرس و راي ناو براىەتى) ناونرا بوو. لەو كۆبونەوہيەدا، هەموو كەسى مافى بەشدارى و رادەرېرېنى هەبوو، بەژن و پياوہوہ.

شەشەم : ئازادىي ژنان

پېشەوايانى بزاڭى ھەقە لەو باوھەداپوون كە جىياوازىي لەنيوان ژن و پياودانى يەو ھەموويان خوشك و براى يەكترن. ژن ۋەك ھەر پياويك خاۋەن مافى كۆمەلايەتەيەو رۇلى كاريگەرى خۇي ھەيە، لەبزاڭى كۆمەل و خيژان و لەراويژو راپرسى و ھەلبژاردنى ھاوسەردا و بەھيچ جۇرى گوشار بۇ ھەلبژاردنى ھاوسەر ناخريته سەر ژن. لەنا و پەپەرەوانى ھەقەدا، شىربايى بوونى نىيە و تەنھا مەرجى ھاوسەريتى، برىتىيە لەرازى بوون و ئامادەبوونى كوپو كچ بۇ پيىكەوھەنانى خيژان. ھەرچى وردەكاريىكانى ترە، ئەو ۋەك موسلمانەكانى تر ئەنجام دەدرى لەوانە: شىرىنى خواردنەو، مارە برين، مەراسىمى شايى و گويزانەوھى بووك بۇ مالى خۇي.

ئەو بىنەمايەى سەرەو، بوو بەلگەيەك بەدەستى ناھەزانى بزاڭەكەوھو بۇ ماوھەيەكى زۇر لەنيوان پەپەرەوانى خوياندا، بەچەندىن جۇر چىرۇكى نامەعقول و نارەوايان دروستكرد و پروپاگەندەيان بۇ دەكرد، چونكە ئەو بىنەما بىنچىنەيىيە، دژى چەوساندنەوھى ژن لەلايەن دەۋلەمەندەكانەوھو بوو، ئەوانەى كچ و ژنيان دەكردە ئامرازيكى بازرگانى و پەيوەندىيەيەكى نارەواى بە پەرژەوھەندىيەكانيان لەكاروبارى عەشايەرى و سياسى و ئابووريدا. يان بەپيىچەوانەوھو كچيىكى گەنچ و جوانى سەر بەخيژانتيكى ھەژار بەزۇر دەدرايە پياويكى پىرى مولكدار، لەكاتيكدان ژن لەكۆمەلى كوردەواريدا جۇرە ئازادىيەكى كۆمەلايەتەى ۋەك: لەبەركردنى جل و بەرگى خۇمالى و ئەنجامدانى كاروبارى خيژان و ھەندى كارى دەرەوھى ۋەك بەخيوكردنى مەپومالات و باخەوانى و گاودارى و بەخيوكردنى مندالى ھەبوو، جگە لەوھو ژن لەھەلبژاردنى ھاوسەردا، ئازاد بووھو بەدەگمەن دوچارى زۇر دەبوو.

ھەرۈھە لەھە كاتى تەنگانە و شەپدا، وەكو پىياو دەستى دەدايە چەك و شان بەشانی پىياو رووبەپۇى دوژمن دەبووھە. بەلام لەگەل ئەوھەشدا، نازادى دان بەكچان و ژنان لەھەناوى بزاڧىكى مەزھەبى كۆمەلەتيدىا و لەناو كۆمەلەكى دەمارگىرو كلاسىك و عەشايەرىدا قورس بوو. سەرەپاى ئەوھەش ئەو بىنەمايە توانى پىداچوونەوھەكى بىنەپەرتى، لەرەوتى پىشكەوتنى بزاڧەكە بو پەپىرەوانى خوئى، لەناو ھەموو توپۇزەكاندا چ لەشارو چ لەگوندەكاندا، بەھەژارو دەولەمەنەوھە بىننەتە كايەوھە.

حەوتەم : رەوش

رەوش برىتى بوو لەژمارەيەك ئامۇژگارى ئەخلاقى و پىويست بو ھەمووان، بىجىاوازى تا پەپىرەوى لىبەن. ھەر كەسى پەپىرەوى لەو ئامۇژگارىيانە نەكرديە، يان پىچەوانەى ئەو ئامۇژگارىيانە رەفتارى بكرديە، ئەوا وەك (بىررەوش) لەقەلەم دەدراو بەو ھۆيەو بەپىك پارە سزا دەدرا، يان بو ماوھەيەك دەردەكرا، يان كاريكى قورسى پى دەسپىردرا، ئەمانەى خوارەوھە بەشىكن لەو ئامۇژگارىيانە:

۱- دەست و زمان پاكى و دووركەوتنەوھە لەدزى و درۆبوختان و لادان... ھتد ھەموو ئەندامەكانى لەش دەبى لەو پىسىيانەى سەرەوھە و شتى ناپەسەندى تر دووربن. ئەوھى بىويستايە بىتتە پەپىرەوى حەقەو پاش راھىنانى بەو ئامۇژگارىيانەى سەرەوھە، بو ماوھەك دەخرايە ژىر چاودىرى و تاقى دەكرايەوھە. سەرەنجام ئەگەر سەرپىچىيەكى لىبىنرايە، ئەوا دەردەكرا و وەك پەپىرەوكەر وەرنەدەگىرا، ھەرۈھە پەپىرەوانى حەقە لەسەودانامە و ئەنجامدانى كاروبارەكاندا، نمونەى مروقى راستى و واقى بوون و درۆيان نەدەكرد و خويان لە پروپاگەندە و تەماع دەپاراست.

۲- پاکي و پاکړی پارسنتی ته ندروستی تاكو و خیزان . په پره وانی
حه قه بایه خیکي بالایان بو پاکي و پاکړی له بهر چاو دهگرت و هه میشه
له شولاریان پاک و جل و بهرگیکی خاویڼ و رازاوه یان له بهر دهگرد، له وانه
گوره وی له خوری دروستکراویان تا نه ژنؤ له پیډ دهگرد و ژنانیان بایه خیکي
زوریان به پاکي و پاکړی که ل و په لی ناومال دده او جل و بهرگیکی جوان و
خاویڼیان ده پوښی . هه روه ها به جوانترین شیوه ی شیاو، چاودیریان
له پاکړی خوراک و که ل و په لی موبه ق و سینتی چا خوار دنه وه دهگرد .

۳- به جیهنیانی نه و فرمانه ی به کومه ل بریاریان له سره ددراو
سه ریچی نه گردن له بریاره کانی نه نجومه ن(دهر نه چوون له ریزی برایه تی) .

۴- به جیهنیانی نه و په پی وردینی و سر راستی و ویزدان له سه و دانامه و
نه جامدانی کاروباردا، به دور له ته ماح و گرفت و نازار دروست گردن بو
خه لکانی تر .

۵- دوره په ریزی له کهسانی جی گومان له روی نایینی و دنیا ییه وه . له
سؤنگه یه وه که متر تیکه لوی گروپه کانی تر، جگه له په پره وانی حه قه یان
دهگرد و سره نجام ژیانیکي دیاری کراو و په یوه نندیه کی داخراویان هه بوو .

۶- له کاتی یه کتر بینین و ته و قه گردندا، په نچه کانی دهستیان دهخته
ناو په نچه کانی دهستی یه کتر و نه م برگیان ده و ته وه: (یا که ریم و یا رها) که
مه بهستیان ناوه کانی خودا بوو، هه روه ها ناوی دوو کهس له دامه زرینه ران و
پیشه وایانی بزا قه کهش بوو و نه و شیوه ته و قه گردنه، له ناو ژن و پیاو و
مندال و گه نجدا باوو یه کسان بوو، به لام دیارده ی دهست ماچ گردن و ...
له ناویاندا هه لوه شیندر ابووه و نه بوو . بو ته و قه گردنیش یه که له دوا ی یه که
له راسته وه دهست به ته و قه گردن به ره و چه پ دهکرا، بی نه وه ی که سی

بپهړینو هه مووان له و کاتدا، له سهر پی دوهوستان، به تاییه تیش له نیوان
سه رجه م دوخه کانی تردا، به و ته وقه کردنه (رهوش) دوه ترا.

هه شتم: ریگخستنی کاروبار

له هر گوندیکدا که تاك و خیزانی په پره وی حقه ی تیدا ده ژیا، پیکه وه
خانویه کیان دروست ده کرد یان ده کپی و ده یان کرده ته کیه. سه رجه م براو
خوشکانی حقه ی ئه و گونده، له کاتی بیکاریدا، یان کاتی میوانیک روی
تیکردایه، یان بو راویژو راپرسی و هه والی یه کتر زانین، ده هاتنه ته کیه که.
پیشتر هه مووان ناگادار ده کرانه وه، تا له وی کوپبنه وه و هر پیشنیازیک
بخرایه ته رو، راویژو راپرسی (پرس و رای ناو برایه تی) له سهر ده کراو
پیشنیازه که لیک ده درایه وه. له و ته کیانه دا، کاتیکی به سوود به سهر ده برا،
به تاییه تی له کاتی بیکاریدا، له که شیکی نارام و هیمن و خوشیدا، گوی بو
موسیقی خومالی هه لده خرا، چیروک و داستان و سهرگوزشته ی باوبا پیران
ده گیرد رایه وه، کورته وتاری به سوود و په ندو ناموژگاری و وتاری نایینی و
خوایه رستی و حقه په رستی پیشکه ش ده کرا. ته کیه کان هه میشه نمونه ی
پاک و پاکژی بوون، هاتنه ژوروه بو ناو ته کیه به پیلاوه وه و دانیشتن و
خه وتن لای په پره وانی حقه قه ده غه بوو. له هه موو گوندیکدا، یه کئ
له په پره وانی حقه ی ئه و گونده به سه رپه رشتکارو نه قیبی ته کیه که
هه لده بژیردراو نازناوی (سه رته کیه ی پی دوه ترا. ئه رکی سه رته کیه بریتی
بوو له پاراستن و سه رپه رشتی کردن و چاودیری کردن و به رپوه بردنی ته کیه و
کوکردنه وه ی نابونه (سه رانه) ی هر مانگیکی په پره وان له و گونده دا.
هه روه ها سه رته کیه هرچی یه ک بو ته کیه له هه موو روویه که وه پیویستی

بگردایه نهجامی دهدا و پیشوازیی له میوانانی تهکیه دهکرد و نهگهر ههوال و په یامیک هه بوایه، به سه رجهم په پیرهوانی دهگه یاند.

پروپاگه نده کهرانی بزافی حهقه

له سه ره تایی ده رکه وتنی بزافه کهدا، ژماره یه که په پیره و سه رسپارده ی شیخ عه بدولکه ریم، به هوی جه زبه و حال لیها تهنه وه، دهستیان له کار و کاسبی هه لگرت و مال و ژن و مندالیان ته رک کرد و خویان بو ته بلیغ کردنی ئاینی حهقه ته رخا ن کرد و که وتنه گه پان به گونده کاندانا. نه و پروپاگه نده کهرانه ده رباره ی حهقه قسه یان بو خه لک ده کرد. پاش مردنی شیخ عه بدولکه ریم و جیگر تنه وه ی له لایهن مامه ره زاوه، مامه ره زا نه و دهسته پروپاگه نده کهری وه ک نوینه ری خوی هه لبارد و له نیوان په پیرهوانی حهقه دا دهسته و گروپی دوو کهسی پیکه وه بو پروپاگه نده کردنی ئاینی حهقه ره وانسه ی گوند و ناوچه کان کرد، نه و پییان ده و ترا (براسه یان)، واته برای گه پوک. بیگومان پروپاگه نده کهران که سانیک ی زور زیره ک و زمان شیرن و ره وان بیژ و هوشیار و مه عقول بوون، له وانه کاکه دینه، شیخ به کرو شیخ سه لیم که خه لکی سه رگه لو بوون و شیخ عارف ئیله لآو سه یید عه بدولآو سه یید عه لی کانی هه نجیری و... هتد.

موخلس

نه و دهسته په پیره وانسه ی له گونده کاندانا جیگیر بوون و له یه که شوین نیشته جی ده بوون، پییان ده و ترا (موخلس) و به و نازناوه وه ناوبانگیان ده رکرد، چونکه به و پهری دل سوژی یه وه کاری ته بلیغیان نه جام دهدا، له وانه حاجی نه حمده سه رگه لویی، حاجی مه حمود هه لهدنی، سو فی به نی شیله،

عەلى سالىقى قەلاچوغەي ئاغجەلەر، مستەفائى سەرئورد، محەمەد قوربانى
ۋوزلو، مەلا عەبدوللاي ھەلمورد، حاجى ئەحمەد بىرەسپان، سۆفى مەلود
عومەر گومەت، محەمەد عەزىز كوئىخا عەبدوللاي مەرگە، حاجى محەمەد
خوشناو، مام عەلى كوچى قەرەدەرە، حەمەبۇر كەرکوكى و محەمەد ئەمىن
عارەب لەكەرکوك و... ھتد. جگە لەوہ موخلىسى شارەكان ھوشيارو
رووناكبير بوون، لەوانە: مەلا ساير سۆفى محەمەد لەسلىمانى.

دىدى كۆمەلايەتى لەبزاڧى ھەقەدا

لەو ياداشتانى مستەفا عەسكەرىدا كە دەربارەي بزاڧى ھەقە
نوسىۋىتى و مامۇستا ھەمزە عەبدوللا پەراۋىزو پىشەكى و تەعليقى لەسەر
نوسىۋە، دىدگاي ھىزبىيەتى پىۋە ديارە، ھۆيەكەشى بۇ ئەوہ دەگەپىتەوہ
كە لەناوئەندە رووناكبيرەكانى ئەو كاتەي عىراقدا، لەئايىن و باوہرو
لىكدانەوہ و توپۇزىنەوہدا، زياتر بايەخ بەدىدى ھىزبى دەدراو بەداخەوہ لەو
دىدەوہ، تەماشاي زۆربەي رووداۋەكان دەكرا، لەكاتىكدا زانىيارىيەكان
دەربارەي ئايىنە كۆنەكانى كوردستان و بارودۇخى كۆمەلايەتى و باوہردارى
نیشانى دەدەن كە بزاڧى ھەقە گەپانەوہيەكى دووبارەيە لەنەقشەندىيەوہ،
بۇ شىۋەي عەلەۋىيە توندرپەوہكان=ئەھلى ھەق=ئال ھەق، كە بناغەكەي
دەگەپرايەوہ بۇ ھەمان رى و رەسم و ئايىن و نەرىتى پەردىۋەرى و
دامەزىنەرانى ئەو ئايىنە نوئىيەش، برىتى بوون لەبنەمالەي كورپانى شىخ
عىساي بەرزنجى ھەمەدانى و لەسەر رەۋشى گەپانەوہ بۇ دۇخى سەرەتايى،
كە بەگويەرى كات چەند گۆرانيك لەپىكھاتەي بنەماكانىدا كرا بوو. بەلام
مستەفا عەسكەرى نوسىۋىيەتى: زۆربەي لايەنگرانى بزاڧەكە، جوتيارو
باخەوان و درەوكارى گوندەكان بوون، خودى شىخ عەبدولكەرىمش جوتيار

لە بۇچوونەكانى خۇيدا محەمدى مەلا كەرىم سەبارەت بە ئەنگىزەي يەكگرتنى چىنى چەوساۋەي ناو بزاڧەكەۋە نووسىۋىيەتى كە ئەگەر بەۋ جۇرە بى، ئەۋە نىشانەي پلەيەكى بالايى ھۇشيارىيە، بەلام نە مستەفا عەسكەرى بەلگەيەكى بۇ سەلماندى ئەۋ قسەيە خستۇتە روو، نە منىش(محەمد مەلا كەرىم) نىشانەيەكى ئەۋ بۇچوونە بەدى دەكەم. (ھەرچۇنى بى، دەبى بزانين كە بزاڧى حەقە، جگە لەدووبارە گەپانەۋە لەتەرىقەتى ئەقشەبەندىيەۋە بۇ ئاينى پىشپەرىۋى عەلەۋىيە توندپەۋەكان=ئەھلى حەق=ئال حەق، بەرىبەرى نەۋەكانى شىخ عىساي بەرنجى ھەمەدانى، شتىكى تر نەبوۋەۋ نىيە، ئەگەرچى لەۋ ماۋەيەي گەپانەۋەكەدا، پەيۋەندىي خۇي لەگەل رابردوۋ بچراندو خالىكى دەستپىكردى تىرى بۇ خۇي ھەلبارد).

بزاڧى ھەقەۋ رىشە ئاينىيەكانى

زۇربەي پەيرەۋانى حەقە، ئەحكامە شەرىيەكانيان پەكخستبوۋ. ھەروھا زۇربەيان ئەرك و فەرزەكانى خۇيان تەرك كرديبوۋ. بۇيە خەلكى ناۋچەكە ئەۋ رەفتارەيان بەنىشانەيەكى خوانەناسى پەيرەۋانى ئەۋ بزاڧە لەقەلەم دەدا. بەلام لەراستيدا پەيرەۋانى حەقە خوانەناس نەبوون، بەلكو باۋەپريان بە خاۋا پىنغەمبەرو قورئان و فەرمانە شەرىعيەكان، زۇر پتەۋ بوۋ، تەنانەت شىۋازو بىركردەۋەي خۇيان بەخۋاپەرستى راستەقىنەۋ حەق پەرستى راستەقىنە دادەنا. ھەروھا لە لىدوان و برەۋدان و پروپاگەندەي شىخ عەبدولكەرىم و مامە رەزاشدا ھەرگىز ئامازە بۇ رەتكردەۋەي ئەحكام نابىرنى، جگە لەۋە مورىدەكانى شىخ عەبدولكەرىم لەتەرىقەتى نەقشەبەندىدا، بەراشكاۋى شەرىعتيان بەرقەرار دەكردو تەنھا گروپى(برا

سهيار) فه رزه کانيان جي به جي نه ده کرد، نه و هيش په يوه ندي به حاله تي ناناسايي بوون و جه زبه ي نه و (برا سهيار) انه وه هه بوو، به جورئک نه ک ته نها فه رزه کان، به لکورئ و ره سمی تاکو کو مه لايه تي وه ک کارو کشتو کال خيزان و ژيانيشيان واز لي هينا بوو و ته نها سه رگه رمی بلا و کردنه وهی حقه بوون. خه لکی به و (برا سهيار) انه يان دهوت شيت. له ما وهی ري به ري کردنی مامه ره زادا، زور به ي په پره وانی نه هلی حقه و موریده کان له سه ر نه جامدانی نه حکامی تاکه کی سوور بوون، ته نانه ت خودی مامه ره زادا، له کاتی نويزی به يانیدا و له سه ر به پرمالی نويز کردندا، دوو چاری نه خوشی مهرگ بوو.

دهستگير كړدنې مامه رهزاو كار دانه وې په پيره ووان

مامه رهزا توانې زياتر بنه ماكانې بزاقې حقه بره و پېيداو و بايه خ به په يوه نديې و مه سه له كوومه لايه تي يه كان بدا، له بهرام بهردا ژماره يه كي فراوانې خه لك و دانيش توانې ئه و ناوچانه ي پروپاگه نده يان تيدا ده كرا، په يوه ندي يان به بزاقې حقه وه كړدو ئه رك و رې و رسم و نه ريتي بزاقه كي يان په سندن كړد. ته كي ه و خانه قاكان، كه يه كه ميان تاي بهت به په پيره ووانې بزاقه كه و دووه ميان شو يني كو بوونه وې نه قشبه ندي يان بوو، زور په رهيان سندنو له هه موو شو ينيك هه ر باسي حقه بوو.

وا ريكه وت هاوكات له گه ل به لوتكه گه يشتني بزاقې حقه دا، سالي ۱۹۴۳ز = ۱۳۲۲ي كوچي هه تاويدا، شوړشي بارزان دهستي پيكرد، له و ماوه يه دا حكومه تي عيراق له بزاقې حقه كه وتبو ه تر سه وه، بويه له سالي ۱۹۴۴ز = ۱۳۲۳ي كوچي له كرده وويه كي غافلگيرانه دا، مامه رهزاي دهستگير كړدو دووري خسته وه. له كاتي دهستگير كړدندا، مامه رهزا ته نيا فريائي ئه وه كه وت كه په ياميني سه رزاره كي بداته په پيره ووانې بزاقه كه، كه به هوي خزمه نزيكه كانې خوي ه وه، جاري بو درا و راگه يه ندرا. پاش دهستگير كړدنې مامه رهزا، سه رجه م په پيره وكاران پيكه وه به ره و ناو ونده حكوميه بهر پر سه كانې كه ركوك كه وتنه رې و برياريان دا تا گيرانه وه و نازاد كړدنې مامه رهزا، دهست له هه و له كانيان هه لنه گرن. سه رنه نجام حكومت ناچار بوو مامه رهزا نازاد بكاو بگه رپي ته وه بو كلكه سماق.

كلكه سماق، له پاش شه ده له گه وره ترين ته كي ه ي بزاقه كي لي بوو، ئه م گونده ش ده كه وپي ته ده ورو به ري ناوچه ي مي رزا روسته مي سه ر به ناحيه ي

رانىيە سەر بە ھەۋلىز بوو. سەئىد قەزەزى مۇتەسەرفى ئەو كاتى ھەۋلىز، ھاتە ناۋچەى دوكان و بانگىشتى مامەرەزى بۇ دىدارىكى دوو قولى كىرد. كەچى يەكسەر لەگەل گەيشتنى مامە رەزا، سەئىد قەزەزى بىدواكەوتن مامە رەزى دەستگىر كىرد و بە ئۆتۆمبىلە تايبەتى يەكەى خۇى، لەو ناۋچەى دەرى كىرد و دەست بەجى رەۋانەى عىمارەى كىرد.

ھەر كە پەپىرەۋان ئاگادار كرانەۋە مامەرەزا دەستگىر كراۋە، سەر جەم ھەقەى ناۋچەكە، پىكەۋە دەستىيان كىرد بە فرۆشتنى مال و گوزەران و كىلگە كانىيان و بەرەو ناھىەى ئاغجەلەر كەوتنە رى. لەرىگا لە گۆپتەپە بۇ ماۋەىەكى كورت وەستان، تا ھەموان كۆپىنەۋە، ئنجا پىكەۋە بەرەو شوان كەوتنە رى، تا لەۋىۋە بەرەو كەركوك بىرۆن. لەنزىك گوندى حاجى بەىخانى ناۋچەى شوان، ھىزە كانى حكومەتى عىراق رىيان لەپەپىرەۋان گىرت و نەىانەىشت بەرەو كەركوك بىرۆن، جگە لەۋە كاكە رەزى كوپى كاكە عەلى عەسكەرى و دوانزە كەسى تىران ئى دەستگىر كىردن و رەۋانەى كەركوك كران. پىشتىرش شىخ مەمەد ئەمىنى مەلھەى يارمەتى دەرو راۋىژكارى مامە رەزا و شىخ مستەفای كوپى مامەرەزا، لە ناۋچەى مىرزا رۆستەم دەستگىر كرابوون و رەۋانەى ناھىەى رانىە كرا بوون.

لەو رىپىۋانە دوورو درىژەدا، جگە لەرىگرتن، ھىزە كانى حكومەت بەدۋى كۆرۈكۆبوونەۋەى بەشداربوانى رىپىۋانەكەشدا دەگەپان و بەچەندىن رەوش و شىۋازى جىاجىيا، ئازارو ئەشكەنجە و ھەرەشەىيان لىدە كىردن، بەلام پەپىرەۋان سووربوون لەسەر درىژەدان بە رىپىۋانەكە و خۇيان گەىاندە گوندى يارۋەلى. لەو سەرۋەبەندەدا كاربەدەستانى حكومەت بۇ چۆنىتى رىگرتن لەتەنىنەۋەى رىپىۋانەكە، كەوتنە راۋىژكارى، چونكە بەشداربوانى

ريښيوانه که پياو و ژن و منډال و پيرو گه نجی تيدابوو، ژماره يان زور بوو و نه گهر بهو شيوه يه بهر بلاوه، خو يان بکه ن به شارد، ده بيته مايه ي شهرمه زاربي حکومت، بويه کار به ده ستانی حکومت به نا چاری که وتنه دانوستاندن له گه ل به شدار يوانی ريښيوانه که. بو نه و مه به سته ش په پره وان له سهر بازگه يه کی مه شقی هاوینه ی چولکراوی نزيك گوندي ياروه ليډا به شيوه يه کی کاتی جيگير کران و پاريزگاری هر سئ پاريزگای هه وليرو کهرکوک و سلیمانی و فرمانده کانی پوليسی نه و پاريزگایانه، له شوي نی ناوبراودا، که وتنه دانوستاندن له گه ل به شدار يوانی ريښيوانه که دا. له بهر نه وهی حکومت هيچ به لگه يه کی بو تاوانبار کردنی ده سگير کراوه کان به ده سته وه نه بوو، رهوتی دانوستاندن که چ له دادگان و چ له و سهر بازگه چولکراوه دا به جیددی بهر يوه ده چوو. نه گهر چی حکومت هه ميشه هه ولی دها په پره وان بخه له تينی و کوتایي به ريښيوانه که به ينی، بويه گوئی له داواکاری و بوچوونه کانیان ده گرت و به لینی جيبه چی کردنی دها، که چی به کرده وه، ههنگاوی ئيجابی بو نه دها. ماوه يه کی زور تپه پری و ورزی پایز هات، که ش و ههوا ساردی کرد و نه خو شی دهستی به بلاو بوونه وه له ناو سهر بازگه که دا کرد و بهو هويه وه ژماره يه ک پياوی پيرو منډال گیانیان له ده ست داو ترمه کانیان هر له و سهر بازگه يه دا به خاک سپيردرا. له نه نجامدا په پره وانی حقه کو بوونه وه يه کی فراوانيان له سهر بازگه که دا کرد و له پريانامه يه کدا رایانگه ياند که گوئی به به لینه کانی حکومتی عيراق نادهن و دريژ به ريښيوانه که يان به ره و کهرکوک ده دن. کار به ده ستانی حکومت هر که ناگاداری نه و جموجوله ی په پره وانی حقه بوون، چه ندین يه کی چه کداریان بو ريگرتن له ريښيوانه که ره وانه ی ناوچه که کرد و

فهرمانده سه‌ریازی‌یه‌کان، جگه له‌به‌ستنی ریگا، هه‌ره‌شه‌یان کرد که ئه‌گه‌ر پاشه‌که‌شه نه‌که‌ن، ئه‌وا ده‌درینه به‌ر ده‌سپ‌ریژی گولله. به‌لام به‌شداربوانی ریپ‌یوانه‌که بۆ روبه‌روبوونه‌وه‌ی ئه‌و هه‌ره‌شانه رایانگه‌یاند که ئیمه نامانه‌وی به‌چه‌ک و توندوتیژی وه‌لامی هه‌نگاوه‌کانی حکومه‌ت بده‌ینه‌وه‌و نامانجی ئیمه‌ته‌نها نا‌ره‌زایی ده‌رپ‌رینه، به‌رامبه‌ر به‌ده‌ستگیرکردنی سه‌رانی بزاقه‌که. هه‌روه‌ها په‌یره‌وانی بزاقه‌که راشکاوانه رایانگه‌یاند که تا دواکه‌سیان ده‌کوژئی، پاشه‌ک‌شه‌ناکه‌ن و حکومه‌تیش ئازاده هه‌ر شیوازیک بگریته به‌ر. ئنجا ریپ‌یوانه‌که دریزه‌ی کیشا‌و‌گه‌یشتنه سه‌ر ریگای هه‌ولیرۆ دواتر چوونه ناو شاری که‌رکۆکه‌وه، له‌نزیک مائی پاریزگار باره‌گه‌یان خست، سه‌رجه‌م دانشتوانی که‌رکۆک ئاگاداری ریپ‌یوانه‌که به‌وون و له‌نزیکه‌وه چاودیرییان ده‌کرد، جگه له‌وه زۆربه‌ی پیاوه‌گه‌وره‌کانی شارو ناودارانی بواری زانست و ئه‌ده‌ب، به‌نه‌ینی ئاماده‌یی خۆیان بۆ هاوکاری کردنی په‌یره‌وانی حه‌قه ده‌رپ‌ری و یارمه‌تیان پیشک‌شه‌ش کردن و گفتوگۆیان له‌گه‌ل سه‌رانی ریپ‌یوانه‌که، بۆ روبه‌روبوونه‌وه‌ی هه‌لو‌ئیسیتی حکومه‌ت کرد. پاش چه‌ند رۆژی، حکومه‌ت له‌رووی ناچاریه‌وه‌و بۆ بلاوه پیکردنی مانگرتوه‌کان و بۆ شارده‌وه‌ی ریپ‌یوانه‌که له‌چاوی دانیشتوانی که‌رکۆک، هه‌روه‌ها به‌بیانوی سه‌رما و سۆله‌وه، ژماره‌یه‌ک خیزانی به‌شدار بووی ریپ‌یوانه‌که‌ی له‌چه‌ند خانویه‌کی چۆلی گه‌ره‌کی زیویه‌ی پشت چایخانه‌ی یادگار، له‌سه‌ر ریگای کۆنی سلیمانی جیگیر کرد و ئه‌وانی تریشی له‌ناوچه‌جیا‌جیا‌کانی شاره‌که‌دا و له‌چه‌ند خانویه‌که‌دا جیگیر کرد و دووباره دانوستاندن له‌نیوان کاربه‌ده‌ستانی حکومه‌ت و نوینه‌رانی ریپ‌یوانه‌که‌ی په‌یره‌وانی حه‌قه‌دا ده‌ستی پیکرده‌وه. به‌لام ئه‌م جاره‌وا دیار بوو حکومه‌ت ده‌یویست چه‌ند

داواکاري يه کی مانگرتوان، به تاييسته تی ئازادکردنی دستگیراوه کان پښتته دی، بویه سهره نجام به هه ماهه نگی هه ردوولا ئه م هه نگاوانه نرا:

۱- مامهره زه ده گه پښتته وه سلیمانی و دوا به دوا ی ئه ویش سه ره جه م به شداریوانی ریپووانه که ده گه پښتته وه جیگا و ریگای خو یان له کلکه سماق.

۲- سه ره جه م دستگیراوه کانی حه قه ئازاد ده کریڼ، چونکه جگه له و که سانه ی پیشتراویان برا، هه موو ئه و په پیره و کارانه ی حه قه ش که خزمه تی سه ریازی یان ئه نجام ده دا، ده دستگیراوه بوون و له زینداندا بوون.

۳- حکومت قهره بووی ئه و زیانانده ده کات که به مانگرتوان و سه رکرده کانیان که وتووه.

۴- گه ره کی که له ناوچه ی ناغجه له ر یان بتویڼ بو نیشته چی بوونی په پیره وانی حه قه دیاری بکری و بو ئه و مه به سته، بینا و قوتا بخانه و بنکه ی ته ندروستی له و شوینه دا دروست بکری و زه وی کشتوکالییان به سه ردا دابه ش بکری.

۵- مانگرتوان بگه پښتته وه ناوچه ی شوان، تا بوار بو حکومت بره خسی، ئه و خالانه ی سه ره وه چی به چی بکا.

پاش مؤرکردنی ئه و ریکه وتننامه یه، له لایه ن نویڼه رانی هه ردوولا، مامه سه لامی برای مامهره زه بو دیداری مامهره زه ره وانه ی عیماره کرا، تا له نزیکه وه به نده کانی ریکه وتننامه که ی پی را بگه یه نی و ه لویستی بو نویڼه رانی حکومت و په پیره وه مانگرتووه کانی خو ی به یڼی. بو گه رانه وه ی ئه و نویڼه ره ی حه قه له عیماره، سی روژ مؤلته به مانگرتوان درا له ناو که رکوکدا بمیڼنه وه، به لام مامه سه لام نه ی توانی له و مؤلته سی روژیه دا په یامیک بو مانگرتوان به یڼتته وه، بویه نیگه رانی و ساردی که وته دلی

مانگرتوان و ژماره يه كيان به سه رپه رشتى كاكه ره زای كوپى عه لى عه سكه رى
 چوه ريدار له ناوچه ي شوان، كه چى نه وانى تر باوه پريان به و چوونه نه بوو و
 ده يانوت: حكومه تى عراق ده يه وى فريومان بداو تا كاتى مامه ره زانازاد
 نه كرى، له كه ركوك ده رناچين. به لام پاشان مامه سه لام گه پرايه وه و په يامى
 مامه ره زای ده رباره ي رازى بوون له سهر ريگه وتنه كه پى راگه ياندى، ننج
 نه وانيش يه كه ده سته گه پانه وه بولاى هاو بيره كانيان، له ناوچه ي شوان و له و
 گوندانه ي ناوچه كه دا بلا و بونه وه. پاشان سى روژ موله ت به مامه ره زانازاد
 بگه پرتيه وه سلیمانى و پاش ماوه يه كه ره وانسه ي هه له بجه كراو دواچار
 ره وانسه ي بياره كرا. حكومه تى عراق نه و نيگه رانى و سارد بوونه وه ي ناو
 مانگرتوانى قوژته وه و كردييه بيانوويه كه بولاى خود زينه وه له جيبه جى كردنى
 به نده كانى ترى ريگه وتنه كه و تنه ها به ندى تايبه ت به نازاد كردنى
 مامه ره زان و ده سته گير كراوه كانى ترى جى به جى كرد. بويه مانگرتوان
 به ناچارى و له وپه رى ته نگه ده سته و نه داريدا، گه پانه وه جيگا و مالى خويان و
 ژيانيان له هيچه وه ده سته پيكرده وه، چونكه نه و به شدار بوانه ي ريپيوانه كه،
 هه موو شتيكى خويان له مال و منداال و مولك له ده سته دابوو، ته نانه ت
 ژماره يه كيان نانى و شكيشيان نه بوو. به لام نه و ژماره كه مه ي په پره وان كه
 هه ندى شتيان بولاى ما بووه وه، ده سته نه داره كانيان گرت و ورده ورده ژيانيان
 گوړاو به هوى كاسبى و خومان دوو كرده وه، زورى نه خايه ند دووباره
 هه لومه رجي ژيانى پيشوتريان به ده سته هيپا يه وه و بوون به خاوه ن زهوى و
 مه رومالات و خانووى خويان. هه روه ها له به رنه وه ي خه لكانيكى سهر راست و
 پاك بوون، خه لكى ناوچه كه ش له به ر نه و لايه نه ئيجاييه نه خلاقى و
 كوومه لايه تى يانه، زور هاو كار بيان كردن. پاش گوزه راندى نه و مه ينه تى و

نازارو نار هه تی یانه، کومه لى په پیره وانى حقه دو چارى گوشه گيريه کى
 قوول بوون، به لام په پیره وانى حقه ئه و گوشه گيرى يه کارى تینه کردن و
 به هيچ کلوجى گورانيان له بهرنامه ی خوياندا دروست نه کرد، به لکو
 ديسانه وه دهستيان به دروستکردن و ئاوه دانکردنه وه ی خانه قا و ته کيه کان
 کرده وه و له ماوه يه کى کورتدا، توانيان بارودوخى پيش مانگرتنه که
 به شيوه يه کى گشتى به دست بهيننه وه. ريپيوانى مانگرتوانى حقه (به
 چوون و گه پانه وه) سى مانگى خايه ندو ته نها له ياروه لى ۲۵ روزه وهستان،
 واته ريپيوانه که له مانگى ئه يلو لى سالى ۱۹۴۴=۱۳۲۸ى کوچى هه تاوى
 دهستى پيکردو له مانگى کانونى يه که مدا کوتايى هات. له ماوه ی ئه و سى
 مانگدا، مامه رهزا له ناوچه که دا نه بوو، به لام له سالى ۱۹۴۹-۱۳۲۸ى
 حکومتى عيراق و نوينه رى سياسى نينگليزه کان، ريگايان پيدا
 بگه پيته وه کلکه سماق به و مهرجه ی له ژير چاوديريدا بى و بى ناگادارى
 کار به دهستانى حکومت له ناوچه که دهر نه چن، بى له وه له سالى
 ۱۹۵۲=۱۳۳-ى پاش چهندين سال سنووردارکردن، بوى که مين چار مؤلته
 به مامه رهزا درا، سهردانى په پیره وانى خوى له ناوچه ی سورداش بکا.

(ليزه دا ئامارزه يه ک بوى راپورتى ئه دموندزى راپورتکارى وهزاره تى بهريتانيا
 ده که م دهر باره ی ئه و به دگومان يه قووله ی، به رام بهر هه موو ئه و که سانه
 هه يبووه که دژى رهوتى کولونى اليز ميانه ی بهريتانيا له کوردستان
 ده جولانه وه، به تاييه تى دهر باره ی سهره تا و دهر نه نجامى بزاقى حقه. له و
 باره يه وه، ئه دموندز نووسيو يه تى که نه قشبه ندييه کانى کوردستان
 (گوند نشينه کان، به تاييه تى گونده دووره دهسته کان، نه ک روونا کبيري
 شاره کان) به زورى کارى سه يرو سه مه ريه ان دهنواند. من گومانم له وه دا

نى يه كه نهو مهيلو داب ونه ريت به زانده كه بو ماوه يه كى زور لهو گونده كوېستان و دوور ده ستانه ي سنوورى سورداش و مهرگه، كه په يوه ندى يان به جيهانى دهر وه نه بو و كه متر روو به رووى به پرسانى حكومت ده بوون، مه يلى كى خومالى بوو. به لام پاش چه ندين سال، واته له سالى ۱۹۳۲=۱۳۱- ي كوچى هه تاوى بو يه كه مين جار ناگادارى نهو ره وته بووم. ژماره يه كه جه ندرمه، كه بو كارى ته بليغ كردن چوو بوونه گوندى هه له دنى مه ليك شيخ مه حمود، له چوار ميلى سه رگه لو، له كاتى گه رانه وه راپورتيكيان دهر باره ي نهو شتانه ي بينيويان نووسيوو. كار به ده ستانى پاريزگا كه سه ره تا له دروستى ناوه پوكى راپورته كه دنيا نه بوون، به لام پاش نه وه ي ژماره يه كه بازگانى جن متمانى تووتن، جگه له وه ي چه ند ديارده يه كى لهو جوړه يان له سه رگه لو بينى بوو، سكالايه كيشان تومار كرد بوو كه گوايه له كاتى كدا به ره له ستى نهو كه سانه يان كردوه، كوته كيان خواردوه، ته نانه ت ليكولينه وه كان له چيروكيكى سه يره وه ده ستى پيكرد: شيخ عه بدولكه ريم ناوى، دانيشتوى شه ده له يه نزيك سه رگه لو كه يه كيك بوو له خزمه كانى حاجى شيخ عارف و ته ريقه تيكي به ناوى ته ريقه تى حقه وه داناوه يا ژياندوته وه. ته ريقه ته كه ي له سه ر نه م ده قى (رقصه الصوفيه) و دانرابوو، و نووسينى يه كيك له بابو باپيرانى دانرابوو. خودى حاجى (شيخ عارف) وه كه سايه تيبه كى گرنكى ناوچه كه، كه چه ند به پرسيتى يه كيشى به رامبه ر به حكومت له نه ستودا بوو، به ورياييه وه خو ي له پشت ره وته كه هه شار دابوو.

نهو ته ريقه ته نه ينى يه، زوريه ي بنه ماو سلوكه كانى لابر د بوو (...). پاش روداويك كه تيايدا ژماره يه كه سو فى حال ليها توو هه ليان كوتابوو ه سه ر

مزگه وتی سهرگه لوو (...) یان سوو تاند بوو، شیخه کان بانگرانه سلیمانی و داوای روونکردنه وه یان لیکرا. شیخه کانیش له وه لآمدا وتیان ئیمه نهو رهفتاره و رهفتاری لهو جوړه رسوا دهکین، به لآم نهگه موریدیک له کاتی حال لیها تنداو بیئ وهی ناگای له خوئی بیئ، به شیوهیه کی کاتی کاریکی پیچه وانهی مهزهه ب و نه خلاق نه نجام بدات، نهوا گله یی لی ناکرئی و پاساوی خوئی هیه و بهو جوړه که وتنه هه لویستی بهرگریکردنه وه. نهگه رچی من ناتوانم دروستی نهو قسانه ی سهره وه بسه لمیم، به لآم گومانی تیدا نییه که نهو راپورتانه راست نه بوون. و بو ماوه ی چه ندین سال له سهر یهک، ناو به ناو زهنگی مهترسی لیده درا که گوایه مهزهه بی حقه په پیره وانی تازه ی پهیدا کرده و دزه ی کردو ته هه ناوی ناوچه هاوسنوریه کانه وه.

له نابی ۱۹۲۶ شه هریوهری ۱۳۱۵ = جه مادی دوومه می ۱۳۵۴، ااتا کاتی که مهزهه بی هه قه له جوش و خروش که وتبوو، شه ویکیان میوانی شیخ عه بدولکه ریم بووم له شه ده له. گوندی شه ده له ده که ویته دولیکی ته نگه بهری به شی سهروی روبراری تایین، له نیوان چه رمه بان* و پیره مه گروون. گومانی تیدا نییه که شیخه گه وره کان، له هه لبرآردنی هه لکه وتی گوندا، له رروی سهربازی و سروشتی جوانی ناوچه که وه، زهوق و سه لیه یه کی باشیان هه بووه، لهو سوئنگه یه وه شیخ عه بدولکه ریم بی هاوتا بووه، چونکه ته کیه که ی له شوینیکی بلندو دامینی چیا یه کدا دروست کردبوو، که له لای روژناوایه وه، کو تایی به ریزی داری سپیدار ده هات و هینده ی تر سروشتی دولکه ی جوانتر کردبوو، به تاییه تی کاتی نهو سروشته جوانه تیکه ل به فهرشی جوانی ئیران ده بوو، نهو فهرشانه بو پیشوازی کردن و له لیواری

* دیاره نوسه مه بهستی گوندی (چه رمه گا) به (وه رگیر)

سه ره وهی هه وزیکي به ردینی گه وره دا را خرابوون و جوگایه کی نأوی چیاکانی تی دهرژا. سپیتی بی گهردی عه مامه و عه بای خانه خوئی یه که م، له گهل ریشه رهش و دریزه که ی که دیار بوو تازه بو یه که راه، جیاوازی یه کی زوریان هه بوو. شیخ به هه مان شیوازی باوه دراره بیگه رده کان به نازوه قسه ی ده کردو به روالهت حه ق له که سی تر له و نزیکتر نه بوو، به لام نه و روناکی یه شادی به خشه ی، خوئی له قولای چاوه کانیدا حه شار دابوو، له گهل نه و جیدانه ی شه ویلگه ی (فک) خوارووی ده می، دوو سیمای به ته واوی جیاوازی دابوه روخساری. قسه کانی به دهر له حکمه تی دنیا یی نه بوون. من له کاتیکدا له و دامینه ی تری دوله که دانیشتبوم که ره زو میو پو شیبووی، ده مروانی یه پیره مه گرون و هه رچیم ده کرد نه وه م پی قبول نه ده کرا که نه م که سه هه مان نه و نیمام و پیشه وا داهینراوه (بدعتی) بی که تا پیش چهنه مانگی، حکومه تی نیگه ران کرد بوو. له سالی ۱۹۴۴ز=۱۳۲۳ی کوچی هه تاوی، واته له ماوه ی جهنگی دووه می جیهانیدا، پیشهاتیکي ناخوش له ناوچه که دا رووی دا: پاریزگاری گهنج، به لام زور لیها تووی هه ولیر سه عید قه زاز بی ناگادار کردنه وه ی به غذا و بی راویژ کردن له گهل هاوکارانی خوئی له که رکوک و سلیمانی، که زیاتر په پیره وانی حه قه یان تییدا ده ژیا، له ناکاو مامه ره زای جیگری شیخ عه بدولکه ریم، که له گوندی کلکله سماق ده ژیا، ده ستگیر کردو ره وانه ی ئوردو گای گیراوه سیاسی یه کانی عیماره ی کرد. له نه نجامی نه و هه نگاهه ودا، به سه دان که س له په پیره وان به ژن و منداله وه، گونده کانی خویمان چول کردو بو گه یشتن به مورشدی دوورخراوه یان، ده ستیان به ریپیانیکي ۵۰۰ میلی کرد. حکومه ت زور به زه حمه ت توانی ریپیانوه که له که رکوک راگری و سه رباری ناخوشی و نازارو

مهینه تی زور، دهستیان له ریپپوانه که هه لئه گرت، تا سه ره نجام مامه رها هینرایه وه سلیمانی که شوینییکی له بارتر بوو بو زیارهت و دهست ماچ کردنی شیخ و پهیره وان به ئاسانی سهردانیان ده کرد. پاش گه رانه وهی بو سلیمانی، مامه رهام بینی، پیره میردییکی ئارام و له سه ره خو بوو. ئه گه رچی بواری ره خنه له ته ریه ته که ی هه بوو، به لام خودی مامه رها، به هیچ کلۆجی مایه ی مه ترسی بو حکومت نه بوو. (س.ج. نه موندز کردها، ترکها، عربها، ترجمه یونسی بانه، ص ۲۲۴-۲۲۶) ژماره ی مانگرتوانی حه قه ته نها له سه ر بازگه ی یاروه لی نزیك که رکوک به ۱۲ هه زار کهس له قه لهم دراوه. هه روه ها ریپپوانه که ئاشتیخوازانه و بی به کاره یانی، هیچ جو ره چه کیك به رپا کرا. شایانی باسه هه موو یه کیك له به شداربوانی ریپپوانه که، ته نها داریکی سووری جو ری ئال و بالوی کیوی، یان چواله ی کیوی به دهسته وه بوو، هه ر له بهر ئه وهش دوژمنانی بزاقه که نازناوی (داره قوله) یان به سه ردا بریبوو.

مردنی مامه ره‌زاو به‌رده‌وامی بزاقی‌ه‌قه

رۆژی ۱۹۵۲/۶/۳۰-۱۳۳۲ی کۆچی هه‌تاوی-۱۳۷۲ی کۆچی مانگی

مامه‌ره‌زا له‌گوندی کلکله‌سماق له‌ناکاو نه‌خۆش که‌وت و به‌هۆی سه‌کته‌وه ئیفلج بوو. ماوه‌یه‌کی دووردریژ خرایه ژێر چاره‌سه‌کردنه‌وه و سه‌ره‌نجام توانی له‌گه‌ڵ په‌رستارو یارمه‌تیده‌ریک، به‌دار به‌روا. نه‌خۆشیه‌که‌ی درێژه‌ی کیشا تا له‌رۆژی ۱۹۶۱/۲/۲۵-۱۳۴۰ی کۆچی هه‌تاوی. له‌سه‌لیمانی کۆچی دوایی کردو کاکه‌ هه‌مه‌ی کورپی جیگای گرت‌ه‌وه (به‌روانه: نکامی دوباره به‌جنبش حقه، مصطفی‌عسکری، با‌مقدمه و حواشی و تصحیح محمد ملا‌کریم و... ۱۸۹۳ بغداد). ئه‌گه‌رچی به‌هۆی ساردبوونه‌وه و دا‌به‌رانی چه‌ند سه‌د سه‌اله‌وه، بزاقی‌ه‌قه سه‌ربه‌خۆییه‌کی پیکهاته‌یی له‌گه‌ڵ بنه‌ما و ری‌وره‌سمی دی‌رینی عه‌لوییه توند‌په‌وه‌کان=ئه‌هل حه‌ق=ئال حه‌ق په‌یدا کرد، به‌لام وه‌رگیراو و ژیا‌ندنه‌وه‌ی ئاینی په‌ردیوه‌رییه و په‌یوه‌ندییه‌کی ریشه‌یی و میژوویی و پته‌وی له‌گه‌ڵ مه‌کته‌بی سو‌لتان ئیسه‌ح‌اق‌دا هه‌یه. هاوکات له‌گه‌ڵ بزاقی‌ه‌قه‌دا، له‌نیوان ئه‌هلی حه‌قه=ئال حه‌قی ئیرانی‌شدا بزاقی‌کی هاوشیوه‌ ده‌ستی پیکرد که زۆر رووی هاوبه‌شی ده‌روونی و ریشه‌یی له‌گه‌ڵ حه‌قه‌دا هه‌بوو، که له‌جیگایه‌کی تر‌دا له‌ویش ده‌کۆ‌لینه‌وه.

راپەرىن و بزاشى ئەلەۋىيەكانى دەرسىم لەتوركىا سالى ۱۳۱۵ى كۆچى ھەتاۋى ۱۹۳۶ز

ناۋچەى دەرسىمى توركىا زىدى ئەلەۋىيە توندرەۋەكان = ئەھلى ھەق =
ئال ھەقەيە. ئەتاتورك پاش دەركردنى ياسا عىلمانىيەكان و گۆپىنى خەتى
باو و ئاسايى دىرىنى ناۋچەكە بۇ خەتى لاتىن و ئەۋلەۋىيەت دان بەنەزادى
زۆرىنە و ھەۋلدان بۇ لەناۋبردنى كەلتورى ئەۋ كەمىنانەى لەپانتايى
جوگرافى توركىادا، بەدريزايى چەندىن سەدە لەگەل خوشك و براكانيان
بەشدارى پىشخستنى ئەۋ سەر زەمىنەيان كىرەبو، رۆلى گىرنگ و
كارىگەريان ھەبو، كەۋاتە دزايەتى كىردن و سەركوتكردنى دانىشتۋانى ئەۋ
ناۋچەيە، يەكەمىن بەرپەرچدانەۋەى ھەنگاۋەكانى ئەتاتورك و
دىكتاتورىيەتى عىلمانى لەھەتاۋى ئەلەۋىيەكانەۋە سەرى ھەلدا. ئەتاتورك
بەبىنانۋى رەتكىردنەۋەى داۋاكارىيەكانى لەلەيەن دانىشتۋانى دەرسىمەۋە،
لەسالى ۱۹۳۶ (۱۳۱۵ى كۆچى ھەتاۋى) لەشكرى رەۋانەى ناۋچەكە كىرد و
ناۋى دىرىنى ناۋچەكەشى لەدەرسىمەۋە گۆپى بۇ تۆنجەلى.

ئەۋ كات سەيد رەزا كوردى ئەلەۋى سەرۋكايەتى راپەرىنە
مەزھەبىيەكەى دەرسىمى دەكرد و لەپەيامىكدا، لەشكرى پەلاماردەرى
توركى لەئاكامى ھىرشى نىياسايى و زۆردارانە بۇ سەر خەلكى رەش و
رووت ئاگادار كىردەۋە داۋاى لەسەر كىردەكانى سوپاى تورك، لەۋانە چەنەپال
ئالپ دوگان كىرد تا بەبىر يارەكەى خوياندا بچنەۋە.

بەلام چەنەپال ئالپ دوگان، نەك تەنھا پەيامەكەى سەيد رەزاي كوردى
ئەلەۋى پىشت گۆپى خىست، بەلكو فەرمانى بۆمبارانى ناۋچە شاخاۋى و
دەشتايىيەكانى دەرسىمىشى دەركىرد، پاش ئەۋەى سەيد رەزا لەرىنگاى

ياسايى و ئاشتىخوزانەوہ لەگەل سوپاي تورك هېچى بۇ نەكرا، بەنا چارى لەگەل خىلەكانى زازا دەستيان دايە چەك و راپەرىنىكى چەكدارانەيان لەدژى سوپاي دەستدريژيكر ريكخست، پەپرەوانى سەيد رەزا، بۇ بەرگريكردن لەئايين و باوهرپو زيدي خوڤيان، كەوتنە خەباتى چەكدارانە، سوپاي تورك بۇ دامركاندەوہى بزاقەكە بەكۆرپەيى، ديسانەوہ كەوتنە بۆمبارانى سەنگەر و بنكە و شوينە شاخاوييەكان و گوندو شارۇچكەكان، تەنانەت كىلگە و رەزو باخەكانيش بۆمباران كران، سوپاي داگريكر، بەوہشەوہ نەوہستا و كەوتە تەقاندەوہى ئەشكەوتەكانى كيۆەكانى دەرسيم، شادپرەوان زنار سلوڤي، كەيەكى لەكەلەپياوانى راپەرىنى عەلەوييەكانى دەرسيم بوو، لەبەرەوهرىيەكانى خوڤيدا، نووسيوويهتى: لەترسى كردهوہ نامرۇقانەكانى سوپاي داگريكر، هەزاران ژن و مندال و نەخوش و پيرو پەككەوتە خوڤيان لەئەشكەوتەكانى كوتوزى داغ Kutuzikdoxى دۆلىسى ئيسى كوردا Eyskur حەشاردا بوو، بەلام سوپاي تورك هەر كەشوینەكانى دەستينشانكر، بەشيوازيكي زۆر وەحشيانە و نامرۇقانە، دەرگا و ريگاي دەر باز بوونيانى داخست و ئەشكەوت و پەناگاكانيانى تەقاندەوہ و سووتاندى، لەكاتيكداسەرانى سوپا بەباشى دەيانزانى كە ئەو خەلكانە هەموويان كەسانى مەدەنين، كەچى زۆر دېندانە بەزىندوويى سوتينران، حكومەتى ناوهند لەپاساوى ئەوتاووانە گەورەيەدا و بۇ چەواشەكردنى راي گشتى، ئەو قەتلوعامەى بەكاردانەوہى شارستانيتى لائيك بەرامبەر بە وەحشىگەرى كۆنەپەرستى ناو بردو سەيد رەزاي كوردى عەلەويى بەپياوى بيگانە و يەكيتىي سؤقيت تاوانبار كرد (۱۹).

سهید رهزای کوردی عهله وی، له پیناو ریڅخستن و پیکهینانی سیستمیکي بهرگری، نیسماعیل حقی بهگی کرده فرماندهی گشتی هیزه چه کداره کانی بزاقه که، تا به هاوکاری عهلی شیر کاروباری سهربازی نه انجام بدن، ههروه ها دکتور محهمه د نوری دهرسیمي له سالی ۱۹۳۷ز (۱۳۱۶ی کوچی هه تاوی) وهک نوینه رو و ته بیژنی بزاقی عهله وییبه کانی دهرسیم هه لبراردو رهوانه ی سوریا ی کرد، تا به هوی دیدارو چاوپیکه و تنه وه، رووداوه کانی دهرسیم به جیهان رابگه یه نیئت. لهو سوئنگه یه وه دکتور محهمه د نوری دهرسیمي له سوریا، به هاوکاری دکتور کامهران به درخان سهردانی میسرین کرد تا جیهانی روژاوا له چوئیتی جموجوئی عهله وییبه کان، به رامبه ر به له شکری لائیک ناشکرا بکه ن.

نه تاتورک و حکومتی ناوه ند، کاتن له چالاکییبه کانی دکتور محهمه د نوری دهرسیمي ناگادار بوونه وه که هه ولی سه لماندن و دهرخستنی ره وایی بزاقی عهله وییبه کان دهادو روخساری دوژمنکارانه ی دستدریژیکاران ناشکرا دهکا، که وتنه پیلان گیران و خه لاتیکی (۴) هه زار سکه ئالتونیان بو کوشتنی دکتور دهرسیمي ته رخانکرد. ههروه ها حکومتی ناوه ندی تورکیا، بو له باربردنی هه وله کانی دکتور دهرسیمي، گوشاریکی دیپلوماسییان خسته سهر جیهانی نیسلام و نه وروپا و نه و گوشاران به پراده یه ک کاریگه ربوون که ریخراوی ولاتانی یه کگرتوو و جیهانی نیسلام بی هنگییان هه لبراردو وه لامی نامه و داواکارییبه کانی دکتور دهرسیمیان نه دایه وه.

پاش نه وه ی سهید رهزا له کومه کی جیهان و سهرنج راکیشانیان بو نه و سته مه ی له عهله وییبه کانی دهرسیم ده کری، نا ئومید بوو، له پروی

ناچار پښتانه داوای دانوستاندن له گهڼ حکومتی ناوهند ده کاو سهدید برایمی کورپی خوی له سالی ۱۹۳۷ دهنیریتته لای جهنه پال دوگانی، فهراندهی هیزه سهربازییه په لامار دهره کان، به لام جهنه پال دوگان نهك تنها پیشوازی له وههنگاوه نه کرد، به لکو داوای خوبه دهسته وه دانی بی قهیدو شهرتی هیزه چه کداره کانی کردو به پیی نهو داواکارییه ده بوایه ۸ ههزار چهك ته تسلیم به له شکرې تورک بکری. (له هندی یادداشتدا، ۸۰ ههزار چهك نووسراوه).

پاش نهو پیشهاته، جهنه پال دوگان به هه موو هیژیکی و به هه موو جوړه چهك و که لویه لیکي سهربازییه وه، هیژشی کرده سهر درسیمو سلنی له هیچ جوړه دوزمنایه تی و خوین رشتن و کرده وه یه کی نامرؤقانه، دهرحق به هاوولاتییه مه دهنییه کانی ناوچه نه کرده وه، که چی سهره پای نهو هه موو هیزه سهربازی و قه تلوعامه، نه یوانی هیچ به هیچ بکاو دزه بکاته سنووری ژیر ده سلاتی خه باتگیړه کانه وه. به لام به داخه وه بزافی درسیم له ناوه وه، دوچارې ناکوکی و خیانهت هات و سهره نجام دلې خه باتگیړه راپه ریوه کانی سارد کرده وه، لهو سهره بونده دا، کاتنی عه لی شیرو یه کی له فهرانده گه وره کانی خه باتگیړان، له لایه ن سهدید ره زاوه راسپیردران بو نه نجامدانی کاروباری دهره وهی بزافه که، سهردانی یه کی له ولاتانی هاوسنوور بکه ن، که چی رووبه پروی نارپه زایی سهدید ره هبهری برزای سهدید ره زا بووه وه، سهدید ره هبهر له ژیره وه، په یوه ندیی له گهڼ حکومتی ناوهند دروستکردبوو، بویه به فهرانی حکومت، عه لی شیرو زهریفه ی هاوسهری عه لی شیرو سهربری و لاشه کانیانی نارده خزمهت فهرانده کانی له شکرې نه تاتورک. له سهریکی تره وه، شاهین ناغای به گی هوزه کانی به ختیاریی درسیم،

كەيەكى بوو لەپياۋە ديارو سەركردهكانى هيژه چهكدارهكانى بزاقەكە،
بەپيلانى خدر ناۋى كوژرا.

ئەو رووداۋە ناخۇشسانە بوون بەھۆى پەرتەۋازە كردنى بارودۇخى
خەباتگىرەكان، ئەگەرچى تا دەھات جەسسورانهتر بەرگرييان لەدژى
سەركوتركردن دەكرد، لەو رووۋە سەيد رەزا لەزىستانى ئەو سالدەدا،
نەخشەى هيژشيكى گورچىكېرى بۇسەر بارەگاي سەرەكى لەشكرى دوژمن
دارشت و خستيانە ژيەر ئابلۇقەى خويانەۋەو گورزى كاريگەريان لەو
بارەگايە ۋەشانند، بەجۆرى جەنەرال دوگان كەوتە ژيەر گوشارەۋەو بەناچارى
پيشنيازەكەى پيشوۋى، لەبارەى دانوستاندن لەگەل سەيد رەزا قبول كردو
پەيامىكى بۇ نارد، لەو سۇنگەيەۋە كە سەيد رەزا ريبەريكى مەزەبەى
راستگۇ بوو، پەيامەكەى جەنەرال دوگانى بە پيى ياسا نيو دەۋلەتبيەكان
رەوشى باۋى هيژه ناكۆكەكان ليك دايەۋەو پەسەندى كردو نەيزانى ئەۋە
پيلان و تەلەيەكە بۇ چەۋاشەكردن و ساردكردنەۋەى راپەريۋەكان. دوا
بەدواى ئەو بانگيشتە، سەيد رەزا ژمارەيەك لەسەرانى بزاقەكەو
گەۋرەپياۋانى ھۆزو عەشیرەتەكان، ئەوانەى پەيوەندييان بەبزاقەكەۋە
كردبوو، بەنيازى دانوستاندن و رەخساندى گوزەرائىكى بەپريژە باشتر بۇ
دانيشتوانى دەرسيم، بەرەو شارى ئەرزەنجان كەوتنەپرى، بەلام لەگەل
گەيشتنيان بۇ ئەرزەنجان لەرۆژى ۱۹۳۷/۹/۵، سەرجم نوينەران و سەرانى
بزاقەكە دەستگيركران و رۆژى ۱۹۳۷/۱۱/۱۰ رەوانەى شارى (ئەلەزىن) كران.
پاشان دادگايىكردنى سەيد رەزا كوردى غەلەۋى و ھاۋرپىكانى
لەدادگايەكى سەربازى، سەردەمى جەنگدا دەستى پيكرد، خودى ئەتاتورك
بەشداريى دانيشتنەكانى دادگاي كردو لەنزىكەۋە سەيد رەزاي ناسى، پاش

ھەفتەيەك دادگاييكردن، دادگا بريارى لەسىدارەدانى سەيد رەزاو ۲۷ ھاوپىي دەرکردو ۲۳ كەسى تريان بەزىندانى كردنى دريژخايەن حوكمدران. رۆژى ۱۹۳۷/۱۱/۱۸، كەدەبى بەرۆژى رەشى راپەرىنەكەى دەرسىم ناوبىرى، سەيد رەزاو سەيد رسيك حسينى كوپى و قەنەبەر ئاغاي ئىلبىگى ھۆزەكانى يوسفیان و سەيد حسين ئاغاي ئىلبىگى ھۆزەكانى كوپەشيان لەتاريكى شەوى ئەو رۆژەدا، چوونە سەر دارى ئازادى و لەسىدارەدران، لەساتەو ھەختى لەسىدارەدانى سەيد رەزاو بەپىي ئەو سەرچاوە ئاگادارەى چۆنىتى پرۆسەى ئىعدامكردنەكەيان تۆمار كردبوو، نووسراو: سەيد رەزا شىعەرىكى بەزمانى كوردى خویندەو، ئەو زمانەى كە قەدەغەبوو لەئىدارات و دەوروبەرى بنكە سەربازىيەكان و تەننەت شەقامەكانى ژيەر دەسەلاتى مستەفا كەمال پاشادا قەسەى پى بىكرى و بەتاوان لەقەلەم دەدرا، بەخویندەو ھەى ئەو شىعەرە سەيد رەزا بى دەنگى شەوى شكاندو بەدەنگى بەرزوتى:

ئەز رۆلەى سالارى كەربەلام

من لەكوشتن دەترسىن؟

سویندم بەیەزدانى پاك ئەو جنايەتەتان بى تۆلە

نامىنیتەو، ئەى زالمىنە شەرمەزار بن

(Armance. Jimare 99/1989 idamkirna seyid Reza. Capa sweden)

دكتور محەمەد دەرسىمى، دەربارەى ئىعدامكردنى سەيد رەزا كوردى ئەلەوى، لەلایەن حكومەتى كەمال پاشاوە نووسىويەتى: كاتى سەيد رەزايان بىردە سەردارى ئىعدامكردن، سەر فرازو سەرىرەزو سەرو ئاسا ھەنگاوى دەنا، ھەر ھەلە دريژەى ئەو شىعەرە شەو شكىنەيدا دەيوت، من

ته مه نم ۷۵ ساله، نيوه من ناکورژنو و من نامرم، به لکو شهيد دهم و خويى هيچ شهيدىک به ناحق نارپژړى و خويى منيش بى تو له نامينيتته وه.

(Medya cunes Roya Mediya Jimara 38/1993 Istanbul)

پاشان زور له سرخو ده چپته سهر سیداره که و به شادمانى، وه که سیک که به دوا هوارگه ی خوی گه يشتبى، په تى سیداره که ده کاته ملي خوی و وه چوڼ دوگمه ی کراسیک دابخه ی، ناو ها په تى سیداره که توند گری دوا، به و جوړه سهر کرده ی ته مه ن ۷۵ ساله ی رپه پښنى عهله وييه کانى زاگروس، له دژى حکومتى لائیکى مسته فا که مال پاشا شهيد کرا. پاش ئيعدام کردنى سهد رهزا، عيسمهت ئينونوى سهروک وه زيرانى تورکيا، له چاوپیکه وتنیکى روژنامه وانيدا وتى: چيت له دهر سيمدا گرفتى ترمان نييه و نه و ناوچه يه مان پاکسازى کردو ياخيبوونى چه کدارانه له ناوچه که دا نه ما، به لام نه و قسانه له پروپاگنده به و لاه هيچى تر نه بوون، چونکه جهلال بايهرى گوره وه زيرى نه و له کو بوونه وه ی روژى ۱۹۳۸/۷/۳۰ په رله مانى تورکيادا، رایگه ياندکه يه کئ له گرفته کانى ئيستای حکومت، کيشه ی دهر سيمه و پيوسته به پيشبىنى هه مه لايه نه و ئوپراسيوى سهر بازى وه کوتايى به کيشه ی نه و ناوچه يه به يئریت.

يونس نادريى روژنامه وانى به ناو بانگى تورکيا، له مانگى حوزه يرانى ۱۹۳۸ دا له وتاریکدا نووسى: گوايه حکومت نه مسالى به سالى پاکسازى کردنى دهر سيم ناوليناوه و به نياز له و ناوچه يه دا ئوپراسيوى سهر بازى نه انجام بدات.

نه و ليديوانانه راست دهر چوون، چونکه عهله وييه کانى دهر سيم به هيچ جوړى حسابيان بو حکومته لائیکيه که ی که مال پاشا نه کردو مليان که چ

نەكرد، بۇيە لەرپوۋى ناچارى كەمال پاشا پەنای بىردەبەر دەربارى رەزا شای ئىران و حكومەتى عراق، تاسنوورى خۇيان بەرپوۋى خەباتگىرانى دەرسىمدا بېسەتن، ئىنجا ھىزە سەربازىيەكانى كەمال پاشا لەمانگى ئەيلول و ئۆكتۇبەرى ۱۹۲۸د، جارىكى تر پەلامارى كىوو دەشت و دەروپەرى دەرسىمىيان داو بەسەكارھىنانى تۇپ و بۇمب و چەكى پىشكەوتوۋى ئەو سەردەمە كەوتنە و يىزەى خەلكى ناوچەكە.

پروفىسور دكتور جەليل جەلىلى مېژوونوس و زانای گەورەى كورد مامۇستاي بەشى كوردناسى لەئەكادىمىيىاى رۇژھەلاتناسىيى لىنىنگراد، دەربارى مەزھەبى كوردە عەلەۋىيەكان و راپەرىنەكەى سەيد رەزا كوردى عەلەۋى نووسىۋىيەتى: ئايىن و ئايندارى لەژيان و گوزەرانى ئىمەدا، رۇلىكى گەورەى لەئەستۇدایە، توركەكان ئەو ئەندىشانەى ئىمەيان بەھەلزانى و سوودىيان لىۋەرگرت، ھەرۋەھا پروفىسور جەلىلى دەلى كەلەنىۋان كوردەكاندا، زۇر بىروباۋەر و ئايىن بوون بەھۇى لەناوبردى سەتم و زۇردارانى سىياسى زال بەسەر كۆمەلدا، لەو سۇنگەيەۋە راپەرىنى عەلەۋىيەكانى دەرسىم، ژىرخانىكى ئايىنى و مەزھەبى ھەبوو. كەمالىستەكان بۇ لەكەداركردى كەسايەتى سىياسى مەزھەبى سەيد رەزا لەبەرچاۋ پەپرەۋانى، ھەرۋەھا لەبەرچاۋ گروپە ئىسلامىيەكانى ترى توركىا پىروپاگەندەيان بۇ ئەۋە كرد كەگوايە سەيد رەزا نەك ھەر سەيد نىيە، بەلكو لەبنەمالە و رەچەلەكى پىغەمبەرىش نىيە، تەنانەت لەسەردەمى مندالىدا لەكەنىسەيەكدا گەورە بوۋە(!!!) ھەرۋەھا پىروپاگەندەكانى حكومەت لەۋەش زىاتر رۇيشتن و بەپەرۋەردەى دەستى شەيتانيان لەقەلەمدا، لەكاتىكدا كەدانىشتۋانى دەرسىم بەپەپرەۋانى عەلەۋىيەكانى زاگرۇس دادەنرىن و

مه زهه بى عهله ووییه کانی زاگرووس له دیرزه مانه وه له ناویاندا باو بووه و به پیی
قسه ی ناگاداران، سهید رها وهك چوڼ له سهردارى سیډاره خو ی
ناساندووه، له سهیده کانی حسینی یه و زور دلیرانه و به شانازییه وه،
ریبه ریتی بزافى عهله ووییه کانی نه و ناوچه یه ی، تاساته وه ختی له سیډاره دانى
کردو نه رکه کانی سهرشانى خو ی به جی گه یاندا. (نه حمه دى شهرفى - ناوینه - ژماره

۱۴-۱۵، سالی ۱۳۷۳، لاپهړه ۱۸-۲۰ - رأپهړین سهید ره زای کورد دژى نه تا تورک)

زنجیره‌ی بلاگراوه‌گانی خانهدی وهرگیران

ردیف	ناوی کتیب	زمان	نوسهر	بایه‌ت	سال دروود	وهرگیر
۱	شائیسماعیلی یه‌کهم چنگی چالدیران	فارسی	هاشم حیحازی فخر	میژدی	۱۹۹۹	کمال رشید
۲	ریکتراره نیر دولتی هرتیبیه‌کان	عربی	نهمه مرسوی	سیاسی	۱۹۹۸	عدلی قادر عوبید
۳	بنساکانی داریش له مییدیاکاندا	فارسی	نرمید مسعودی	راگدیاندن	۱۹۹۹	معیید صالح
۴	<i>History A Brief of Kordistan</i>	کردی	فوناد تاهه‌ی سادق	میژدی	۲۰۰۲	فوناد تاهه‌ی سادق
۵	کارگیری نهمت	عربی	دهه‌ی وهردی	دروودناسی	۱۹۹۵	سهمه‌ی زنگنه
۶	دیوگراسی	فارسی	ناتونی ناریلستر	دیوگراسی	۲۰۰۰	ریباز مستفا
۷	شمیری دی‌لکس	عربی	نازم حیکمت	شانزنامه	۱۹۷۶	همزیز گهردی
۸	به‌لگدنامه‌کانی تینگلیزی	تینگلیزی	نا‌بلال ن‌شمش	سیاسی	۱۹۹۱	سلمان عدلی
۹	چون له‌گدل منداله‌کهدا ره‌تار بکهم؟	فارسی	د‌گازیر	پروودیه‌ی	۲۰۰۰	شهیدا سه‌لاح
۱۰	شعربنج	تدلمانی	ستیفان سفایک	نوقلیت	۲۰۰۰	همبدرولتیمین دهشتی
۱۱	سرمایه‌داری هاریشی	عربی	نالان مینک	سیاسی/ ناپودی	۲۰۰۱	دلیر مهزرا
۱۲	جیهاتیکی لیکتازاد	عربی	نمنتونی گیدنز	سیاسی	۲۰۰۰	همبدروللا نهمده‌اضی
۱۳	ناسنامه بکوز، کان	عربی	نهمین مه‌ه‌لوف	سیاسی	۱۹۹۹	کوزال نهمه‌د
۱۴	جریمه‌ی العراق فی الابهاده المجاهیه	الانجليزية	منظمة حقوق الانسان	وفاقی	۲۰۰۱	جمال مهزرا عزیز
۱۵	دیوگراسی حیهه	فارسی	دیغید بیتهم	سیاسی	۲۰۰۰	شوپش جوانپذی
۱۶	دیوگراسی دیوگراسی	فارسی	رؤیهرت دال	سیاسی	۱۹۹۹	ناسانج همزیز کهدی
۱۷	سرمه‌لدانی ناژاره گیتی	تینگلیزی	رؤیهرت دی کاپلان	سیاسی	۲۰۰۰	شاه‌عوان منسور

